

Cititorilor
mei de la
FLACĂRA,
cu prietenie
Jean Paul
Belmondo

Cunoscutul actor vă invită să citiți în acest număr suplimentul

DOUCE FRANCE

- O călătorie în „orașul-lumină” • Cine guvernează astăzi Franța
- Ghid economico-financiar • Parisul vesel •

24 PAGINI REDACTATE DE TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

• Nr. 28 • 14 iulie — 20 iulie • 1993 • 48 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

AMBASADOARELE DISPERĂRII

Gonite de foame și deznădejde, zeci de dansatoare din
fosta URSS au eșuat în barurile de noapte ale Capitalei.
Ele își mărturisesc decepțiile reporterilor noștri.

pag. 4-5

MUZICA UȘOARĂ MOARE CU ZILE

• Favoritisme, mită, afaceri de culise

pag. 8

ȚIGANII TERORIZEAZĂ ÎN CONTINUARE PIEȚELE CAPITALEI

pag. 9

Fotbalul românesc văzut din München de dl Mihai Rusu

PROFESIONISM SAU „COOPERATIVĂ”?

pag. 22

CĂLIN NEMEȘ, erou al revoluției, și-a pus capăt zilelor

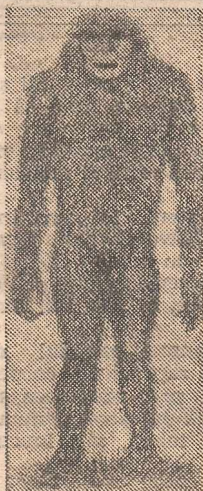
Cluj 1989, 21 decembrie, ora 13,30 : actorul Călin Nemeș înfruntă cu mâinile goale batajioanele de reprimare. Această imagine, smulsă insurecției, a făcut ochul lumii. După 3 ani, joi 8 iulie, același Călin Nemeș, personaj-simbol al revoluției române, se sinucide !. Printre ultimele cuvinte pe care le-a rostit au fost următoarele : „Nu știu pe cineva care vrea să cumpere o insignă de revoluționar ? Am eu una de vânzare. A mea”.

O ipoteză fabuloasă:

OMUL PĂDURILOR REAPARE

• Neanderthalienii au supraviețuit până în zilele noastre ?

pag. 17

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

FLASH

**PENTRU ÎNTÂIA ȘI ULTIMA OARĂ, UN REPORTER
A PRIMIT APROBAREA DE A FOTOGRAFIA:**

ÎNGERII PĂZITORI AI PAPEI IOAN PAUL AL II-LEA

Suveranul pontif iubește viața de familie. Și-a dorit dintotdeauna, cu atât mai mult cu cât n-a avut parte de ea în copilărie. La 9 ani s-a pierdut mama, Emilia, secerată de o complicație renală. La 12 i-a murit unicul frate, Edmond, iar la 21 de ani, moartea i-a răpit tatăl. De atunci, de-a lungul întregii sale vieți monahale, actualul papă Ioan Paul al II-lea s-a străduit să-și reconstituie familia cu ajutorul cercului său de prieteni.

Papa deține un apartament de 20 camere la cel de-al treilea etaj al Palatului Apostolic din Cetatea Vaticanului. Încăperile sunt mobilate simplu, dormitorul mic are înfățișarea unei chilii. La dorința suveranului pontif, parchetul a fost înlocuit cu dușumea din pară. Întreaga locuință, împreună cu viața sa domestică, se află în grija a cinci călugărițe sosite din Polonia în urmă cu 14 ani, toate cinci armând o gregărie „Sacro Cuore” di Gesù: sora Germana răspunde de problemele culinare, sora Matilda îngrijește garderoba, sora Fernanda se ocupă de aprovizionarea, sora Eufrosina pune în ordine corespondența privată a suveranului, iar sora Tobiana e șefa acestei mici comunități. În fapt, ca într-o familie, toate fac de toate: șterg prafu, gătesc, servesc masa, îngrijesc garderoba, sala de baie.

Programul suveranului pontif se distinge prin ordine și austeritate. Își începe ziua între 5,30 și 6. Face gimnastică, un duș și apoi intră în capelă să se roage. La ora 7 oficiază sfânta liturghie. Până la 11 se ocupă de problemele bisericii, apoi urcă la etajul II, unde acordă audiențele private. Urmează prânzul alcătuit din preparate simple, îndeobște aparținând gastronomiei poloneze: piroși, paté, brânză, pește în gelatină. Dar acceptă și mâncărurile italiene. După terminarea mesei se odihnește o jumătate de oră într-un fotoliu, apoi iese pe terasa acoperită pentru a se mișca și a se ruga. Revine în birou la ora 1830 pentru a primi delegații Cetății Vaticanului. La ora 20: cina. Se reîntoarce în cabinetul de lucru spre a studia documentele sosite în ultima vreme și pentru a răspunde scrisorilor venite din partea prietenilor săi. Citește ziarele italiene și străine și duce conversații telefonice. Se ser-

vește în acest scop de „telefonul alb”, care îi asigură legături cu cei mai importanți colaboratori și prieteni. La 22,45 se retrage pentru rugăciune și la 2330 se culcă.

În afara celor cinci mături ce-l însoțesc ca o umbă, în preajma papei se mai află cei doi secretari particulari, monseniorul polonez Stanisław Dziwisz și monseniorul african Emery Kabongo.

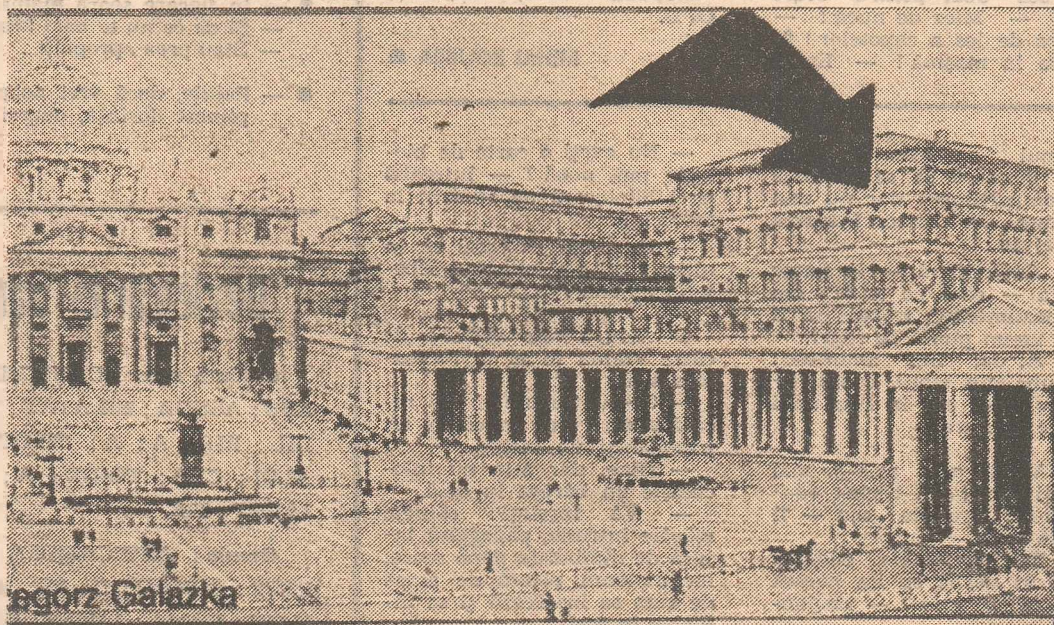
În mijlocul tuturor acestora, papa Ioan Paul al II-lea se simte și se poartă ca un cap de familie.

Dar marea sa familie din cetatea Vaticanului o formează aici cele 783 de persoane care alcătuiesc cetățenii a estui mic stat. Din aceștia 39 sunt prelați, 39 funcționari laici, iar 91 de soldați de origine elvețiană compun marea armată a statului pontifical. Între zidurile cetății mai sunt autorizate să locuiască alte 844 de persoane, asta pentru a fi respectat potrivit tradiției, numărul de cetățeni ce trebuie să populeze cetatea sfântă.

Statul cetății Vaticanului mai posedă și extramuros domenii imobiliare (cel mai cunoscut fiind reședința de vară de la Castelgandolfo), unde trăiesc 3162 persoane: 1690 prelați, 516 călugărițe, 492 laici de sex masculin și 464 de sex feminin. Tot aici există și un post de radio ce transmite emisiuni pentru 36 de țări.

Cei cinci îngeri păzitori ai papei. În picioare: surorile Eufrosina și Germana. În genunchi: surorile Matilda, Fernanda și Tobiana. Toate au venit la Vatican din Polonia

Apartamentul suveranului pontif de la etajul trei al Palatului Apostolic din Cetatea Vaticanului

**PUBLICATIILE
Flacăra**

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:

Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:

LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

- **POLITICĂ** (2560) - Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia, Marian Ghitau.
- **SOCIAL** (2559) - Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndusa Nicolae.
- **ECONOMIC** (2559) - Marcel Apostolescu (șef secție), Cristian Buzaș.
- **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniță.
- **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

**REBUS
REBUSACHE**

Redactor șef:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

- **JURIDIC** (2600): Corneliu Olteanu.
- **FINANCIAR** (2143): Avidă Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenta Tudor.
- **ADMINISTRATIV** (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu, Maria Serban.
- **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
- **PUBLICITATE** (2634, 2600): Mihai Sândoiu, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu.
- **DIFUZARE** (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandos, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 - București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria CORESI - București

ULTIMA ORĂ

A dispărut și ultimul „front”. Au rămas îmboșății de război.

SALA
DE
LECTURĂ

Douce France

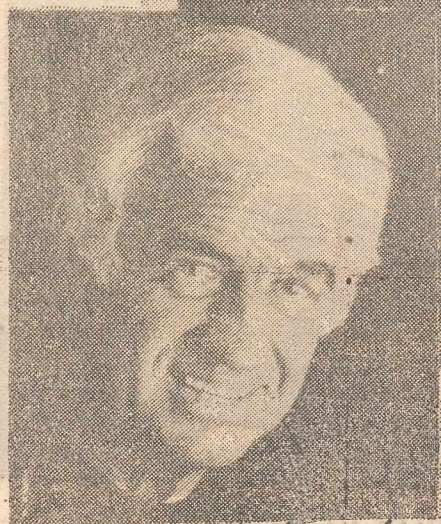
Tot românul are impresia că știe multe despre Franța și despre Paris. În primul rând îi e familiară limba vorbită în această țară. Apoi, i se pare că-i cunoaște cu lux de amănunte istoria și reperiile culturale. A străbătut, cu ajutorul imaginației, cartiere, străzi, muzee, a contemplat monumente, clădiri unde au locuit oameni de seamă, palate și grădini.

Dar de-abia după ce ajunge în Franța românul își dă seama cu stupoare că de fapt știe foarte puține despre această țară și că-i trebuie multă vreme pentru a se apropia de ea și de a o înțelege cu adevărat.

Este ceea ce am încercat și noi în paginile ce urmează.

GEORGE ARION ■

MIHAI SÂNDOIU ■

*A mes amis lecteurs de
"Flacăra" bien amicalement
J. B. Bellu*

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

AZI:

FRANTA

☐ GERMANIA
☐ FRANTA
☐ MAREA BRITANIE
☐ ITALIA
☐ OLANDA
☐ SPANIA

☐ BELGIA
☐ DANEMARCA
☐ IRLANDA
☐ PORTUGALIA
☐ LUXEMBURG
☐ GRECIA

NOU !

NOU ȘI INTERESANT !

În SUA

DETROIT, o nouă destinație TAROM

cu plecare din București miercuri

Între NEW YORK și ROMÂNIA, zboruri directe, fără escală,

lunea, miercuri și vineri

Spre CHICAGO, zboruri regulate în fiecare vineri

TAROM

Spre ORIENTUL APROPIAT și ÎNDEPĂRTAT

de trei ori pe săptămână spre DUBAI și BANGKOK

de două ori pe săptămână spre MALE (insulele Maldive)

zboruri săptămânale spre BEIJING și SINGAPORE

În EUROPA

Spre PARIS, de cinci ori pe săptămână

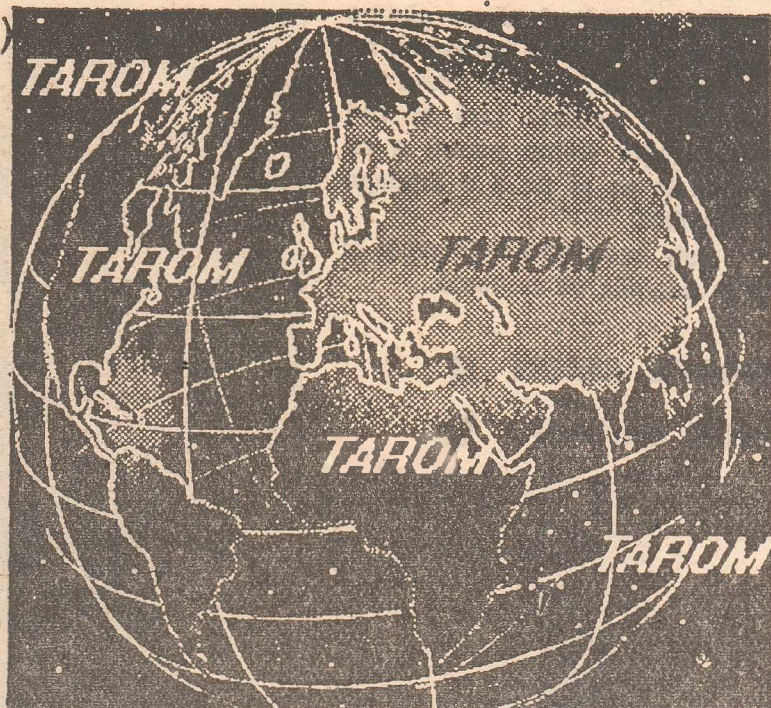
Spre LONDRA, zboruri zilnice

Spre MADRID, de două ori pe săptămână

Spre BARCELONA, de două ori pe săptămână

Spre ROMA, de patru ori pe săptămână

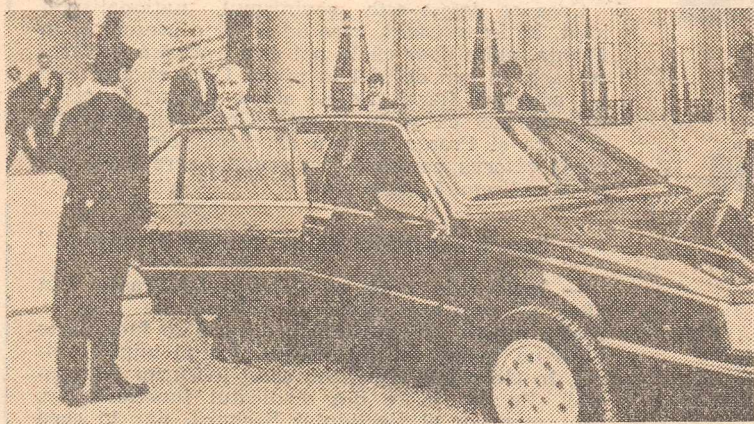
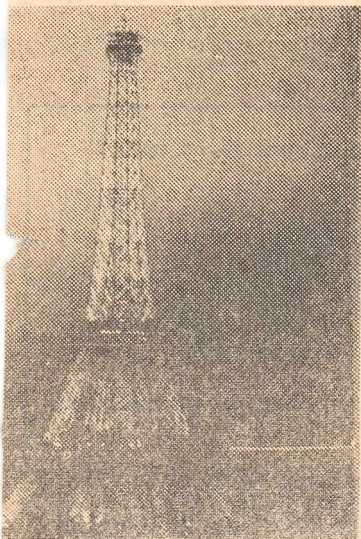
Spre MILANO, de două ori pe săptămână

Pentru informații, vânzări, rezervări puteți contacta Agenția TAROM București, str. Brezolanu nr. 10, telefoane 615.04.99, 615.27.47 sau oricare din Agențiile TAROM din țară și străinătate

CINE GUVERNEAZĂ ÎN FRANȚA?

Președintele Franței, FRANÇOIS MITTERRAND
între două întâlniri

Președintele Adunării Naționale, PHILIPPE SEGUIN
(stânga), împreună cu deputatul MIGNON

● În această pagină
puteți descoperi ce
face fiecare în Franța:
cine reprezintă țara în
străinătate, cine vo-
tează legile, cine ho-
tărăște să se constru-
iască un liceu...

● Președintele Re-
publicii, miniștri, de-
putați, senatori, pri-
mari...

Președintele Republicii, ales pentru șapte ani

Președintele Republicii este personajul poli-
tic cel mai important al țării. El ia hotărârile
cele mai însemnate, el arată primul ministru
calea pe care trebuie s-o urmeze. Reprezintă
Franța în străinătate.

Președintele Republicii conduce personal po-
litica externă a Franței. Numește ambasadorii
francezi în țările străine.

În caz de conflict, se retrage într-o sală sub-
terană, sala Jupiter, aflată chiar dedesubtul bi-
roului său din Elysée a cărei mobilare rămâne
secretă. Numai doi sau trei dintre cei mai apro-
piați colaboratori ai săi pot s-ajungă aici. Din
acest adăpost dă dispoziții armatei, cu ajutorul
unui sistem de transmisiuni foarte perfecționat.
În caz de criză deosebit de gravă poate să
ceară folosirea armelor atomice.

Președintele Republicii are toate responsabi-
litățile și este ales în mod direct, cu mai mult
în voturile exprimate și după aceea se insta-
lează la Elysée pentru șapte ani.

Șeful statului nu-și ia niciodată cu adevărat
vacanță. În fiecare clipă poate fi deranjat de
bip-ul telefonului său portativ pe care îl ia
pretutindeni. Colaboratorii săi îl pot, de ase-
menea, suna zi și noapte, în caz că s-a întâm-
plat un eveniment grav.

Garda Președintelui

30 de militari, special antrenați, asigură pro-
tecția Președintelui și-l apără de orice atac te-
rorist.

Ei îl însoțesc în smoking la balul reginei An-
geliei, sau în jeans și bascheți când președintele
se odihnește la țară. Noaptea stau în preajma
dormitorului său. Ziua îl urmăresc pretutin-
deni.

Când Președintele merge pe jos, unul dintre
ei îl urmărește îndeaproape.

Președintele doarme seara acasă, dar poate
să rămână și la Elysée, unde un apartament îi
este rezervat.

Primul ministru conduce o echipă de patruzeci până la cincizeci de miniștri. Împreună, ei formează Guvernul Franței

Mașinile oficiale ale miniștrilor sunt marca Renault 25 de cu-
loare neagră și cu geamuri fumurii, dotate cu telefoane portabile
ultramoderne.

Primul-ministru ocupă un rol de arbitru între ceilalți miniștri;
într-un fel, este ca arbitrul de scaun la un meci de tenis.

Dacă doi miniștri nu sunt de acord, primul-ministru îi convoa-
că la biroul său din Matignon, strada Varenne din Paris.

Împreună, miniștrii formează guvernul. Dacă președintele Re-
publicii nu este mulțumit de munca lor, le poate cere să demisio-
neze imediat, de pe o zi pe alta!

Adunarea Națională 577 de deputați pentru a discuta și vota legile

Strânși la Palatul Bourbon, deputații discută
și votează legile care se aplică tuturor. Ei con-
trolează, de asemenea, activitatea guvernului.

Sunt aleși în mod direct de către populație,
în fiecare departament, pentru cinci ani. La Pa-
latul Bourbon ei îi reprezintă pe francezi și vo-
tează legile pentru ei.

Deputații pot să răstoarne guvernul votând
o moțiune de cenzură.

Senatul

În Senat, se revăd și se corectează legile în cea
mai mare liniște.

Palatul Luxembourg adăpostește Senatul —
320 de membri. Senatul are aceeași funcție ca
și Adunarea națională.

Și totuși, de ce două Camere?
Pentru că se riscă mai puțin să te înșeli
atunci când lucrează doi!

Senatul și Adunarea națională formează îm-
preună Parlamentul. După ce o lege e votată de
Parlament, Președintele Republicii trebuie s-o
semneze pentru ca să fie valabilă.

În general, devii senator la sfârșitul unei ca-
riere politice. Iată de ce, cu puține excepții, se-
natorii sunt mai în vârstă decât deputații. Li
se reproșează uneori ritmul înceț de lucru.

36 551 primari, 3 828 consilieri generali, 1 880 consilieri regionali. Toți în contact direct cu francezii

Nu totul se hotărăște la Paris. În regiunile
Franței, alți oameni având responsabilități pre-
cise iau decizii importante. Primarul este cel
mai cunoscut dintre ei.

OH ! LES BEAUX JOURS...

Franța continuă să
rămână a patra putere
industrială din lume
● Și totuși, francezii
sunt neliniștiți. Ei sunt
descumpăniți de ruptu-
ra brută dintre vechi-
le echilibre politice,
economice sau cultura-
le. O frică difuză a pus
stăpânire pe ei, în spa-
tele căreia se ascunde
îndoiala în capacitatea

țării lor de a-și men-
ține rangul pe care
îl are ● Apoi, există o
neîncredere în elita po-
litică, economică, în sa-
vanți deoarece n-au
tratat așa cum se cuvine
criza petrolului, Cerno-
bălu și SIDA ● Fran-
cezul din 1993 preferă
să-și crească puterea
de cumpărare decât
timpul său liber. Banul

a devenit mai puțin
suspect și începe să se
împace cu morala
● Criza care împinge
spre marginea societății
un număr în creștere
de cetățeni a făcut din
societatea franceză
până mai ieri centripetă
o societate azi centrifu-
gă ● Potrivit unui stu-
diu, eroii Franței nu
mai sunt întreprinzăto-
rii ca Bernard Tapie, ci
dumnezeii precum Cous-
teau ● Supus unui ir
din partea mijloacelor
de informare în masă
șase ore pe zi (dintre
care 2,30 ore de atenție
exclusivă), francezul are

tendința de a se cufun-
da într-o lume artifi-
cială. Căminul devine o
seră populată de obiecte
de distanțare de reali-
tate: telefonul, televi-
zorul. Beneficiarul se
instalează într-o am-
bianță din ce în ce mai
imaginară, un fel de
viață virtuală bogată în
schimbări datorită tele-
comandei — obiect sim-
bol al acestui sfârșit de
secol ● Sunt francezii
fericiți? Noțiunea de
fericire fiind una din
cele mai subiective, sub
unghiul satisfacției și
insatisfacției pe care
le-o procură lucrurile

din viață poate fi cerce-
tată. Ei se declară sa-
tisfăcuți de sănătatea
lor (78 la sută), de în-
fățișarea lor (76 la
sută), de viața lor de
familie (89 la sută), de
locuința lor (86 la sută),
de viața socială (85 la
sută), sentimentală (81
la sută). 92 la sută din
cetățeni nu sunt satis-
făcuți de viața politică.
28 la sută au cunoscut
șomajul. 21 la sută din-
tre ei au fost victime
ale cambriolajului sau
ale unui furt de mași-
nă. Numai unul dintr-o
sută recunoaște că a
practicat homosexualis-

mul ● Francezii sunt
printre cei mai mari
consumatori de somni-
fere din lume ● Franța
a primit, în cursul anu-
lui 1992, mai mulți stră-
ini decât numărul locui-
torilor săi. Turismul,
care bate toate recordu-
rile, este acum prin-
cipala sursă de deșize
pentru economia sa,
înainte de industria
agro-alimentară și de
automobile ● Ministrul
turismului este cel mai
fericit ministru ● Japo-
nezii și americanii che-
luiesc cel mai mult în
timpul sejurului lor în
Franța.

Renaud VIGNAL, ambasador al Franței în România

— Cum ați fost numit ambasador la București? Ce ați gândit după aflarea vestii? Care erau informațiile pe care le aveți despre România?

— Am aflat vestea la jumătatea lunii martie 1990, când François Mitterrand a decis să mă trimită aici. Am fost foarte bucuros când am aflat această veste, pentru că ochii întregii Europe erau ațintiți asupra României. Când în martie, ca urmare a unei indiscreții a presei s-a aflat de nominalizarea mea ca ambasador în România, am primit o serie de telefoane de felicitare. În iulie, însă, când a fost confirmată numirea mea, am primit de asemenea telefoane, al căror mesaj era: „sărutul de tine!” Ceea ce am simțit eu din aceste telefoane a fost că, de unde în martie se manifesta o extraordinară simpatie pentru România, în iulie acest sentiment s-a erodat extrem de mult.

Înainte de a veni în România nu știam mare lucru, cam ceea ce știe orice individ, citisem însă destul de mult, sigur, din ceea ce se poate găsi în Franța: Cioran, Ionescu, Panait Istrati. Am fost foarte impresionat de faptul că sunt români care pot scrie în franceză și că printre ei se găsesc mari scriitori de limbă franceză.

— Aceste informații s-au confirmat după aceea?

— Aș spune da, dar cu mențiunea că totuși România rămânea o necunoscută, în sensul că la fața locului imaginea proastă pe care o avea România în lume în iulie 1990, și anume aceea că procesul de democratizare se oprirea, continua în realitate și că dorința oamenilor era ca acest proces să nu se oprească prea devreme.

— Care este nivelul actual al relațiilor între Franța și România? Ce am putea face pentru dezvoltarea lor?

— Pe plan politic, eu cred că suntem foarte apropiați, ca dovadă întâlnirile care au avut loc

„România are nevoie de prieteni“

la cel mai înalt nivel. În plan economic, suntem pe primul loc în rândul investitorilor în România: e adevărat, talonați îndeaproape de americani și de italieni. Nu același lucru se întâmplă în alte țări, cum ar fi de exemplu Polonia și Ungaria. În planul cooperării, România ocupă un loc prioritar în cadrul schimburilor internaționale. În planul relațiilor umane, 2/3 din satele românești sunt înfrățite cu comunele din Franța. În ansamblu, cred că relațiile pe toate planurile sunt deosebit de strânse, dar asta nu înseamnă că nu se poate face mai mult, România având foarte mare nevoie de prieteni în acest moment.

— Așa cum știți deja, românii privesc cu speranță spre Franța. Este justificat acest sentiment?

Franța de astăzi este în măsură să ne ajute?

— Este poate o critică pe care mi-o însușesc, faptul că nu am reușit să valorificăm în totalitate ceea ce avem în comun, mă refer la românii care sunt imigrați în Franța: printre ei existând personalități marcante, și tocmai aceste persoane pot fi cei mai buni mesageri între cele două țări. Există, din acest punct de vedere, posibilități nebănuite, pe care trebuie să le exploatăm.

— Ce vă place și ce nu vă place cel mai mult la români?

— Ceea ce m-a impresionat foarte mult a fost deschiderea, deosebita ospitalitate, în special de tip rural; aceleași manifestări le pot întâlni și în satele din Franța.

Ceea ce detest este șovinismul, naționalismul idiot, antisemitismul, care de altfel e prezent și în Franța, atâta doar că la noi este interzisă proferarea acestui gen de idei în presă. Cred că asta este un adevărat flagel. Detest aceste lucruri în egală măsură aici ca și în Franța. Cred că România este, ca și Franța, o țară deschisă, tolerantă, în ciuda câtorva persoane sau grupuri care fac o politică antisemită sau șovină.

— Care este partidul politic pe care îl susțineți?

— Înainte de toate, eu servesc aici Franța. Din 1945, printr-o lege dată de Charles de Gaulle, înalții funcționari publici au dreptul să facă parte dintr-un partid sau să fie membri ai unui sindicat. În Germania sau SUA acest lucru nu este posibil. Eu fac parte din sindicatul funcționarilor, sunt membru al Partidului Socialist, dar în ceea ce privește misiunea mea, aceste lucruri nu importă.

— La sfârșitul misiunii dv în România, care vor fi cele mai dragi amintiri despre țara noastră?

— În fiecare dimineață îl conduc pe fiul meu la școală. Aici are la fel de mulți prieteni români, ca și francezi. Ei țin foarte mult la această școală, de o înaltă ținută. Anul acesta, nouă absolvenți au susținut lucrarea de bacalaureat la Viena, în condiții de obiectivitate absolută, rezultatele fiind pe măsura așteptărilor, trei din ei obținând diploma de merit. Această școală este jumătate-jumătate franceză sau română din punct de vedere al numărului de profesori sau al numărului de elevi. Iată o reușită franco-română pe care o voi purta cu mine.

Gaspar, un ambasador între sora sa și tatăl său

Unde locuiește dl RENAUD VIGNAL

Nu știm dacă domnul Renaud Vignal a fost întrebat vreodată de ce nu s-a făcut actor. Fiindcă are farmec, e volubil, se mișcă dezinvolt și e în mod evident conștient de darurile cu care l-a inzestrat natura. De câte ori l-am văzut în public ne-a apărut vizibil stingherit de scurtoșenia protocolului pe care îl spulberă cu un zâmbet cuceritor sau cu o vorbă de spirit ori de câte ori amenință să fie prea agasant. Tocmai de aceea recepțiile pe care le dă au un farmec aparte. La reședința sa din strada Biserica Amzei nr. 13—15 unde a avut amabilitatea să ne primească în repetate rânduri, oaspeții se simt imediat ca la ei acasă. Gazda cir-

culă rapid de la un grup la altul, iar pentru fiecare câte o vorbă amabilă, dornic ca întâlnirea să nu capete o murgă greu de suportat. Iar deliciul îl provoacă apariția lui Gaspar, fiul său care se amestecă fără mari probleme printre invitați — nu de puține ori își face intrarea pe bicicletă, ocolind cu dibăcie pe cei prezenți. Domnul Vignal nu pare supărat de aceste încălcări ale protocolului și contemplă ușor amuzat giubșlucurile progenerării sale. Pentru domnia sa, granița dintre gravitate și neseriozitate nu e marcată de respectarea cu strictețe a etichetei.

Firme franceze în România

MERLIN GERIN
Provisoirement, coordonnées

de RHONE POULENC
M. Sabini
M. Iordănescu

MONTENAY
(Chauffage urbain)

Str. Sapienței 17, bloc 103 A
BUCAREST, Sector 5
Telefon 312 07 22 și 615 42 04
Fax 312 07 21
M. ANDRIEU

NOUVELLE FRONTIERE
(Simpă tourisme)

Bdl 1 Mai, Nr. 109
BUCUREȘTI, Sector 1

Telefon 666 60 09 și 665 72 52
Telex 11 550
Fax 312 86 94
M. FODOREANU

PANIRO
(Boulangerie)
Str. Transilvaniei 2
Magazin Unirea, BUCAREST
Telefon 679 41 94 și 614 81 12
M. MUREȘAN
M. TURNER
M. PACURARU
M. CALDERAZZO

PEUGEOT/EURIAL

Bd. Expoziției Nr. 2
BUCAREST
Telefon 665 38 20
Telex 18373

Fax 0976/23 601
312 44 54
M. SCHIAUCU

PHOCEENNE DE METALLURGIE
DYNEXPORT

Hotel CAPȘA
Str. Edgar Quinet
BUCAREST
Telefon 614 96 97 și 614 24 35
Fax 312 19 24
M. PURCEL
M. MOROIU

PHOCEENNE DE METALLURGIE
(VILMAR)

Rm. VALCEA
Telefon 0947/1 44 30
M. LAUX
M. FIERA
M. BOURRELI

PRODISUC

Str. Valter Mărăcineanu
BUCAREST
Telefon 312 10 00 și 312 27 12
Fax 312 10 07 și 615 21 07
M. PERRIN

PROMPT (textile)

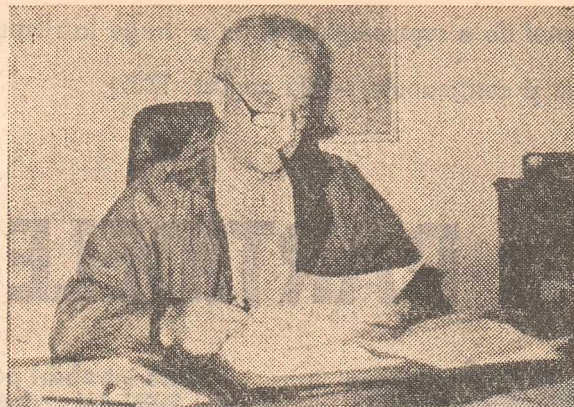
Str. Brașov 25
BUCAREST, Sectorul 6
Telefon 312 14 28
Telex 11 883
Fax 312 56 98
M. CIOBANU

REFREXIM INTERAGRA
(Agroalimentaire et négoce)

Str. Calea Victoriei 25
BUCAREST
Telefon 613 97 85 și 613 99 88
Telex 10 662
Fax 615 85 14
M. MANTA

Anton VATAȘESCU, ambasador al României în Franța

— Domnule ambasador, ocupați un post invidiat. Franța este o țară mare, frumoasă, generoasă, la care românii se gândesc cu emoție. Cum apreciați dvs., după doi ani, dificultatea acestei misiuni?

— Bănuind greutățile, am ezitat să accept această numire. Am știut că de la Franța, românul și România, justificat sau nejustificat, așteaptă enorm. Am știut că relațiile dintre cele două țări, datorită tradițiilor istorice, se bucură de consens și nu vor fi afectate în timp de schimbările politice. Am știut că în Franța și-au găsit a doua patrie mulți români care au suferit în trecut și privesc evoluția noastră cu neîncredere. Am știut că vor trebui desfășurate eforturi deosebite pentru creșterea credibilității tranziției noastre de care aveam o acută nevoie. Am ignorat însă tot atâtea aspecte care îmi fac viața dificilă. Până la urmă am acceptat pe baza unui argument subiectiv.

— Dacă ni l-ați expune, cititorii noștri ar vedea în asta un semn al deschiderii dvs.

— Mi se pare că îmi forțați mâna chiar de la început. Dar accept. Copiii mei nu au părăsit niciodată țara. Acum vreo 10 ani, venind, ca de obicei, târziu și, ca de obicei, obosit și nervos, de la uzina unde lucram tot vreo 12 ore pe zi, am avut o mică ciocnire cu fata mea, care citea un roman polițist de Agatha Christie. Replica ei: „Nu mai fi așa nervos. Te-ai gândit vreodată că eu, care vorbesc tot atât de bine ca și tine limba franceză, n-am să văd probabil niciodată Franța și Parisul, pe care le cunosc bine din cărți?”. M-a marcat și m-a lăsat atunci fără răspuns. După mulți ani mi-am adus aminte de această discuție și am hotărât să trece peste contraargumentele de mai sus.

— Și acum sunteți cu toată familia la Paris.

— Nu chiar. Băiatul, sper un inginer electronist foarte bun, pare mai interesat de profesiunea și de locul lui de muncă, decât să vină la Paris. Seriozitatea cu care a intrat în viață, seriozitate care probabil caracterizează mulți tineri pe care nu-i cunoaștem, este principala speranță în înscrierea noastră pe o nouă orbită. Din păcate, spațiile tipografice sunt acaparate de accidente, criminali, violuri, bolnavi mintali, hoți, afaceriști venali și lăsați în umbră capacitățile intelectuale excepționale pe care le avem. Am văzut puține informații despre sutele de studenți și specialiști români cu burse în Franța, care sunt apreciați la superlativ de profesorii lor. La o întâlnire cu medicii francezi și români de aici, atașați țării noastre (peste 150 de persoane cu o reputație bine consolidată), mi s-a pus o întrebare la care mi-a fost dificil să răspund: Cum vă explicați situația grea în care vă aflați, având totuși oameni atât de valoroși și talentați?

— Și autoarea morală a deciziei dumneavoastră?

— Când am lucrat la Guvern am simțit din plin criza acută de economiști și juriști și am convins-o să rupă tradițiile economice ale familiei. După doi ani, a obținut o primă diplomă de studii economice la Sorbona, reușind printre primii din 1.000 de studenți ai anului. Dar să lăsăm familia, deoarece dacă continui îmi simt amenințată modestia.

— Atunci, cu toată modestia: credeți că îndepliniți condițiile pentru un ambasador într-o mare

„Îi reprezintă pe români, de la Președintele țării până la ultimul cerșetor sosit la Paris“

capitală?

— Am fost convins că o să am dificultăți. În primul rând eram un om nou într-un sistem rotat. Noi tot vorbim de schimbări, dar este o dilemă din care nu reușim să ieșim: nu mai vrem oameni vechi cu o experiență pe care o punem la îndoială, dar nu avem prea multă încredere în oamenii noi, deoarece nu-au experiență. Timpul care a trecut, contactele, interviurile, conferințele mi-au consolidat încrederea. După o intervenție în fața unei audiențe numeroase am auzit, întâmplător, doi francezi, adresându-se unui responsabil al Academiei Diplomatice. Îi spuneau că le-a plăcut cum am vorbit, deschis, fără limbă de lemn (și aici se folosește expresia) și că și-ar dori ca Franța să aibă ambasadori care să vorbească așa.

— Cititorii ar dori să știe cât timp vă aparține pentru plimbări, muzee, spectacole, în „Orașul Lumina“.

— Pare incredibil, dar nu mai mult de 10 ore pe lună. În doi ani am făcut 40.000 km în Franța pentru a întâlni responsabili de asociații, în Franța pentru a întâlni responsabili de asociații, prefecti, primari, deputați, senatori, responsabili economici, etc.

— Văd că sunteți ocupat. De aceea vă rog să dezvoltati o temă de care vă bănuiesc, prin formație, apropiat. Cum ați caracteriza momentul economic din Franța?

— Criza cea mai adâncă după al doilea război mondial. Aici prin criză se înțelege și o creștere mai mică a PIB față de anul precedent. Anul trecut, în plină criză, PIB a crescut totuși cu 1,2 la sută iar anul acesta se prelungește o scădere de 0,8 la sută. Pentru conservarea locurilor de muncă este însă necesară o creștere anuală de 2,2 la sută.

— Și totuși ca o persoană foarte importantă în economie aveți un punct de vedere personal?

— Vorbind în termenii de la noi, cred că nimeni nu are curajul să spună adevărul, deoarece asta ar presupune și prezentarea soluției. Și soluțiile pentru această nouă perioadă de evoluție economică, ca și pentru tranziția noastră, nu sunt prea clare. Eu cred că șomajul nu reprezintă o criză pasageră așa cum se afirmă, ci este rezultatul creșterii

productivității, datorită concurenței și restructurării muncii, din cauza informatizării. Și asta poate nu este totuși o dramă deoarece evoluția continuă, creșterea mai multă bogăție. Soluția nu va consta poate în relansarea economică, atât de controversată, ci într-o formidabilă transformare socială, care să distribuie altfel timpul de muncă rămas și bogăția creată. Cine a dispus să se sacrifice atacând această bulversare socială?

Iată că tranziția noastră întârziată se plasează într-un moment mai mult decât nefavorabil al țărilor dezvoltate care ar trebui să ne ajute.

— Și totuși, în contextul acestor sumbre, relațiile noastre economice cu Franța par bune.

— Franța este primul investitor străin în România și al doilea partener în comerțul exterior. Este bine, dar analizând cifrele, este evident că e puțin.

Mi-am adus aminte o maximă a lui La Rochefoucauld: „Când mă privesc mă detest, când mă compar, mă admir“. Necesitățile noastre sunt imense. Strategia noastră constă în atragerea firmelor mari: ALCATEL, FRANCE TELECOM, CIMENT FRANCAIS, BOUYGUES, PHOCEENE DE METALURGIE...

— Din discuțiile avute cu unii responsabili am înțeles că ați avut o contribuție personală importantă.

— ...care sunt oărți de vizită pentru întreprinderile mici și mijlocii de care avem nevoie și a căror implantare poate produce un efect vizibil, schimbarea așteptată.

— Bine. Firmele acestea le cunoaștem, dar pe care trebuie să ne pregătim să le primim?

— Suntem în discuție cu TOTAL, cu MERIEUX din Grupul Rhône Poulenc pentru seruri și vaccinuri animale, cu RENAULT pentru asamblare la Craiova, cu DE DIETRICH pentru fabricare în comun de vagoane performante la Arad și cu alții.

— Care este dificultatea încheierii unui contract cu o firmă franceză?

— Francezii au o înclinare naturală pentru cercetare, știință și tehnologie, dar vând relativ greu realizările lor. Ofertele au caracteristici tehnice și prețuri prea acoperitoare. Pe de altă parte, am impresia că orice se face este imediat adus pe banca acuzării. Simt multe rețineri și tergiversări chiar pentru contracte aparent clare și cinstite.

E greu de semnat un contract între un vânzător timid, care dorește toate acoperirile, și un cumpărător înfricoșat care se simte descoperit.

— Timpul rezervat s-a scurs. Doresc să-mi răspundeți pe scurt la câteva întrebări.

Care este imaginea României în Franța?

— Cea pe care a construit-o presa în România, sper ușor îmbunătățită de eforturile noastre disperate. O discuție de trei ore cu o ziaristă agresivă de aici, care de atunci n-a mai scris nimic despre noi, s-a încheiat așa: „Domnule ambasador, noi suntem profesioniști care ne facem datoria cât putem de corect, filtrăm și interpretăm. Dvs. citiți ziarele dvs. din țară? Comparați!“. I-am mărturisit că le citesc.

— Pe cine reprezentați?

— De la președinția țării până la ultimul cerșetor român la Paris.

— Aș dori să vă clarificați statutul politic. Sunteți ultimul FSN-ist în post?

— Nu doresc să vă conving că nu am aparținut și nu aparțin nici unui partid politic după 1989, deși credibilitatea mea aici și sper că și în țară se bazează toamă pe această „infirmiitate“ de neînțeles.

— Insist. Cu ce partid simpatizați?

— Cu un partid de 23 de milioane de membri, un partid care, cu ultima fărâma de încredere, speră. Îmi simt pe toți că se uită la mine și îmi doresc să-i pot privi în ochi. Sper să reușesc. Poate că reușim.

— Dimineața pe la ora 7, unde vă duceți?

— Alerg ca să pot rezista până la miezul nopții. Singurătatea alergătorului cu treabă multă.

— Am citit în Expres Magazin care a ajuns azi la Paris, că veți fi schimbat, mă rog, rechemat.

— Presa. Prefer să-mi consum timpul și energia cu problemele care depind de mine.

Unde locuiește dl ANTON VATAȘESCU

În 1836, Victoire Félicie Bailliot, fosta soție a contelui de Béhague, a cumpărat un teren pe bulevardul Alma cu gândul de a-și construi pe el un mic palat. În acest scop, ea s-a adresat arhitectului Gabriel Hippolyte Destailleur, foarte solicitat în epocă, atât în Franța, cât și în afara ei. Acesta a ridicat prima clădire în 1866—1867, apoi, alături, a construit pentru Octave de Béhague, fiul proprietarei terenului, un mic palat în stilul Ludovic al XV-lea, care mai există în mare parte și azi, și din care se remarcă biblioteca ovală cu plafon pictat și marea scară din lemn sculptat din vecinătate.

În 1893, fiica lui Octave de Béhague, Martine Marie Pol, l-a solicitat pe urmașul arhitectului Destailleur, Walter, pentru transformarea interioarelor într-un stil neoclasic. În 1897, arhitectul adaugă construcțiilor existente o sală de bal decorată cu numeroase lambrouri sculptate, datând din epoca lui Ludovic al XV-lea. Dar doamna de Béhague își dorea încă o sală de concert, ce a devenit apoi un adevărat teatru. Pentru aceasta, ea a apelat la artistul din Strasbourg Gustave Ger-

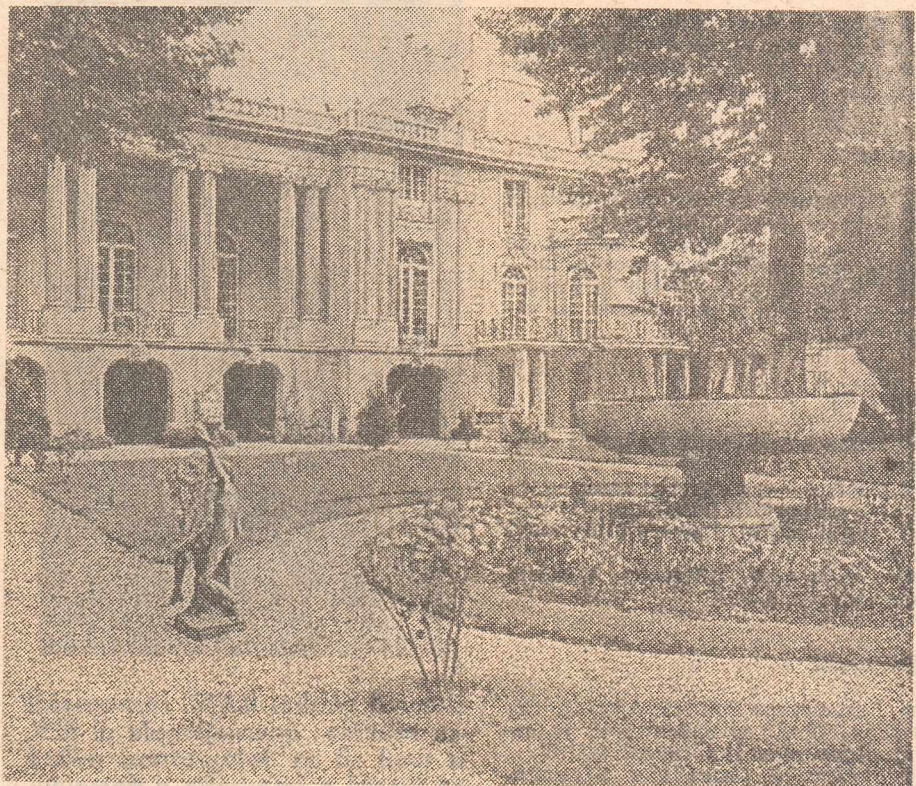
hardt, care i-a conceput o sală într-un decor bizantin, în care s-au ținut, mai târziu, numeroase reprezentații de excepție.

În primii ani ai secolului al XX-lea, Walter Destailleur a adăugat în prelungirea fațadei micului palat o colonadă ionică ce strălucitește terasa deschisă înspre grădină.

În acest decor, timp de treizeci de ani, doamna de Béhague a primit o societate aleasă în care puteau fi văzuți Marcel Proust, Isadora Duncan, Cosima Wagner, Gabriele d'Annunzio, Ida Rubinstein. Ea a făcut din reședința sa o capodoperă a bunului gust și armoniei, împodobită cu mobile de preț și pânze semnate de Guardi, Tiepolo, Titian, Watteau, Fragonard.

După moartea doamnei de Béhague, palatul a fost vândut — la 27 martie 1939 — statului român care și-a mutat ambasada aflată până atunci în strada Wagram. Primul ambasador român ce a locuit aici a fost Gheorghe Tătărescu.

GEORGE POISSON ■
ANDREI MAGHERU ■

A sosit momentul unor decizii vitale pentru țară

• La conferința de presă din 9 iulie,
Convenția Democratică și-a prezentat
programul pentru ieșirea țării din criză

De trei ani de zile, una din „tezele” favorite ale dlui Iliescu și alor săi, prin care încercau să demoleze opoziția în ochii opiniei publice (în afară de tezele cu moșierii dlui Coposu, cu sărăcia cruntă „care ne așteaptă dacă vină la putere”, cu trădarea țărișoarei, cu răzbunările dlui Ticu Dumitrescu etc.), este aceea conform căreia Convenția Democratică nu are program de guvernare, nu are oamenii necesari, nu are soluții pentru tranziție. Într-un cuvânt, singurii salvatori, frumoși, deștepti și patrioți, cu suflet pentru „bobor”, sunt numai, ați ghicit, dl Iliescu, Dumitrașcu, Solcanu și compania. Fără ei am fi, vezi Doamne, pe marginea prăpastiei. Cu ei, poate veți fi de acord, suntem deja în groapă!

Și ca să le închidă, în sfârșit, gura, vineri 9 iulie, în cadrul conferinței de presă, Convenția Democratică din România lansează PROGRAMUL PENTRU IEȘIREA ȚĂRII DIN CRIZĂ, document cu 9 capitole, din care vă prezentăm pe scurt: 1. Stoparea creșterii prețurilor prin A — Crearea unei economii deschise pe calea, printre altele, a diminuării impozitelor directe (pe venit, pe profit și pe salarii) și introducerii im-

pozitului pe avere și pe capital, E — Scoaterea de sub controlul Guvernului a fondurilor asigurărilor sociale și de șomaj și fructificarea lor, în mod autonom, sub forma investițiilor în infrastructură și locuințe sau în capitalul bancar. 4. Orientarea acțiunilor de protecție socială către categoriile defavorizate de recesiunea economică prin A — Majorarea pensiilor, cu prioritate a pensiilor mici, B — Extinderea ajutorului de șomaj pentru perioada de recalificare și pentru familiile care nu au alte surse de venit, D — Protecția socială a chiriașilor, indiferent de forma de proprietate a imobilelor ocupate.

Ne oprim aici cu prezentarea acestui program, el meritând de fapt a fi știut de toată lumea. Să sperăm că va fi, deoarece „Țara se află în criză. Statul totalitar supraviețuiește în instituții și mentalități. Sărăcia a cuprins cele mai largi păături sociale. Corupția guvernează. Economia este în pragul dezastrului. Interesele naționale sunt grav amenințate. A sosit momentul unor decizii vitale pentru țară!” (Declarația Program a CDR). Se aude la Cotroceni?

ADEVĂRUL numărul 1000

Li salutăm cu tot respectul pe colegii noștri de la ADEVĂRUL la aniversarea numărului 1000 al ziarului lor și reproducem câteva fragmente din editoriajul semnat de Dumitru Tinu cu această ocazie:

„Era în 25 decembrie, iar Bucureștiul trăia coșmarul terorismului, în a cărui existență am crezut cu toții, pentru a afla mai târziu că totul n-a fost decât o mare insce-

nare.

Era în 25 decembrie și publicam în prima pagină cuvântul de ordine al singurei forțe politice organizate pe atunci și autointitulate front al salvării (intereselor) naționale, pentru a afla mult mai târziu ale cui interese aveau de gând unii să le salveze.

Paradoxal, prima reacție a omului liber — o spune magistrul Dostoievski în legenda despre Marele Inchizitor —

este să scape de această mare povară a libertății și s-o încredințeze altcuiva. Așa s-a întâmplat și cu noi, la ADEVĂRUL; la scurt timp ne-am încredințat libertatea, fără să bănuim, unui delegat al puterii de atunci, care timp de un an de zile a cenzurat ADEVĂRUL. Și l-a siluit potrivit intereselor puterii. Situația nu putea să dureze”.

Ce credeți că va aduce toamna?

Despre vara parlamentarilor am aflat: fiecare și-o petrece după puterea buzunarului, după invitațiile primite din străinătate — pe unde are rude sau prieteni, pe unde are proprietăți. După o vară fierbinte, în care politicienii se odihnesc la locuri umbroase și cu verdeață, iar poporul învață ce înseamnă TVA — „o investiție pentru ziua de mâine” (cine o mai apucă!) — toamna care vine va fi grea (nu de roade!) pentru mulți! Și oamenii politici se tem, chiar dacă nu toți recunosc acest lucru! Citind răspunsurile lor la întrebarea CE CREDEȚI CĂ VĂ ADUCE TOAMNA ACEASTA, probabil că veți fi de acord cu afirmația noastră de mai sus.

NICOLAE VACĂROIU —
primul ministru:

„O să aducă multe! Dacă continuă lupta pentru putere, poate aduce foarte multe lucruri și rele, sau în orice caz nu bune, pentru România! Am plecat pe un drum bun, ați auzit și în Parlament, aproape fără finanțare externă am reușit să facem destule minuni! Avem și multe ne-realizări, dar asta-i altceva; dar dacă nu există un sprijin susținut, într-adevăr constructiv, cum s-a afirmat din partea opoziției, lucrurile se pot înrăutăți și nu știu cine le mai poate stăpâni! În privința eventualelor convulsii sociale, orice este posibil! Perioada de iarnă este foarte grea! Eu sper că totuși vom găsi sursele (sic! — n.n.) să ne împăcăm, aici depinde foarte mult de modul cum înțelege să negocieze patrona-

tul cu sindicatele! Din păcate, toate vin spre guvern, dar vedeți că guvernul asta e cam jumătate, o parte din executiv a trecut la alte instituții! În țara asta, când se vorbește în general despre neajunsuri, toată lumea se uită la guvern, nu se uită nici la Parlament, nici la FPS, nici la Banca Națională, ochii numai la guvern! Dar dacă n-ai instrumentele la îndemână?!”

ION RAȚIU — deputat
PNȚCD:

„Va aduce multe probleme, indiscutabil! Vom avea consecințele majorării de prețuri de după ridicarea subvențiilor și vom avea rezultatul aplicării TVA, care va avea efecte grave asupra populației, pentru că lucrurile se vor scumpi foarte mult! Rămâne de văzut în ce măsură fondurile alocate României vor fi deblocate. Cred, însă, că în mare parte ele nu vor putea să fie făcute disponibile, tocmai pentru că anumite condiții, impuse nouă de FMI, nu au fost încă îndeplinite, așa că rămâne de văzut! Pentru moment, eu nu vād o guvernare eficientă a țării, nu vād încă o ieșire din impasul economic în care ne găsim! Se poate da vina și pe Parlament, dar, totuși, responsabilitatea rămâne a Guvernului! O schimbare a guvernului ar fi un lucru

bun! Ar fi bine să avem un guvern de coaliție cu forțele care vor să lucreze pentru democrație, fără extreme, nici de stânga nici de dreapta și cu o personalitate de vază, internațională, în frunte!”

ADRIAN SEVERIN — deputat
PD (FSN):

„Mi-e teamă că toamna aceasta va aduce un nou val de tensiuni, tensiuni care provin din economie, din structurile sociale și, bineînțeles, din viața politică! Personal, nu doresc aceste tensiuni, dar obiectiv vorbind, nu pe ceea ce ne dorim ci pe ceea ce ne așteptăm să se întâmple, cred că va fi o toamnă foarte fierbinte! Nu o vară fierbinte, ci o toamnă fierbinte! Nu pot decât să sper că absolut toate partidele politice, toți factorii politici, de care depind foarte mult și dezlegarea problemelor economice și a celor sociale, vor găsi în această vară răgazul necesar unei meditații la rece, liniștite, pentru ca apoi, cu pragmatism și cu responsabilitate, să adopte soluțiile care sunt necesare, nu sub semnul pasiunii, al veleitarismului, al ranchiunilor sau al partizanatului excesiv!”

MARKO BELA — senator
UDMR:

„Evenimentele politice sunt inseparabile de ceea ce se va întâmpla pe plan economic și social. Deocamdată se preconizează o adâncire a crizei economice și sociale actuale, deci nu numai vara, ci și toamna va fi fierbinte! În ceea ce privește contextul politic extern, nu cred că ne vom bucura de liniște, deoarece mai stă în fața noastră problema intrării în C.E., cât și o serie de factori necunoscuți în ceea ce privește această regiune — problema Europei de Est, problema iugoslavă! Nu cred că cineva ar avea interesul să aibă loc convulsii sociale! Tensiuni sociale există și aceste tensiuni ar trebui să fie rezolvate cu mijloace politice!”

De la Conferința Națională FDSN

COMPARAȚI ȘI... CUMPĂRAȚI!

DL ADRIAN NĂSTASE:

„Este un moment destul
de important”

— Dle Adrian Năstase, cum apreciați că va fi evoluția noului partid?

— Mi se pare că este un moment extrem de important, cel pe care l-am marcat prin conferința națională, și sper că de-acum încolo partidul nostru, așezat bine în propria sa ideologie și într-o mai bună organizare instituțională, va putea să dea și mai bine măsura rolului său în cadrul vieții publice românești!

— A fost și un moment de pregătire pentru toamna aceasta, care se anunță fierbinte?

— Fiecare dintre partide se pregătește pentru toamna politică. Și noi, bineînțeles, avem în vedere aceste aspecte. Sperăm că această conferință să ajute la mai buna pregătire pentru perioada care urmează!

DL OLIVIU GHERMAN:

„Nu înseamnă o schimbare”

— Dle Oliviu Gherman, cum vede partidul dvs. după această conferință?

— Cum, cum iese? N-am înțeles întrebarea!

— Va fi mai bun, mai rău?

— Eu cred că iese substanțial întărit tocmai prin faptul că a dovedit că întregul scenariu, care a fost oarecum anticipat, nu s-a realizat și aceasta, nu pentru că cineva ar fi militat împotriva lui, ci pentru că și-a dovedit tăria!

— Schimbarea denumirii din FDSN în PDSR este o schimbare doar a firmei sau reprezintă și schimbarea modalității de a face politică?

— Înseamnă un pas înainte! Nu înseamnă o schimbare, ci un pas înainte!

MICI IMPRESII, VORBE MARI

■ PD (FSN) este în mare pericol: în urma presiunii și a tentațiilor FDSN în județe, partidul dlui Roman riscă să rămână cu foarte puțini membri, în general parlamentari, dar nici ei nu mai sunt siguri toți! Acesta ar putea fi unul din motivele pentru care conducerea PD (FSN) atacă tot mai insistent!

■ În acest context multă lume este atentă la „amenințările” cu dezvăluiri senzaționale ale dlui Petre Roman. Numai că, nu știu ce se întâmplă, dar ele nu mai vin odată! Colegi de partid ai dlui Roman și-au manifestat neîncrederea față de ceea ce declara domnia sa în acest sens! Oricum, ei știu mai bine!

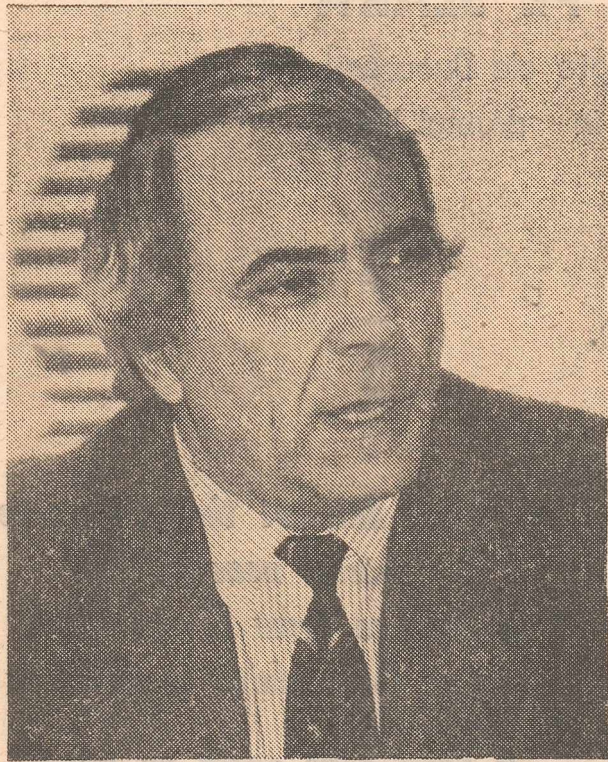
■ Poporul slăbește, FSN slăbește, numai partidul dlui Iliescu se îngrașă, mâncându-și sateliții — republican, cooperatist, socialist democratic (și liber schimbist, prin adoptarea, mai demult, a dlui Ștefan Cazimir)! Se adună grăsime pentru la iarnă, când va fi tare greu! Nu cumva, totuși, să-l lovească apoplexia!

Pagină realizată de MARIAN GHIȚEANU ■

DI Nicolae MANOLESCU declară în exclusivitate pentru revista „Flacăra”:

„NU AM RESENTIMENTE, TOT RĂUL ESTE SPRE BINE”

— Dle Nicolae Manolescu, ce opinie aveți despre recența desprindere de PAC a nouă parlamentari și trecerea lor la PL '93?

— Cred că este o problemă de ambiție personală, poate și de interese, care-mi scapă! Este absolut evident că într-un partid care se proclamă liberal, existența unui grup civic-liberal care dorește să fie mai liberal decât partidul ne duce la vorba românească „mai catolic decât Papa”. Este de asemenea absolut evident că la congresul de la Timișoara 83 la sută din delegați au luat o anumită poziție și au adoptat anumite hotărâri, alegându-și conducerea! În aceste condiții, supărarea unora, care atunci nu au candidat, nu au fost aleși sau au fost lăsați în minoritate, poate fi înțeleasă psihologic, individual! Nu mai poate fi înțeleasă în momentul în care ei fac gestul de a dori să

scindeze partidul! N-au să reușească să-l scindeze, au reușit doar să demisioneze!

— Credeți că motivul majorității dintre cei care au plecat la PL '93 ar putea fi de natura interesului personal — material sau privind ascensiunea în viitoarele structuri de putere?

— Nu știu în ce măsură partidul dlui Patriciu le poate oferi, sub raport material, mai mult decât PAC! Nu vreau să mă refer la nici unul dintre ei în mod special. Nu cred că problema se poate pune în felul ăsta, sau nu în primul rând în felul ăsta! Aici, dacă sunt interese, sunt de altă natură, politice sau altceva! În nici un caz material! Nu cred că la dl Patriciu se plătește calitatea de membru de partid!

— Grupul civic-liberal, dl. Stelian Tănase, au conceput moțiunea civic-liberală în iarnă și ea nu a fost luată în studiu: se consideră că acesta a fost motivul rupturii?

— În cazul acesta, dl Stelian Tănase uită un lucru esențial: că aceste moțiuni (chiar la insistențele lui) au fost inițiativa unor persoane, grupuri, nu inițiativa conducerii partidului! Cu alte cuvinte, nu avea nici o cădere fostul comitet PAC să discute și să aprobe aceste moțiuni. Ele erau niște instrumente de clarificare ideologică, urmând a fi supuse congresului și dezbătute, dar partidul nu se putea angaja în una, două sau în toate aceste moțiuni. Așa a fost regula jocului, la stabilirea căreia dl Stelian Tănase a participat!

De câțiva vreme, dar mai ales după Congresul PAC, care a adoptat orientarea neoliberală, s-a încercat, chiar în numele acestei orientări, precipitarea fuzionării cu unul dintre partidele liberale din CDR, și anume Partidul Liberal 1993.

Aceste încercări sunt opera unui grup intitulat „civic-liberal” din cadrul PAC, alcătuit în majoritate din membri ai Camerei Deputaților.

Minoritari atât la Congres cât și în Convenția Națională a PAC, unde au votat împotriva alianței

cu PL 1993 pentru a forța fuziunea, membrii acestui grup s-au detașat de PAC în urmă cu câteva zile și încearcă să adune în jurul lor cât mai mulți membri ai partidului nostru, căutând să demonstreze că ar exista în partid o adevărată reală față de ideea scindării.

Fără a contesta necesitatea unei mișcări liberale unite și puternice, vă rugăm să admiteți împreună cu noi că orice acțiune săvârșită înainte ca necesitatea săvârșirii ei să se fi afirmat în mod natural poate fi mai dă-

unătoare decât însăși expectativa.

Ne pare rău pentru plecarea din partid a colegilor nostri. Deviza noastră, „NU PUTEM REUȘI DECÂT ÎMPREUNĂ”, pe care ei au considerat-o, probabil, caducă, rămâne pentru noi mai actuală decât oricând.

7 iulie 1993.

Președintele PAC,
Nicolae MANOLESCU
(fragment din apelul către membrii PAC)

DI Horia RUSU, președinte executiv al PL '93:

„POLITICA SE FACE ÎN PARLAMENT”

— Dle Horia Rusu, care credeți că sunt motivele pentru care parlamentarii demisionari din PAC au trecut la partidul dvs.?

— Am afirmat de mai multe ori că partidele din opoziție trebuie să se restructureze în jurul celor trei doctrine politice europene: social-democrația, liberalismul și creștin-democrația. Din păcate, la congresul PAC de la Timișoara clarificarea doctrinară a acestui partid nu a avut loc.

Acesta este motivul pentru care grupul civic-liberal, adepți ai doctrinei liberale, au aderat la noi.

— Dar există mai multe partide care se definesc liberale!

— Politica se face în Parlament și cred că în acest moment PL '93 face adevărata politică liberală de care are nevoie societatea românească acum și în viitor!

— Există părerea că cei care au venit la PL '93 ar fi fost atrași de perspectiva unor avantaje personale — materiale sau politice?

— Este o minciună sfruntată, o afirmație calomnioasă!

— Care vor fi în continuare relațiile dintre PL '93 și PAC, având în vedere că ambele fac parte din Convenția Democratică?

— Sperăm că vom colabora bine, ca și până acum de altfel, iar relațiile dintre mine și dl Manolescu au fost foarte bune și sper să rămână așa! Oricum, venirea grupului civic-liberal la noi o considerăm un câștig pentru mișcarea liberală!

DI Stelian TĂNASE:

„PUNCTUL MEU DE VEDERE ESTE DE A NU PARTICIPA LA GUVERNARE”

— Dle Stelian Tănase, vă rog să comentați demisia din PAC și trecerea la PL '93!

— Nu doresc să dau nici o declarație, am mai spus acest lucru!

— În diverse medii politice se afirmă că unii dintre demisionarii din PAC ar fi fost atrași de promisiunile venite din partea conducerii PL '93, în sensul unor interese personale — materiale mai ales, dar și politice!

— Este o mare prostie, nu s-a făcut nici o promisiune, sunt bârfe politice de tip bucureștean! Mai ales că punctul meu de vedere este de a nu parti-

cipa la o viitoare guvernare, inclusiv PL, și am cunoștință că el este împărtășit și de conducerea PL '93! Eu am trecut la PL '93 absolut din convingeri liberale! Deși mi s-au oferit posturi în PL '93, am refuzat și am preferat să rămân un simplu membru care se ocupă de politică!

— Ceea ce dvs. propuneți în moțiunea civic-liberală se regăsește în doctrina PAC și se va regăsi în programul acestui partid, care va fi gata la toamnă! În această situație, de ce ați demisionat?

— Eu am elaborat textul moțiunii în iarnă împreună cu aproape douăzeci de experți, plus un program de guvernare. Nici unul din documente nu a fost pus în discuție la congresul de la Timișoara!

— Ce sentimente aveți?

— Regret ruptura care s-a produs, dar felul în care dl Nicolae Manolescu a gestionat criza a făcut ruptura inevitabilă!

— Care vor fi relațiile de aici încolo cu foștii dvs. colegi?

— Am plecat prieten cu cei mai mulți dintre oameni, inclusiv cu dl Nicolae Manolescu, căruia nu-i port absolut nici un fel de resentiment!

Pagini realizate de
MARIAN GHÎTEANU ■

MAMA RUSIA: EMISARII DISPERĂRII

AU VISAT SĂ DANSEZE LA BALȘOI TEATER, DAR FAC STRIP-TEASE PENTRU DOUĂ PACHETE DE ȚIGĂRI PE SEARĂ

Alungate din urmă de foame și deznădejde, ele au eșuat în localurile de noapte ale Bucureștiului. Multe au absolvit vestite școli de coregrafie. Dar România e doar un popas în drumul lor spre metropolele apusului. Vor avea acolo mai mult noroc ?

• În țara noastră suntem repudiate. Nimeni nu înțelege de ce cântăm în limba engleză, de ce preferințele noastre se îndreaptă spre „putredul” occident.

• În România, balerinele sunt considerate curve sau lesbiene.

• Țiganii dau tot timpul târcoale fetelor noastre.

În timp ce eram la spectacol, ne-au fost jefuite camerele.

• Când apar goală pe scenă, unii îmi arată banii, alții fac gesturi obscene.

DE LA DANSUL SĂBIILOR LA STRIP-TEASE

Originară din Rusia, orașul Ijevsk (munții Ural), trupa de dans „Viniets” (cunună de flori) a pornit spre Europa ca spre o „lume a făgăduinței”. Poposind în Brașov și apoi în București dansatorii descoperă un „El-Dorado” al sărăciei și umilinței.

Trupa este compusă din 2 băieți și 7 fete. Toți absolvenți ai Institutului Special de Cultură.

„Plec cum am venit, cu buzunarul și cu sufletul gol”

EDUARD (30 ani, căsătorit, are un băiat de 6 ani, este conducătorul și managerul trupei):

„În țară mă așteaptă soția și copilul să le duc ceva. Văzând că în Rusia nu pot să fac bani cu meseria mea, am plecat în Europa. Ce poate fi mai dureros decât faptul că după 6 ani de studii vezi că nu poți să faci ceea ce îți place la tine acasă, că totul este promisiune iar promisiunea se transformă în iluzie. În artă pentru supraviețuire lupta este mare, de multe ori este inegală, dură și chiar scârboasă. Singura alternativă a fost să plecăm în Europa și să muncim, să facem rost de bani și să trimitem ceva și celor de acasă. Nu știu decât să dansez și îmi este greu să învăț altceva. Scriu acasă că este bine și avem bani dar nu este așa. Succes avem dar bani nu... Nu am avut de unde să trimit bani soției și copilului. Sperăm să obținem un contract avantajos și acesta nu poate veni

decât dintr-o țară occidentală. Acum doi ani am format trupa și nu-mi vine să cred că am făcut atât de puțin.

În București suntem de 5 luni și dansăm în barul de noapte Athenée-Palace pentru 2.000 de lei pe zi. Fetele știu să facă și strip-tease, dar aici nu li s-a cerut. Avem mari greutăți, nu ne-am acomodat cu mâncarea și nu avem sală de repetiții. În timp ce eram la spectacol ne-au fost jefuite camerele. Țiganii dau tot timpul târcoale fetelor noastre și le cer să meargă cu ei în schimbul banilor. Suntem streșăți de țigani și de golani. Am avut și câteva altercații cu ei, dar spre norocul nostru nu am pățit nimic. NU îmi place România cu toate că oamenii sunt destul de ospitalieri. Peste câteva zile plecăm acasă pentru că nu mai vrem să rămânem în București. Plec cum am venit, cu buzunarul și sufletul gol”.

„Am venit în România pentru a strânge bani, dar am calculat greșit”

LUCY (21 ani):

„Sunt căsătorită și am un băiețel de 4 ani la care mă gândesc tot timpul. Deși sunt tânără, greutățile m-au maturizat destul de mult. Alți tineri de vârsta noastră habar nu au de muncă. Așa e în viață. Unii muncesc, iar alții

sunt cu distracția. Eu sunt sortită să muncesc. Am venit în România cu scopul de a strânge bani dar am calculat greșit deoarece și aici viața este foarte scumpă. Dacă acum când suntem tineri nu câștigăm bani, la bătrânețe nu mai are nici un haz. Sper să trec cu bine toate hopurile”.

„Am venit în România ca dansatoare, nu ca femeie de consum”

MARINA (24 ani, căsătorită):

Dacă doream să mă vând pe bani o puteam face și acasă. Vreau să strâng bani... Aici nu am reușit, dar voi merge

în altă parte, în altă țară. O dansatoare trebuie să colinde lumea și este bine să știe lucrul acesta de la început. Suntem o trupă bună și sper să avem și noroc.

„Tineretea, frumusețea și talentul nostru vor fi distruse de lipsa banilor”

KATIA (23 ani, căsătorită):

„Tineretea, frumusețea și talentul nostru vor fi distruse de lipsa acută a banilor, dacă ceva nu se schimbă în bine. Totul se năruie dacă nu avem siguranța zilei de mâine. Visez ca orice

artistă săli de spectacol pline, ovații, premii... Mă apucă groaza când văd unde mă aflu. Momentul actual nu îmi oferă decât deziluzie, greutate și mici succese. Am plecat de acasă cu multe planuri și mă întorc învinsă”.

„În România am găsit ce e și la noi: viață scumpă și necazuri”

NATAȘA (23 ani, necăsătorită):

„Credeam că găsesc altceva, dar am găsit la voi, în România, ce e și la noi: viață scumpă și necazuri. În localuri vine puțină lume. Țiganii vor să ne „cumpere” pentru o noapte sau două, însă au fost refuzați, cu greu am putut scăpa de ei. Puneau mâna pe noi și de

față cu polițiștii care parcă îi încurajau în loc să ne apere. Peste câteva zile plecăm acasă și apoi o luăm la capăt. Sper ca într-o zi să fiu decoperită de cineva care să mă lanseze. Este extraordinar de greu să te hrănești cu autosugestia. O! doamnă, de ce unii tineri trebuie să trăiască așa de greu?”

„Facem strip-tease nu din plăcere, ci pentru bani”

MARCHIZA (21 ani, necăsătorită):

„Spectatorii cred că suntem femei ușoare, dacă facem strip-tease. Noi rămânem goale pe scenă nu pentru că ne place, ci pentru bani. Îmi doresc un soț care să nu îmi reproșeze faptul că am apărut pe scenă goală în fața bărbaților. Am făcut strip-tease pen-

tru a duce o viață mult mai ușoară în afara scenei. Spectatorii ideali sunt aceia care au și cultură și nu numai bani. Nu mai pot suporta comportamentul Țiganilor nici o secundă. Când apar pe scenă cu o mână îmi arată banii, iar cu cealaltă îmi fac gesturi obscene”.

„Oricât de mare ar fi dragostea, nu poate ține loc de hrană și haine”

ANGELA (21 ani, căsătorită):

„Tineretea fără bani este foarte grea. Oricât de mare ar fi dragostea nu poate ține loc de hrană și haine la infinit. Cine crede că iubirea înlocuiește necazurile este nebun sau poet. Dacă aș vrea să mă vând aș putea să o fac

destul de simplu dar gestul nu mă caracterizează. Am un copil și existența lui îmi dă încredere în mine, în meseria mea, în ceea ce am studiat timp de 6 ani. Poate va veni și vremea când cu meseria mea să pot duce o viață așa cum mi-o doresc.”

„Tineretea noastră a devenit o boală grea”

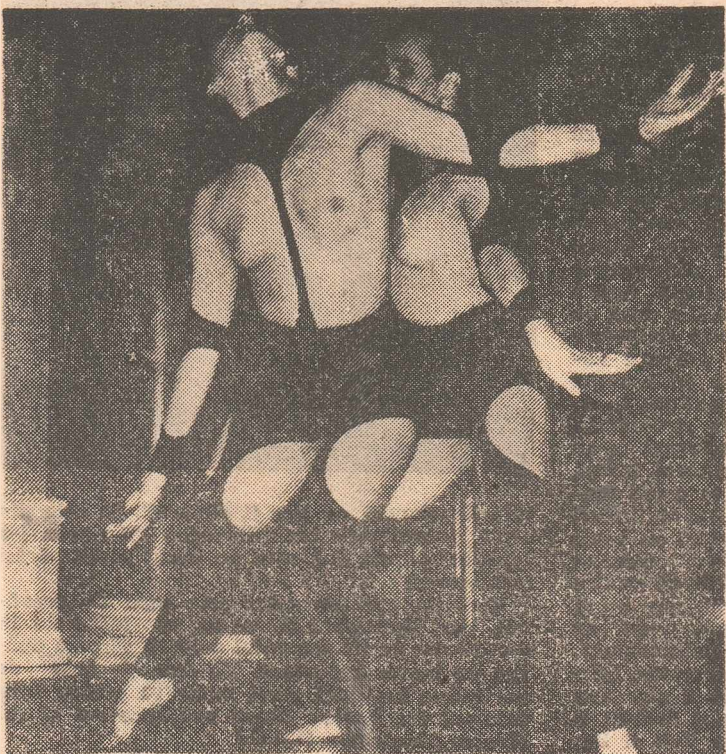
LICA (24 ani, necăsătorită):

„Banul te urnește din loc. Când nu câștig aici, te duci în altul. Așa fac și americanii și italienii și turcii... Trebuie să cauți locul în care soarele să fie pe placul tău... Tineretea noastră a devenit ca o boală grea. Sunt impresari care nu vor să încheie contracte

cu cei tineri pe motiv că sunt fără experiență și afișează nesiguranță. Ideile preconcepționale ale unora ne dezavantajează mult.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografii de
ELENA GHERA ■

„În iubita noastră - mamă - Rusia, artiștii mor de foame”

VERONICA MEZENTIEVA
— 28 ani, șefa grupului YES

„M-ați întrebat despre visele și speranțele mele. Vă mărturisesc că tocmai acestea, plus optimismul meu „congenital”, m-au determinat să părăsesc Moscova fără regrete, fără nostalgii deșuate. În iubita noastră mamă - Rusia, artiștii mor de foame. Iar eu am convingerea că voi putea deveni o mare artistă, un veritabil STAR. Eu sunt dansatoare de meserie. Am studiat baletul clasic ani de zile. Mai mult, am și „Înalta Școală de Coregrafie”, adică studii superioare. Și mai am o mare pasiune: muzica rock și jazz-ul. Vedeti, aceste genuri muzicale sunt repudiate în țara noastră. Nimeni nu înțelege de ce noi cântăm în limba engleză, de ce preferințele noastre se îndreaptă spre „putredul” VEST. Acum trei ani, m-am hotărât. Am divorțat, mi-am părăsit fiul în vârstă de numai patru ani, am întemeiat această „companie” de dans modern, formată din șase persoane, și am pornit în lumea largă. Nu, nu a fost chiar așa ușor. Am cunoscut o mulțime de oameni din lumea show-bis-ului. Am dat zeci de probe, am sperat și am... disperat. Șansa mi-a surâs câteodată... Am efectuat lungi turnee în Ungaria, Elveția, Bulgaria și Vietnam. În România nu am dan-

sat în baruri de noapte. Noi evoluam în show-uri de mare succes, alături de vedete ale țării respective. Am ajuns aici din două motive. Primul: trebuia să ne schimbăm pașapoartele și nu am avut bani suficienți. Al doilea: ne-am încrezut în promisiunile unui manager român care ne-a „vrăjit” cu promisiuni tentante despre un loc în plin centrul Bucureștiului, cu vad bun, unde cu siguranță vom avea succes și vom câștiga bani „frumoși”. Nu a fost chiar așa. Localul este într-adevăr ultracentral, dar nu sunt clienți. Despre șansa de a face avere nici nu poate fi vorba, căci suntem plătiți cu 2 000 lei/zi de persoană, ceea ce înseamnă... două pachete de țigări Camel super-long. Atât!”

„Am divorțat, mi-am părăsit fiul ca să mi iau viața de la capăi”

ANDREI — 33 ANI

„Destinul meu? Ce să vă spun ca să nu mă considerați prea orgolios, prea egoist? Sau, mai bine, voi încerca să vă fac să înțelegeți de ce și eu și Veronika, am lăsat totul: am divorțat, mi-am părăsit unicul fiu, atunci în vârstă de 2 ani, și am pornit de la zero. Vedeti, eu sunt compozitor, am absolvit Conservatorul și cânt mai ales la chitară. Eu scriu muzica pentru cântecele noastre, iar Veronika „face” textele în limba engleză. Pentru mine, mu-

Ceea ce caracterizează trupele de balet rusești ce evoluează în barurile de noapte bucureștene este sentimentul ratării al secolului. Goniți de foamete și sărăcie, balerinii, toți profesioniști au sperat să găsească în România o lume, dacă nu ultracivilizată, măcar decentă. Iluziile lor s-au spulberat imediat. În România, domnește încă sărăcia și ei o simt cu prisosință o-

glindită în camera de hotel de mână a doua și „ospete” naționalizate. Plătiți foarte prost, balerinii își fac urgent bagajele îndreptându-se spre alte zări. Așa s-a întâmplat cu talentatele trupe „YES” de la restaurantul Boulevard și „VINIETZ” de la Night-Club Athenée Palace. Aceasta va fi probabil și soarta celor care dansează acum la restaurantele Monte Carlo, Riviera, Nord...

LA RESTAURANTUL BULEVARD, GRUPUL „YES” ADUCE PE SCENĂ SPERANȚE ȘI VISE RATATE

Publicul nu apreciază frumosul. Împreună cu Violeta interpretez un dans erotic. Ni s-a dus vorba că suntem lesbiene.

Mă dezbrac goală nu din plăcere, ci ca să câștig un ban.

zica este totul, este întreaga mea viață. În Rusia am editat un album jazz-rock împreună cu Veronika, acum doi ani. De abia am reușit să vindem câteva sute de bucăți. Lumea nu gustă „genul”. Dacă nu ne hotărâm să plecăm, murim de foame în țară. În străinătate însă am avut succes. Am reușit să trimit fiului și părinților mei sume „frumusele” de dolari. De când suntem în România, de o lună și jumătate, de abia ne putem descurca cu ce primim. De aceea abia aștept să plecăm; am semnat deja un nou contract în Elveția și peste câteva zile vom cânta într-o discotecă din Lugano pentru 150. franci/zi adică 130 dolari. Să știți că „nu mă dau în vânt” după viața asta de nomad, dar sunt conștient că este unica mea șansă de a asigura un viitor fiului meu care sper să mă înțeleagă și să mă ierte dacă va putea”.

„Mâncăm de două ori pe zi cartofi cu brânză”

LARISA — 22 ANI

„De ce colind lumea? Este clar. Îmi place teribil de mult variația, schimbarea. Îmi place să cunosc mereu alți și alți oameni, să văd chipuri noi, să-mi fac prieteni. În România nu am reușit acest lucru. Aici vezi numai chipuri întunecate, încruntate, preocupate, lipsite de zâmbet, de viață. În spectacolele noastre, românii nu aplaudă niciodată, nu strigă „bravo”, nu ne încurajează. Mă deranjează teribil de mult și murdăria ce domnește pe străzile acestui oraș. Trăiesc senzația că mizeria s-a impregnat și

în camerele noastre de hotel. Ni s-a promis că vom locui în camere elegante dotate cu televizor și frigider. Televizorul nu funcționează, iar frigiderul nu există. Încă ceva, este extrem de deranjant, anumite mentalități au rămas și la dv neschimbate: balerinele sunt considerate fie curve, fie lesbiene. Este chiar și cazul meu. Eu interpretez alături de Violeta, fosta mea colegă de facultate, (amândouă am absolvit IEFS-ul, secția gimnastică artistică), un număr senzual, erotic și gata, am și fost etichetate drept lesbiene. De, va mai trece mult timp până când oamenii vor fi capabili să-și educe gustul pentru frumos și pentru valoare. Mâncăm de două ori pe zi cartofi și brânză”.

„Suntem tratați ca niște turiști săraci”

VIOLETA, 22 ANI:

„Când am semnat contractul pentru România ni s-a promis marea cu sarea. Nu am crezut chiar tot, dar nu mi-am imaginat că și în România există sărăcie multă. Să vă dau un singur exemplu: noi mâncăm de două ori pe zi în restaurantul hotelului. Pentru a ne menține în formă am rugat să se acorde o oarecare atenție meniului nostru, noi fiind vegetarieni sau mai precis, preferând mâncarea fără carne. Ce credeți că am primit aproape în fiecare zi? Cartofi și brânză. Cașcaval și cartofi în loc de fructe și legume proaspete... Câteodată am și

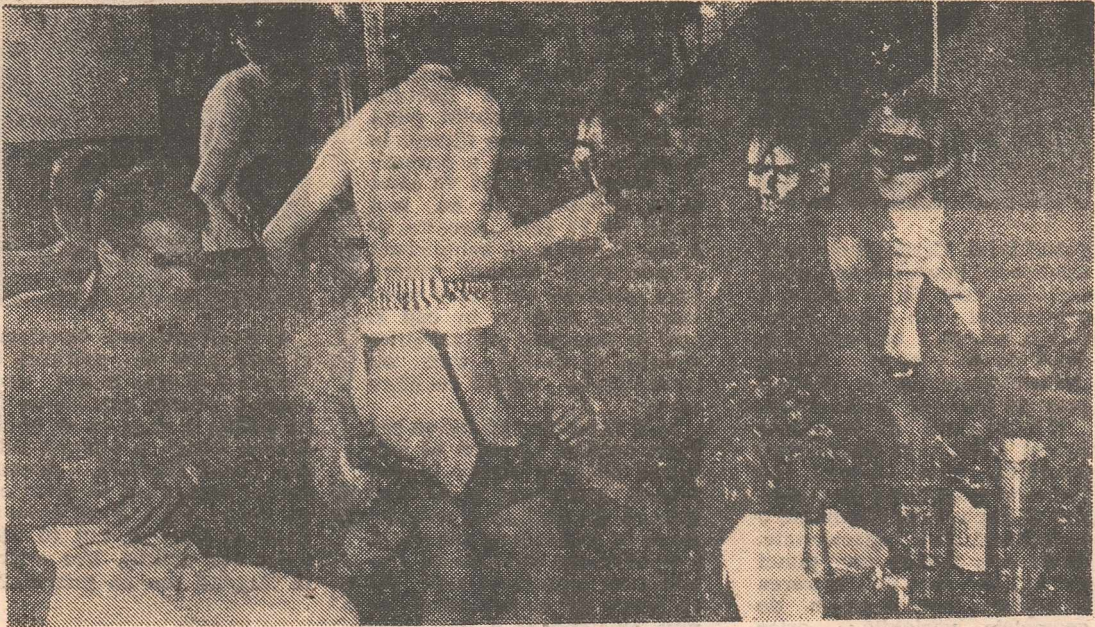
renunțat la una din mese. Aici nu suntem tratați ca artiști, ci ca niște turiști săraci, de mână a doua. Abia aștept să plecăm de aici. A fost o lună și jumătate de calvar”.

„Facem repetiții în holul hotelului!”

GIULIA — 22 ANI

„Eu sunt din Kiev și sunt balerină. Am studiat în țara mea baletul clasic și am dansat doi ani la Teatrul de Operă și Balet. Am dansat și în străinătate, în Elveția de mai multe ori. Așa am reușit să-mi fac prieteni în lumea dansului. Dar am cunoscut-o într-o bună zi pe Veronika și viața mea s-a schimbat. M-am îndrăgostit de dansul modern și nu mai vreau să renunț. Noi, balerinele, suntem obișnuite cu o viață de sacrificii, dar în România ne-am convins, nu avem ce căuta. Succesul, nici vorbă. A fi balerină într-un Night-Club, în România, nu valorează doi bani. Cea mai bună dovadă este modul rușinos în care suntem plătite. Nu toți cei din show-biz ne socotesc lipsiți de valoare, de exemplu, un regizor american ne-a „descoperit” și ne-a solicitat să filmăm o secvență de câteva minute, dans oriental pentru filmul „Trancers” un serial în cinci părți, pentru video. Apăream alături de actorul american Tim Toserion, eroul principal al filmului S.F. „Doll-man”. Am primit pentru această prestație 8 000 lei fiecare. De ce pot oare americanii să recunoască profesionalismul cu atâta ușurință iar românii să manifeste atâta lipsă de interes?”

Ne antrenăm pe holul hotelului, în camere sau în cabina de machiaj.

În loc de aplauze, publicul ne servește cu cuvinte triviale și gesturi obscene.

CEI 7 + ELTÂN

Reuniunile anuale G-7, ale liderilor principalelor țări puternic industrializate ale lumii, sunt m. i. degrabă plictisitoare pentru marea public. N-a făcut excepție nici cea de-a 19-a înălțare de acest fel, care a avut loc săptămâna trecută la Tokio (din care cauză o parte a mass-media s-a străduit să mărească gradul de interes relatând despre măsurile luate de guvernul nipon pentru asigurarea securității participanților și despre vizita soției președintelui american la o uzină de reciclare a gunoaielor). Importanța acestor întâlniri este însă imensă, chiar și atunci când bilanțul realizărilor pare modest.

Și anul acesta, înainte și în timpul reuniunii au fost scoase în relief dificultățile cărora trebuie să le facă față statele participante, interesele lor divergente, neînțelegerile dintre ele. Că președintele Clinton a fost într-un adevărat impas al popularității, salvându-se doar (pentru câtă vreme, nu se știe) prin represalii în contra Irakului și că Statelor Unite le vine din ce în ce mai greu să se mențină în postura de „lider al lumii libere”, fie și din pricină că, economic, alte țări d. n. „Grupul celor 7” încep s-o covârșescă și s-o bată cu propriile arme; că premierul japonez Kiichi Miyazawa este „terminat” din punct de vedere politic și că partidul său este pe punctul de a pierde puterea după ce a deținut-o timp de 38 de ani; că Helmut Kohl se zbate să găsească modalități de a suporta costul exorbitant al unificării țării sale, luptând în același timp cu cea mai gravă recesiune pe care a cunoscut-o Germania în perioada postbelică; că popularitatea premierului britanic John Major a scăzut la o cotă record de numai 16 la sută, datorită nemulțumirii legate de recesiunea prelungită și de eșecurile în anumite probleme, cum ar fi unitatea europeană; că președintele François Mitterrand este într-o poziție dificilă după înfrângerea socialistilor în alegerile din martie și din cauza agravării recesiunii din Franța, unde sunt peste 3 milioane de șomeri; la fel, recesiunea și șomajul, cu rate de peste 10 la sută, sunt principalele dificultăți de care se izbesc și cei doi nou-apăruți în G-7, premierul canadian Kim Campbell și cel italian, Carlo Ciampi. S-a uitat însă să se spună că în momentul de față greutățile pe care le întâmpină țările din G-7 și ciocnirile de interese dintre ele sunt mai vizibile decât cu ani în urmă fiindcă a dispărut coeziunea și solidaritatea la care le obligau pericolul comun.

Lucru dovedit, de altfel, și de rezultatele de acum de la Tokio. Bilanțul este pozitiv, mult mai bun decât se spera. După cum se știe, pe ordinea de zi a figurat la loc de frunte găsirea de căi pentru a stimula creșterea economică mondială și, în acest cadru, modul de a depăși obstacolele care au împiedicat încheierea cu succes a negocierilor GATT privind liberalizarea comerțului mondial. La Tokio, chiar în prima zi a reuniunii, a fost realizat un acord între SUA, Japonia, Canada și CEE (reprezentată la reuniune de Germania, Franța, Marea Britanie și Italia) privind eliminarea totală a taxelor vamale la 8 grupe de produse (farmaceutice, utilaje de construcții, echipamente medicale, oțel, utilaje agricole, mobilă, alcooluri distilate, bere) și o importantă reducere (într-o treime și o jumătate) a taxelor vamale pentru alte produse. Atât acest acord, cât și Declarația economică adoptată, pot da un nou impuls trativelor din cadrul „runde Uruguay”, a căror finalizare ar duce la învierea comerțului mondial și ar avea o influență favorabilă asupra fostelor țări socialiste, ale căror exporturi se lovesc acum de numeroase bariere.

În privința aceasta, a sprijinirii țărilor provenite din lagărul socialist, o poziție aparte a ocupat-o la reuniunea de la Tokio Rusia. Finanțarea trecerii Rusiei la economia de piață a figurat la „G-7 1993” ca punct distinct pe ordinea de zi. Și, de aceea, în capitala niponă și-a făcut apariția însuși Boris Eltân, care a obținut, în final, 3 miliarde de dolari. Unii vorbesc de o instituționalizare a prezentei președintelui rus la întâlnirile clubului, astfel încât G-7 să devină G-8. Puțin probabil să se întâmple așa, cel puțin un număr de ani de acum înainte, fiindcă dacă Rusia are o uriașă forță militară și demografică și un formidabil spațiu vital, în privința dezvoltării, a standardelor, are de recuperat multe decenii. Însă, ca acum, se poate: o permanentizare a formulei „Cei 7 plus Eltân”.

ION D. GOIA ■

VUK DRAŠKOVICI

Dacă pe teritoriul defunctei Iugoslavii ar fi fost pace și liniște, dacă acolo nu s-ar fi iscat războiul civil care continuă și astăzi, scriitorul Vuk Drašković, unul dintre liderii opoziției sârbe, conducătorul Mișcării pentru Reinnoirea Serbiei, ar fi avut toate șansele să devină un Vaclav Havel al slavilor sud-dunăreni. Pentru că el — împreună cu formația politică pe care o conduce și cu alte organizații din opoziție — militează contra comunismului, pentru introducerea în țară a structurilor și rânduielilor occidentale, democratice. Dar cum toată lumea se uită spre conflictele armate, bătălia dusă de Drašković împotriva actualei puteri (criptocomuniste) de la Belgrad a trecut aproape neobservată. Abia arestarea lui Vuk (și a soției sale) la 2 iunie l-a adus și l-a menținut în atenția opiniei publice, mai ales în străinătate.

Pentru eliberarea lui Vuk Drašković s-au întreprins mai multe acțiuni. Scriitorul însuși, după o lună de detenție, a intrat în greva foamei. La Belgrad, opoziția a organizat mitinguri și demonstrații. Proteste și demersuri au venit și din străinătate. Aflată la Belgrad, doamna Danielle Mitterrand a pus o vorbă bună pentru eliberarea lui Vuk și a soției lui, pe care i-a și vizitat în clinica de neurochirurgie, unde se află internați sub supraveghere polițienească. În sfârșit, deputații Coaliției Democratice Sârbe (DEPOS) au luat hotărârea de a nu mai participa la lucrările Parlamentului Serbiei și ale Parlamentului federal până ce Vuk și Da-

nița Drašković nu vor fi eliberați. În cele din urmă, președintele sârb Slobodan Milošević i-a „grățiat” pe cei doi, care au putut astfel părăsi închisoarea.

Evoluția evenimentelor este greu de prevăzut, dar, indiferent de ce se va întâmpla în continuare, pe firmamentul politicii sârbe a apărut un nume important. Va depinde doar de purtătorul lui dacă acest nume va evolua spre destinul lui Vaclav Havel sau spre cel al lui Marian Munteanu. (I.D.G.)

O ANTECAMERĂ ISTORICĂ...

Decenii în șir Elveția a fost gazda ideală a unor instituții de prim rang cu vocație internațională sau regională fără a fi un membru activ al ONU. De partea cealaltă a lumii, Japonia s-a instalat în topul puterii economice mondiale fără să intre în conclavul suprem al comunității internaționale — Consiliul de Securitate. Iată, de abia acum, Tokioul a demarat demersurile pentru a-și trimite un reprezentant în acest eșalon semnificativ dacă nu pentru soluționări „macro”, măcar pentru dezbateri și analize cu un grad înalt de solemnitate. Antecamera oficială pe care Japonia s-a decis să o facă în fața porților atât de costisitoare ale Consiliului de Securitate anunță nu numai intrarea arhipelagului într-o epocă nouă, dar și a lumii într-o epocă nouă. În ultimii ani s-au consumat evenimente și restructurări de o asemenea profunzime încât vechile raporturi politice și-au pierdut, în mare măsură, sensul.

Sistemul comunist mondial s-a auto-dezagregat. Prin dispariția Tratatului de la Varșovia perspectiva NATO s-a modificat. Europa occidentală

nu mai este obligată să se înarmeze intens și coerent în virtutea ideii unei defensive garantate. O parte a răsăritului se însinuează în apus iar partea rămasă afară a devenit, din punct de vedere militar, impotentă. CSI a devenit o sumă de state prea independente pentru a articula o confederație cu adevărat stabilă. Între republici, ținuturi sau regiuni se evidențiază fricțiuni majore, concurențe neloiale, resentimente istorice. Falimentul economic al regiunii are cauze logice și efecte ireparabile. Ansamblul geografiei fostului imperiu sovietic a intrat într-o cangrenă istorică inevitabilă a cărei dominantă va fi, multă vreme, o mizerie totală. În aceste circumstanțe, SUA își poate vedea de ale sale, se poate „insulariza” temperat dar decis, chiar dacă Washingtonul mai acționează, prin intermediul rachetelor de croazieră, în virtutea unor reflexe de dirijor absolut.

În același timp, Europa occidentală trăiește epoca unor retractilități confuze. În schimbul terorii care venea din est pe calea amenințării nucleare centralizate și riguros planificate este confrun-

tată de un război balcanic eșalonat dezordonat, de o pasiune a imigrației răsăritene strict ofensivă, de o exacerbare xenofobă și extremistă care rememorează beția politică de la sfârșitul anilor '30. Întrând în perioada unei creșteri negative, Germania încetează să mai fie pilonul reconfortant al Europei care pășea, ca în somn, spre Maastricht. Zguduită de scandaluri, Italia deschide porțile separatiștilor și stângii. Exemplele pot continua. În orice caz Europa, prin extravaganța ei diversitate și o creștere economică reținută poate privi cu stupefacție la China. Acolo, în circumstanțele unui totalitarism viclean ambalat, dezvoltarea economică a înregistrat ritmuri halucinante. „Economia socialistă de piață”, formula de o supremă contorsionare logică, face ravagii. Având în vedere că experimentul are loc la scara unui sfert din populația planetei, avem de ce să ne temem. Iată de ce Japonia bate la porțile Consiliului de Securitate. Ea anunță un model asiatic și potențiale alianțe galbene despre care toată lumea a vorbit și puțin au înțeles...

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

„Dacă Europa nu se grăbește...”

■ ■ 36.000 de polițiști, exerciții în karate și tiruri rapide, s-au învârtit cu o hărnicie tipică niponă în jurul corifeilor lumii occidentale mutați pentru câteva zile la Tokio în vederea unor abordări globale a biete noastre planete. Grupul celor 7 s-a reunit, a analizat, a negociat și a luat măsuri convenite în dulcele stil tradițional. Un acord preliminar important a fost, totuși, cristalizat. El privește reasezarea haosului vamal (haos în spatele căruia se află interese ordonate) pe o bază mai apropiată de interesele generale. Dezafectarea barierelor comerciale va pompa în economia mondială între 200—300 de miliarde de dolari care nu reprezintă chiar

un mizilic. Din păcate, G-7, dincolo de discursul cordial pe marginea falimentului răsăritean, nu s-a ambalat în proporția oportună în vederea redresării planetei care e, nu avem ce face, unică.

■ ■ Americanii au sosit, în sfârșit, în Balcani. Deși sunt așteptați din 1945, alte treburi i-au blocat până acum. Ei nu au debarcat la București, Chișinău sau Sofia, ci în Macedonia, în cadrul primei operațiuni cu adevărat preventive a ONU. Această mișcare pune într-o lumină adecvată tragedia din Bosnia-Herțegovina, unde de aproape doi ani diplomația CEE și forțele reunite ale ONU nu au putut face altceva decât să fie martori oculari la extinderea

genocidului. Cristalizarea unui aliniament macedonean indică pericolul real de extindere a conflictului din fosta Iugoslavie, războiul balcanic scăpând de pe planșele scenariștilor alarmiști pe terenul plin de capcane al realității.

■ ■ Japonia a inaugurat lungul drum care duce spre ocuparea unui fotoliu de membru permanent în Consiliul de Securitate. Germania o concurează fără agresivitate. Rusia are, firește, un punct de vedere față de intrarea Consiliului într-un regim de geometrie variabilă: „orice îmbunătățire a modului de

funcționare a Consiliului de Securitate trebuie să fie înfăptuită cu multă atenție și fără grabă”. Dacă... „îmbunătățirea” (merită să fie abordată așa, ce să mai vorbim de „înfrățirile” care pândesc solemnul forum.

■ ■ Un viscol energetic se pregătește în Rusia: pe fondul unei inflații semestriale de 600 la sută și a liberalizării costului petrolului, până în iarnă s-ar putea ajunge la creșterea de 10 ori a prețurilor. Energia electrică va sălta și ea, în curând, de nu mai puțin de 17 ori. Aceasta ar putea însemna ca beneficiarii „conductelor rusești” (petrol, gaze naturale, etc.) să-și pună mai întâi mâinile în cap și apoi în buzunare. Aviz foștilor membri ai CAER care au contracte în regulă cu Moscova.

■ ■ Dacă Europa nu va acționa repede, ea riscă să plătească un preț scump pentru această întârziere, a declarat Eduard Șevardnadze, referindu-se la extinderea galopantă a conflictului din Gruzia. Paralela cu Iugoslavia este cât se poate de semnificativă, în plus existând și o implicare rusească menită să pună în

încurcătură strategia occidentală tentată până acum să considere că Rusia este „defensivă”.

■ ■ „Condamn terorismul și sunt gata să cooperez cu America și alte puteri occidentale pentru eradicarea lui în pofida a ceea ce se spune despre mine”, a afirmat liderul libian Gadhafi. Aceasta nu l-a împiedicat să precizeze că dacă SUA îl elimină pe Saddam Hussein, alți 10 Sad-dami vor apărea. Vor apărea la Bagdad sau în general?

RADU BUDEANU ■

LUCIANO PAVAROTTI: Cel mai mare pericol în epoca noastră este comunismul!

Înainte de a susține în Central Park, în fața a 500 000 spectatori, grandul său concert, un reporter al revistei „Figaro Magazine” i-a adresat lui Luciano Pavarotti următoarea întrebare: „Care sunt astăzi, după dv., cele mai mari pericole ale epocii noastre?” Celebrul tenor a răspuns prompt: „Comunismul! Este un motiv suplimentar de a-l admira pe Winston Churchill care a făcut Europa de comunism”.

De la metropolă la târg de provincie?

HONG KONGUL SPRE UN NOU DESTIN

Zilele trecute agenția XINHUA transmitea, cu laconismul chinezesc binecunoscut, că la Beijing reprezentanții guvernului Chinei și Marii Britanii continuă cea de-a șaptea rundă de negocieri „cu privire la aranjamentele pentru alegerile din 1994—1995 din Hong Kong” (după cum se știe, această fostă colonie britanică urmează să intre sub autoritatea Beijingului la 1 iulie 1997). Chiar dacă acest cuvânt foarte urât, care stărnește o mulțime de suspiciuni și repulsii, „aranjamente”, il înlocuim, eufemistic, cu „pregătiri”, tot ne pune pe gânduri faptul că britanicii și chinezii au consumat deja șapte runde de convorbiri (probabil vor mai fi și altele) pentru a stabili cum să fie aleși... 20 de membri (din totalul de 60) al viitorului Consiliu Legislativ (un miniparlament) al Hong Kongului. Dar, mai întâi, câte ceva despre ce este Hong Kongul și ce vrea el în momentul de față.

Probabil că nu există astăzi în lume un teritoriu cu o situație mai complicată și mai incertă decât acest solz britanic pe trupul dragonului chinez. Prezenței britanice de un veac și jumătate în Hong Kong (teritoriu ce are 1 000 de kilometri pătrați și 6 milioane de locuitori) i-a fost confecționată o imagine de stăpânire hrăpărească, colonialistă, imperialistă, exploatare, spoliatoare, perfidă, rasistă, inumană, nefastă pentru marele, harnicul și talentatul

popor chinez. Așa a prezentat lucrurile toată stânga de pe mapamond, inclusiv cea din Marea Britanie, nemai-vorbind de propaganda țării lor comuniste, în frunte, evident, cu China însăși. Desigur, britanicii și-au promovat acolo, în Hong Kong, interesele lor, aici nu încapă nici o îndoială și nici nu era normal să fie altfel. Însă, pe lângă asta, voit sau nu, programatic sau nu, întâmplător sau nu, englezii au adus acolo și o porțiocă de demo-

cratie și civilizație europeană adevărată, evoluată, metode europene de guvernare, de construire a unei economii eficiente, în acord cu progresele științei și tehnicii. Din aceste motive, imaginea la care ne-am referit mai sus, a englezului spoliator rapace, care a adus bunilor chinezi numai nenorocire, a fost de mult convingător contrazisă și combătută. Sun Yatsen spunea în 1923: „De unde am cules ideile mele revoluționare și moderne? Din Hong Kong!” El cerea atunci studenților „să propovăduiască în toată China exemplul englezesc de bună guvernare”.

Însă contrazicerea cea mai deplină a șabloanelor despre colonialismul din Hong Kong a constituit-o însuși faptul neînvădării Hong Kongului de către chinezi nici înainte de 1949, nici, mai ales, după instaurarea comunistilor la putere. Regimul roșu de la Beijing a avut nevoie de Hong Kong ca de un balon de oxigen. Și cu toate că propa-

Pilula amară

OCCIDENTUL ÎN PANTALONI SCURȚI...

Bunicii mei au fost naivi, părinții mei au fost naivi, eu însumi aș fi rămas naiv, dacă aș mai fi avut cu ce.

Cred că generația mea s-a însămătoșit și, după dușul scabros al primelor acte ale tranziției, nu mai putem risca. Nu vom deveni cinici, dar, imuni la orice formă de credulitate în bunul Occident, credulitate entuziastă și automată nu vom mai avea. Aceasta nu înseamnă că întorcem spatele Vestului, pentru a îmbrățișa mizeria morală a Estului, vicleniile și dezmațul doctrinar al acestuia. Rămânem suspendați undeva în aer, între două halcane de atlas, atât de etanș închise și aflate într-o ripostă subterană permanentă.

Fac parte dintre aceia care consideră că Occidentul a trădat cu acte în regulă Răsăritul — mai întâi la Teheran, apoi la Ialta, apoi la Potsdam, apoi în anii războiului rece, apoi în anii coexistenței pasnice, apoi în anii mon-tării CSCE, ai bombei cu neutroni și, în sfârșit, ai perestroikăi. O lungă trădare, mobilată în Est de spasme eroice: în 1956 la Budapesta, în 1968 la Praga și, mai târziu când Solidaritatea din Gdansk era bătuță cu băta pe șira spinării. Ani lungi de zile Vestul a atârnat Estul, La drogat și La făcut să sperie. Sub bagheta propagandistică a Vestului, Răsăritul și-a trimis cei mai buni fii în fața tancurilor sovietice și în spatele zidurilor închisorilor aurotohtone. În timp ce KGB-ul și „cooperativile” răsăritene afiliate terorizau sute de milioane de oameni, Vestul întreținea relații de cordială ostilitate cu patronii comunisti. S-au încheiat afaceri, s-au coagulat înțelegeri oculte, s-au întreprins vizite reciproce soldate cu decorații, ciubucuri, chiohanuri.

După ce a lăsat Europa răsăriteană în ghearele lui Stalin, după ce a pierdut în Africa, Asia și America Latină poziții de prim calibru, după ce a mobilizat cazul Gorbaciov și, în sfârșit, a produs revoluțiile din 1989, Occidentul s-a repliat, din nou, lăsând tranziția răsăriteană să alunece într-o mlaștină fără sfârșit. La interminabilul sir de capcane catifelate, atente și nedismulate care compun implozia reformei, s-au mai adăugat, de curând, altele. Rusia e lăsată să paralizeze energetic țăările baltice, în cadrul unei agresiuni economice tipice pentru o putere imperialistă. În Azerbaidjan, un fost patron KGB și prim-secretar comunist revine, printr-o lovitură de stat, la putere. Tot acolo un rebel este numit, în cel mai pur stil brejnevist, prim-ministru. În Gruzia un fost membru al Biroului Politic al CC al PCUS, cu o mască indiscutabilă umandă, tace și face. În Bulgaria, o mișcare de opoziție impresionantă, stârnită de conștiința recomunizării țării, este amendată sever de un reprezentant de frunte al Consiliului Europei! În Slovacia, stânga neaoșă face lege. În tot Răsăritul european, mafia securistă s-a reciclat, a capturat pârgurile economice și se betonează politic. În Iugoslavia, măcelarii și experții în genocid își fac de cap, sub privirile amabile, neutre și impotente ale forțelor ONU.

Tot acest îngheț inexorabil se desfășoară fără echivocuri și fără menajamente, în clar. Occidentul înregistrează, analizează și contabilizează. Cu un aer pudic, infantil și strict păgubos.

RADU BUCHEANU

ganda comunistă chineză a vorbit mereu (vorbește și azi) de „jugul colonial” pentru chinezii din Hong Kong, s-a ferit cu sârșnicie să lichideze „focarul capitalist”. Era fereastra Chinei spre lume, spre Occident. Dacă Hong Kongul n-ar fi avut pentru ea acest rol, China ar fi procedat ca India, care a ocupat într-o noapte posesiunile portugheze Goa, Daman și Diu. Iar Londra n-ar fi avut ce face, pentru că situația era cu totul alta decât în cazul Falklandului.

Dar în ultimii ani lucrurile s-au schimbat, mapamondul a dobândit o nouă înfățișare iar Hong Kongul nu mai este vital pentru relațiile Chinei cu restul lumii. Aceste relații pot fi promovate și dezvoltate astăzi în multe chipuri și pe multe căi. De unde lipsa de interes a Beijingului ca Hong Kongul să-și păstreze statutul de până acum. Când, în 1984, în „Declarația comună” chino-britanică s-a prevăzut că, în spiritul concepției lui Deng Xiaoping „O țară, două sisteme”, Hong Kongul își va putea păstra „stilul de viață capitalist” încă 50 de ani după 1997, locuitorii Hong Kongului acordau prevederii un anumit credit, în ideea că Beijingul va avea mereu nevoie de „fereastra” pe care o reprezenta teritoriul lor. Nu mai e așa acum. Deng vrea să aducă Hong Kongul la același numitor cu restul Chinei. În acest sens, introducerea în Hong Kong a rânduierilor occidentale — nu sub egida

Londrei, ci în regie proprie — urmează a fi strașnic temporizată. Nici o grabă, timp este berechet. De pildă, alegerea celor 60 de reprezentanți (deputați) în viitorul Consiliu (parlament) al „regiunii administrative speciale” Hong Kong: la alegerile din 1995 să fie aleși prin vot universal direct doar 20 (restul, urmând, evident, să fie numiți), la alegerile din 1999 să fie aleși 25, la cele din anul 2003 — 30, ș.a.m.d.

Desigur, cei mai interesați ca evenimentul să nu se desfășoare așa, deci ca Hong Kongul să nu fie înghițit de sistemul birocratic comunist și transformat într-un oraș amărât oarecare, sunt chiar cei 6 milioane de locuitori ai săi. Unii au plecat sau se pregătesc să plece în străinătate, în Anglia mai ales. Cei mai mulți vor rămâne însă pe loc. Ei văd o speranță în însăși evoluția Chinei spre capitalism. E de așteptat ca măcar urmașii lui Deng Xiaoping să înțeleagă că libertatea politică nu numai că poate coabita cu libertatea economică, dar o poate și servi foarte bine pe aceasta din urmă. În acest caz, Hong Kongul va scăpa de regim politic comunist prin scuturarea întregii Chine de comunism. Și atunci Hong Kongul va putea să se mențină ca metropolă în chip firesc. Altminteri, Hong Kongul este amenințat să decadă la condiția de târg de provincie.

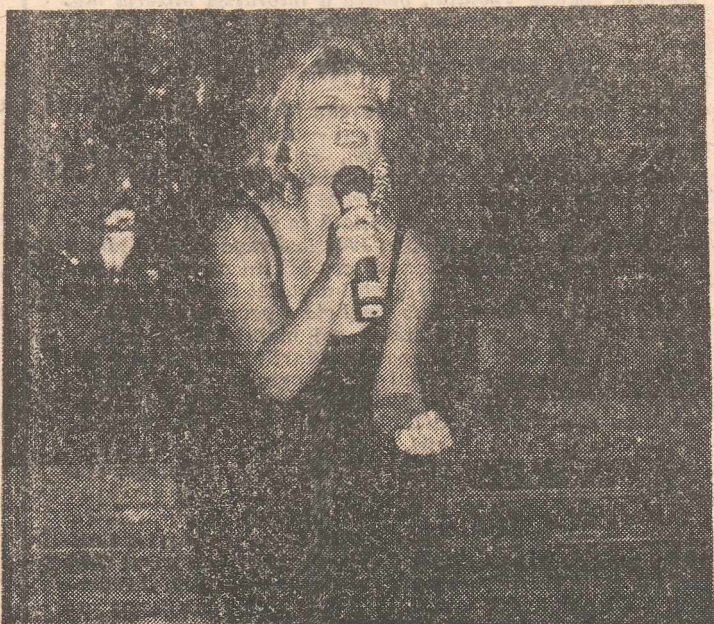
ION D. GOIA

MUZICA UȘOARĂ ROMÂNEASCĂ MOARE CU ZILE

• Favoritisme, mită, jocuri murdare de culise.

Interpreți și compozitori se confesează revistei noastre.

LOREDANA GROZA :

„La radio și la televiziune apar interpreți care, după părerea mea, nu au ce să caute pe un post național de televiziune sau de radio. Nu înțeleg pe ce criterii au ajuns acolo și de ce ocupă un timp, în care s-ar putea difuza cu totul și cu totul altceva”.

Dinu Giurgiu : „Dacă e să ne referim la viitorul muzical al tinerilor interpreți, consider că ei pot face treabă bună, dar deocamdată, din punctul meu de vedere, la ora actuală, trebuie umblat la redresarea în general a muzicii românești, la reconsiderarea ei. Radioul și televiziunea trebuie să ajute foarte tare. Abia după aceea putem vorbi de apariția tinerilor cu înclinații deosebite, care și muncesc. Câte emisiuni muzicale vezi la televiziune săptămânal sau la câte săptămâni vezi o asemenea emisiune și cât timp îi este afectat ?

Dacă stai să iei statistica de ani de zile, să vezi anumite festivaluri, concursuri naționale, sub diferite titluri, dacă stai să vezi care au fost premiile acordate și juriile care au fost de fiecare dată, prin comparație și prin identificare de persoane, poți să-ți dai seama că fiecărui membru al juriului îi venea rândul să ia un premiu, când nu era în juriu. Azi au intervenit sponsorii, cărora nu le mai pasă de aranjamentele unor înși care sunt în juriu — compozitori sau, mă rog, cu diferite funcții. Vrând-nevrând, economia de plată își spune cuvântul și aici”.

Loredana Groza : „La radio și la televiziune nu sunt emisiunile muzicale care ar trebui să fie. Acolo apar interpreți care, după părerea mea, nu au ce să caute pe un post național de televiziune sau de radio. Nu înțeleg pe ce criterii au ajuns acolo, și de ce ocupă un timp, în care s-ar putea difuza cu totul și cu totul altceva.

Tragedia este că nouă ne place să ne scufundăm așa într-un manierism teribil și să dăm publicului exact ceea ce vrea și cu ce s-a obișnuit,

HORIA MOCULESCU :

„Muzica ușoară românească nu se dă pe post din rea voință, ci din lipsa de bună credință a redactorilor care programează muzica. Ei vin și spun că muzica ușoară românească nu este competitivă. Compozitorii români nu au posibilitatea să dea mită și atunci apar pe post niște arătări care nu ne reprezintă.”

CORNEL FUGARU :

„Sunt dezolat că pe toate posturile de radio și televiziune se difuzează numai muzică străină. Este o înțelegere greșită a muzicii noastre”.

să nu încercăm și altceva, să schimbăm puțin maniera, să șocăm publicul.

Sunt foarte multe piese care sunt efectiv înmormântate, în timp ce pe post sunt date piese care n-au nici o legătură cu muzica adevărată. Sunt niște criterii de selecție și promovare concepute de niște persoane care de multe ori n-au nici o legătură cu această meserie sau au alte interese — redactori de radio, de televiziune. Asta nu înseamnă că nu există redactori care n-au interesul să promoveze muzică de calitate, dar ce folos, că pădurea este mai mult plină de uscături”.

Adrian Ordean : „Aici, la Migas Real Compact, imprimă o grămadă de lume. Cei mai mulți sunt tineri. Unii fac școală și degeaba o fac, alții nu fac școală, dar merită din plin să fie luați în atenție. E un băiat, îl cheamă Ion Jenică, dintr-o comună de pe lângă Râmnicu-Vâlcea, care, săracu, n-are bani și am încercat să-l ajut și-o să-l ajut în continuare. El vine și își ia o oră de imprimare, care costă 6500 lei și-mi spune că mai vine peste o lună, până când face rost de alți bani. Chiar dacă depășește ora, eu stau cu el. El e un exemplu de neputință. Cei care au bani mai mulți, reușesc mai mult, e mai simplu, mai faci un cadou, intri pe un post de radio”.

Joe D'Alvarez, de la firma

Romagram, a adus o grămadă de tineri, i-a imprimat, i-a ascultat, a plătit o mie de ore de imprimare. Ar fi bine să facă și-ai noștri așa ceva, de ce trebuie să vină altcineva, aici e problema.

Există o măfiuță în muzica ușoară românească. Ar fi păcat să ia amploare, pentru că toți avem o pâine bună de mâncat. Cred că acolo, pe la Uniunea compozitorilor, e mai „cu cântec”, pentru că sunt o grămadă de indivizi care ar merita să fie membri acolo și care nu sunt, oameni care au făcut lucruri bune, neapărat în ultimii ani”.

Anton Șuteu : „La Uniunea compozitorilor există șalzezi și ceva de membri profesioniști. Există și compozitori care nu s-au înscris în Uniune, pentru că n-au avut dorința. Mihai Constantinescu, de exemplu, este în Uniune, dar la partea de autor, dar nu e în partea de creație. Noi îl primim cu dragă inimă, în momentul când se decide să susțină un examen”.

Marius Dumitrescu — compozitor. „În muzică ca în toate domeniile simțim în urmă cu tehnica și informația. Mă refer în special la tehnica de studio. Compozitorii renunță să se mai folosească de studiourile din radio și televiziune care sunt foarte uzate și apelează la studiourile particulare. Muzica noastră nu are deficiențe față de muzica străină, avem oameni foarte talentați și sunt sigur că și

de la noi pot apărea staruri pe plan internațional. La noi nu există oameni care să descopere aceste talente, să se ocupe de formarea și perfecționarea lor. Producătorii noștri au contracte cu oameni deja consacrați. În emisiunile de televiziune vedem aceiași oameni. În muzica ușoară românească se practică două genuri foarte distincte și foarte depărtate — pe de-o parte sunt compozitorii desăvârșiți care practică o muzică tradițională, de calitate, iar de cealaltă parte este muzica formată de formațiile rock. În România nu se compune muzică de dans și majoritatea publicului preferă această muzică care la noi lipsește”.

Cornel Fugaru : „Sunt dezolat că pe toate posturile de radio și televiziune se difuzează numai muzică străină. Este o înțelegere greșită a muzicii noastre. Este ca și cum am refuza să credem în părinții noștri. Snobismul asta a ajuns prea departe. Noi dăm vina pe tineret, se spune că tineretul vrea această muzică. Ei, nu este chiar așa. Se știe că reclama este sufletul comerțului și pe posturile de radio și televiziune muzica ușoară românească este sfidată. Muzica ușoară străină are într-adevăr o altă sonoritate, pentru că ei au studiouri profesionale, și au ajuns la un nivel tehnic superior. Noi nu avem banii necesari pentru a face niște studiouri profesionale. Avem compozitori, orchestrați și interpreți buni dar nu avem sprijinul organelor în drept TELEVIZIUNE, RADIO și PRESĂ”.

Horia Moculescu : „Muzica ușoară românească nu se dă pe post din rea voință și din lipsa de bună credință a redactorilor care programează muzica. Ei vin și spun că muzica ușoară românească nu este competitivă. Compozitorii români nu au posibilitatea să dea mită pentru că nu au de unde și atunci văd pe post niște arătări care nu ne reprezintă. Am văzut într-o seară la televizor un băiat care în afară de faptul că era tânăr și avea un cercel în ureche în rest era o catastrofă. A ocupat postul de televiziune zece minute, cântând pe nas, niște texte imbecile, prost puse pe muzică și muzica proastă. Cui i-a folosit chestia asta ? De ce a ajuns cum a ajuns, nimeni nu știe. Dacă a ajuns fără nici un fel

de pile, mi-e milă de gustul celor care au programat. Există o ură ancestrală a redactorilor din radio și televiziune față de muzica ușoară românească și se ascund după argumentul că, timp de 20 de ani, au fost obligați să o dea pe post împotriva voinței lor, fără a avea calitate muzica respectivă. Ascunzându-se în spatele acestor pseudoargumente nu mai programează muzică ușoară românească bună. Tineretul nu caută în mod special muzica ușoară străină. Ei apasă un buton care cuplează un post de radio existent pe teritoriul Bucureștiului și cum aceste posturi dau 85% muzică străină, ei o ascultă și le place. Dacă eu le voi oferi în contra balanță o piesă românească veche, proastă, sigur că muzica ușoară românească se compromite din enunț. Ne reproșăm că dintr-un gest al concilierii, al tratării superficiale, al lipsei de sânge rece am acceptat și producții mediocre. Pe acest fond conotativ subtextual nu mai trebuie să repetăm asemenea gesturi, cum nu mai putem să servim publicului numai muzica elitistilor. Sunt foarte multe de discutat pe această temă. Pot să vă dau sute de nume de compozitori, soliști, de orchestrați și textieri cu care sunt prieten și mă bucur primul când aceștia scot ceva bun. Deși, cum spuneam, noi redactorii muzicali nu suntem singurii care programează muzica ușoară spre deosebire de alții, eu o delimitez și sunt destul de multe de discutat și pe această temă. Ca profesie însă, suntem singurii oficiali și nu ne putem înșela propria muzică. Și tot ca oficiali, suportăm multe nereguli datorate altora. În ceea ce privește opțiunile reale ale publicului, cunosc multe de la festivalurile din țară și mai ales din scrisorile pe care le primesc pentru topurile românești pop și rock. Sunt foarte multe, deci nu iau în considerare cazurile izolate. Ascultătorii vor muzică românească. Și o repetă răspicat s-audă și unii colegi de radio. Știu că mai sunt foarte multe de spus, dar dincolo de toate acestea cred în iminenta ieșire europeană a muzicii românești. Și încă ceva, radioul și-a servit cinstit ascultătorii, iubitorii de muzică românească.

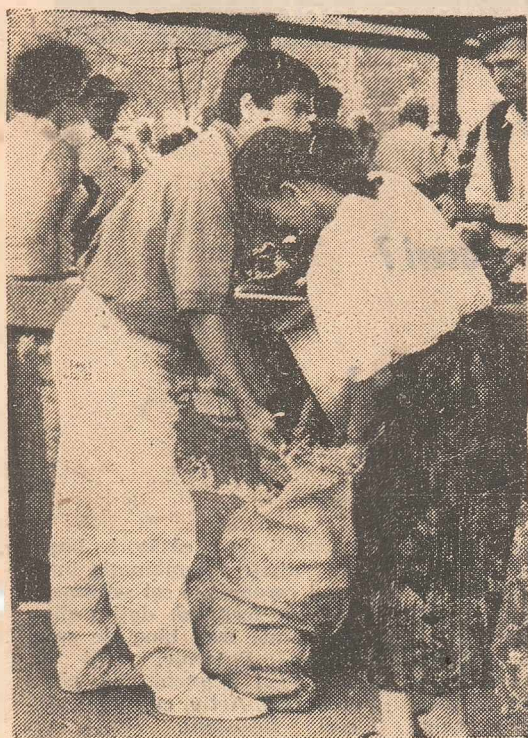
Au consemnat
DAN GHEORGHE
CLAUDIA STROE

O NOUĂ ARMĂ ÎN MÂNA ȚIGANILOR:

ȘANTAJUL!

• Producătorii care nu-și dau obolul zilnic, lăsându-se furati, sunt alungați din piață.

Țiganii cumpără (sub amenințări) marfa de la producători și o revând la preț de speculă

Niculina Popa, producătoare (în vizită la redacția noastră): „Țiganii mă terorizează, mi-au făcut o vizită și ocașă. Mi-au spus să plec din piață și să le dau lor taraba”

NU PLĂTEȘTI, NU MAI STAI ÎN PIAȚĂ

A te face că nu vezi că ești furat, înseamnă, în piața „16 februarie”, achitarea taxei neoficiale către țigani, în schimbul căreia ești lăsat să-ți vinzi marfa. Iată modul în care se „percepe” taxa: copiii Țiganilor se dau pe lângă tarabe, fură castraveți sau roșii, de cele mai multe ori, în timp ce părinții lor stau pe margine și urmăresc operațiunea. Dacă cineva ia atitudine împotriva micilor hoți, țiganii de pe margine intervin cu o brutalitate greu de descris, mergând până la atentat împotriva vieții bietului om căzut în ghearele lor.

Iată ce spune în acest sens Țăranul Buligă Vinilă, din comuna Adunații-Copăcești: „Altețieri am plecat mai devreme. Nici nu vândusăm marfa, dar am p.ecat de frică, pentru că țiganii începuseră să fure și alți zece stăteau pe margine și se dădeau la oamnei, amenințau. Dacă le-am spus la responsabilii pieței că ne fură, mi-au zis să stau cu minte, că altfel țiganii mă omoară”.

UNDE E POLIȚIA?

Poliția mai e cu noi? S-ar părea că nu. Iată ce spune Țăranul Lungu Gheorghe, din comuna Belta Doamnei: „Poliția n-o avem prezentă în mijlocul nostru. Noi i-am sprijini, dar ei nu-și fac apariția”. Această situație a dus la hotărârea multor țărani, care de mulți ani vin aici cu marfă, să nu mai vină în piața „16 februarie”, pentru că nu avem asigurată securitatea și trebuie să ne apărăm singuri, dar e imposibil în fața unei bande de țigani bine organizată”.

ȚIGANII VOR SĂ GOLEASCĂ PIAȚA DE ȚĂRANI

Țiganii au început presiunile asupra țăranilor, pentru ca aceștia să nu mai vină în această piață. Amenințările cu bătaia curg gârlă asupra țăranilor, iar în ultima vreme o familie de țigani și-a făcut loc în piață, scoțând la vânzare casete audio. Scopul însă este acela de a-i aduce pe țărani la exasperare, lăsând muzica de pe casetofon să urle pur și simplu, spărgând timpanele celor din jur. Astfel, atmosfera în piață devine de nesuportat. Țăranca Dărujiu Vasilica spune: „Le zic să dea muzica mai încet, ei mai tre o dau. Mă doare capul”.

SE TOARNĂ GAZ PE FOC

Popa Niculina, domiciliată nu departe de piața „16 februarie”, nu se lasă furată de țigani, motiv pentru care aceștia i-au făcut o vizită acasă, turnând gaz pe zarzavatul necules, după care au început amenințările: „Au venit în piață și mi-au zis să nu mai vin aici, că iau ei taraba mea, că nu mă mai lasă, că să le dau actele care le am pentru vânzare și să plec”.

S-ar părea că nu va mai trece mult și piața „16 februarie” va deveni exclusiv țigănească. Țiganii au deja câteva tarabe închiriate. De vândut au ce: ori fură ori cumpără de la țăran — de exemplu vinete — cu 500 lei kilogramul, pentru a le revinde cu 700-800 lei. Oare poliția de unde își va mai face cumpărăturile?

DAN GHEORGHE

Orient în Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (IV)

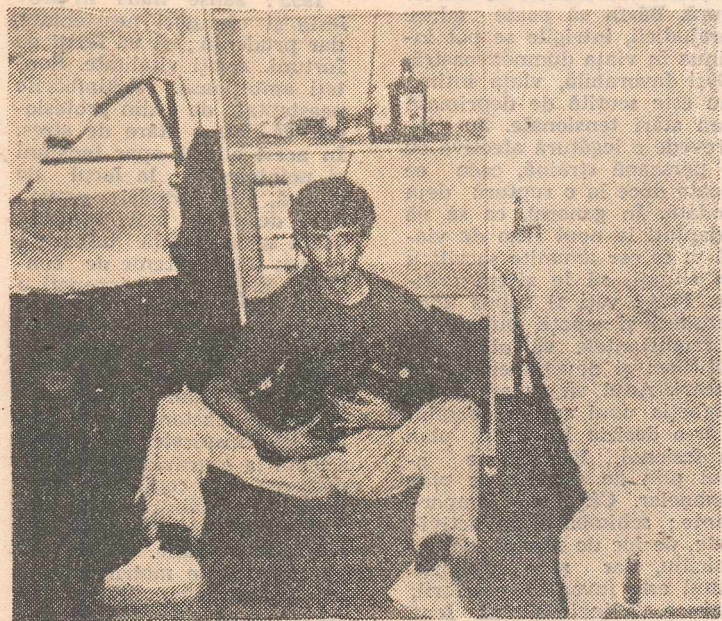
Am ieșit și eu, de câteva ori, ca observator, cu românii la furat. Erau patru, îmbrăcați în treninguri (tot furate), strânse cu elastic la nivelul gleznei. Au intrat într-un supermagazin. Ei operau numai la țigări, care stăteau așezate în rafturile de lângă casele de plată. Unul ținea spatele iar celălalt, care și plătea puțina marfă ce o cumpărau din magazine (de obicei o pâine, bere, ciocolată și Pepsi) — fața. În timp ce vânzătoarea de la casă calcula plățile cumpărătorilor din față, cei doi din mijloc își umpleau pantalonii cu pachete de Marlboro. Zeci, dacă nu chiar sute! Curgeau pe pantalon și se opreau la elastec. Au ieșit apoi toți patru și s-au urcat în mașină. Mașina lor, evident. Ca dintr-un joc electronic care se oprește pe tripla de portocale, curgeau din pantalonii sute de pachete! După primul magazin le-au numărat: erau 104. Date la jumătate de preț (aveau ei turcii lor care le cumpărau), însemna 260 de mărci dintr-o lovitură. Căutau apoi, cu mașina, alt magazin. Niciodată nu operau de două ori în același magazin la intervale mai scurte de 10 zile. Când adunau fiecare câte o mie de mărci, le trimiteau în țară prin mandat postal internațional. În afară de țigări, turcii mai cumpărau, la jumătate de preț, și whisky dar sticlele erau incomode, grele, sunau... Există, ce-i drept, și magazine care, în urma dispozițiilor, și-au luat măsuri de siguranță, aplicând alarmă chiar și pe

pachetele de țigări. Această alarmă este atât de minuscule (un firicel de sârmă lipit cu bandă transparentă, care declanșează un semnal de alarmă în momentul în care posesorul pachetului trece printre stâlpii de alarmă montați imediat după casă) în care mulți începători s-au păcălit. Aceștia ajung, ce-i drept, la Poliție, dar aici sunt ținuți numai 24 de ore, li se întocmesc dosare, după care sunt lăsați în libertate! Este de necrezut dar așa se întâmplă. Poliția germană, spre deosebire de cele din Austria, Franța ori Italia, este ceva mai indulgentă. Și poate tocmai de aici se înmulțesc și recidivele.

Îmi pierdusem orice speranță de a mai pleca în România, când neprevăzutul s-a produs. Cineva, răsarit ca din basm, s-a oferit să-mi sponsorizeze deplasarea în România. Era duminică dimineața. În cameră a pătruns un domn care, aflând că știu limba germană s-a bucurat nespuse de mult. Era diacon și făcuse deja șase transporturi cu ajutoare umanitare în România, în special în comuna Moșna, județul Sibiu. Îl interesa viața politică din România, a oamenilor de aici, copiii, studenții, școlile... Ori ce despre România. I-am vorbit atunci mult, agățându-mă de această șansă ce mi se oferea, și se pare că l-am cucerit. A doua zi m-a invitat la el iar seara la un restaurant italian. Mi-a pus discret în palmă 150 de mărci și mi-a spus așteptându-mi reacția: „Iar mâine poți pleca! Ți-am

plătit eu toată deplasarea, din Köln și până la București”. Nu-mi venea să cred. A căta oară sunt surprins oare de noroc? E oare noroc sau altceva, cu mult mai profund? Am refuzat cele 150 de mărci, considerând că a făcut deja destul de mult pentru mine. A insistat însă, fie nu ai ca împrumut. Ne-am despărțit ca doi buni prieteni, nu înainte de a-i promite, așa cum dorea, să-i scriu din România. Era sincer interesat de problemele sociale ale românilor. M-a surprins și-n același timp m-a supărat însă când a afirmat că noi, românii, suntem prea naționalisti, făcând în special referire la conlocuirea cu ungurii. Încercând să-l conving că nu-i deloc așa cum crede el, ba e chiar invers, mi-a pus în vedere că el nu privește din unghiul unui cetățean german, ci din cel al unui „eurocom”. M-a condus cu Citroenul său alb până în fața lagărului, acolo de unde mă și luase. Mi-a promis că-mi va ajuta și prietenul, coleg de cameră, a cărui nevastă era bolnavă de cancer la sân. Necazul acestui prieten (venit cu trei săptămâni în urmă din județul Satu Mare) mi-a reamintit că, totuși, mai există și români care nu se gândesc doar la furat. Intrase în Germania doar cu scopul de a munci aici și de a câștiga banii necesari operației soției sale. Cu doi copii de școală și cu o nevastă bolnavă, a pornit în lume cu o voință extraordinară, cu gândul de a munci.

După miezul nopții, la ora două dimineața, polițistul la-

În lagăr, cu recolta în brațe

garului m-a condus la gară. De acest polițist mă lega o întâmplare petrecută cu o săptămână în urmă. Era ziua în care se dădeau azilanților câte 17 mărci. Când mi-a venit rândul, mi-a spus ironic că „părul meu lung nu e bun pentru Germania, ci pentru sărătoaca mea de Românie”. M-am infuriat atât de tare încât, după ce i-am sugerat, în germană, că tunsoarea lui scurtă e „idiotă”, am și injurat un pic Germania. A făcut o criză de nervi îngrozitoare, crezând probabil că mă

sperie. M-a pus deoparte, oprindu-mi toate actele. Și mai obraznic, m-am așezat alături de el, înghițind cu nonșalanță cuburile de zahăr aduse într-o cupă, special pentru cafeaua lui. După 10 minute mi-a dat înapoi și banii, și actele.

Pe drum mi-am cerut scuze pentru nervii mei de atunci, punându-i pe seama birocratului sistem german. Ne-am împăcat și ne-am despărțit; de asemenea, prieteni.

CRISTIAN SOCIANU

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzătoare de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

P. C. BUCUREȘTI

— Ce-mi oferă următorii 5 ani profesional și sentimental?

— Vor fi probleme de sănătate?

— Șansele pentru următorii 5 ani.

1993 nu este un an decisiv, ci bântuit de îndoieli și incertitudini, deoarece climatul general nu favorizează proiectele, contractele sau legăturile dv. Deci nu vi se recomandă să angajați noi proiecte sau afaceri de anvergură. Bărfa vă poate aduce prejudicii, intrigile se pot insinua în viața dumneavoastră. Deși favorabilă, viața intimă nu este scutită de deprimare sau stări tensionale. Se întrevede o legătură afectivă cu o persoană străină, ceea ce poate duce la o ruptură deja rodată. În general, ca să vă adaptați la noul ritm de viață vi se cer anumite sacrificii în situații să le zicem critice. 1994: veți fi supus unor tensiuni și emoții puternice. Circumstanțele vă obligă la altruism și devotament în afaceri. Anul vă va aduce satisfacția unui succes deosebit într-o decizie luată pe plan profesional. 1995 este anul plin de succese pe plan financiar. Câștiguri importante; schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu, dar și o căsătorie. Anul este favorabil asocierii, dar se va înainta mai lent, necesitând adaptare și multă răbdare. Se recomandă multă prudență, diplomatie. Efortul dumneavoastră trebuie concentrat în menținerea echilibrului psihic. 1996: un an marcat de nervozitate cu fluctuații financiare și sentimentale, dar favorizează multe contacte și deschideri spre social, afaceri, tehnică artistică, comerț, management. Finalizare, proiect major. 1997: un an laborios cu multe restricții, cu perseverență, succes. Veți face multe tranzacții, secrete, dar și trăiri mistice. De asemenea, stare fragilă de sănătate, cu tendințe psihice depresive, însoțite de excese alimentare sau

alcoolice. În cuplu neînțelegeri, 1998: Vă îndemnăm la o nouă activitate sau o mutație în profesie, progres în afaceri. Călătorii. Vă puteți muta. Celibatarii: legături noi. Consum excesiv de energie, unele pierderi, dar câștig spiritual, luciditate. Risc, boli ale gâtului.

PIO BUCUREȘTI

— Ce-mi oferă următorii 5 ani în domeniul profesional, sentimental și din punct de vedere al sănătății.

1993: șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate, dar prudentă; să vă feriți de furtuni. Aveți vitalitate. Sunteți ambițioasă. Schimbările neașteptate de ordin profesional vă dau o stare de stres. În acest climat apar tensiuni și neînțelegeri la locul de muncă, fără urmări grave; dar deveniți mai realistă. Viața sentimentală tulburată pentru scurtă vreme de conflicte. E posibil să începeți o nouă relație, minată de confuzii și angoase, pe care trebuie neapărat să le dominați. 1994: se întrevăd rezultate bune pe plan profesional, câștiguri substanțiale, idei și proiecte inspirate. Vă puteți aștepta la o graviditate sau la nașterea unui copil. Aveți entuziasm. Întâlniri amoroase. Trebuie să vă supravegheați echilibrul psihic. 1995: călătorie, uniune matrimonială, amenajarea căminului și divergențe trecătoare în familie. O decizie pe plan profesional are mari șanse de reușită; o veritabilă victorie ce va deschide noi perspective, șanse. 1996: vă puteți căsători dacă sunteți încă celibatară. Deviza anului: prin diplomatie spre apreciere. 1997: Șanse mari de a finaliza un proiect de mare importanță, precum și multe contacte în afaceri, creație tehnică etc. Puteți finaliza un contract de afaceri bine recompensat. Evitați să fiți lipsiți de tact în familie, pericol de ruptură. Dacă doriți puteți avea un copil. 1998: an cu multă muncă și restricții, bugetul personal în pericol. Cu încredere în forțele proprii, veți duce

la bun sfârșit ce v-ați propus. Viața de familie favorizată pe toate planurile.

CLAUDIA P. — PETROȘANI

— Tabloul personalității mele

— Lunile și anii favorabili

— Starea sănătății

— Evoluția stării materiale

— Când mă voi căsători

— Când și câți copii voi avea

Tabloul personalității conturat în cadrul destinului dumneavoastră: Fire vanitoasă, plină de „eu” însăși. Agresivă, bătaioasă, întreprinzătoare, îndrăzneată. Emoțională. Oscilații în dorințe. Vi se recomandă să acordați atenție presimțirilor, dar fără a vă lăsa dominată de ele. Frământată în interior, în ciuda calmului aparent. Compatibilitate profesională: dans, muzică, cinematografie, scris-filosofie.

Sunteți o persoană puternică, loială, cinstită, răbdătoare, dreaptă. Se poate conta pe dumneavoastră. Moralistă, familistă și conservatoare. Metodică, stabiliți planuri detaliate. Iubiți sensibilitatea și siguranța. Evitați subestimarea, sărăcia. Nu fiți meschină, evitați judecata limitată. Reușită în domenii ce implică precizie, metodă, spirit de observație.

Zilele favorabile: 11 și 29. 1993: o cotitură în viața dumneavoastră profesională de succes. Aceasta vă va aduce mutare, nou loc de muncă, mulți bani, în mod neașteptat. Vitalitate și ambiție. 1994: un echilibru precar, dar, bani, profesie, creativitate, proiecte inspirate. Un copil, entuziasm, întâlniri amoroase. Supravegheați echilibrul psihic. 1995: asocieri, raporturi multiple bine sustinute, studii. Sănătate bună, relații bune în cuplu. O nouă inițiativă pe plan profesional plină de succes. 1996: o ameliorare netă — bani, schimbare de activitate, nou loc de muncă, domiciliu nou. 1997: an bun, noi deschideri spre so-

cial, finalizare proiecte majore. Un copil. Toate plătite cu un consum excesiv de energie. 1998: cumpărare la bani, riscuri, conflicte în familie, administrative, juridice. 1999 — călătorii, mutare și o nouă activitate. Veți fi foarte curată. Succes în negocierea unui contract; duritate în familie. 2000: iarăși șansa de câștiguri mari financiare, dar și schimbare loc de muncă și domiciliu. Căsătorie sau divorț după caz; recuperați banii de la datornici.

CĂRCIUMARU NICU — CONSTANȚA

— Principalele caracteristici ale personalității

— Dacă sufăr sau voi suferi de boli incurabile

— Dacă voi avea un copil? De ce sex?

— Dacă mă voi reface din punct de vedere financiar?

— Dacă voi supraviețui următorului război?

1. Principalele caracteristici ale personalității dvs.: fantezia. Carieră strălucită, dar schimbătoare, urmând pausul evenimentelor. O să vă

bucurați de o căsătorie bogată. Sunteți o combinație între insul cerebral și cel sentimental. Vă feriți să dați ordine și lucrați mai bine de unul singur. Puternic, știți să vă faceți prieteni. Vă place confortul. Activ, cu multe afaceri. Rezistent. Aveți un fel de paraziți ce trăiesc pe spatele dumneavoastră, dar și o mică „mafie”. Asigurată reușita materială în afaceri, industrie, politică. Atenție: s-ar putea să ajungeți și la închisoare. Drumul în viață va fi variat, plin de piedici, vă va trebui multă ingeniozitate și suplețe.

2. Nu ne ocupăm de ghicir, deci, nu știm de ce boli incurabile suferiți acum, nici dacă o să dobândiți așa ceva.

3. Determinarea exactă a sexului copilului se poate face la „Institutul de planificare familială” din Nitra, Cehoslovacia.

4-5. Pentru a vă răspunde trebuie să analizăm șansele pe ani, și să vă facem horoscopul spiritual, dar deja spațiul tipografic este epuizat. Deci lăsându-le la o parte pe acestea, vă putem răspunde la restul: în mod sigur puteți supraviețui celui de-al III-lea război mondial numai dacă veți rămâne în țară (vi se va asigura protecția necesară). Pentru a beneficia de protecția forțelor benefice trebuie să faceți și dumneavoastră ce ar trebui să facă toată lumea, dar nu vrea: înolște Sf. Vasile, cel puțin o dată pe an, rugăciuni sistematice la Sfânta Liturghie de duminică.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întâi cel de fată), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină.....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C”.

A permanent stock of more than 1500 company vehicles

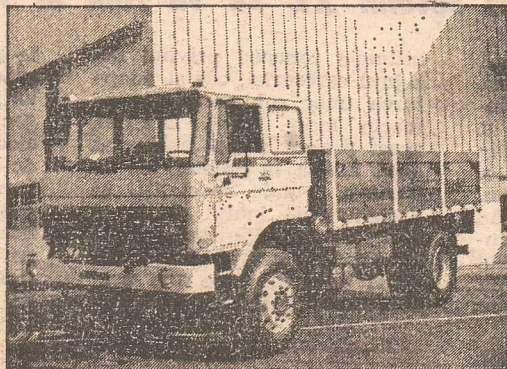
Since its establishment in 1953, Van Vliet Trucks Holland B.V. has maintained the highest standards of quality, continuity and expertise in the field of used vehicles.

More than 40 years of experience and devotion to the trade have resulted in reliable workmanship and high standards. To those who work at Van Vliet, a truck is more than just a product. That's why, with our specialised team of purchasers, sales advisors and technicians, we have an international reputation as experts who really know all there is to know about new and used company vehicles.

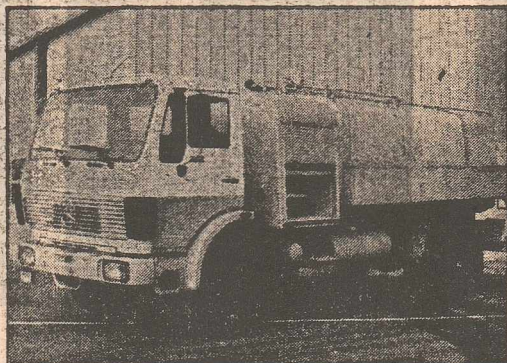
10 GOLDEN SERVICE RULES

1. Quality guarantee
2. Price guarantee
3. Bank to bank security
4. Expert advice
5. Tailor-made service
6. 40 years of worldwide reliability
7. More than 1500 company vehicles
8. 24 hour spare parts service
9. Many years of after sales service
10. Environmental protection

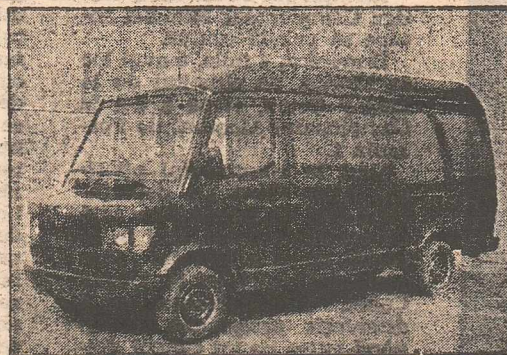

Van Vliet all over the world

Over the years, we have gained a wealth of experience in the export market. Over 90% of our products are exported to countries all over the world.

We employ export specialists too; which means that we can sort out language or customs problems, ensuring that transactions are concluded to everyone's satisfaction.

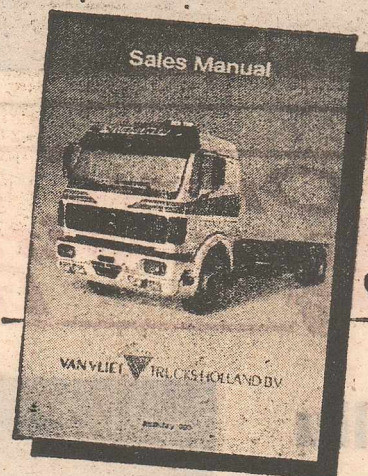

Ask for our free Sales Manual

Our Sales Manual gives you an idea of our range of trucks, lorries, dumpers, cranes, tankers, buses, vans, trailers, excavators, tractors, jeeps, ambulances

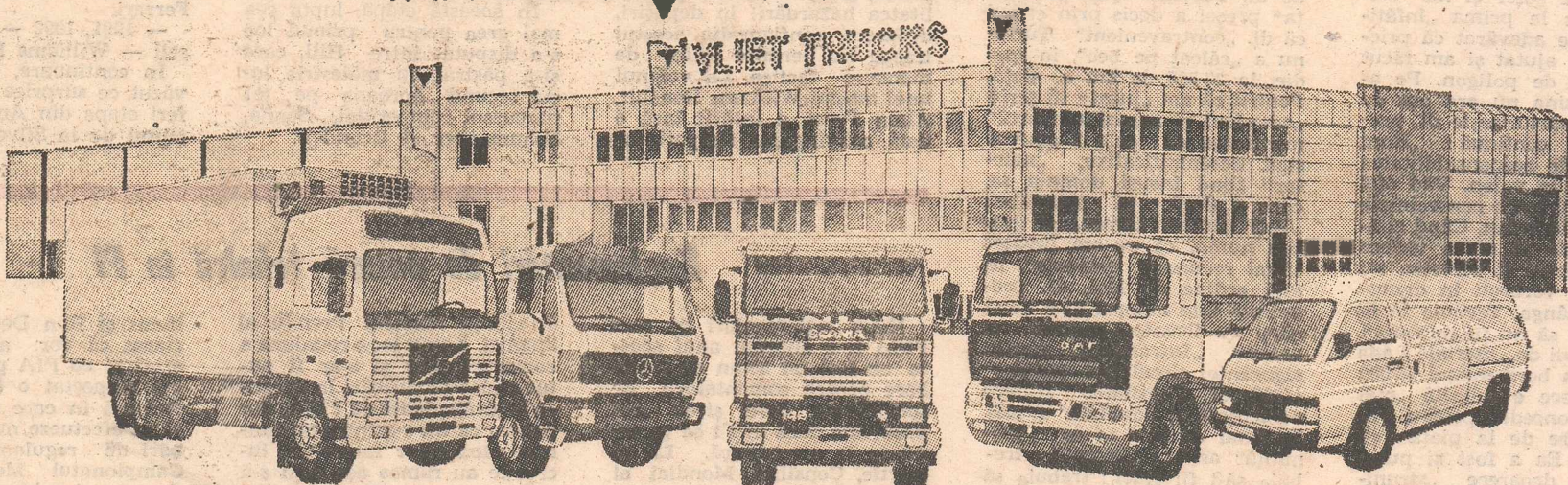
and passenger cars. To obtain a free copy of the Sales Manual, simply send in the coupon below.

COUPON FOR FREE SALES MANUAL

Company name: _____
 Contact: _____ Initials: _____
 Address: _____
 Code: _____
 Place: _____
 Country: _____
 Tel.: _____ Fax: _____
 Send this coupon to:
 Van Vliet Trucks Holland B.V., P.O. Box 3,
 2910 AA Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland

VAN VLIET TRUCKS HOLLAND B.V.

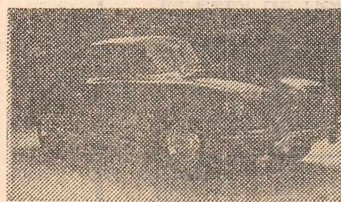
Parallelweg Zuid 215, 2914 LE Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland. Telefoon +31 (0) 1803-12644. Fax +31 (0) 1803-19158. Telex 24458 Vliet NL

1993 — ANIVERSAREA A 30 DE ANI DE LA APARIȚIA PRIMULUI MODEL

PORSCHE 911

• O mașină care nu mai așteaptă secolul 21. Ea va rula în 1996.

Anul acesta, un eveniment de mare importanță în lumea fabricanților de automobile l-a constituit aniversarea a 30 de ani de la apariția primului model 911, creație a celebrului Ferdinand Porsche. Acest eveniment de mare răsunet este marcat și de lansarea noului model 911, aflat deocamdată încă în fază de perfecționare, executându-se

ultimele retușuri privind designul caroseriei, cât și adaptarea unor echipamente de foarte mare clasă. Dealtfel, acest proiect a fost prezentat anul acesta la Salonul de la Geneva, unde specialiști și designeri de înaltă clasă, ca Giugiaro sau Pininfarina, au apreciat că acest model 911 va fi unul din cele mai perfecționate road-stere construi-

te până în zilele noastre. În afară de faptul că acest model va fi dotat cu echipamente de genul: scaune comandate electronic, îmbrăcate în piele de cea mai bună calitate, sistem de volan ajustabil, computer de bord (care gestionează toate datele tehnice), parbriz, lunetă și geamuri laterale heliomatice, instalație de climatizare, aparatură ste-

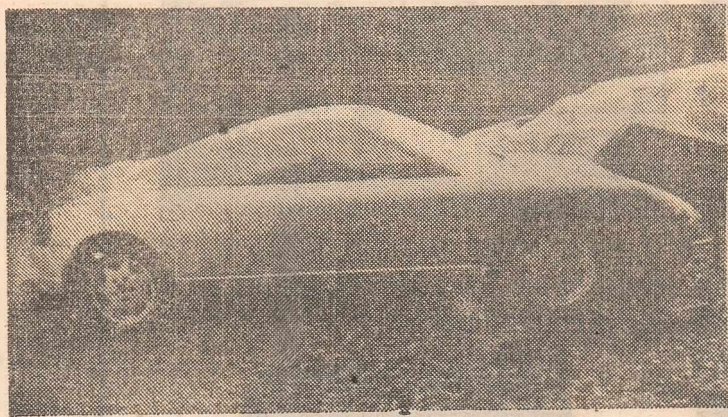
reo cu Compact Disc etc., va dispune de două variante de motoare realizate după cele mai înalte tehnologii, putând fi considerate ca fiind niște capodopere în materie de motoare superperfecționate.

CARACTERISTICI TEHNICE ȘI PERFORMANȚE

MOTOR :

- 6 cilindri boxer
- capacitate cilindrică : 3 000 cmc
- putere : 365 CP
- viteză maximă : 260 km/h
- 8 cilindri în V
- capacitate cilindrică : 4 000 cmc
- putere : 400 CP
- viteză maximă : 310 km/h

Acest veritabil coupé sport va intra în producție de serie în anul 1996. Preț de vânzare — 120 000 DM.

Corneliu Turianu

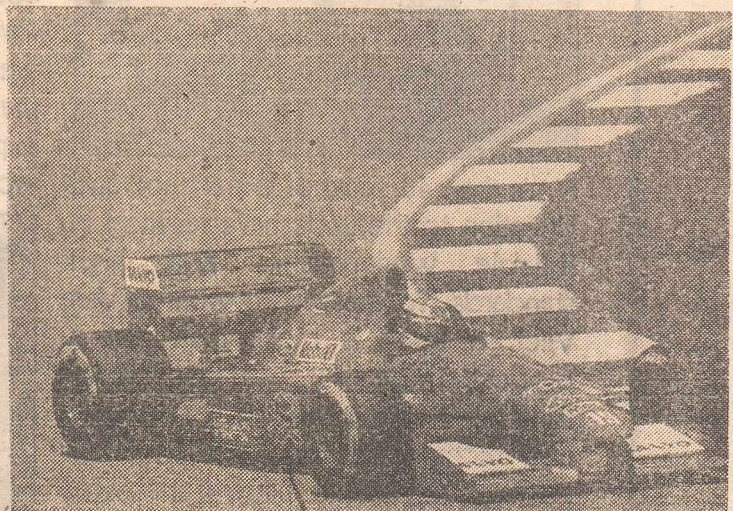
Dl. Corneliu Turianu, președintele Tribunalului Municipiului București are în „orașă” o mașină Lada 1500 de culoare albă. Acum 13 ani a făcut cunoștință cu ea și sunt și acum împreună pentru că nu au avut motive de „divorț”. „Am cumpărat-o cu zero km. la bord, deci nouă. Merge și acum foarte bine. Sunt foarte mulțumit de ea”, spune dl. președinte Turianu. Ziua de 15 decembrie 1975 a fost o zi unică în viața domniei sale deoarece a obținut carnetul de șofer și nu oricum ci de la prima „înfățișare”. „Este adevărat că prietenii m-au ajutat și am făcut 50 de ore de poligon. Pe atunci benzina nu era așa de scumpă”, mărturisește dl. președinte și continuă: „Sunt conștient de responsabilitatea omului de la volan. Văd aici (la serviciu) toate consecințele neatenției la volan. Când conduci trebuie să ai în vedere numai volanul și direcția, nu ai voie să vorbești în dreapta și în stânga. Trebuie să fii prudent și să nu fii infatuat”. După 13 ani de „mariaj” Lada 1500 are la bord numai 55 000 km deoarece e folosită „mai mult în concedii, pentru aprovizionare de la piață cu cartofi...”. Ea a fost și puțin norocoasă, deoarece „strunită” de stăpânul ei a avut ocazia să „admire” inegalabila Grecie, lăfăindu-se pe șosele cu 6 benzi de circulație.

Dacă împărțim 55 000 de km la 27 500 (1/2 din totalul de km parcursi) obținem cătușă 2, cifră ce reprezintă numărul

rul total de amenzi plătite de dl. Turianu. Deci „instanța” presei a decis prin calcul că dl. „contravenient” Turianu a „călcat pe bec”, în medie, la 27 500 de km o dată. Pentru că am „jurat” să scriu „adevărul și numai adevărul” menționez că cele 2 amenzi sunt nesemnificative, „maritor” fiind însuși domnia sa, care a dorit să specifice: „Toți suntem oameni și greșim numai că eu am învățat să-mi recunosc greșeala”. În altă ordine de idei, dl. președinte este autorul și a două cărți cu tematică rutieră și anume „Infrațiuni contra siguranței circulației rutiere” (1986) și „Legislația rutieră comentată și adnotată” (1988). În final domnia sa se „pronunță” astfel: „Mașinii trebuie să-i fii fidel; trebuie să fii delicat cu ea. Ea îți cere să nu bei alcool, de fapt, îți cere toate interdicțiile pe care ți le pune nevasta”.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de
ELENA GHERA ■

FORMULA 1. ETAPA A 8-A.

Marele premiu al Franței pe circuitul de la Magny Cours

Intenția lui Prost de a câștiga Campionatul Mondial începe să prindă contur.

Duminică, 4 iulie, a avut loc în Franța, pe circuitul de la Magny Cours, etapa a 8-a în Campionatul Mondial de Formula 1.

Deși în clasamentul piloților, Alain Prost s-a departajat destul de convingător față de coechipierii săi, nici în această etapă a Marelui Premiu al Franței de la Magny Cours, pilotul francez nu a dezmințit așteptările, dominând cursa pe tot timpul desfășurării, începând de la start și până la finish. Cursa s-a desfășurat fără incidente deosebite, piloții neavând posibilitatea hazardării în depășiri, deoarece configurația acestui traseu nu permite astfel de manevre tactice. La volanul unei mașini Williams Renault, Alain Prost a întărit încă o dată convingerea simpatizan-

ților și rivalilor săi de a termina învingător în campionatul de anul acesta. Cel mai mare rival al lui Prost și totodată rivalul tuturor piloților de F1, Ayrton Senna, după ce a fost nevoit să abandoneze în Marele Premiu al Canadei de anul acesta, acest abandon a creat pilotului brazilian un handicap destul de serios și este foarte greu pentru ca el să revină pe primul loc în clasamentul provizoriu al piloților. Trebuie reamintit faptul că Alain Prost se află la cel de-al 49-lea succes din cariera sa și la cea de-a 6-a victorie în marile premii ale Franței, la Magny Cours fiind prima sa victorie.

În această etapă, lupta cea mai grea pentru primul loc s-a disputat între Hill, care și-a păstrat cu măiestrie locul secund aproape pe tot parcursul competiției, Senna, Schumacher și Brundell.

După 65 de ture parcurse din totalul de 72, lucrurile s-au schimbat, Senna fiind depășit de Schumacher pe porțiunea dreaptă din fața tribunei principale, în acest fel brazilianul ocupând locul al 4-lea până la sfârșitul cursei. După cele 72 de ture, Prost iese învingător, urmat de Hill, Schumacher, Senna, Brundell, Andretti, ultimul loc fiind ocupat de Eric Comass care a abandonat datorită unor defecțiuni tehnice. Câștigătorii edițiilor precedente:

- 1986, 1987 — Nigel Mansell — Williams Honda
- 1988, 1989 — Alain Prost — Mc. Laren Honda
- 1990 — Alain Prost — Ferrari
- 1991, 1992 — Nigel Mansell — Williams Renault

În continuare, rămâne de văzut ce surprize ne poate oferi etapa din Anglia, pe circuitul de la Silverstone.

Reglementări de natură tehnică în F1

Noile reglementări pe care FISA le-a anunțat anul acesta au fost un semn de întrebare pentru comentatorii de specialitate care și-au pus problema dacă în F1 se va renunța la electronică. La 15 martie, Consiliul Mondial al FIA a decis ca începând cu 1994 să se renunțe la dispozitivele electronice pe mașinile de Formula 1. Astfel, vor dispărea suspensiile active, schimbătorul de viteze automat, telemetria, dispozitivul ABS, controlul tracțiunii etc.

În ajunul Marelui Premiu al Spaniei a avut loc o reuniune a constructorilor și s-ar fi putut aduce modificări la drastica hotărâre luată de FISA, dar pentru că nu s-a întrunit unanimitatea celor interesați, lucrurile au rămas așa cum s-a preconizat la 15 martie în Consiliul Mondial. În discuțiile ce au avut loc, s-a prevalat un obiectiv tentant care constă în reducerea costurilor la mașinile de F1. Nu toți constructorii au fost de acord cu această decizie. Frank Wil-

liams și Ron Dennis au declarat că vor ajunge la un arbitraj cu FIA pentru că nu s-a respectat o hotărâre anterioară în care s-a stipulat să se efectueze numai schimbări de regulament pentru Campionatul Mondial de F1 dar nu și schimbări tehnice. Continuă confruntarea dintre unii constructori, cei cu posibilități financiare mari și FIA. Între timp, proiectanții firmelor au luat pe loc repaus în așteptarea unor clarificări în acest domeniu.

AUTOMOBILUL ÎN EUROPA DE EST

1990, la desființarea
Z-ului, multe întreprin-
românești au trebuit să
față pierderii unor piețe
desfacere. Producătorii
ului și Daciei au resim-
în plin această transfor-
La trei ani de la acest
ment, ne propunem o
re în revistă a mutații
survenite pe aceste piețe
posibilității revenirii
noi înșine", slogan lan-
u foarte mare succes în
ania electorală din 1992.

1992 a marcat escalada-
densității existente între
ructorii de automobile
icani, europeni și japo-
Motivul a fost suprasa-
ea piețelor statelor in-
ializate. Astfel se relan-
din nou varianta cău-
de noi piețe. Pradă unor
ne politice profunde, tă-
din lumea a treia nu sunt
amandată gata să ofere per-
ive atrăgătoare. Noile
industrializate — Mexi-
Brazilia, Coreea de Sud,
an, au beneficiat de in-
ții majore care au creat
o strategie conturată
âne Europa de Est, și
ce se cheamă azi, în
convențional, deschiderea
or țări spre economia de
i. Prin țările Europei de
înțelegem fostele mem-
CAER minus RDG și, în
fosta Iugoslavie.
spectivele dezvoltării in-
ricii și pieței auto în a-
e țări constituie acum o
lemă prioritară a tuturor
ructurilor importanți, eu-

ropeni, americani și japonezi.
Este singura zonă care ar ab-
sorbi debușuri potențiale
importante, zonă care, încă
nu este bine structurată. Deși
dorită, această structurare
suscită unele polemici. Unii
consideră că aceste piețe ofe-
ră oportunitate pe termen
mediu către mijlocul '90. Alții
mai prudenți sunt de părere
că rezolvarea problemelor de
fond, politice și economice,
ar fi prioritare și că aceasta
ar dura cel puțin zece ani.

Se poate vorbi de un han-
dicap major al industriei de
profil din Est față de cea din
Vest, care constă în: uzura
morală ce afectează unitățile
producătoare, produsele în
sine, productivitatea muncii.
Coeficient mare de concen-
trare și existența numai a câte
unui producător pentru o ca-
tegorie de echipamente mo-
derne (catalizatori, compo-
nente electronice, sisteme de
injectie). Lipsa ofertelor pen-
tru modernizarea industriei
orizontale de profil (siderur-
gie, chimie, mase plastice
etc.). Nu mai amintim de lip-
sa de experiență managerială.
Nu trebuie uitat că în țā-
rile estice există și două
atuuri majore:

— nivelul foarte scăzut al
salariului mediu

— durata de viață medie a
unui automobil, apropiată de
cea a mașinilor din Vest (17,6
ani în fostele „țări socialis-
te”, 10 ani în Europa Occi-
dentală).

Încă de anul trecut au a-

părut deja în unele țări est-
europene primele semne că
situația iese din imobilism.
Astfel, în Ungaria, la Szent-
gotthard se va deschide o
uzină în colaborare cu G.M.,
cu o capacitate de 35 000 de
unități pe an; la Esztergom,
în colaborare cu Suzuki, s-a
dat în funcțiune o altă uni-
tate de producție cu o capa-
citate de 60 000 de unități pe
an. În Polonia, la TYCHY,
prin cooperarea lui Fiat cu
FSM, se produc 240 000 de
autoturisme pe an. În Ce-
hia, la Mlada Boleslav, VW
și Skoda fabrică 260 000 de
unități pe an. La Bratislava,
VW a construit o fabrică de
montaj cu o capacitate de
30 000 de unități pe an. În sta-
diul de negocieri se află Peug-
eot și GM cu întreprinderea
poloneză FSO. Rover, la rân-
dul său, încearcă să pătrundă
în Bulgaria.

Concurența este slabă pen-
tru cele două modele de au-
toturisme românești Dacia
și Olcit. Provizoratul de a-
cum, în care cele două fabrici
își desfășoară activitatea, va
trebui să ia sfârșit. Ignorarea
pieței interne și mirajul unor
contracte cu China, ca și in-
crederea în măsurile protec-
ționiste guvernamentale, dau
iluzia perenității unui model
de Dacie complet depășit pe
care ne obstinăm să-l vedem
altfel decât în realitate. O
schimbare radicală este abso-
lut necesară și ne întrebăm
cine va fi pionierul acestei
acțiuni.

diții de rulare tip „client” că
durabilitatea pneurilor ex-
ploatează corect (adaptarea vi-
tezei în funcție de condițiile
de rulare, umflarea la pre-
siuni normale, adică 1,9 bar
pe față și 2,0 bar pe spate,
încărcarea normală a autotu-
rismului) dau rezultate foar-
te bune. În cazul în care
pneul nu mai „ține” presiune
dar nu are un grad mare de
uzură, el poate fi utilizat în
continuare dacă i se introduce
o cameră de aer. Este de pre-
ferat ca pneul cu camera să
fie montat pe puntea spate.
Senzația de pierdere a stabi-
lității, oarecum similară cu
circulația pe gheață, are loc
numai în situațiile în care un
pneu începe să piardă aerul,
mai ales la roțile punții din
spate. Această pierdere nu
este instantanee, ci are loc
lent, pe distanță de mai mulți
kilometri.

Mersul neuniform al mo-
torului

La diferite turații și în
special la peste 80—100 km/h,
pot apărea neuniformități de
funcționare, fie din cauza
unei bujii care nu lucrează
normal în domeniul respectiv
de turații, fie datorită neîn-
treținerii corecte a instalației
de alimentare. Este necesar
să se depisteze bujia defectă
și să se înlocuiască.

Înterruperi în alimentarea
cu combustibil

Reamintim celor interesați
că autoturismele OLTCIT au
un filtru de benzină aflat sub
caroserie, în fața roții poste-
rioare stânga. La un parcurs
de 15 000 de km se impune
înlocuirea filtrului respectiv.
Dacă apar simptome de în-
treruperea alimentării, se
poate continua drumul până
la destinație efectuând alter-
nativ operația de repornire
și oprire a motorului. Pentru
înlăturarea defecțiunii trebuie
curățat carburatorul și înlo-
cuit filtrul de benzină. Cu
această ocazie se va verifica
sita de acces a benzinei în
carburator precum și conduc-
ta de retur a benzinei.

AUTO FLASH

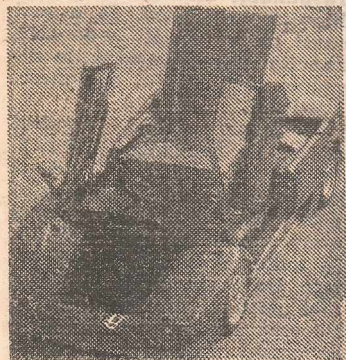
Firma niponă, constructoare de autoturisme Daihatsu, in-
tentionează să-și desfășoare produsele pe piața poloneză. În pri-
ma decadă a lunii decembrie a anului trecut, un grup de spe-
cialiști japonezi s-a deplasat în Polonia pentru a decide dacă
există posibilitatea deschiderii unei fabrici de asamblare în
această țară.

După ultimele considerații ale lui Opel (filiala vest-ger-
mană a concernului General Motors) se pare că va putea fi
pusă în funcțiune în Ungaria, o fabrică de montaj a modelului
Kadett. S-a hotărât ca această unitate să-și aibă sediul la
Szentgotthard în vestul Ungariei. General Motors va deține
67 la sută din acțiuni.

Caroseriile autobuzelor deceniului viitor vor fi construite,
ca și cele ale mașinilor de F1, din fibră de carbon. Printre
primele modele de acest gen este și Metroliner, un prototip
al firmei vest-germane Neoplan. Fibră de carbon va înlocui
cu succes tabla folosită în actualele tehnologii, ea aducând și
notabile economii de carburant, datorită scăderii greutatei ve-
hiculului.

Firma Triplex a lansat un nou tip de parbriz, numit
Hotscreen, care, grație unui fir subțire ce-i este inserat, poate
fi dezghețat în mai puțin de 2 minute la o temperatură a
mediului ambiant de — 5 grade Celsius. Față de firele vizibile,
ce asigură actualmente dezaburirea lunetei, cele ale lui Hot-
screen sunt foarte subțiri și invizibile de la distanță dintre
postul de conducere și parbriz.

Honda Concerto este un nume clasic al modelului clasic
al modelului actual. Detaliile exclusive, care formează perso-
nalitatea unui autoturism, sună puțin englezește și nu este de
mirare; modelul se produce pe aceleași benzi ca și micile mo-
dele Rover: lemn pe consola mediană, o serie de dispozitive
de climatizare diversifică dotările elegantului automobil cu 5
uși și un motor care dezvoltă o putere de 89 de cai. Prețul la
care se poate achiziționa este de 243 000 de shillingi.

DIALOG CU
NUCCIO
BERTONE,
REGELE
CAROSERIILOR

(continuare din nr. trecut)

AC. Cât timp vă trebuie ca
să terminați un prototip?

B. Cel puțin 4 ani de pro-
iectare, până la ultimul pro-
totip, și circa 10 ani, de la
idee până la lansarea în pro-
ducție.

AC. Uniformitatea carose-
riilor studiate în tunelul ae-
rodinamic sporește dorința de
a vedea forme distincte, ușor
de deosebit între ele. Cum
vedeți perspectivele, pe aceas-
tă linie?

B. Tunelul aerodinamic re-
prezintă un sprijin neprețuit
pentru proiectarea automo-
bililor, dar, limitează, evi-
dent, libertatea desenatorului.
Pe de altă parte, aerodina-
mica poate fi și o sursă de
inspirație. Nu este neapărat
necesar ca automobilele mo-
derne să fie asemănătoare. În
ultimul timp, avem câteva e-
xemple pozitive în acest sens.
Voi face o comparație cu lu-
mea animalelor, pentru a vă
arăta ce vreau să spun: pă-
sările și delfinii sunt la fel
de aerodinamice, deși formele
lor sunt atât de deosebite.

AC. Unele întreprinderi sub-
liniază faptul că produsele lor
seamănă între ele. Sunteți de
părere că această identitate a
mărcilor a condus la dispari-
ția diversificării formelor, în
cadru unei familii de produ-
se?

B. Cred că aici trebuie să
facem deosebirea între ma-
șinile fabricate în masă și

cele de clasă superioară. Au-
tomobilele ieftine au suferit,
până nu de mult, transformări
radicale, de la o generație la
alta. Noile modele nu aveau
nici o asemănare cu cele
vechi. Aceasta era strategia
întreprinderilor. S-a auzit că
publicul dorește să cumpere
mereu ceva cu totul nou. În-
tre timp s-a observat că se
merge pe un drum greșit. A-
cum, asemănarea familiilor de
produse merge până la mo-
delele cele mai mici. Carose-
riile cele mai reușite, care
combină în mod fericit iden-
titatea mărcii de fabrică cu
aspectul individual al mode-
lelor, au fost realizate de
BMW. Sunt entuziasmat de
strategia clară și logică adop-
tată la München, de la răz-
boi încoace. BMW nu a renun-
țat niciodată la concepția sa
cu care a avut succes.

AC. O întrebare persona-
lă: oficial vă numiți Giusep-
pe, dar toată lumea vă cu-
noaște sub numele de NUC-
CIO BERTONE. Cum se ex-
plică acest lucru?

B. La serviciu mă numeam
Giuseppe Bertone, dar la
cursule de automobile concu-
ram sub pseudonimul NUC-
CIO. Din acest motiv, aveam
adesea probleme cu autorită-
țile, așa că, acum 20 de ani,
am adoptat oficial prenumele
de Nuccio, și așa a rămas
până astăzi.

Pagini realizate de
CRISTIAN BUZAS ■

PENE ȘI
REMEDIERIÎndrumări pentru posesorii
de autoturisme OLTCIT

separatorul de ulei

dată ridicată capota, lângă
ul de aer, deasupra mo-
lului, se află o piesă din
stic de culoare neagră (la
UB), sau de culoare gri
SPECIAL) denumită sepa-
rator de ulei, piesă neglijă-
adesea de conducătorii
o. Uleiul antrenat de ga-
de carter este introdus
ntr-un orificiu în separa-
filtrat și reintrodus în
a de ulei printr-o conduc-
iar prin al treilea orificiu,
ul trece către filtrul de
. În timp, separatorul de
i se impurifică, fapt ce
pune spălarea lui periodică
(5 000—10 000 km) cu ben-
ă. Spălarea se face fără
membrarea corpului fil-
nt. Dacă nu este curățat
pă un rulaj de 70 000—
900 km, separatorul de ulei
obturează total, afectând
ect funcționarea motorului,
e pentru a recircula gaze-
va avea tendința de a dis-
conducele de legătură
i de a deplasa simeringu-
e motorului (distribuție,
liere, arbore cotit).

Încercarea motorului

Poate avea loc în timpul
lajului (dacă se circulă
ult timp cu socul tras) sau
pornirea la rece (vara sau
na), ori la cald, prin folo-
rea unei tehnici greșite de
rnire. La pornire este inter-

zis a se da mai mult de două
„sprituiri” cu ajutorul pedalei
de accelerație. La cald, se
apasă lin până la fund pedala
de accelerație, după care se
acționează demarorul. Orice
altă încercare, în stil perso-
nal, complică lucrurile și de
obicei duce la încălcarea moto-
rului. Odată înecat (chiar
dacă în carburator s-a pre-
văzut un dispozitiv care să
prevină acest lucru neplăcut),
se pune problema aducerii
motorului în stare de pornire
normală. După o staționare
de 10—15 minute, se reia ma-
nevra de pornire, după care,
dacă nu pornește după 2—3
încercări, este necesară de-
montarea, la întâmplare, a
unei bujii. Dacă bujia este
udă, obligatoriu, se demon-
tează toate bujiile, se usucă,
se curăță și se remontează la
loc, încercându-se o nouă
pornire, de această dată fiind
aproape imposibil să fie fără
rezultat.

Pierderea stabilității în
timpul mersului

După cum este cunoscut,
autoturismele OLTCIT sunt
echipate cu pneuri tip 145
SR 13 „tubeless” (fără came-
re de aer). Această soluție
adoptată de majoritatea con-
structorilor de automobile,
elimină în primul rând pe-
ricolul exploziei pneului, cu
consecințele ei nefaste. S-a
determinat, practic, în con-

ÎN 16-18 IULIE ACADEMIA ROMÂNĂ SE MUTĂ LA FĂLTICENI

„Sunt total de acord cu transferarea urnei lui E. Lovinescu în cavoul familiei, așa cum și-o dorea, de altminteri și cum vremurile aprige n-au îngăduit-o. Aș vrea, însă, să vă fac o rugămintă. La Columbarium din București, nepoata tatei, Adina Ghițescu a avut fericita (și, pe atunci, curajoasă) inițiativă de a grava numele mamei, Ecaterina Bălăcioiu, alături de cel al tatei. Mama a murit în închisoare în 1960, iar trupul i-a fost aruncat în nu știu ce groapă comună. N-are, deci, mormânt și nici urmă de cruce. E drept că părinții mei erau divorțați, dar cum mama, atunci când a fost percheziționat apartamentul de la București — și au fost luate biblioteca și manuscrisele tatei — a avut curajul să salveze și să-mi trimită prin Ambasada Franței caiețele cu „jurnalul tatei și cu romanul „Mălurenii”, riscându-și libertatea, cred că merită ca numele ei să stea alături de cel al tatei, din moment ce grație ei va putea apărea acum, la Editura „Minerva”, „Jurnalul lui Lovinescu” (...) V-aș fi deosebit de îndatorată dacă mi-ați putea răspunde în această privință”.

MONICA LOVINESCU

„Fălticeni — o galerie a personalităților”

— Ce ați făcut dumneavoastră, domnule Adrian Cocârță, e mai mult decât să răspundeți scrisorii doamnei Monica Lovinescu. Și e mai mult chiar decât v-o cere funcția dumneavoastră de director al Muzeului orașenesc Fălticeni.

— Sigur, a fost orgoliul nostru de fălticeni. Călinescu afirma în 1937 că, după București și Iași, Fălticeniul este orașul care a dat cel mai mare număr de personalități, în toate domeniile de activitate. Dacă am reușit să avem aici „Muzeul apelor — Mihai Băcescu”, un unicat de care se ocupă muzeografa Dana Tofan, dacă am răscumpărat de la ultimul proprietar (printr-o superbă acțiune de colectă publică de care ar avea multe a vă povesti colegul meu Vasile Nistoreasa), casa lui M. Sadoveanu, dacă Ion Irimescu și-a adus aici 90 la sută din lucrările sale în muzeul ce-i poartă numele, dacă avem o „Galerie a personalităților” ce reprezintă Fălticeniul, nu puteam să ne lăsăm mai prejos în ce-l privește pe Eugen Lovinescu. Este o figură de marcă a orașului, alături de Artur Gorovei, A. Lambrior, Gh. Chirileanu, Nicu Gane, Nicolae Labiş, Sadoveanu, Cazaban, Birlic, Irimescu, Băcescu și mulți alții.

„În registrele de la CENUȘA, Lovinescu nu exista”

— S-o luăm cu începutul. De fapt, dumneavoastră ați fost cel care i-ați scris primul Monicăi Lovinescu.

— Da. În 1992 s-a publicat în „România literară” testamentul lui Lovinescu. Ultimele sale dorințe erau ca manuscrisele și urna cu cenușa sa să fie aduse la Fălticeni cu prima ocazie.

— Iar ocazia s-a ivit abia, acum, după 50 de ani de la moartea sa.

— Noi ne-am spus că primul lucru pe care trebuie să-l facem înainte de comemorare este să aducem urna. I-am scris Monicăi Lovinescu, ne-a răspuns și cum alte încuviințări nu mai aveam a cere, am plecat cu primarul și directorul Casei de cultură

la București. Am luat tot felul de acte și referate „în alb” că nu știam ce trebuie să facem și cui să ne adresăm. La crematoriul „Cenușa” ni s-a spus că urna nu este în evidență, deci nu există și n-au ce să ne dea, să-l căutăm unde-om ști. Am cerut voie să ne uităm și noi în registru. Era un Eugen, dar îl chema Sarinescu. Am insistat să ne lase să vedem nișa respectivă și acolo am dat de placa de marmură cu numele lui Eugen Lovinescu. Pe urnă era gravat, de asemenea, numele lui.

— Deci, dacă ne-am fi luat după registrele de la „Cenușa”, Lovinescu n-a existat vreme de 50 de ani.

— A recunoscut și doamna de la crematoriu că insistența noastră n-a fost degeaba și ne-a dat urna. Întorși la Fălticeni, am respectat dorința doamnei Monica Lovinescu și am săpat pe crucea din cavou numele Ecaterinei Bălăcioiu Lovinescu. Acum este acolo toată familia: Vasile Lovinescu, Profira Lovinescu, Horia Lovinescu, Anton Holban, alți frați și surori, un pomelnic întreg.

„Academicienii vor fi urmăriți pas cu pas”

— Odată isprăvită această „aventură”, v-ați avântat în alta.

— Intenția noastră a fost ca pentru „Zilele Lovinescu”, între 16 și 18 iulie să invităm oameni care au avut contribuții primordiale în scrierea unor studii despre opera lui Lovinescu și la reeditarea lui. Greu e de organizat o sesiune și o comemorare Lovinescu, dar greu de abordat și o personalitate de talia lui Eugen Simion. Până la urmă mi-am luat inima-n dinți și l-am sunat acasă. Aveam mari emoții, dar am reușit să-l rog frumos să accepte invitația noastră. Mi-a răspuns: „Dragă, sigur, eu aș vrea să vin, dar să văd dacă pot, că am și sesiunea de la Academia. Cine o să mai vină?”. „Păi, am răspuns, cei care vor veni sunt invitații dumneavoastră, veți fi în compania pe care o veți dori”. Atunci, mi-a vorbit de domnul

Piru, de Constantin Ciopraga, Zigu Ornea, Mircea Popa, Laurențiu Ulici... Eu i-am pomenit și de Răzvan Theodorescu și m-a întrebat: „Da’ asta ce-a scris despre Lovinescu?”. N-am insistat. Mi-a zis să-l mai sun.

— Apoi, a venit „bomba”:

— Da. Domnul Eugen Simion ne-a propus ca Academia Română să-și țină sesiunea dedicată lui Eugen Lovinescu la Fălticeni și lucrurile au luat o altă amploare.

— Așadar, între 16 și 18 iulie Academia Română se mută la Fălticeni.

— Se spunea de mult că Ulița Rădășenilor — str. Ion Creangă — era o academie în aer liber, pentru că majoritatea personalităților fălticeniene au trăit, au locuit, au scris, au chefuit pe Ulița Rădășenilor. Acum vom avea adevărata Academie la Fălticeni. Vor fi două zile cu un program pe care l-am gândit cât mai bogat. Sesiunea va avea loc în aula Liceului Nicu Gane — fostul Gimnaziu Alecu Donici, — unde a învățat Lovinescu. Se va atribui numele său bibliotecii orașenești și se va dezveli o placă comemorativă la casa unde, vreme de 35 de ani, în fiecare vară, Lovinescu a scris cea mai mare parte a operei sale. Odată cu depunerea urnei în cavou va avea loc și o slujbă religioasă, iar de acolo se va merge în pelerinaj la Mănăstirea Slatina. Nu poate lipsi vizita la „Galeria oamenilor de seamă”, unde oaspeții noștri îi vor regăsi adunați pe toți cei ce au făcut fala orașului. Iar noi, în acest timp, îi vom înregistra, îi vom filma, le vom cere impresii — dincolo de ceea ce au să scrie domniile lor după aceea — îi vom „urmări” pas cu pas.

— Un plan bine gândit! Vă doriți o nouă galerie a personalităților la Fălticeni.

— Adevărat! Sperăm s-o putem realiza.

LIANA TATOS ■

Întreabă-mă

să te-ntreb

DRUMURI BASARABENE (I)

Intors de curând din Basarabia (pe care, pentru întâia oară, în iarna lui 1990 ați vizitat-o ca invitat al revistei FLACĂRA) suntem siguri că imaginile dumneavoastră despre acest tragic pământ românesc s-au îmbogățit considerabil...

— Dimpotrivă, Basarabia „mea” cea ridicată în lungi ani de lecturi „interzise” tinde, abia acum când încep s-o cunosc, să se încetezeze. Trei călătorii, în trei ani la rând, departe de a mă familiariza cu duhul unui pământ, totuși al meu, dar încă străin, sunt tot mai nesigur pe tot ce mi se pare că înțeleg, sunt, de nu întristat (speriat), cel puțin nedumerit.

În iarna evocată ('90 spre '91) un lustru feeric se așeza pe tot ce trăiam la Chișinău: îmi redescopeream frații, istoriile noastre se devălmășeau, auzeam vorbindu-se despre Unire ca despre un act iminent și mi se părea că distanțele dintre Țara câtă a fost și Țara furată, sunt foarte mici.

Era timpul hârjoanelor metaforice (poduri de flori, turniruri lăutărești, sfintiri de te-miri-ce, inflamări oratorice, diplomaticești și jurnaliere) și sub semnul ruperii de un trecut impus cu sălbăcie. Basarabia își impunea proaspetele biruinți (adoptarea grafiei latine, cultul lui Ștefan cel Mare, un imn de stat același cu al României) dând glas celor mai fericite prevestiri.

Între timp „consensul” național s-a tulburat până la zăvisticie (precum și pe alte meleaguri, tot românești și ele)...

Între timp Urlașul Imperiu s-a contras miraculos în mărunta Transnistrie întorcând istoria cu o jumătate de veac.

Și-a făcut apariția foamea (cuvântul e dur, dar sărăcie ar suna nerealist) și basarabenii s-au văzut brusc împrietăriți cu libertăți de care n-au nevoie.

Ruptura dintre unioniști și antiunioniști a produs o falie adâncă, „umplută” lesnicios de „prudenții” oameni ai Vechiului pravoslavnici și bolșevici.

S-a rupt și veșmântul etereal al bisericii. Activiștii în sutană s-au întors cu privirea spre turlele aurite ale Moscoviei.

...Și iată-mă în April '91 venit literalmente într-o țară „străină”. Ponoșitei ruble, încă în lucrare i s-a alăturat (leul moldovenesc nu s-a născut) moneda de război, tichetul rău tipărit și practic inutil. Țara e în război cu propria-i fâșie de trup. Morților în Siberia sau Afganistan li se adaugă cei din Tiraspol, știuți, neștiuți. Se vorbește rusește. Și moldovenii își vorbesc pe rușeste, cei mai mulți. Se înregistrează proteste: de ce să se scrie pe lătinie? De ce tricolor? De ce „Deșteaptă-te române”?

Chiar, România unde e?

De aici, din fața hotelului „Național” căruia i se spune unanim tot „Inturist”, ea pare o țară îndepărtată foarte. Ceva între Nepal, Oman sau Bolivia. Legătura între România românilor și România moldovenilor (unii din Iakutia, unii din Azeria sau Ciuvășia) se face, când avioanele nu umblă, cu pasările călătorești și poezii lirice. Hotarul e mișcat de cohorte de bișnițari (ei la noi, noi la ei) ce vând varii produse, de la sticle de lampă la mitraliere, de la prezervative la balerine.

Unde sunt? Rău am folosit cei opt ani de rusă dacă mă descurc acum atât de greu la Chișinău cu buna mea românească!

Dar am întâlnire.

Am aici prieteni și cu unul din ei, un superb român cu falnice mustăți și har cu carul (actor) urmează să luăm gâtul citorva butelii cu vin ros, de Purcari din care, mi se spune, bea și regina Angliei.

Prietenul meu, român dintr-a șaptesprezecea spită e altruist și... anti-unionist. Dacă vin românii peste noi — zice, grațios — cu mâinurile mele omor vreo șinși!

Chiar așa?

GHEORGHE TOMOZEI ■

PIAȚA DE ARTĂ, ARTĂ DE PIAȚĂ

Comerț de artă cu TVA

E remarcabil efortul Casei de licitație ALIS pentru a respecta valoarea și cumpărătorul. În general și prețurile sunt realiste. Tehnica desfășurării evenimentului e totdeauna ireproșabilă. Printre obiectele de preț adjudecate, unele au tăiat respirația: M. Bunescu, ulei pe pânză, câștigat la o sumă peste așteptări, V. Popescu, ulei pe carton, scenă de interior, plătit și acesta convenabil, G. Vânătoru, o natură statică,

ulei pe carton, care le-a furat ochii la mulți (dar banii, nu-mai unuia!). Marea senzație a produs-o un nud în bronz semnat D. Paciurea. S-a câștigat fără licitație, la un preț mai mult decât rezonabil. Noii proprietari pot fi mulțumiți. Lor le-au rămas valori pe care pot conta oricând. Pentru licitația din 18 iulie, Casa ALIS pregătește câteva bune surprize. Atenție la buzunare! Dintre ele, mă ia gura pe dinainte, și pomenesc un Iser

cu un arlechin (vine ea și Colombine!). Și, o mare bombă post-revoluționară: se licitează un ulei Mircea Ciobanu, pictor foarte bine cunoscut în Europa.

Dacă n-ați simțit, vă anunț introducerea T.V.A.-ului. Și în comerțul obiectelor de artă. Să nu lipsească din nimic. Să fie peste tot! Ca... (pușchea pe limbă!).

Pentru a încheia optimist, vă recomand să vizitați la Academia de Arte Frumoase, Art-Magazin. Veți întâlni nume de prestigiu și rare în circuitul comercial românesc: M. Zamfirescu, S. Ilfoveanu. Nu ezitați să cumpărați. Pentru tihna bătrânelor dumneavoastră. Și încă o veste bună: pe Calea Mosilor, în sediul P.D.F.S.N. s-a deschis un anticariat. Bine gândit! Întâi cultură, apoi politică. Să așteptăm replica trandafirilor.

DON LOTREC ■

BRAM STOKER'S

DRACULA

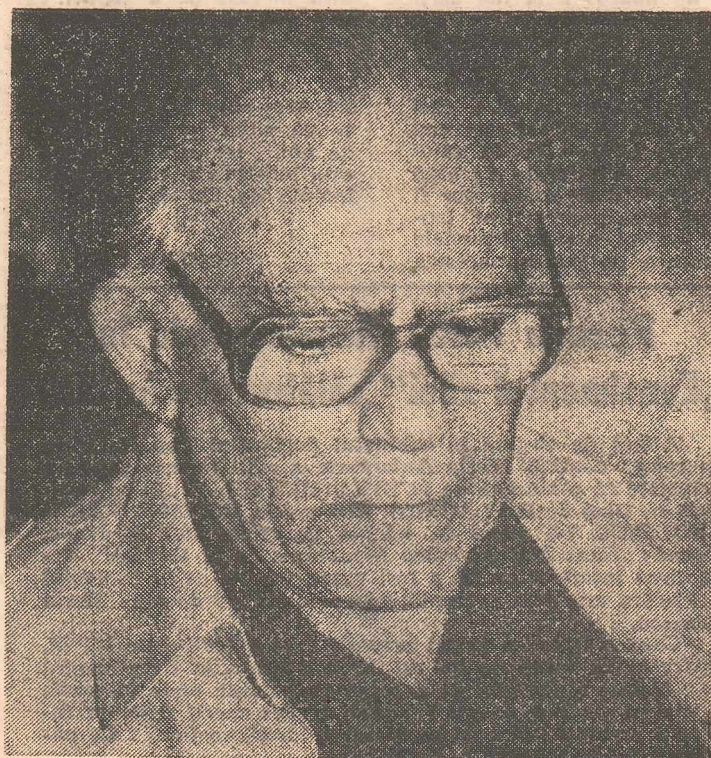
COLUMBIA PICTURES prezintă producția American Zoetrope/Osiris Films • Producători: FRANCIS FORD COPPOLA, Fred Fuchs și Charles Mulvehill • Scenariu: James V. Hart, după romanul „Dracula” al lui Bram Stoker (1897) • Muzica: Wojciech Kilar • Efecte vizuale: Roman Coppola • Imagine: Michael Ballhaus • Scenografia: Thomas Sanders • Montaj: Nicholas C. Smith, Glen Scantlebury și Anne Goursaud • COSTUME: EIKO ISHIOKA (Premiul OSCAR 1992) • REGIA: FRANCIS FORD COPPOLA • Cu: GARY OLDMAN, WINONA RYDER, ANTHONY HOPKINS, KEANU REEVES, RICHARD E. GRANT, CARY ELWES, BILL CAMPBELL, SADIE FROST, TOM WAITS, MONICA BELLUCCI, MICHAELA BERCU, FLORINA KENDRICK.

Filmul este ecranizarea romanului victorian scris de Bram Stoker și publicat în 1897. Este o tulburătoare poveste de dragoste, neînvingătoare de moarte. Pentru rolul titular, actorul englez Gary Oldman a luat lecții de canto și a reușit să își asoboare tonul de tenor cu o octavă, până la un glas baritonal. Zâmbetul său este când satanic, când angelic. Fumează enorm, a fost alcoolic și, de curând, a ratat a doua căsătorie. Tot în 1992 a jucat rolul lui Lee Harvey Oswald în „JFK”.

Gary Oldman în rolul lui Dracula, împreună cu cele trei soții: româncă Florina Kendrick, israeliana Michaela Bercu și italianca Monica Bellucci

Winona Ryder a debutat la 13 ani. În rolul Minnei, a avut ocazia să joace o femeie adevărată și a purtat corset. Anthony Hopkins („Tăcerea mieilor”) îl interpretează pe Dr. Van Helsing; a lui a fost ideea, cu un macabru simț al umorului, a decapitării vampirului ca delicată tăiere a unei fripturi, într-o elegantă sufragerie. Cântă la pian, locuiește la Londra și este un înfocat susținător al ecologiei. FRANCIS FORD COPPOLA a dorit să facă un film deosebit despre Dracula și a reușit. Celebru regizor/producător spune: „Muzica, filmul, teatrul și arta vor fi industriile viitorului, cu adevărat vitale. Creativitatea este petrolul noii ere”.

La mulți ani,
Liviu Ciulei!

La 7 iulie, Liviu Ciulei, actorul, regizorul, arhitectul și scenograful de notorietate mondială, a implinit 70 de ani. De necrezut, cunoscute fiind tinerețea și energia cu care își continuă activitatea, și totuși adevărat dacă avem în vedere numărul impresionant de realizări artistice, de evenimente ale lumii teatrale de care e legat numele său. O adevărată sărbătoare pentru arta și cultura românească!

Teatrul londonez „colonizat” de americani

• Englezii rămân conservatorii pe care îi știm

Stagiunea teatrală londoneză e „colonizată” de americani. Cam așa stă situația, având în vedere că repertoriul Teatrului Royal Court are în această primăvară un distinct accent yankeu, cu patru producții americane, toate fiind inițial mari succese în Statele Unite.

„Fires in the Mirror” („Focuri în oglindă”) a făcut senzație în toamna trecută, la New York. În schimb, la Londra, spectacolul nu aduce

LUMEA FACE FILME

ÎN ROMÂNIA...

Citând revista ECRAN NAȚIONAL, editată de Centrul Național al Cinematografiei române, iată câteva topuri interesante, puse la dispoziție de RADEF Româniafilm:

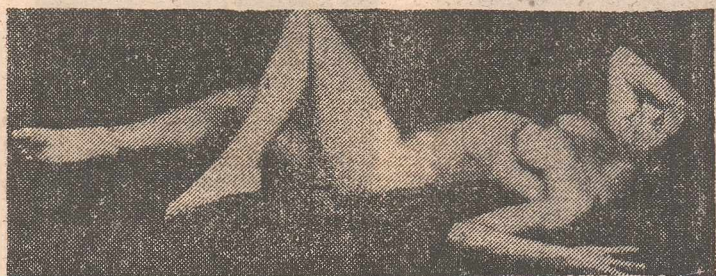
— În anul 1992 au fost prezentate în premieră 106 filme, cu 28 mai puține decât în 1991, dintre care 13 românești și 93 străine (dintre ele 50 americane). Toate acestea însă în condițiile îmbunătățirii repertoriului prin importul unor filme de ultimă oră și de mare valoare artistică și comercială, distinse cu numeroase premii internaționale.

— Numărul spectatorilor la filmele românești a scăzut de la 7 milioane în 1991 la 2,7 milioane în 1992; dar și la filmele străine, de la 60 milioane în 1991 la 43,4 milioane în 1992; în timp ce tariful mediu general a crescut de 3,4 ori, conducând la realizarea unui volum de 2,64 miliarde lei încasări, ceea ce reprezintă un spor de 131,6 la sută față de 1991.

— Numărul sălilor de cinema, cu proiecție pe 35 mm, exploatate de RADEF în anul 1992 a fost de 470, având circa 180 000 de locuri.

— În 1992 și-au făcut simțită în mod substanțial prezența marii companii distribuitoare, precum Warner Bros, Carolco, Columbia, 20th Century Fox și altele. Un adevărat eveniment l-a reprezentat apariția în țara noastră a Casei distribuitoare GUILD FILM ROMÂNIA, care aduce filmele primelor trei companii enumerate mai sus, la care se adaugă și filmele GUILD. Concomitent, este de remarcat apariția și a altor case de difuzare particulare.

— Topul primelor cinci filme românești în 1992, dintre cele 13 premiere ale anului este următorul: BALANȚA (492 544 spectatori), SUBSPECII (190 770 spectatori), HOTEL DE LUX (189 860 spectatori), DIVORȚ DIN DRAGOSTE (69 027 spectatori), CASA DIN VIS (17 327 spectatori).

Ultimul Pi-up Girl al Americii, Demi Moore, 30 ani, lansată alături de Robert Redford în filmul „Ofertă imorală”

...ȘI PE ALTE CONTINENTE

Exploatarea filmelor americane în străinătate a adus încasări de 1,44 miliarde de dolari marilor distribuitori ai Statelor Unite — a afirmat Motion Picture Export Association of America, citată de revista săptămânală „Variety”, cea mai prestigioasă publicație de specialitate.

Japonia rămâne prima piață a Hollywood-ului pentru al optulea an consecutiv, cu 165,1 milioane de dolari în 1992 (față de 236,7 în 1990), înaintea Germaniei, cu 162,3 milioane de dolari în 1992 (comparativ cu 175,2 în 1990), pe locul trei situându-se Franța.

Filmele americane distribuite în Franța au adus încasări de 141 milioane de dolari (față de 164,2 în 1990). Sumele strânse din Canada, Marea Britanie, Irlanda, Suedia și Elveția nu variază, în timp ce Brazilia a trecut de pe locul 9 pe al 15-lea, cu o scădere masivă a cumpărării de filme americane în ultimii trei ani.

Aceste rezultate, care nu privesc decât drepturile de locație a filmelor în sălile de cinema și nu includ banii proveniți din alte surse (video, televiziune etc.), reprezintă 58 la sută din întreaga piață mondială a sectorului.

Distribuirea în interiorul Statelor Unite a adus încasări de 2 miliarde de dolari, adică 3,44 miliarde de dolari pe scară mondială, cu 5 la sută mai mult față de anul trecut, dar în scădere ușoară în raport cu 3,48 miliarde încasări în 1990.

Săptămânalul „Variety” constată în același timp că distribuția în săli aduce din ce în ce mai puțini bani și cedează continuu teren în favoarea altor suporturi: exploatarea pe marele ecran nu mai reprezintă decât circa un sfert din totalul încasărilor industriei, estimate între 14 și 15 miliarde de dolari în 1992. În 1980, distribuția în sălile de cinema reprezenta 80 la sută din încasări.

presia scontată.

„Oleanna”, care pe Broadway a mers luni de zile cu casele de bilete în-hise, nu e înțeleasă de spectatorii englezi, care pleacă derutați de la teatru.

Critica de specialitate a făcut cronici cuminti, nici nu a lăudat, nici nu a criticat; iar publicul este tăcut, foarte tăcut, limitându-și comentariile la cercurile intime.

ADA NICOARA ■

OAMENI CELEBRI NE OFERĂ REȚETA LOR DE VIAȚĂ

Frumusețea, farmecul și dinamismul sunt principalele atu-uri ale celebrității lor. Pentru a-și merita succesul și pentru a-l face să dureze se supun unor reguli stricte, adoptând rețete proprii.

JANE FONDA

Lipsită de tandrețe în copilărie, a fost victima unor crize de bulimie, dar nu a încetat nici o clipă să lupte împotriva acestei neplăceri. Adeptă a gimnasticii a robocat și roz rătăznic câte 2 ore. Dar asta nu este tot. Ei nu consumă băuturi alcoolice și face lungi plimbări.

LIZ TAYLOR

După ce a devenit diformă, cântărind 82 kg la 165 m

înălțime, a reușit să piardă 23 de kilograme și să-și controleze cu multă ușurință greutatea. După o cură de dezalcoolizare, a urmat un regim alimentar strict, fără grăsimi și cu un meniu ce nu depășește 1000 de calorii pe zi. Este un „tratament” ce durează două săptămâni și pe care îl repetă periodic.

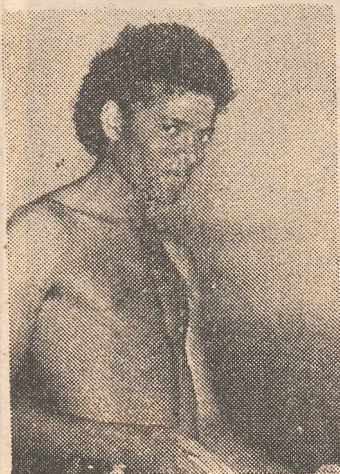

LADY DI

Obsedată de linia siluetei sale, a suprimat din alimentație mâncarea ei preferată: fasole uscată în sos tomat, pe pâine prăjită. Consumă alimente „usoare”, nu bea niciodată vin și își impune săptămânal: gimnastică, natație,

MICHAEL JACKSON

Terorizat de ideea că se poate îmbolnăvi, se ferește de microbi dezinfectând tot ce îl coperă secretul nemuririi. Este vegetarian de 13 ani. Înconjoară. Face băi în apă de Perrier și se roagă la Dumnezeu ca medicii să desoședință de acupunctura și masaj.

MADONNA

Mănâncă mai ales legume și orez, bea doar apă, sucuri de fructe și legume, ceaiuri. Dimineața face o oră gimnastică și, după micul dejun, 15 minute jogging. De asemenea, susține că nu s-a atins niciodată de droguri sau somnifere.

JOHNNY HALLYDAY

Cu trei luni înaintea oricărui turneu el ține o cură in-

tensivă pentru a-și „întra în formă”. Face box și exerciții pentru întărirea mușchilor. Regimul alimentar este fără pic de grăsime, nu bea în tot acest timp decât apă.

SYLVESTER STALLONE

La cei 47 de ani ai săi, face câte cinci ore de sport pe zi cu un antrenor profesionist: box, haltere, jogging, maraton, gimnastică. Regimul alimentar este strict: fructe și legume, pâine integrală, pește. Nu bea niciodată alcool și nici nu fumează. De ce toate acestea? Încă de tânăr „corpul” a fost pentru el un cult.

RAQUEL WELCH

Practică Yoga zilnic, două ori pe săptămână de câte o oră, bea salate, pește și legume crude, bea sucuri de morcovi, portocale sau roșii. Doarme zece ore pe noapte și înnoată în fiecare zi câte o jumătate de oră. Este cunoscută acestui „regim de viață” în urma unei grave operații de care a suferit-o acum câțiva ani.

HELMUT KOHL

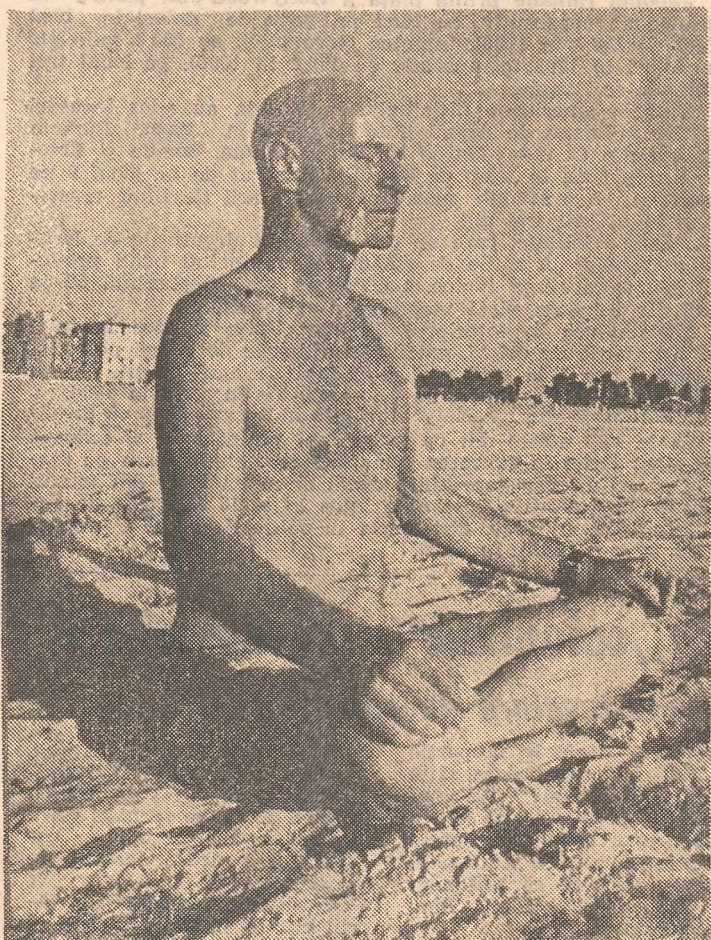
Urmează în fiecare an o cură de slăbire la Badgastein, lângă Salzburg. Căncărilor bea litri de ceai și mănâncă foarte puțină pâine, numai prăjită. După un asemenea „tratament” reușește să piardă 7—10 kg.

MICHEL ROCARD

Fostul prim ministru își păstrează suplețea, în primul rând, grație firii sale agitate. Are o foarte bună poftă de mâncare și mănâncă întotdeauna foarte bine. Iată meniul său: ouă fierte și salată de fructe — dimineața, antreuri cu paté și brânză, sosuri și mâncăruri copioase — la prânz. Desertul preferat este ananasul. Cina este pe măsură, dar ceea ce este foarte important, mănâncă întotdeauna foarte încet.

ADRIANA CERNA

Profesorul Roy Walford în poziția „lotus”, pe una din plajele californiene. Și yoga face parte din „rețetele” de sănătate ale viitorului.

În secolul XXI vom trăi 140 de ani

Opinia lui ROY WALFORD, biolog american eminent, profesor de patologie la facultatea de medicină a Universității din California, este că rezultatele obținute până acum de cercetarea în biologie și biochimie ne îndreptătesc să credem că într-un timp relativ scurt oamenii ar trebui să-și schimbe modul de a se hrăni. S-au și obținut deja unele „certitudini” legate de ameliorarea performanțelor cerebrale cu ajutorul unui regim alimentar adaptat stării de sănătate, vârstei și propriilor carențe.

Primele schimbări trebuie făcute la nivelul concepției despre cum și de ce ne hrănim. Alimentația poate înlocui medicamentele iar „a mânca” înseamnă și a preveni îmbolnăvirea.

Vitamina C — exercită un efect de întărire a sistemului imunitar, dar numai luată într-o cantitate mai mare decât de obicei și prin intermediul alimentelor care o conțin. Iată un mijloc de a preveni numeroase maladii.

Vitamina E — combate produsele nocive rezultate din metabolismul nostru și anume pe cele responsabile de accelerarea procesului îmbătrânirii.

Cercetătorii americani au descoperit proprietăți noi ale uleiului extras din ceapă și usturoi. Astăzi el face parte

din numeroase regimuri anticancer.

Observând efectele unui regim bazat pe mai puține calorii dar cu mai multe substanțe nutritive, oamenii au început deja să înțeleagă ce cale trebuie să urmeze. Astfel, au apărut deja noi cărți cu rețete culinare.

În scurt timp fiecare dintre noi vom avea în bucătărie un tablou al valorilor nutritive, ale meniurilor noastre, căci nu trebuie să consumăm mai mult de 1800—2000 de calorii pe zi. Alimentele de bază ale societății de mâine vor fi orezul brun nedecorticat, laptele, iaurtul, peștele, legumele și carnea de pasăre, acestea

conținând toate vitaminele, acizii, mineralele și proteinele necesare organismului.

Se va schimba și modul de preparare și conservare al alimentelor. Congelarea rapidă și prepararea lor cu ajutorul microundelor sau vaporilor sunt metode de a păstra într-o mai mare măsură substanțele nutritive.

Mai bine hrănit și mai suplu, omul secolului XXI va trăi mai mult. Vârsta maximă se va situa între 120 și 140 de ani, iar senilitatea, dacă este inevitabilă, nu va apărea înainte de 130 de ani.

ADRIANA CERNA

Roxana Paicu Manolescu de la „Evenimentul zilei” călătorește în timp

Aflată de curând în cabinetul doctorului Pop De Popa Ioan colega noastră Maria Antonescu, a avut imensa surpriză să constate că o ziaristă de la EVENIMENTUL ZILEI se recomandă ca fiind de la FLACĂRA. Mai precis, ROXANA PAICU MANOLESCU l-a sunat la telefon pe cunoscutul cardiolog, spunând: „Sunt Roxana Paicu Manolescu de la Flacăra”. Nedumerirea interlocutorului a fost mare, pentru că în cabinetul său Flacăra era deja prezentă, reprezentată de doamna Maria Antonescu.

Care o fi cauza grelei amnezii care a lovit-o pe R.P.M., transferată în urmă cu un an de la Flacăra la Evenimentul zilei? Și este chiar atât de greu să țină minte unde lucrează, din zori și până-n noapte? Sau o fi descoperit delectările înțoarcerii în timp? Sau își la dorințele drept realități? Ce părere au actualii ei șefi?

OMUL PĂDURILOR REAPARE

• *El nu are nimic comun cu Yeti. Este descris ca o relicvă vie a omului de Neanderthal.*

Pardum Khan, ciobanul care a putut vedea timp de două ore, de la o distanță de numai câțiva metri, strania creatură

Omul pădurii, reconstituit după descrierile martorilor oculari. Înălțimea: circa 1,75 m. Părul brun-maroniu. Antropologii l-au comparat cu omul de Neanderthal

De data aceasta, în Pakistan, sub privirile păstorilor de capre. Martorii îl descriu ca pe o relicvă vie a omului din Neanderthal.

Zona din nordul Pakistanului este și ea o relicvă paleontologică. Aici natura își păstrează de veacuri originalitatea ancestrală. În districtul Sitral, cu deosebire, munții, greu sau deloc accesibili, depășesc, cu 67 din culmile lor, altitudinea de 6 000 de metri. În această zonă sălbatică, spun băștinașii, „omul pădurii” se simte ca acasă.

Iată mărturisirile. Încredințate zoologului spaniol, Jordi Magraner, de păstorul Pardum Khan:

„În timp ce pășteam caprele, am văzut deodată în fața mea, la o distanță de numai trei metri, un om ciudat, jumătate om, jumătate fiară, despre existența căruia auzisem de mai multe ori. Am putut să-l observ vreme de două ore, până când, atacat de căinii mei, a dispărut în pădure. Era un mascul de circa 1,75 metri înălțime, cu întreg corpul acoperit de păr lung de 8—10 centimetri. Blana era de culoare brun-maronie. Avea fața lată, pomelii proeminenți, nasul larg și turtit și arcadele acoperite cu sprâncene lungi. Membrele inferioare și superioare — deosebit de lungi. Am observat că atât pieptul cât și brațele și picioarele erau foarte musculoase. Capul lipsit de frunte stătea pe un gât extrem de scurt”.

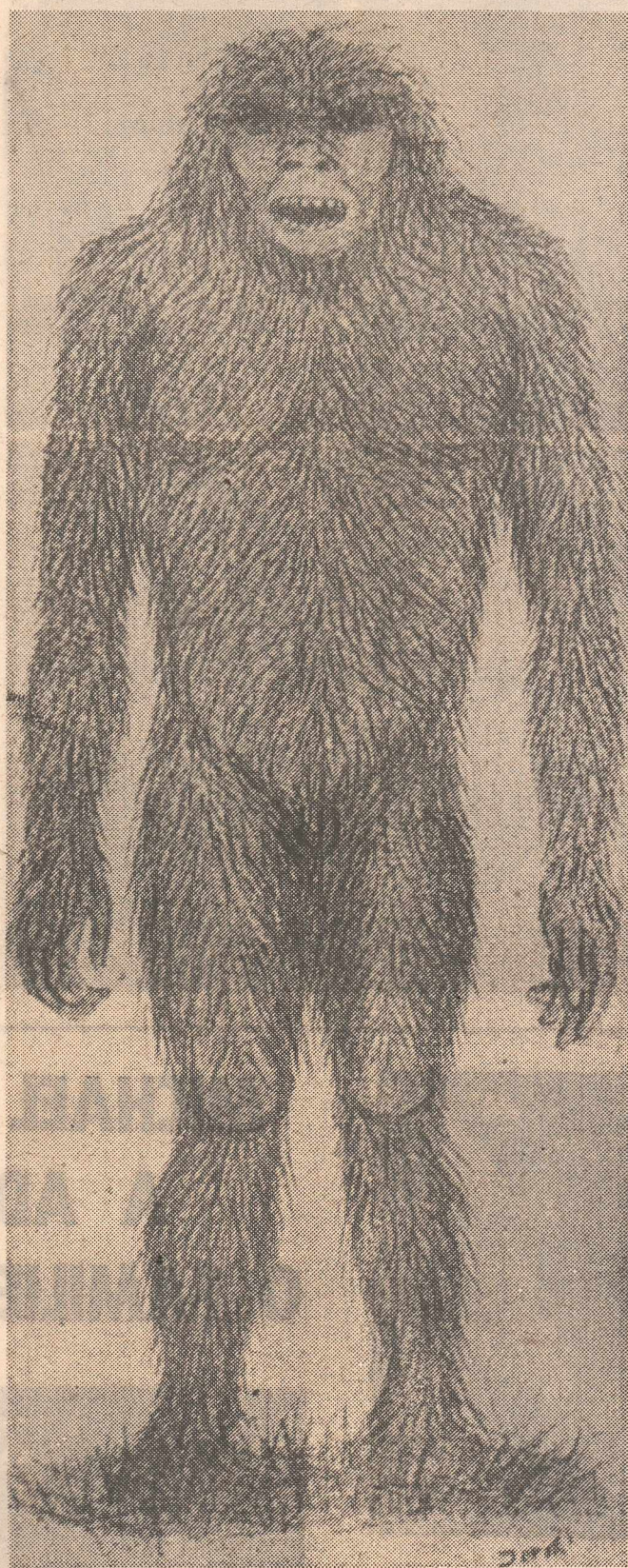
Acest hominid, notează în continuare zoologul spaniol, a fost văzut de mulți țărani din districtul Sitral, bipedul fiind cunoscut sub denumirea de *barmanu*, sau ceea ce în dialectul local înseamnă „omul pădurii”.

Misterioasa specie n-ar avea nimic comun cu celebrul Yeti, omul zăpezilor. El s-ar situa — sunt de părere antropologii — între *homo sapiens* și cel de Neanderthal, iar colonia din această zonă muntoasă a Pakistanului ar număra, după alte aproximări, o mie de indivizi.

Martorii oculari — declară cercetătorii europeni — sunt aici extrem de numeroși, iar omul pădurilor face parte din istoria orală a locului. Între cei care l-au văzut de aproape în ultimii ani sunt amintiți cu deosebire următorii țărani și păstori: Mohamad Nabi a lovit cu bastonul un *barmanu* ce se apropiase de el amenințător. Lak Khan povestește cum a întâlnit de trei ori, în 1985, 1986 și 1987, o asemenea ființă. Nur Hamid și Mir Mohamad Khan au întâlnit și ei de mai multe ori hominizi de tip *barmanu*. Mai este citat, în sfârșit, copilul Gal Naz, în vârstă de 4 ani, răpit de o femeie *barmanu*, și pe care părinții lui l-au găsit mort ceva mai târziu. Copilul a fost răpit dintr-un grup de tovarăși de joacă, micul Abdul Hafiz izbutind să descrie și chiar să deseneze bipedul masiv și păros.

Omul pădurilor, mai spun băștinașii, se ferește de om, dar când întâlnește femei vrea să aibă contact sexual cu ele.

Dar din nou mister și întrebări fără răspuns! La fel ca în cazul lui Yeti, totul se bazează pe mărturii orale și nicidecum pe probe științifice. Expedițiile organizate de societăți internaționale de criptozoologie și paleontologie, de organisme științifice și militare au rămas fără rezultat. De îndată ce scientistul pleacă în căutarea omului zăpezilor sau a celui al pădurilor, relicvele vii dispar fără urmă. De ce?

FENOMENE PARANORMALE ÎN CRONICILE TIMPULUI

- *Întâmplări stranii în castelul Egmond*
- *Misterul vocilor venite din spațiu*

Fapte stranii se petrec nu numai azi, dar ele sunt citate și într-o serie de documente vechi. Mareșalul ducelui de Orleans, Pierre Patris, se afla în vacanță la castelul Egmond, aparținând contelui Gueldre.

Chiar din prima noapte atenția îi fu atrasă de zgomote produse într-una din încăperile castelului, ce i se părură cu totul anormale, chiar stranii. Mareșalul care nu era un om fricos, deschise ușa ce dădea într-un culoar lung și la lumina făcliei, ce o ținea

în mână, văzu cum un fotoliu foarte vechi înainta încet apoi se ridică în sus și începu să se rotească. Presimțind un pericol iminent, Patris pronunță cu glas tare următoarele cuvinte: „Dacă ești Satana, nu încerca să mă înspăimânți, pentru că nu vei putea”. În acel moment fotoliul se opri și printr-o mișcare bruscă reveni la locul lui. A doua zi oaspetele relată cele întâmplate proprietarului castelului, care furios dădu ordin ca fotoliul să fie ime-

diat ars pe rug. Deși flăcările mușeau cu nădejde din afurisitul de mobilier, spre stupefacția privitorilor, acesta abia se înegri puțin, fără să ia foc. Încetul, cu încetul, rugul se stinse, dar fotoliul continuă să troneze sfidător. Abia la căderea nopții, un scutier îl anunță în taină pe contele Gueldre că, brusc vrăjita mobilă se prăbușise, făcându-se scrum. Mai târziu castelanul l-a povestit oaspetelui său povestea acestui obiect straniu. El fusese primit ca moștenire de la mareșalul Biron, ofițer ce îl servise mult timp, cu credință, pe regele Henric al IV-lea. Se spunea că pentru a-și potoli setea de putere și bogăție intră într-o conspirație, condusă de ducele de Savoia și ocrotită de Spania, iar pentru a se urca pe tron făcuse un pact cu Diavolul. Descoperit și condamnat pentru înaltă trădare, Biron a fost decapitat în 1602. În timpul procesului, plin de

îndrăzneală a întrebat de unde este originar călăul său. Când i s-a spus că din Bourgogne, mareșalul a strigat: „Sunt pierdut. Prezicerea ce mi s-a făcut, când i-am jurat credință lui Satan, spunea că voi fi rege numai dacă voi putea evita lovitura unui om din Bourgogne”.

Mai există un straniu mister al „vocilor venite din spațiu”, ce nu sînt percepute de simțurile noastre, dar care pot fi copiate pe o bandă magnetică. Pictorul și cineastul suedez Friederich Jürgenson, în luna iulie, înregistra pentru un film, într-o pădure, cântece de păsărele. Când a ascultat mai târziu banda, și-a dat seama că au fost înregistrate o serie de șoapte de origine necunoscută. Cu ajutorul unor specialiști a reușit să filtreze aceste zgomote și spre surprinderea lui să recunoască în ele vocea mamei sale moartă de mai mulți ani. Aflând de această întâmplare, psihologul Reton Constantin

Raudive a început să cerceteze, cu ajutorul unor aparate foarte sensibile și a unor amplificatoare puternice aceste voci venite din infinitul cosmosului. El a publicat rezultatele obținute și observațiile referitoare la peste 50 000 de înregistrări de voci stranii. De data aceasta observațiile subiective au fost înlocuite de fapt de sunetele înregistrate pe benzi magnetice putând fi analizate cu ajutorul ordinatului. Experiențele au fost reluate ulterior la Londra. Aici s-au putut detecta aproximativ 250 de voci, din care unele erau atât de clare încât au putut fi auzite de toate persoanele prezente la experiment.

„La misterioasele voci ce pot fi chiar recunoscute, construcția frazelor auzite au reguli ce diferă total de cele ale limbajului obișnuit” — declară cei ce se ocupă de aceste „psihofonii”.

AUREL DIANU ■

DUBLURI VII ALE TABLOURILOR CELEBRE

Pictorița americană Nancy Webber se afla la Florența, unde urma un curs de perfecționare în arte plastice. Cu acest prilej a reușit să vadă marile galerii ale orașului, între care și Uffizi.

Cunoscută pentru memoria fenomenală, Nancy a reușit să-și întipărească pe rețină enorm de multe chipuri din pictura universală, existente în galeriile florentine. Avea impresia că pe stradă, în hotel, peste tot, o priveau figurile oamenilor din operele de artă pe care le știa perfect.

Obsedată de acest lucru, a lăsat pentru un timp pensula și a înlocuit-o cu un aparat de fotografiat. A început, în felul acesta, o activitate cu totul neobișnuită, aceea de a găsi și surprinde pe peliculă chipuri de oameni care aveau aceleași trăsături și aceeași expresie cu cea a eroilor unor pânze celebre. Apoi a deschis la Los Angeles, la galeria Harris, o expoziție originală.

Erau expuse, unul lângă altul, chipul celebru al eroului celebru din tabloul celebru, alături de chipul dublură al unui contemporan.

Cine erau dublurile?

Privind imaginile, veți afla.

ION MANTA ■

MICHAEL JACKSON A ADOPTAT O FAMILIE ÎNTREAGĂ

Reputația de etern celibatar a lui Michael Jackson a fost făcută țândări de însuși megastarul care, suferind în secret că nu se poate consacra unei adevărate familii, a umplut acest vid afectiv, adoptând o mamă și pe cei doi copii ai săi. Întâlnirea cu viitoarea familie s-a datorat exclusiv hazardului. La începutul anului, cântărețul își aștepta rândul, la fel ca orice client anonim, pentru a închiria o mașină de la agenția „Rent a Wreck” din Los Angeles. Deodată în agenție, dă buzna o femeie frumoasă, de tip oriental, în jurul vârstei de patruzeci de ani, însoțită de doi copii. Numele ei este June Schwartz, iar pe cei doi copii ai ei îi cheamă Jordy și are 13 ani, și Lily, 5 ani.

Chiar din momentul în care i-a zărit, Michael Jackson a avut impresia că un fluid magic s-a stabilit între el și copii. Emoționat, metamorfozat, el îi cere lui June numărul de telefon. Aceasta i-l dă amuzată fiind convinsă că este vorba de un capriciu care va rămâne fără urmă. Dar sentimentele paterne, atâta vreme ținute în frâu, se dezlănțuie și chiar de a doua zi, Michael ca „un adevărat tată de familie”, după cum mărturisese cei apropiați,

își caută la telefon noua familie. La început suna în fiecare zi, întrebând-o pe June despre copii. În faza următoare patru telefoane zilnice erau obligatorii. De la telefoane Michael a trecut la dovezi: ceva mai concrete pentru a-și exprima profunda sa afecțiune față de familia de adopțiune. Într-o zi, din luna ianuarie a acestui an a invitat-o pe June și pe copiii ei să petreacă week-end-ul la ranch-ul său. După ce i-a copleșit cu cadouri pe Jordy și Lily, Michael și-a dus noua familie și la Disneyland unde au petrecut o zi de vis. Vraja acelei zile a fost atât de învăluitoare încât June, Jordy și Lily nu l-au mai părăsit pe cântăreț.

Recent, proaspătul tată i-a dus pentru o scurtă vacanță la Las Vegas, cazându-i în vila

proprie. Odată ajunși, Michael în persoană le-a arătat fiecare colțor al locuinței. Pe toată durata minivacanței Michael a organizat pentru oaspeții săi deosebiți un program foarte bogat și amuzant: înot în piscină împreună cu delfinii, cumpărături, spectacole, ieșiri la un restaurant chinezesc etc.

Este deja știut, faptul că Michael, începând de sâmbătă dimineața, refuză orice întâlnire profesională pentru a se consacra celor doi copii adoptivi. Unei persoane apropiate Michael Jackson i-a mărturisit: „June, Jordy, Lily și cu mine formăm o adevărată familie. Ei au devenit fericirea mea, bucuria mea de a trăi”.

ELENA GRECESCU ■

Hervé, piticul din fotografie (1,10 m), nu este chiar oricine. După studii strălucite la Institutul de Arte Frumoase din Paris, a îmbrățișat, în America, cariera de actor de film.

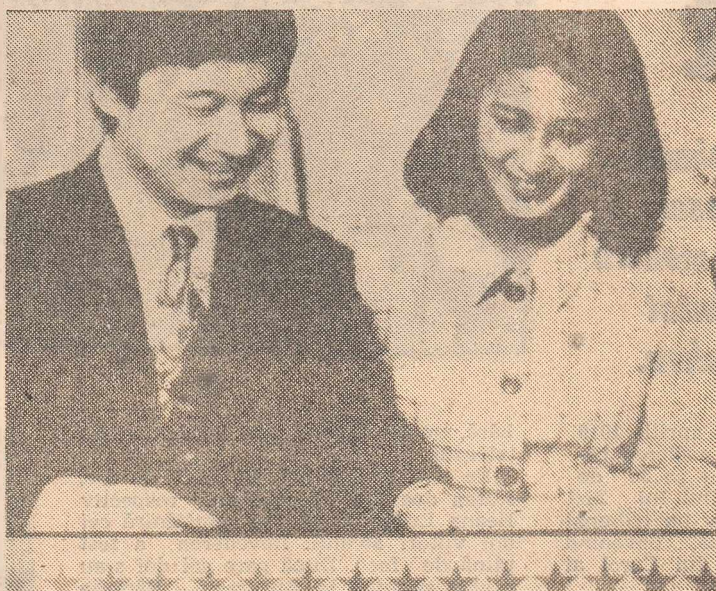
Așa cum îl vedeți, a avut mai multe amante. Ultima, o splendidă rusoaică, Torri Talent (în fotografie). La 50 ani, cariera sa de seducător continuă.

SCUMP MARIAJUL MICUȚULUI PRINȚ JAPONEZ

Nu numai în familia regală britanică se cheltuiesc averi când este vorba de căsătoria unui dintre membrii săi. Căsătoria lui Naruhito, prințul moștenitor al Japoniei cu Masako Owada a costat suma... imperială de zece miliarde de centime. Din această mică avere, opt miliarde de franci vechi au fost destinați securității ceremoniei. 30 000 de polițiști au fost mobilizați 24 de ore din 24 pentru a împiedica eventualele atentate din partea mișcărilor de extremă stângă ostile familiei imperiale. Ziua mariajului, decretată zi de sărbătoare națională, a fost urmată de alte trei zile de banchete și recepții dintre care cel mai modest număra 3 000 de invitați.

ELENA GRECESCU ■

Vacanță dramatică

SUSȚIN CĂ AU UCIS PENTRU CĂ AU FOST VIOLATE

Insula Cipru este vizitată mult de turiștii veniți din toate colțurile lumii. Printre aceștia, la Famagusta a sosit pentru a-și petrece concediul o învățătoare din Berlin, Uthe Loh, o femeie de 46 de ani, împreună cu fata ei Melanie, studentă, o blondă subțire cu trăsături frumoase, în vârstă de 22 de ani. După ce au vizitat orașul și au constatat că hotelurile sunt cam scumpe pentru veniturile lor, s-au hotărât să-și instaleze cortul adus. Așa că au plecat către satul de pescari Erenkoi, aflat pe malul mării. Îmbrăcate în șort sau costume de baie, cele două nemțoaice își petrec timpul bronzându-se la soare, înotând în apa ca de cristal sau lenevind la umbra cortului instalat lângă un mic golf, nu departe de casa familiei Tulgar, al cărei fiu, Ozmen, în vârstă de 20 de ani, trecea adeseori prin apropierea cortului celor două turiste, când se ducea sau venea de la pescuit.

După o săptămână, lucrurile au luat o întorsătură neașteptată, ce nu a putut fi elucidată de deplin, de poliția cipriotă.

La ora nouă seara în ușa familiei Tulgar se aud lovituri puternice. Când a deschis ușa, în fața capului familiei, Ali, au apărut cele două nemțoaice, cu hainele rupte, zgâriate și părul despletit. Prin semne și câteva cuvinte en-

glezești, pe care le știa și Ali, au reușit să spună că au fost atacate de un individ care le-a amenințat cu cuțitul și le-a violat chiar în cortul lor. Pentru a se apăra, mai ales că erau în legitimă apărare l-au ucis pe violator. Când Ali a ajuns la fața locului, la distanță de 40 de metri de cort, și-a găsit fiul mort. A fost chemată poliția, care a început cercetările. Din declarațiile lui Uthe și a Melaniei Loh a rezultat că Ozmen a apărut cu un cuțit în mână în fața cortului. A lovit-o pe mamă cu o așa putere încât aceasta a leșinat. Apoi a violat-o pe fată, trecând după aceea la mamă, în timp ce aceasta era încă inconștientă. După aceea a revenit la fată pentru a o viola a doua oară. Între timp Uthe și-a recăpatat cunoștința. A găsit o curea pe care a înfășurat-o în jurul gâtului violatorului, strângând până ce acesta nu a mai dat semne de viață.

Din cercetările poliției a rezultat însă, că în bagajele celor două turiste au fost găsite hașis și excitante sexuale, ceea ce înseamnă că ele se drogau. Un pescar, pe nume Zafer Omanaila, a declarat că prietenul său Ozman i-a mărturisit, cu o seară înainte de a fi ucis, că „cele două nemțoaice l-au epuizat complet”.

Totuși, o serie de lucruri nu au putut fi elucidate.

Dacă tânărul a fost strângulat în cort, în timp ce fiica era violată, de ce corpul lui a fost găsit la 40 de metri distanță? La autopsie Ozmen prezenta numeroase zgârieturi, plăgi și răni pe tot corpul, provocate de un obiect ascuțit, din lemn. La ușa cortului s-au găsit așezați ordonat pantofii și pantalonii victimei. Din datele de mai sus, poliția cipriotă a tras concluzia că nu este vorba de o „legitimă apărare” și că în seara respectivă au avut loc relații sexuale liber consimțite cu cele două femei.

Dintr-un motiv, încă necunoscut, a izbucnit o neînțelegeră, cele două nemțoaice atacându-l și suprimându-l pe tânărul turc. Cele două turiste au fost arestate. Procesul a fost judecat la Tribunalul din Famagusta. Pentru că Justiția cipriotă nu s-a lămurit dacă mama și fiica au fost violate sau a fost vorba de un „joc pervers”, care a degenerat într-o crimă oribilă, pedeapsa a fost mai ușoară. Uthe a fost condamnată la șase ani închisoare iar Melanie la trei ani. Acum se așteaptă judecarea recursului, când magistrații vor trebui să dea verdictul definitiv. Dar oricare ar fi hotărârea lor, tânărul Ozmen nu va mai putea fi reînviat.

AUREL DIANU ■

Polițiști pe banca acuzaților

Polițiștii chemați să contracareze acțiunile celor certați cu legea sunt surprinși uneori în poziție de... infractori.

După o perioadă lungă de căutări și investigații, la Bruxelles, a fost depistată o bandă de răufăcători profilată pe spargerea unor mari magazine. Abia după prinderea, în flagrant a unor membri ai bandei, lucrurile au început să se clarifice. Ancheta a scos la iveală un fapt senzațional. Astfel s-a stabilit că șeful bandei era... fiica unui comisar de poliție. Spre surprinderea generală, s-a constatat că ea era totodată „șeful”

tatălui ei, și el membru al bandei de hoți!

La Djakarta un grup de agenți de poliție avea misiunea să asigure paza centrului comercial al metropolei. Cu toate măsurile luate, în zonă se opera, după afirmațiile unor publicații occidentale, în „stil mare”. Autorii, fără excepție, erau membrii grupului de gardieni, care se constituiseră într-o bandă ce se ocupa pe spargerea magazinelor și furtul unor obiecte de valoare.

Un grup de polițiști din Marsilia a fost descoperit și calificat „cea mai inversunată

bandă de traficanți de arme”. Prin metodele folosite, prin câștigurile obținute, grupul de polițiști-infractori a întrecut mult bandele profilate pe acest gen de „acțiuni”. Asemănător a fost apreciat și acțiunea unui grup de polițiști din Londra, care comercializa materiale antisociale.

Firește că toți aceștia au trecut pe banca acuzării, primindu-și pedeapsa benemerită, nu numai pentru faptele comise dar și pentru pata ce au aruncat-o asupra instituției din care au făcut parte.

AUREL DIANU ■

RĂZBUNAREA CONCUBINEI

La sud de Lyon se află orașul Valence, localitate așezată pe Rhône, aproape de confluența acestuia cu râul Isère. Aici locuia Jeanne Argos, o tânără de 24 de ani, vânzătoare într-un magazin cu articole de viață. A fost căsătorită, timp de cinci ani, cu un muncitor, care a murit într-un accident, din această căsătorie rezultând o fetiță de patru ani, Susanne. Într-o frumoasă zi de vară, tânăra văduvă l-a cunoscut pe Georges Barache, lucrător de produse de cofetărie și patiserie. Și cum cei doi s-au plăcut, după un timp Georges s-a mutat la Jeanne. Deși nu erau căsătoriți, viața se desfășura ca într-o adevărată familie, mai ales că Georges o înconjură cu multă dragoste și pe micuța Susanne.

Încetul cu încetul anii au trecut. Micuța de atunci a ajuns o frumoasă domnișoară de 16 ani, iar Georges a reușit să deschidă un laborator propriu, dovedind că poate fi pe lângă un bun meseriaș și un bun patron. Ca ajutor la fabricarea produselor de cofetărie și patiserie, printre alții, o luase și pe Susanne. Noul patron, pe lângă laborator, mai avea o prăvălie, în care își vindea produsele, și chiar o mașină, luată la mână a doua, cu care le transporta acasă clienților. Și totul mergea bine, până în ziua în care fata observă că „tatăl” a început să se uite la ea cu alți ochi, să o strângă mai mult în brațe și să o sărute mai prelungit. Jeanne, mama lui Susanne, nu observase nimic și continua să fie fericită, pentru că a dat peste un asemenea bărbat harnic și, mai ales, cu dragoste de casă. De aceea l-a propus lui Georges ca după atâția ani de conviețuire să legalizeze legătura

lor în fața ofițerului de stare civilă. Și cum bărbatul nu a zis „nu”, pregătirile pentru căsătorie au început să se desfășoare. Pentru unele cumpărături, Jeanne a plecat cu mașina în orașele învecinate Dic și Gap, luând-o și pe Susanne, ca să o ajute la transportul pachetelor.

Tot timpul drumului fata a stat încruntată și n-a scos o vorbă. Orice încercare a mamei de a lega o conversație, s-a izbit de un zid de nepătruns. Și atunci o bănuială trecu prin mintea mamei. Nu cumva fata era nemulțumită de căsătoria ei?

De aproape un an de zile, seara, înainte de culcare, Jeanne sorbea un ceai, preparat de Georges, care o făcea să doarmă neîntorsă până dimineața. În aceeași seară, după cină, Georges și Jeanne s-au retras în dormitorul lor, iar fata s-a dus să se culce în camera ei. Ca întotdeauna, Georges pregătise ceaiul de seară. Dar de data aceasta Jeanne s-a prefăcut doar că-l bea, aruncându-l într-un ghiveci, apoi s-a prefăcut că doarme, așteptând să vadă cum se vor desfășura evenimentele. Cam după un ceas, l-a simțit pe Georges cum părăsește patul și se strecoară în vârful picioarelor în camera fetei. A trecut un timp. Gândul că este înșelată cu propria fată, deși nu era incest, a înnebunit-o. S-a dat jos din pat și a luat de pe peretele de lângă ușă, pușca de vânătoare a lui Georges. În vârful picioarelor s-a apropiat de patul celor doi amânți, care dormeau îmbrățișați. A lipit țevă puștii de capul concubinelor și a tras. Apoi a chemat poliția.

AUREL DIANU ■

Carol al II-lea, regele-amant

Căsătoria morganatică de la Odesa și pasiunea pentru roșcata Elena au făcut deliciul presei mondiale. Scandalurile amoroase ale fostului monarh se prelungesc până azi prin procesul intentat regelui Mihai de către Paul de Hohenzolern.

Focoasa roșcată, Elena Lupescu (Magda), fiica unui farmacist evreu. Prințul Carol o cunoaște pe când Ileana avea doar 16 ani. I-a fost amantă nedespărțită vreme de decenii, dar căsătoria a avut loc în Portugalia abia în 1949.

Prima mare dragoste a prințului moștenitor Carol a fost Ioana, o fată frumoasă, în vârstă de 22 de ani, fiica generalului Constantin Lambrino, cunoscută mai ales sub numele ei de alint, Zizi. Când regele Ferdinand află de această „aventură”, așa cum o considera el, îi ceru fiului să se prezinte „la raport”. Dar Carol, care știa că Zizi este însărcinată, nu dădu curs ordinului și, în septembrie 1918, fugi cu aleasa inimii la Odesa, unde, la 15 ale aceleiași luni, se cunună.

Regele Ferdinand trimise la Odesa pe unul din apropiații săi, colonelul Balif, pentru a-l readuce pe „zvâpăiat” în țară, singur. Dar Carol sosi la Iași cu tânăra lui soție, unde fu arestat din ordinul tatălui și închis „pentru a se mai răcori de dragoste”, iar ofițerului de ordonanță al prințului, căpitanul Atanasie, i se ordonă să o conducă pe Zizi Lambrino la Roman, unde avea câteva rude. După 75 de zile de arest, la cererea regelui Ferdinand, Carol semnă actul de renunțare, ca urmaș, la tronul țării. Astfel că, după două luni și jumătate de totală inactivitate, Carol reapăru la regimentul de vânători, pe care-l comanda.

Armata română intră în București evacuat de nemți. În fruntea ei, pe un cal alb, se afla prințul Carol. Deodată, din mulțimea ce aclama trupele române, se desprinsе o fată cu părul roșu, cam de vreo 16 ani și se repezi să-l sărute pe prinț. Când îl luă de gât, acesta era gata-gata să cadă de pe cal. Infocata copilă era fiica unui farmacist evreu, se numea Ileana Lupescu, și avea să fie cunoscută mai târziu sub numele de Magda. La masa festivă, în timpul sărbătorii Victoriei, ofițerii se felicitau între ei, bând în sănătatea regelui. Numai generalul Lambrino era supărat, căci la 9 ianuarie 1919, Zizi, fiica lui, născuse un băiat, căruia i se dăduse numele de Mircea și față de care tatăl copilului, prințul Carol, se dovedea nepăsător. Ba mai mult, la 29 martie a aceluiași an, Tribunalul din București declară căsătoria încheiată la Odesa nulă și, ca urmare, copilul lui Zizi deveni nelegitim. În această situație, conform legilor române, o căsătorie anulată după o perioadă mai lungă de 100 de zile de la nașterea copilului făcea ca acesta să nu poarte numele tatălui. Cum băiatul s-a născut la 9 ianuarie 1919, iar căsătoria a fost declarată nulă la 29 martie, același an, condiția prevăzută de lege nu a fost îndeplinită. Dar s-a omis ceva important. Publicarea hotărârii judecătorești, în „Monitorul Ofi-

cial”, a avut loc abia la 23 aprilie 1919 deci după 104 zile de la nașterea copilului. Acest lucru a făcut ca 36 de ani mai târziu, Mircea, fiul lui Zizi Lambrino, să obțină de la un tribunal din Paris, câștig de cauză, devenind fiul regelui României, a lui Carol al II-lea.

Zizi fu uitată destul de repede, dacă ne gândim la dragostea mare ce i-o purtase, la început, prințul Carol, care acum se gândea meru la roșcata cu temperament focos, Ileana Lupescu. Aceasta era acum căsătorită la Iași cu locotenent-colonel Jean Tâmpăanu, căruia îi jurase credință veșnică. Această situație îl indispuinea profund pe Carol, fapt ce nu trecu neobservat de regina Maria. Așa că ea se gândi la o căsătorie a fiului ei, ce să convină însă și țării.

Privirea ei se îndreptă spre Grecia, unde familia domnitoare nu-și prea căsătorise urmași. Planul reginei Maria era ca principesa Elisabeta, de 24 de ani, să-l ia ca soț pe regele Alexandru al Greciei, iar Carol pe principesa Elena, sora acestuia. Dar Alexandru o iubea pe Aspasia Manoș, fata unui general grec, ceea ce complică lucrurile. Soarta însă rezolvă această problemă. Ca urmare a unei mușcături de maimuță, regele Alexandru muri în anul 1920. În țară reveniră tatăl acestuia, Constantin, ce se afla în exil, și fiul său mai mare, George. La ordinul lui Ferdinand, Carol fu obligat să ceară mâna prințesei Elena. Deși aceasta nu-i cunoștea firea, acceptă să se logodească. În ianuarie 1921, în timpul serbării logodnei, Carol, care pînă atunci nu o luase în seamă pe viitoarea lui soție, o rugă deodată să-l primească în camera ei, fiind vorba de o discuție fără martori, între patru ochi. Cu greu Elena acceptă această întrevvedere neprotocolară. La ora șase seara Carol intră în camera prințesei și încuie ușa. La scurt timp se auzi o mică luptă și un strigăt înăbușit. Când coborî, după o jumătate de oră, Carol era bine dispus. Dar Elena nu s-a mai prezentat la recepție. Ea plângea în hohote în camera ei. În luna februarie, medicul curții îl informă pe regele Constantin că Elena este însărcinată. Se luă legătura cu Bucureștiul și căsătoria celor doi tineri avu loc în regim de „urgentă”, în luna martie.

La serbarea armatei de la Iași, a participat și prințul Carol. Fete și băieți în portul național, cântau și dansau. În grădină, lângă un foc de ta-

bără, un taraf de lăutari își demonstra talentul.

Pe o buturugă privind tristă la foc, stătea doamna Tâmpăanu, respectiv Ileana Lupescu. Aici se reîntâlniră cei doi viitori amanți. Revederea a fost plină de „foc”. După care cei doi s-au grăbit să fugă la București. Răpirea femeii cu părul roșu deveni, în scurt timp, de notorietate publică. În vara anului 1924, colonelul Jean Tâmpăanu divorță. A trebuit să treacă un an pentru ca regele Ferdinand să afle de această nouă aventură a zvâpăiatului său fiu. Avu loc o discuție aprinsă, în care Carol își mărturisi marea lui dragoste față de Ileana. În aceeași seară, cei doi îndrăgostiți plecară la Paris, unde se avântară în vârtejul balurilor grandioase și al petrecerilor.

La 20 iulie 1927, regele Ferdinand muri. Prințul Mihai, în vârstă de 6 ani, fu numit rege, activitatea sa fiind dirijată de o regentă în care intră regina Maria și Elena. În acest timp Carol și Magda lui se hotărâră să revină în țară. Și până să se dezmeticească cei din guvern, ei se instală în palatul din București, urmat la 8 zile de Lupeasca. În 24 de ore, Elena fu nevoită să părăsească palatul și să se retragă la Sinaia, căsătoria ei cu Carol fiind desfăcută din anul 1928. La 6 septembrie 1940 regele Carol al II-lea abdică. La Gara de Nord un tren format dintr-un vagon salon și cinci vagoane de marfă, tixite cu diverse comori se afla sub presiune. Carol o aștepta pe Magda care nu mai venea. În fața palatului regal mii de cetățeni amenințau, cerând să le fie dată imediat Lupeasca. Și în timp ce mulțimea vociferă, la palat se deschise o fereastră de la bucătărie, din care sări... o bucătăreasă roșcată, care o luă la fugă spre gară. Era Ileana Lupescu. Ajunsă în tren, Carol ordonă plecarea cu direcția Iugoslavia. Aflând de fuga regelui, Antonescu dădu ordin grănicerilor să deschidă focul asupra trenului. De la Timișoara, două automobile militare se apropiară, pe șoseaua paralelă cu calea ferată, de trenul ce gonia în noapte. Mitralierele deschiseră focul. Carol se aruncă pe podea acoperindu-și iubita cu trupul lui. Geamurile au fost făcute țandări. Lămpile s-au stins, iar trenul își continuă drumul sub focul gloanțelor.

— „Mai departe, mai departe și cât mai repede” strigă fostul monarh, ținându-și în brațe iubita, ce plângea în hohote, speriată. Norocul nu-i pă-

Zizi Lambrino, părtașă la primul scandal matrimonial al prințului Carol. Căsătoria a avut loc în secret la Odesa. Băiatul născut din această căsătorie morganatică și mai apoi fiul acestuia au intentat procese regelui Mihai

răsi. Cu ultimele „eforturi” locomotiva atinse frontiera. Cei doi sperau să găsească un refugiu la sora mai mică a lui Carol, dar după câteva zile părăsi și această țară, deoarece Iugoslavia era amenințată de război. Ajuns în America de Sud, Carol își cumpără un mic palat la Rio de Janeiro, în care, departe de lumea tumultuoasă, dorea să guste din plin fericirea iubirii. În 1947 Magda se îmbolnăvi rău. Carol o veghe fără întrerupere și când toți credeau că o vor pierde, Ileana Lupescu se însănătoși. La 8 iulie 1947, la oficiul stării civile, ea deveni soția ex-regelui Carol al II-lea, și prințesa Helen de România. Cununia fu celebrată de un preot ortodox, în Portugalia, doi ani mai târziu, la 7 iulie 1949. Aici perechea se instală într-o vilă frumoasă cunoscută sub numele „Mary Solo”, aflată în localitatea Estoi, din apropierea Lisabonei. Vila cunoscu multe zile, dar mai ales nopți de grandioase petreceri la care participau oameni din înalta societate, până când, într-o seară de aprilie 1953, Carol intră în eternitate. Din acel moment Lupeasca fu uitată de toți cei care pînă atunci o înconjurau. Pentru a atrage din nou atenția lumii asupra ei, avu o idee năstrușnică. Într-un ziar de mare tiraj, din capitala Portugaliei, apărut o informație în care, printre altele se spunea „din motive de boală, surzind de urechea stângă, prințesa Helen de România, cunoscută înainte de căsătoria ei cu ex-regele Carol al II-lea sub numele de Magda Lupescu, a renunțat la toate obligațiile ei mondene. Ea va pleca la Fatima, în pelearaj, pentru a se ruga Sfintei Fecioare să-i aducă vindecarea de care are nevoie”. Fatima este un mic sat din provincia Estramadura, un fel de Maglavit portughez. În ziua stabilită, pelerinajului, Magda fu însoțită de numeroși reporteri. Ajunsă la Fatima, un păstor atinse urechea „surdă” a bolnavei care deodată se ridică în picioare cu un strigăt și cu brațele întinse exclamă „O, Doamne, ce minune! Mi-am recăpătat auzul”.

AUREL DIANU ■

Elena, ex-regina României. Năbădăiosul monarh o defflorează încă înainte de a-i fi soție, provocând un imens scandal diplomatic. Fire blajină, figură ștersă, a dus o viață separată de cea a soțului său. În timpul războiului i s-a spus Regina Mamă-Elena

Welcome To Wherever You Are INXS!

S-ar traduce acest titlu și mai degrabă referindu-ne la semnificația pe care grupul vrea s-o dea muzicii pe care o interpretează: mușcați din viață cu toată dantura și practicați safe love. Cel mai recent produs al acestor Kangourous Boys explorează noi orizonturi, păstrând totuși acel specific australian care a plasat definitiv grupul pe scena internațională. Pe scenă, nu știu cât de curând îi veți putea vedea și mai ales nu știu cât de „la noi”, dar câteva declarații sunt întotdeauna un lucru interesant de aflat mai ales că vin din partea a doi membri cu rol de loc de luat în seamă în INXS:

Andrew Farriss și Michael Hutchence!

Despre noul album:

Andrew: Albumul a fost înregistrat foarte repede, în două luni.

Asta ne-a permis să ne păstrăm spontaneitatea, de aici impresia de prospețime a stilului.

Michael: E unul din albumele noastre cele mai inspi-

rate, dar nu numai din punct de vedere al sonorităților. Totul e gustat cu o plăcere imensă. În ceea ce mă privește eu am cântat pentru prima oară la chitară. De asemenea am înregistrat două piese cu o orchestră de 60 de muzicieni. A fost de-a dreptul excitant.

Despre un nou turneu.

Andrew: Întotdeauna am utilizat schema clasică: 3 băieți în față, 3 în spate. Vom continua bineînțeles în aceeași manieră, dar dacă vor veni alți muzicieni sau guest-stars vor putea completa formația. În același timp însă e exclus să ne imbarcăm într-un turneu cu o orchestră de 60 de oameni. E foarte greu să faci față cotidianului.

Michael: Nimic nu e prevăzut pentru moment (1992). Deocamdată vrem să ne concentrăm pe promovare și pe noi compoziții. Preferăm deci să mai așteptăm pentru spectacol. Vrem să ne gândim la noi experimente și vrem să ne acordăm timpul necesar pentru a pune lucrurile la punct în așa fel încât să iasă

totul bine.

INXS pentru totdeauna?

Andrew: Nu intenționez în nici un caz să ne culcăm pe lauri, să ne spunem că ce era de cucerit am cucerit și gata. Ne-a interesat întotdeauna să diversificăm plăcerea de a cânta, de aceea am făcut-o pe stadioane mari ca și în orice alte locuri publice. Mergem întotdeauna pe ideea că cel mai bun INXS va fi unul viitor.

Michael: Avem mare noroc să fim împreună după atâția ani. Am creat împreună unele albume ciudate, altele foarte bune și altele inclasabile. Dar zic eu, bilanțul e mai degrabă pozitiv și suntem mândri de drumul parcurs. „Welcome To Wherever You Are” e foarte important pentru noi căci e surprinzător și diferit.

Despre SIDA.

Andrew: Nu mai e de joacă! Dacă îți place să te zbenzui prin toate colțurile, trebuie măcar să-ți iei precauții. Folosește un prezervativ!

Michael: Cu alte grupuri și artiști am organizat un con-

cert gigant la Sidney. Toate beneficiile au fost donate pentru cercetările în afecțiunile cardio-vasculare și SIDA.

Sper ca prin acest gest să fi conștientizat și noi lumea, o dată în plus, de pericolul acestui îngrozitor flagel.

U 2 – NEBUNIA SPLENDORII!

Cu „ZOO TV TOUR” botezat pentru a doua sa exploatare în Europa „Zooropa”, U2 s-a plasat mai mult ca niciodată printre cele mai mari grupuri de rock ale lumii. Titlul e bine meritat de careul irlandez, mai ales având în vedere că artiști cum ar fi Genesis, Dire Straits sau Springsteen, s-au cam culcat pe lauri în ultimul timp. U2 e surpriza permanentă, o evoluție implicăre noi direcții, fără îndoia-când fără încetare orientarea la calculat și premeditate, și care reușesc să te ducă acolo unde nu te așteptai. Realitatea e că, după 15 ani de existență, bilanțul grupului e mai mult decât entuziasmant, „Zooropa” fiind un nou trofeu de adăugat la numeroasele recompense achiziționate deja de U2. Nimic deci de reproșat conceptului genial al turneului. Tehnicile de comunicare au beneficiat de o redutabilă maximalizare în așa fel încât efectul a fost absolut garantat. Nimic nu a fost lăsat la voia întâmplării. Imaginată de Brian Eno, și mate-

rializată cu ajutorul lui Anton Corbijn, punerea în scenă a oferit un mega show cu performanțe tehnice remarcabile, au bombardat participanții cu o explozie de imagini și efecte speciale demne de cele mai mari filme de science-fiction. Totul a fost acompaniat de anumite ingrediente surpriză, care au făcut ca în fiecare seară concertul să fie diferit și inedit. Pentru a doua reprezentare în Europa a „ZOO TOUR”, U2 a ținut să crească numărul realizărilor tehnice de excepție și așa abundente în cadrul concertului dat anul trecut la Flanders Expo, și a făcut acest lucru servindu-se de un platou scenic de 150 metri pe 50 și de 1 milion de wați de putere sonoră. În plus, o antenă satelit parabolică, o regie tele multicamera, o duzină de C.D-uri video interactive au fost necesare pentru a crea această producție originală și impresionantă.

A fost investită suplimentar suma de 60 milioane de franci pentru amplasarea în spațiu a acestei vertiginose

infrastructuri orchestrate de Bono însuși. Bono care poate, în orice moment al show-ului, să țâșnească pe ecrane și să comande orice program al oricărei televiziuni, fiecare având propriul canal intern,

ZOO TV, care generează imagini live de-a lungul întregului spectacol. În aceeași măsură sunt totdeauna prezente Trabant-urile, aceste faimoase mașini ale ex-Germaniei de Est. Se intră în repertoriul grupului cu Zoo Station, se trece în revistă ultimul album, dar se mizează de asemenea pe „clasicele” lor, ceea ce ocazionalizează mare plăcere celor 70 000 de spectatori prezenți la această mare sărbătoare a tehnologiei, dintre care „New

Year's Day” foarte apreciată au fost Satellite of Love a lui Lou Reed și ocazionalizează aplauze frenetice. În ceea ce privește reluările, Falling In Love With You a lui Presley pentru a încheia showul cu o demonstrație a faptului că U2 știe să recunoască și alte valori. Acest episod „Zooropa” a reușit fără doar și poate să dea fericire marilor lui. Pe când oare o constatare directă și o verificare pe propriile noastre suflute?

Topuri – Radio Contact

ediția 27

• TOP 30

1. FITS OF GLOOM – To Love
2. DURAN DURAN – Come Undone
3. STING – Seven Days

• TOP SLOW & BLUES

1. PETER KINGSBERRY – Only The Very Best
2. THE DINKY TOYS – Silent Cries
3. LENNY KRAVITZ – My Love

• TOP 5 – TOP MATINAL

1. R.E.M. – The Sidewinder Sleeps Tonight
2. USURA – Open Your Mind
3. DESIRELESS – Voyage Voyage

radio
CONTACT

FM
96,1 MHz

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu,
redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă“

„Rivalități“ vechi într-un cadru nou

• Profesie sau „cooperativă“?

Prima ediție a diviziei naționale de fotbal cu statut „profesionist“ s-a încheiat, dar dincolo de „jocurile“ cunoscute, trebuie remarcat progresul și performanța pe plan moral a două formații: **Rapid București** și **Selena Bacău**. Formația din Giulești a revenit acolo unde a fost ani de zile, grație unei conduceri excelente în frunte cu președintele Mircea Pascu, care a îmbinat perfect experiența unor cunoscuți oameni din fotbal, ca Mircea Rădulescu, Marcel Pușcas, Teofil Codreanu sau Dan Matei, cu dorința de afirmare a jucătorilor, pe fondul activității de sponsorizare susținută puternic mai întâi de firma Samsung. Așadar, un exemplu de profesionalism adevărat, de parcă Rapidul ar fi fost de când lumea și pământul în fotbalul salbatic. Desigur, modelul elaborat de talenți precum la Petroșani, „unedomar“ sau la FRF, neuitând nici perioada ca membru FIFA sau UEFA, în contrast cu stilul altor conducători de cluburi, care și azi lucrează după metodele deja cunoscute încă înainte de 1989.

Selena Bacău a clacat în final, și, fără discuție, doar jucătorii sunt de vină, în ciuda unui președinte ambițios cum este Dumitru Secheliu, care a simțit că fotbalul profesionist se conduce precum o societate comercială sau o firmă încadrată în piața liberă. Nu întâmplător sponsorul principal al Bacăului a înregistrat câteva suc-

cese notabile după ce „a pompat“ puternic dolari în echipă, concluzia fiind aceea că, dacă cineva dorește să lucreze în fotbalul românesc, atunci victoria poate fi obținută pe bază de muncă, concepție și corectitudine.

Din păcate, factorii ce stabilesc succesul sportiv sau din afaceri nu sunt respectați sau aplicați așa cum suntem noi obișnuți în fotbalul occidental precum și în viața de toate zilele. Atât Doru Secheliu cât și colegul meu de la **Sportul Românesc**, D. D. Rujan, au ajuns la concluzia că, o „forță interioară a relațiilor“ dictază mersul unor formații din divizia națională: Radu Timofte de la **Fotbal Plus** o numea „cooperativă“, astfel că din punct de vedere logic nu prea reușim să înțelegem profesionalismul românesc, supus încă, din păcate, unor legi subiective ale unor conducători de cluburi. Or, dovezile sunt atât de clare, încât nimeni nu mă va contrazice, dacă îi voi reaminti scorul de 5-1 al Gloriei Bistrița la Cluj, sau finala Cupei, în care arbitru Mircea Salomir „a tras“ pentru Craiova, în fața tribunelor pline, deși acolo urmarea meciului și un oficial din marea familie fotbalistică internațională, — fapte ce demonstrează „eficacitatea“ unor aranjamente de culise chiar și în 1993. Așa s-a întâmplat și cu Selena, când o coaliție din jurul unei formații bucureștene, — las la aprecierea dv. numele echipei — a condus-o în divizia A, sigur pe baza rezultatelor

știute de noi, dar neimaginabile la vremea respectivă, când toți mai credeam în „Fair-Play“. Dar degeaba am auzit noi, ziaristii, și dv., amatorii de fotbal, de acest cuvânt devenit normă etică în sportul actual, cu toate că dopingul cam face ravagii peste tot, dacă nu respectă legea competiției și cei ce au stabilit structura „cooperativei“ gata de drum și în ediția 1993-94 a campionatului nostru.

Și, pentru că trebuie să avem și logică în ceea ce facem, ar fi necesară o singură întrebare: Cum să intre în joc sponsorii cu interesele respective de afaceri sau de publicitate, când în culise unii „se înțeleg“ de la bun început ce au de făcut? În sensul rău, bineînțeles, situație ce explică penuria de susținători din străinătate sau chiar de pe plan național. Reamintesc doar pe Steaua, Sportul Studentesc, și poate Poli Timișoara, care apar cu tricouri pe care sunt trecute nume de firme, în rest, jucăm de parcă am fi la Dacia, într-o întrecere existențială atât pentru sportivi cât și pentru funcționari.

Dar noi numim acest campionat profesionist, și sigur că la capitolul „luat“ sunt destui „specialiști“, dar ce ne facem că mai întâi trebuie să „dăm“, ori aici, marea majoritate mai este încă în domeniul amatorilor. Ultimul pasaj al corespondenței mele invită, așa cred eu cel puțin, la o meditație profundă și pe cei din FRF.

PARALELE INEGALE

■ ■ **CONSECVENȚĂ.** Din 1980, celebrul fost ciclist francez **Raymond Poulidor**, vesnicul secund în epoca Anquetil, își conduce Mercedesul 280 SE, parcurgând 600 000 km. Recent, o fotografie apărută în „L'Equipe Magazine“ i-a adus un contract avantajos, firma germană propunându-i folosirea imaginii respective (Poupou fiind pozat la volanul automobilului, veteran, pentru occidentali...) drept publicitate. Cu banii luați pentru contractul încheiat, Poulidor își poate cumpăra 10 automobile ultimul tip!

■ ■ **FILM.** Un soi de licitație a avut loc în Statele Unite pentru realizarea unui film despre base-ball, sportul cel mai popular în această țară. În cele din urmă, producătorii l-au ales pentru realizarea peliculei pe **William Friedkin**, regizorul la „French Connection“ și „Exorcistul“, fostul soț al Jeannei Moreau, protagoniștii lui „Blue Chip“ fiind Nick Nolte și Marv McDonnell.

■ ■ **PRIMAR.** Guy Drut, fost recordman mondial, multiplu campion francez, european și, o dată, olimpic, în probele de garduri, a devenit primarul localității Coulommiers. Pe liste socialiste, ratând astfel posibilitatea de a deveni ministru al tineretului și sportului, numele său fiind adesea amintit în această postură.

■ ■ **INCIDENT.** Actuala ediție a Turului Franței a debutat cu un incident mai puțin obișnuit. Actualul deținător al trofeului, spaniolul **Miguel Indurain**, a refuzat, într-un prim moment, să poarte tricolorul galben în debutul probei, motivul fiind faptul că acesta purta sigla „Credit Lyonnais“, principalul sponsor al competiției. Or, Indurain este liderul echipei „Banesto“, o bancă spaniolă concurentă. În cele din urmă, consultând regulamentul Turului, organizatorii l-au obligat pe Indurain să se îmbrace în tricolorul distinctiv, altfel riscând eliminarea din cursă.

■ ■ **SOLIDARITATE FEDERALĂ.** Atletul nigerian **Chio-ma Ajunwa**, suspendat de Federația internațională de atletism pentru doi ani (dopaj), s-a întors la vechea dragoste, fotbalul, fiind selecționat chiar în reprezentativa țării sale. Numai că FIFA s-a solidarizat imediat cu IAAF, interzicându-i lui Ajunwa prezența în partidele internaționale.

TEODORA OPREA ■

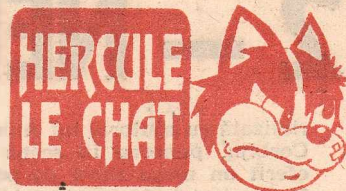
mente!“ Cât despre Tene, îl înțelegem și pe el, dacă ne amintim în ce condiții a plecat de la Dinamo...

Ce atâta suspans?

În planurile sănătoase ale Federației române de fotbal, prin care campionatul trebuie să se desfășoare după scenarii precise, eliminându-se păcătosul de suspans, care nu mai știi ce să crezi, mon cher, era o falie. Păcătosul de computer stabilea ordinea meciurilor, de aștepta bietul microbist cu sufletul la gură până spre sfârșit să vadă cine va lua titlul. Acum, ne-am liniștit, din etapa a 18-a, prima a returului, când se dispută meciul **Steaua — Dinamo**, știm tot. Spre binele agriculturii. Păi, chiar, n-o fi mâna guvernului, știut fiind că prin martie ne aflăm în plină campanie de înșămânțări, prășit și alte lucrări folositoare? Altfel, naivii spectatori ar fi bătut alte tăpșane dacă, să zicem, singurul joc „pe bune“ ar fi fost programat prin vară.

Pe radical

Fiul „Mieșului“ (poate vom explica odată de unde vine porecla), **Andrei Nourescu**, ne vestește sub titlul „Milo se operează la Milano“ că Lavinia Miloșovici a plecat în metropola italiană pentru a-și face o atroscopie la gleznă. Ce să fie, ce să fie? Una e că, noi, ca prostii, știam că „skopein“ vine de la „skopein“, a examina, deci departe de operatie, alta e dacă tot dai „cu radicale“ în populație, băiețușul A.N. ar putea să ne și spună despre ce este vorba. Da' nu, el se dă mare, le are cu termenii! Noi, mai modești, bănuim o afecțiune gravă la gleznă, a mării noastre campioane, care ar putea să-i pună sub semnul întrebării continuarea carierei. S-ar putea, însă, ca bietul „mini-mieșușu“ să nu fie de vină și ca titlul să fi fost dat de unul din șefii lui, „primul“.

Marea surpriză la repriza a III-a

Emisiunea Redacției sport a TVR „Repriza a III-a“ ne-a făcut o mare surpriză, prin acordarea premiilor cunoscute deja, în cadrul unui spectacol de culoare desfășurat la Neptun, la „Calul Bălan“. Cum știe tot natul, de vreo doi ani emisiunea respectivă, mult îndrăgită, este realizată de Ionel-Ionelule Stoica și de Emil-Emilica Grădinescu. De ce zicem Emilica? Păi dumneavoastră n-ați văzut că spectacolul cu pricina a fost prezentat de Ionel Stoica și de o blondă minijupistă? Și cum noi credem că minunații noștri confrăți sunt consecvenți, ce ne-am gândit? Domnule, orișicât, la o astfel de ceremonie mergi tot în echipă. Așa încât ne-am așezat pe gânduri: o avea Grădinescu alte apucături sau a fost o „găselniță“ regizorală? Oricum, îi stătea bine în mini.

Facem un pariu!

Pe cât puneți pariu cu noi că din toamnă portarul Gloriei Bistrița, **Florin Tene**, va evolua la Steaua? Nu vă repeziți, că luați plasă. Cum se întâmplă în orice pariu, unul dintre adversari e (puțin) escroc, celălalt naiv. Noi, recunoaștem, suntem escroci, întrucât ne-a șoptit o cucuvea, pardon stăncuță (că era „cavalieră neagră“) că la meciul Stelei la Bistrița din campionat, Tene (și încă un jucător) era „făcut“. Vorba lui Pavca Pavlovici, în excelentul interviu din „Săptămâna fotbalistică“: „Cine spune că n-a jucat în nici un meci trântit,

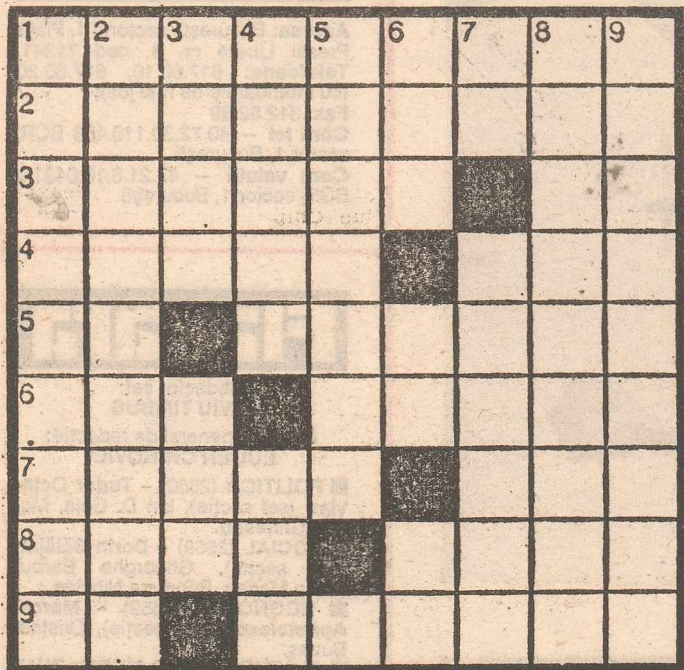
„E
mai ușor
să alergi
pe pistă
decât să
prezinți
moda“

Medaliată cu aur la Olimpiada de la Barcelona în proba de 400 m — **MARIE-JOSE PEREC** a acceptat oferta creatorului de modă Paco Rabanne de a figura între manechinele acestuia cu ocazia prezentării colecțiilor pentru acest an. După ce s-a înfățișat publicului în costumul „Diabla“, sportiva avea să declare că cele 77 secunde petrecute pe scenă au fost mult mai grele decât cele 48 secunde și 83 de zecimi cât a durat cursa de la Barcelona.

DE LA LUME ADUNATE

ORIZONTAL : 1) Face frumoasă (M. Guja). 2) Ce face omul cu mâna lui (M.

Gabor). 3) Lipitoare (I. Caraiman) — Sac fără fund ! (A. Stoica) ; 4) Mon-

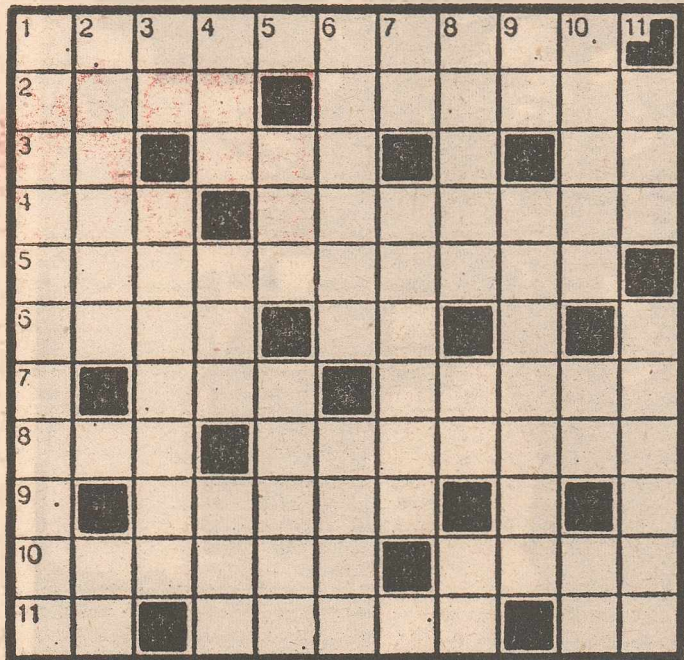
do cană (P. Petre) — Trage la pedală (M. Gabor). 5) În miez de noapte! (I. Caraiman) — Ținută de ostăș (I. Caraiman). 6) Unu și unu lângă unu (P. Petre) — Legătură de fire de sub pământ (A. Mitu). 7) Separare de domiciliu (D. Bănculescu) — Le arată limba (I. Caraiman). 8) Decor pentru studio (I. Caraiman) — Îl prind în pom (N. Sin). 9) Intră-n port (M. Chiricuță) — De obicei (M. Chiricuță).

VERTICAL : 1) Steaua fără
nume (pl. ; M. Firimiță). 2)
Lucrătură în os (M. Gabor).
3) Se spune la țară (I. Carai-
man) — Un pas înapoi ! (M.
Firimiță). 4) Spus la ureche
(I. Caraiman) — Înscrise pe
listă ! (M. Firimiță). 5) Miș-
care oscilatorie (A. Mitu). 6)
Lac să fie (L. Pintilie) —
Nouă, din două ! (I. Carai-
man) — Debuturi literare (E.
Guja). 7) În ring ! (L. Pînti-
lie) — Pe urmele zimbrelui
(pl. ; E. Guja). 8) Actul unirii
(M. Guja). 9) Bun de legat (I.
Caraiman).

AUTO

ORIZONTAL: 1) Mașină mică. 2) Ajutor pentru șofer în cazul unei pene de cauciuc — Referitor la transportul pe șosele. 3) Ocol la stânga! — Râu în Rusia — Urmă de frânare! 4) Saboți tociți pe jumătate! — A ieși pe primul loc într-o cursă auto. 5) Are prioritate la trecerile de pietoni (sem.). 6) A pune în funcțiune un sistem de răcire cu aer — Cel mai bun... la mașini! 7) Netez — Accelerat. 8) Ultimii șoferi! — Staționată într-un loc anume amenajat. 9) Petele albe de pe unghii. 10) Nivelurile cutiei de viteze — Autoturism cu aparat de marcat. 11) Primele etape! — Apar în momentul producerii unor accidente de circulație — Ieșirea din intersecție!

VERTICAL : 1) Loc la marginea unei șosele, unde se poate staționa (pl.). 2) Intrarea în mașină — Cart! 3) Roțile din spate! — Autoturisme cu două sau patru portiere și cu patru geamuri laterale. 4) Măsura autocamionului! — Unități de măsură pentru puterea motorului — Abreviere radiologică pentru „oblic posterior drept”. 5,

Diminutiv din Florica. Afla-te la roțile unor automobile de epocă (sg.). 6) Urmări-te la mică distanță — Necredinții. 7) Rulare pe stânga! — Ajungera la destinație. 8) Apărută doar pentru scurt timp — Mieze de nucu! — Partea de jos a capotelor! 9) Afla-te în mașină! — Ener-

vată. 10) A rula pe șosea — Ciocnit în spate! — 3, 4 taximetre! 11) Nu-i a bună... — Locul de oprire al autobuzului.

Dictionar : AIM, SAB, ERI
OPD.

MIHAI ZGUBEA ■

ANECDOTE

Soțul vine acasă la o oră
târzie din noapte. Deschide
ușa dormitorului, bolborosind:
— Draga mea... te implor...
tipă la mine, că în întunericul
ăsta nu mai nimeresc patul.

— De ce nu se însoară băiatul dumitale? — este întrebat un părinte de către un vecin.

— Pentru că băiatul meu este deștept de n-are.. pe-reche!

Un pasager consumă o cantitate cam mare de băutură la

vagonul restaurant după care încearcă să se întoarcă în compartiment dar nu mai reușește. Un călător încearcă să-l ajute :

— Amintiți-vă — îi spune acesta — cam pe unde era compartimentul, trebuie să fi avut vreun punct de reper.

— A, da, îmi amintesc: într-una din stații, compartimentul meu era în fața unui chiosc de ziare.

— Vii la ora asta și mai ești și beat! Un bărbat educat n-ar proceda așa — îl ceartă soția.

— Dar o femeie educată
intră în vorbă cu un bărbat
beat, la ora asta? — răspun-
de mirat sotul.

— Nu aveți o carte de biologie mai nouă? — întreabă pe bibliotecară un student la medicină.

— Nu, dar ce crezi că în ultimii ani s-a schimbat scheletul omului?

O văduvă este sfătuită de către vecina sa să se recăsătorească.

— Ce-mi trebuie să mă recăsătoresc? Am un câine, un papagal și un motan...

— Bine, dar asta nu înlocuiește un bărbat în casă.

— Vă înșelați: câinele mârâie întruna, papagalul înjură de dimineața până seara, iar motanul pleacă de acasă de cum se înserează și se întoarce în zori...

CONCURS

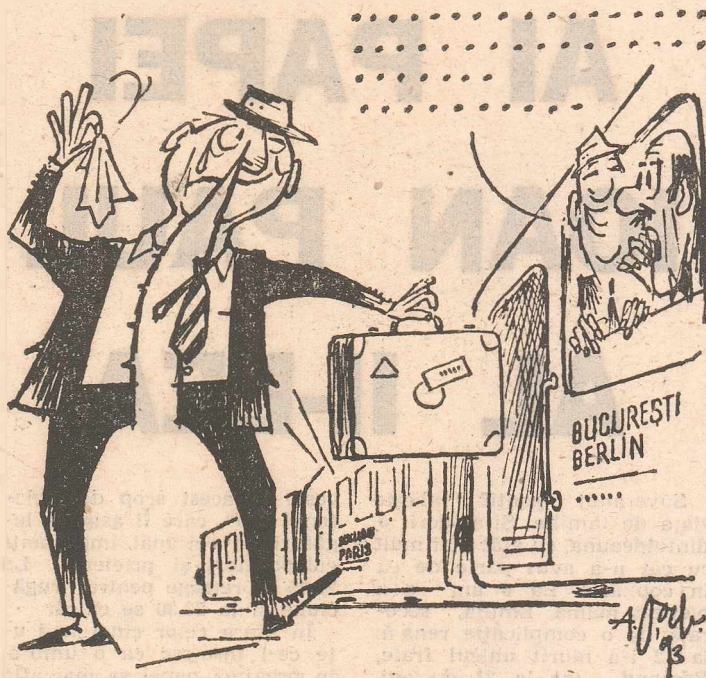
Cunoscutul caricaturist A. Poch invită cititorii să găsească desenului de mai jos explicația umoristică cea mai potrivită, identică sau chiar mai reușită decât cea pe care a imaginat-o el în spațiul mascat din colțul din dreapta sus. Redacția atribuie următoarele premii :

1. Premiul I — 15 000 lei, plus originalul desenului înrămat și cu dedicația autorului.

2. Premiul II — 10 000 lei.

3. Două mențiuni a câte 5 000 lei.

Așteptăm răspunsurile până la 11 august (data poștei). În numărul imediat următor încheierii concursului vom publica legendele reținute, numele câștigătorilor și, evident, explicația dată de creatorul desenului. Menționați pe plic „CONCURS”.

Aproape amuzante

- Niciodată nu mi-a trecut prin cap o asemenea idee, mai ales că e o idee fixă...
- — Unde ați dori să petreceți concediul ?
— Ai mai auzit dumneata șomer să-și ia concediu ?
- — Cum se manifestă mișcarea voastră sindicală ?
— O mișcare de la dreapta la stânga, când e vorba de muncă, și de sus în jos, când e vorba de revendicări.
- — Am trei fii și toți sunt la pușcărie.
— Doamne, cum așa ?
— Păi unul e căpitan și doi sunt sergenți-majori...
- — Doamnă, știu că vă e greu, dar trebuie să veniți la morgă să vă recunoașteți soțul.
— Sunt obișnuită, e al cincilea.
- — În fiecare seară mama și cu tata se bat în pat.
— Și de ce nu te bagi între ei ?
— Stau prea apropiati...
- — Puiule, dacă vrei neapărat un frățior, eu pot să-ți îndeplinesc dorința, numai să-i spui întâi mamei tale...

ANANIE GAGNIUC ■

Dezlegările careurilor din nr. 27

Căldură mare: CANICULA ; UNT ; ARIDITATE ; AR ; LS ;
ENE ; ASUDA ; DILATAT ; TAUN ; UTILA ; UFA ; SS . RACI ;
IRL ; RIP ; A ; A ; INFOCAȚI ; ARARE ; ROS ; R : ARI ;
ALBI ; CTA ; TORID ; A ; MORT ; AMETIT ; VAPAI ; CI ;
IAURT ; TIE .

**Omnia: ANTICAMERA; ZER; ELIXIR; UTOPII; AZI;
RECE; COMOD; D; PS; MIM; V; NEURON; B; ABANDO-
NARI; RAMA; PITON; GROSSOMODO; ADLITTERAM.**

CUM GÂNDESC PARTIDELE ÎN FRANȚA

Ce-ar face Jean-Claude MIGNON - deputat, secretar general RPR pentru Europa centrală și de est pentru redresarea F. anței

MĂSURI URGENTE:

Forța de muncă

- Reducerea impozitelor și taxelor plătite de întreprinderile care asigură crearea unor locuri de muncă pentru o perioadă îndelungată
- Adaptarea sistemului educativ (de învățământ) la nevoile pieței

Economie

- Luptă fermă împotriva risipei ridicate la rangul de „politică de stat”
- Privatizarea întreprinderilor naționalizate
- Relansarea unei politici de investiții publice (construcții de locuințe și infrastructură)
- Apărarea intereselor Franței în cadrul Comunității Economice Europene

Puterea de cumpărare

- Incurajarea creșterii salariilor directe prin reducerea sarcinilor fiscale ale întreprinderilor
- Reducerea impozitelor pe venit plătite de reprezentanții clasei mijlocii

Securitatea

- Stoparea domniei bunului plac
- Asigurarea securității individului
- Inițierea unui sistem de sancțiuni clar și fără echivoc

Justiție

- Garantarea independenței justiției
- Redarea autorității justiției
- Creșterea eficacității actului de justiție prin accelerarea procedurilor
- Creșterea accesibilității la instanțele de judecată a persoanelor cu venituri modeste

Imigrarea

- Luptă fermă contra imigrării clandestine
- Controlarea emigrației legale și limitarea reîntregirii familiilor
- Lupta contra deturnării dreptului de azil
- Neacordarea cetățeniei franceze după sistemul actual

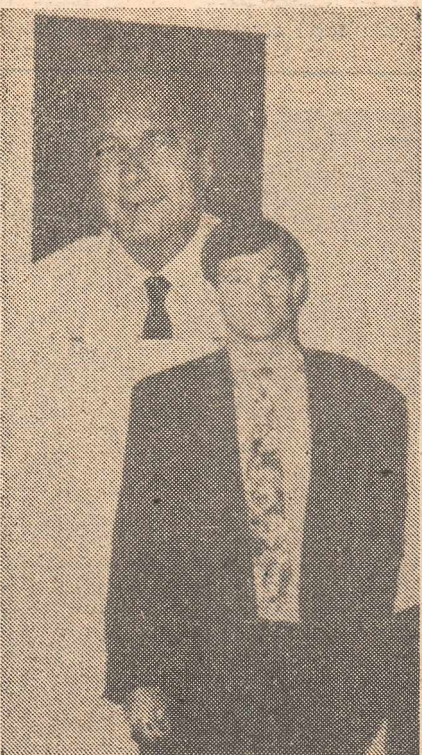
Agricultură

- Restaurarea Politicii Agricole Comunitare (PAC) și apărarea ei în cadrul negocierilor din cadrul GATT
- Reducerea impozitelor agricole
- Incurajarea modernizării agriculturii

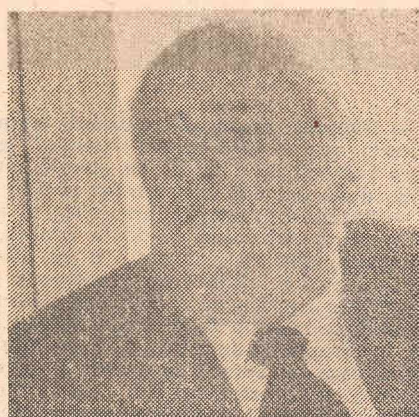
O alt fel de... „stângă”

Într-o discuție cu doamna Sonia Minc, membră a Partidului Socialist Francez, am aflat lucruri interesante în legătură cu ceea ce se înțelege prin „stângă” în Franța. În nici un caz nu seamănă cu cea din România de astăzi și, în general, cu cea din est. „Stânga” franceză pornește de la respectul acordat drepturilor omului. Ea are cultul valorilor umane universale, este pentru democrație, libertate și respectarea minorităților și pentru deschidere europeană. Eșecul socialistilor în alegerile care au avut loc nu demult are printre cauze și lipsa unei tactici și strategii adecvate actualei perioade, mult mai complexă și insuficient analizată de către conducătorii partidului. O altă cauză o reprezintă și încrederea absolută într-o singură personalitate care n-a reușit însă să atragă de partea sa electoratul. Se mai adaugă la toate acestea și neglijarea tineretului, capabil să propună idei novatoare precum și o anumită uzură, firească într-un fel, după un număr de ani de prezență la putere. Dar a fi în opoziție înseamnă și a vedea unde ai greșit și a descoperi modalitățile care te pot propulsa din nou în vârful piramidei. Chiar dacă drumul e lung și foarte greu, convingerea socialistilor francezi este că va izbuti.

Domnul Michel KATZ, responsabil cu relațiile internaționale al RPR, a ținut să se fotografieze având ca fundal o fotografie a domnului Jacques Chirac, primarul Parisului

Șase întrebări pentru:
Xavier DENIAU, deputat RPR de Loiret, membru al Comisiei de Afaceri Naționale, membru în delegația Franceză la Adunarea Parlamentară a Comisiei Europenei

— Care sunt legăturile dvs cu România ?

— În primul rând, sunt de natură familială. Familia soției mele este originară din România și are printre înaintași pe Ion Ghica. Apoi, sunt implicat în relațiile franco-române, ocupându-mă și de francofonie. Este ca o obligație morală față de țările care fac parte din lumea francofonă.

— Ce trebuie să faci pentru a intra în francofonie ?

— Prima regulă, regula fundamentală, este aceea de a utiliza franceza ca limbă internațională.

— Care este problema cea mai gravă dezbătută de parlamentul francez ?

— Problema șomajului.

— Cum apreciați relațiile actuale dintre Franța și România ?

— Franța a fost profund impresionată de revoluția dvs, o revoluție pentru libertate. La noi s-a ivit dorința legăturilor între comunele franceze și cele românești, concretizate în vizite reciproce ale elevilor, în expedierea de materiale, de medicamente, de cadouri. Dar vama și poliția românească se încrâncenează — asta e cuvântul —

împotriva ajutoarelor umanitare.

— Sunteți deputat de Loiret. Cum vă purtați cu alegătorii dvs. ?

— Cu totul altfel decât deputații din România. Locuiesc acolo, îi văd în fiecare săptămână, circul prin comune și sate, particip la manifestările publice, ascult păsurile oamenilor. Eu am impresia că este o distanță între alegătorii din România și parlamentari.

— De mai mulți ani în Loiret sunt invitați copii din România.

— E un succes total. Copiii dvs. ne-au uimit cu disciplina lor, cu buna lor educație și cu talentul lor extraordinar pentru matematică și fizică. îi întrec pe ai noștri la aceste capitole.

Patru întrebări pentru:
Didier BARIANI, deputat, primarul arondismentului 20, secretar general adjunct UDF

— Care este poziția și specificul Partidului Radical în cadrul UDF ?

— Uniunea pentru Democrația Franceză (UDF) este formată din partide politice liberale, de emancipare socială a individului.

Partidul Radical, fondat în 1901, duce mai departe aceste valori.

Partidul nostru se distinge net de ceilalți parteneri din UDF prin pragmatismul său, prin voința de a garanta laicitatea Republicii și a puterii solidarității sociale — condiții esențiale ale liberalismului.

— Ce credeți despre relațiile dintre România și Comunitatea Europeană ?

— Comisia Comunității a prezentat recent un document care ar putea servi drept cadru de discuții între CEE și țările Europei centrale și orientale. Acesta se referă la procedura care permite asocierea acestor țări la cooperarea politică.

Astfel, așa cum a dorit Franța la Consiliul de la Copenhaga, întâlnirile ministrilor de externe ale țărilor comunitare cu cei ale țărilor Europei centrale și orientale vor fi organizate în așa fel încât să permită acestora accesul la cooperarea politică europeană.

În domeniul comercial, prioritară este încurajarea dezvoltării relațiilor comerciale între ele, fapt ce va permite accelerarea dezvoltării economice pentru o aderare cât mai rapidă la Comunitate.

Dacă aceste țări au în mod incontestabil vocația de a adera la Comunitate, este încă prematur să ne gândim la acest lucru acum.

Franța a propus la Consiliul de la Copenhaga realizarea unei liste de criterii ale progresului, atât economic cât și politic, care ar permite aprecierea aptitudinii acestor țări să adere la Comunitate.

— Ce credeți despre proiectul de Conferință pentru stabilitate în Europa propus de Franța ?

— Ader în totalitate la acest proiect de conferință deschisă tuturor țărilor europene. Cred că este de dorit să încercăm să prevenim tensiunile din Europa centrală și orientală și să încurajăm statele implicate să realizeze acorduri bilaterale referitoare la frontiere și minorități. Evoluția crizei bosniace și escaladarea tensiunilor în această regiune accentuează urgența și impune punerea în practică a unor măsuri preventive.

Este esențial să se abordeze mai în tăi problema minorităților și ale frontierelor pentru a evita transformarea acestora în crize grave.

— Ce credeți despre relațiile între Franța și România ?

— Pot să afirm că Franța a fost din totdeauna văzută ca un prieten tradițional al României. Densitatea relațiilor noastre se bazează pe o serie de interese comune, dar în aceeași măsură pe cultură și pe limbă. O demonstrează atașamentul României la francofonie și dorința sa să adere la mișcarea francfonă. Această prezență franceză se caracterizează de asemenea prin crearea unei dense rețele culturale, introducerea de filiere franceze la universități, prin locul important acordat limbii franceze în învățământ și prin numeroasele înfrățiri între orașele din Franța și din România.

Cele două întâlniri recente între ministrul de externe francez și omologul său român marchează importanța pe o acordă țara noastră revenirii României în cadrul conceptului european al statelor democratice și ca o deschidere a relațiilor noastre bilaterale.

Cu privire la aceasta, pot constata că ritmul contactelor noastre, economice, culturale și administrative rămâne ridicat.

Franța este într-adevăr pe primul loc între investitorii străini în România și ajutorul nostru bilateral public reprezintă un sfert din ajutorul pe care-l acordăm țărilor în această regiune. Franța este cu siguranță țara cea mai în măsură să înțeleagă și să ajute România, din cadrul țărilor Comunității Europene dar și din cadrul marilor națiuni.

Articolul 11 – Libera exprimare a gândurilor și opiniilor este unul dintre cele mai prețioase drepturi ale omului. Toți oamenii pot, deci, vorbi, scrie, tipări în deplină libertate răspunzând, în cazurile prevăzute de lege, pentru abuzurile săvârșite sub pre-
textul acestui drept.

(Din Declarația drepturilor omului și cetățeanului – 26 august 1789)

VIAȚA UNUI DEPUTAT

**Urmăriți-l și n-o să-l mai invidiați! Sau, poate, cine știe...
În Franța, cei mai mulți dintre deputați duc o viață trepidantă.
Pentru a vă putea imagina cum trăiesc, ne-am inspirat din agenda
de lucru a unui ales al poporului.**

Să ne-nchipuim că-l cheamă Jean-Louis Moreau. Ales în sudul Franței, el ia trenul în fiecare săptămână, pentru a veni la Paris. În timpul sesiunilor parlamentare, cam șase luni pe an, deputatul nostru este la Adunarea Națională de mați până joi.

Moment greu pentru Jean-Louis Moreau: este pentru prima oară când vorbește la tribuna Adunării naționale. El critică un proiect de lege al ministrului

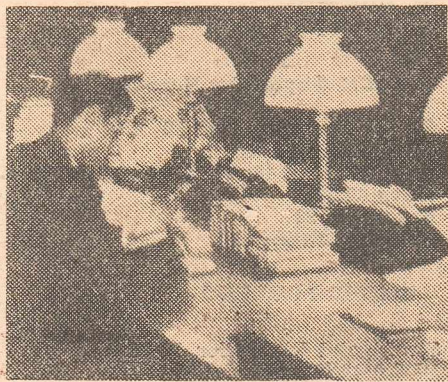
Apărării și explică de ce va vota împotriva acestui proiect. Timpul său de vorbire e cronometrat, deoarece mai mulți deputați sunt înscrși la cuvânt.

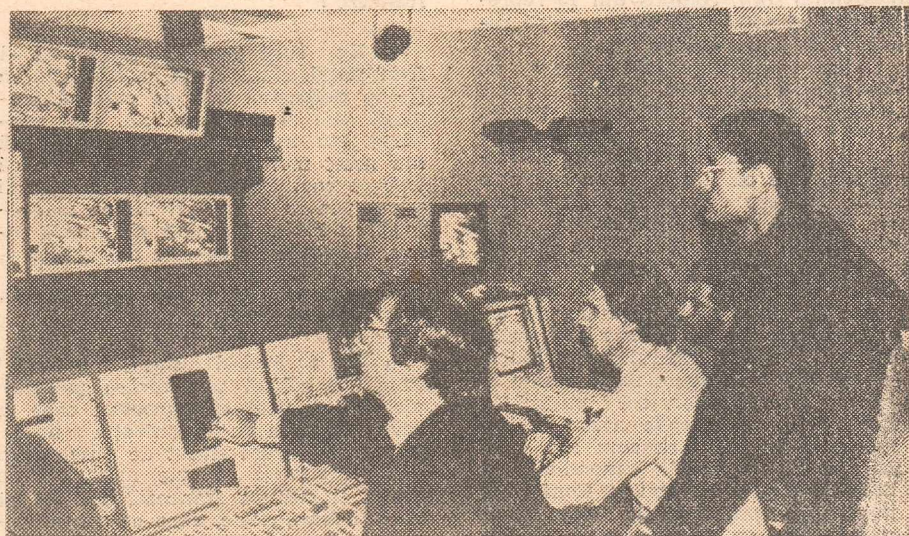
În „sala pașilor pierduți” Jean-Louis consultă informațiile primite de la France Presse. El află, în câteva clipe, tot ce s-a petrecut în lume.

La intrarea în Palatul Bourbon, un paznic îl salută pe Jean-Louis Moreau. Bagajele vizitatorilor sunt cercetate cu atenție. Aproximativ 3 000 de persoane lucrează aici în slujba deputaților.

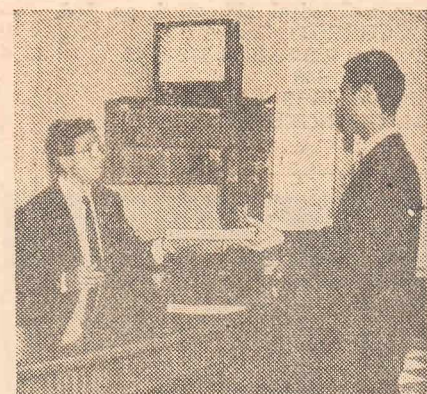

Biblioteca somptuoasă a Adunării adăpostește peste 700 000 de cărți. Deputații vin aici pentru a lucra în liniște și pentru a consulta presa.

După intervenția sa, Jean-Louis Moreau se duce la regia tele a Adunării, ca să caute înregistrarea video a discursului.

Vrea să se vadă, ca să-și îndrepte greșelile. Toate dezbaterile sunt filmate iar apoi sunt trimise la arhivele Adunării.

Lui Jean-Louis Moreau i se remite un document prețios care îl ajută să cunoască orele de ședințe ale Adunării, să știe ce legi sunt supuse votării în ziua respectivă.

Deputații Adunării Naționale se întâlnesc la Palatul Bourbon, o clădire masivă aflată în fața podului Concorde din Paris.

● În fiecare zi, Jean-Louis Moreau trece pe la biroul poștal al Adunării unde are un compartiment special, ce îi este rezervat. Primește numeroase scrisori de la alegătorii ce caută de lucru sau îi cer ajutor.

● Înainte de a ajunge la hemicleu, sala unde se țin dezbaterile, deputații trec prin sala Patru coloane, unde se întâlnesc cu ziariștii. Dl Moreau ascultă aici, cu atenție, interviurile acordate de ceilalți deputați.

● Înaintea dezbaterilor din hemicleu participă la discutarea textelor de lege în comisiile de specialitate.

● Sunt momente, în cursul zilei, când îl poți întâlni la subsolul clădirii Adunării Naționale, unde deputații au la dispoziție o sală de sport. Nimic nu e mai bun decât puțină gimnastică pentru a te destinde!

● Nu reușește întotdeauna să scape de insistențele re-

porterilor de la televiziune și radio. La întrebarea unuia dintre ei dacă i-ar plăcea să devină într-o bună zi ministru, răspunde surâzând: „N-am nimic împotriva!”

● Joi seara deputatul nostru se întoarce cu trenul în comuna sa. De a doua zi dimineața va începe să-l întâlnească pe locuitorii din departamentul său. Asta-i permite să cunoască mai bine problemele francezilor.

● Sâmbătă după amiaza el își reîntâlnește alegătorii! Strânge mâini, îmbrățișează vechi cunoștințe și profită de prilej pentru a le spune că va candida la alegerile viitoare. Va fi însă reales?

● Jean-Louis Moreau e deputat, dar și primar. După un dejun cu membrii consiliului municipal, el trebuie să-și pună eșarfa tricoloră ca să officieze o căsătorie. Și totuși, duminică va fi în familie. E singura lui zi de odihnă!

E deja târziu când Jean-Louis Moreau părăsește clădirea Adunării. El participă, câteodată, la ședințe de noapte care se prelungesc până la 2 dimineața.

FRANCOFONIA

Termenul de francofonie a apărut pentru prima oară în anul 1880 și aparține geografului francez Onésime Reclus, desemnând ansamblul spațiilor geografice unde se vorbea limba franceză.

Reintroducerea acestui termen, în anii '60, se datorează lui Léopold Sédar Senghor.

În anul 1970, la Niger, s-a creat Agenția de cooperare culturală și tehnică, o etapă importantă în procesul de constituire a unei comunități francophone. Puțin după aceea, termenul de francofonie a intrat și în dicționare.

Veritabila instituționalizare a francofoniei aparține anilor '80, odată cu prima conferință a șefilor de stat și de guvern a țărilor având în comun folosirea limbii franceze.

Astăzi, comunitatea francfonă cuprinde 34 de state membre, 5 state asociate, 2 guverne participante și 3 state cu statut de observator, printre care și România.

Ce ar putea avea în comun insula Mauritius cu România?

Ne răspunde Excelența Sa d-na Shirin Aumeeruddy-Cziffra

— Spuneți-ne, pentru început, ce este astăzi Francofonia?

— Francofonia pe care o reprezintă este francofonia instituțională, care există din 1986. De atunci au avut loc mai multe întâlniri ale șefilor de stat care se reunesc la fiecare doi ani; următoarea întâlnire fiind pe 17 sau 18 octombrie 1993, pe insula Mauritius. Există o reuniune anuală a miniștrilor de externe, și un Consiliu permanent al Francofoniei, al cărui președinte sunt, compus din 15 reprezentanți ai șefilor de stat, care se reunește de patru ori pe an.

Ceea ce trebuie subliniat este că Francofonia grupează oamenii care vorbesc limba franceză, fie că pentru ei este prima, a doua limbă de circulație, etc. Nu are importanță. Important este că limba franceză este limba în care comunicăm. Francofonia nu este un club închis al celor care vor să promoveze limba franceză, ci organizație care grupează persoane care au idei comune, valori comune. Desigur țările membre au diferite nivele de dezvoltare economică sau politică, dar alcătuim o comunitate și dorim să avem rolul nostru în ansamblul națiunilor, cel puțin în problemele mari, unde avem același punct de vedere. Așa cum s-a întâmplat la Conferința mondială a mediului de la Rio sau la Conferința drepturilor omului de la Viena. Francofonia este un spațiu pentru dialog, pentru cooperare. Este adevărat că multă vreme, Francofonia a reprezentat numai o organizație culturală, care a promovat schimbările culturale și dezvoltarea limbii franceze. Astăzi, limba și cultura sunt importante, dar Francofonia este o organizație politică și diplomatică.

— Care sunt temele principale ale întâlnirii la nivel înalt din luna octombrie?

— Prima temă este tema drepturilor omului și a dezvoltării. Nu se poate imagina un stat de drept fără o anumită dezvoltare economică. A

doua temă este unitatea în diversitatea etnică și culturală. Încercăm să găsim soluții pentru a preveni conflictele etnice, o problemă majoră a zilelor noastre.

— Care sunt problemele Francofoniei?

— În Francofonie nu este totul roz, sunt foarte multe probleme. Nu toate țările sunt active. Unele au dificultăți mari. Pe acestea încercăm să le ajutăm, cum este cazul statului Haiti.

— Ce credeți despre viitorul limbii franceze?

— Eu sunt perfect anglofonă și francfonă. Nu trebuie ca franceza să fie în defensivă față de engleză. Engleza este astăzi peste tot, este adevărat. Nu trebuie să fim complexați din acest motiv. Părerea mea este că trebuie combătut unilingvismul. Ar fi păcat pentru Franța și lumea francfonă ca limba franceză să piardă teren, deoarece limba este o bogăție.

— Care credeți că este rolul României în Francofonie?

— Dv. ar trebui să-mi spuneți! România a fost una dintre primele țări din spațiul est-european care a cerut intrarea în organizația noastră, având acum statut de observator. Știu că sunteți foarte interesați de limba și cultura franceză, scrieți și vorbiți franțuzește, ceea ce vă permite să vă apropiați nu numai de francezi ci și de celelalte țări francophone. Altfel ce ar putea avea în comun Insula Mauritius cu România? Sunteți într-o zonă care nu poate să meargă decât către dezvoltarea ei. Și dacă puteți juca un rol important cu ajutorul Francofoniei, veți avea tot sprijinul nostru.

— Care sunt șansele României ca să devină membră a organizației, în acest an?

— Este o decizie care aparține șefilor de stat. Dar, cred că, fiind deja în postura de observator activ, nu vor fi dificultăți mari.

O ÎNTREBARE DELICATĂ

— Domnule Michel Favier, în calitate de dvs. de coordonator pentru Europa la Direcția generală a Afacerilor culturale, științifice și tehnice, v-aș pune o întrebare delicată. Nu credeți că limba franceză a pierdut, în ultimii

ani, locul prioritar pe care îl avea pe plan internațional?

— În perioada antebelică, limba franceză juca un rol important, alături de germană, de altfel. Dezvoltarea economică, mai ales schim-

burile comerciale din ultimele decenii, au făcut ca limba engleză să se impună ca limbă internațională în domeniul afacerilor. În general însă, cei care cunosc limba franceză sunt legați și de cultura franceză.

REMITERE DE DECORAȚIE

Ambasadorul Franței în România, Domnul Renaud VIGNAL, a remis, luni 12 iulie a.c., la orele 18, la reședința Franței însemnele de OFITER AL ORDINULUI ARTELOR ȘI LITERELOR Domnului Nicolae MANOLESCU, director al revistei ROMÂNIA LITERARĂ.

Excelența Sa, Doamna SHIRIN AUMEERUDDY-CZIFFRA, președinta Consiliului permanent al francofoniei

Dna Cziffra este originară din Port-Louis, Insula Mauritius. A făcut studii de drept la Londra și Sorbona. Are o carieră politică și diplomatică bogată, fiind, rând pe rând, deputat, consilier municipal, primar, ministru al justiției. Din mai 1992 este ambasador al Republicii Mauritius la Paris. Începând cu ianuarie 1993 este președinta Consiliului permanent al francofoniei.

Firme franceze în România

RENAULT

Str. M. Eminescu 50-54, ap. 14
BUCAREST, Sector 2
Telefon 312 0065 ; 311 08 75
Fax 611 00 50
M. CHAILLOU
M. CHRAIB
M. FOLEY

MACII (Importator Renault)

Str. Lt. D. Lemnea nr. 33
BUCAREST, Sector 1
Telefon 617 08 48; 617 07 02 ; 617 07 81
Telex 11 522
Fax 650 20 23
M. GRIGORESCU

RHONE POULENC

Str. Șipotul Fântânilor, Nr. 8
BUCAREST, Sectorul 1
Telefon 312 41 85; 312 41 87 ; 615 87 73 ;
614 92 42 ; 312 09 07 ; 613 45 20
Telex 10 637
Fax 312 18 23
M. DE VALLOIS

ROMYCOM/SAIGA

Str. Viitorului 199, bl. 42 A, Sc. 4, et.
10, ap. 29, BUCAREST
Telefon 650 82 04
M. BONNIN

ROM-VERNEUIL

Afumați, Sectorul Agricol Ilfov
Telefon 615 15 32
Fax 312 32 23
M. ZEZEANU

SATEC (Électronique)

4 Gutenberg 3 bis/38-39
BUCAREST
Telefon : 312 19 58/și 615 31 76
Telex 10 190
Fax 312 19 56
M. VLAȘCU

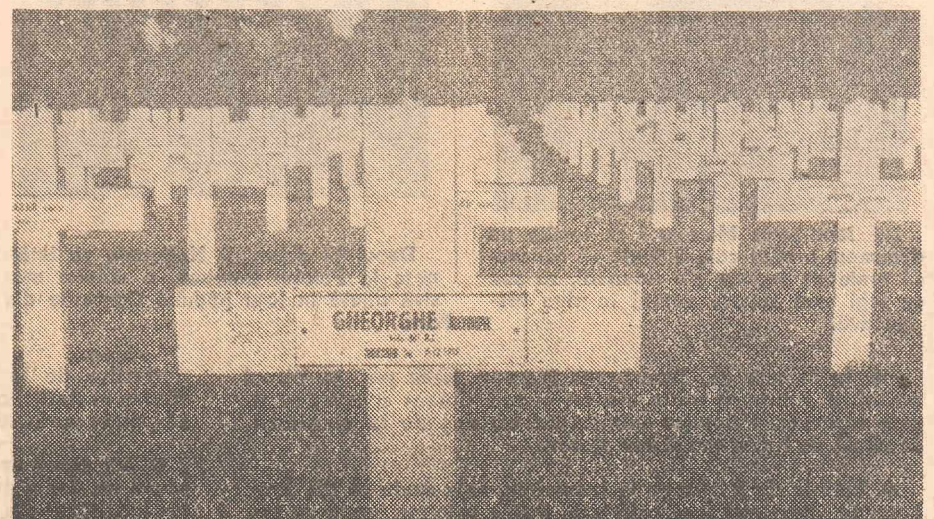
SERVIMPEX

Str. Radu Calomfirescu 7, ap. 9, București, Sectorul 3
Telefon 615 91 82 și 615 71 79
Telex 11 958
Fax 312 00 89
M. FOULON

S.F.N.D. (Société française de navigation da- nubienne) et

BUREAU VERITAS

Calea Griviței 148, et. 6, ap. 159,
BUCUREȘTI, Sect. 1
Telefon 633 52 49 și 312 84 13
Telex 10 648
Fax 312 84 13
M. GEORGESCU

Departe de pământul țării

Domnul Andrei Magheru a avut amabilitatea să ne ofere această tulburătoare fotografie. Ea ne reamintește că pe teritoriul Franței, în jurul Strasbourgului, au fost aduși, în perioada 1916-1917, mulți români luați prizonieri de către germani. Condi-

țiile în care au trăit compatrioții noștri au fost inumane, fiind supuși unui regim de exterminare. În cimitirele militare de la Soultzmet, Haguenon și Dieuze se află înmormântați 2 344 de ostași români.

Odihnească-se în pace !

OH !
LES
BEAUX
JOURS...

● Cine vizitează în această perioadă Parisul rămâne uimit de frenetia cu care edilii orașului se ocupă de rețeaua subterană de gaze și apă, de astuparea celei mai insignifiante gropi. Zgomotul pickamanelor se aude de dimineață și până seara. Un hătru a și decretat: instrumentul favorit de lucru al francezului este pichetierul. ● La fel de frenetici sunt și constructorii: profilul semeț al unor macarale uriașe se

zărește în orice cartier, românii aducându-le aminte de vremea când și la ei acasă se construia. ● Poate în nici un alt oraș al lumii tinereții nu se sărută pe străzi atât de mult ca la Paris. Nimic însă licențios, vulgar. Dimpotrivă, totul exprimă puritate, delicatețe și o durabilitate a sentimentelor. Iar trecătorii nu fac ochii mari și nici nu-și bat joc de ei. Cel mult, îi invidiază în secret...

Alexandru Tomescu, tânărul și talentat violonist român, — are numai 16 ani! — a susținut în luna iunie mai multe concerte la Paris și Avignon, acompaniat la pian de tatăl său. Într-una din seri a fost prezent și la Centrul nostru cultural din „orașul lumină” unde a încântat cu măiestria sa un public numeros și avizat.

Foto: I. Cucu

Concert pentru România

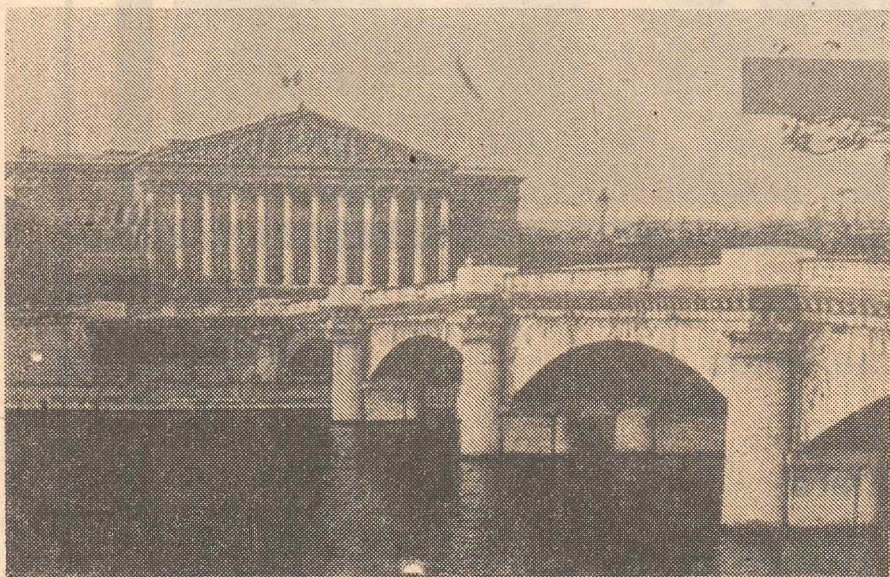
În cadrul săptămânii române organizată de asociația „Plaisir de chanter”, corul **Pro Musica** din Târgoviște a produs momente de intensă emoție numerosului auditoriu reunit în Sala Georges Brassens, la Yvré-l'Eveque.

Jacques Terroire, primarul orașului Yvré-l'Eveque și Jean-Luc Sale au prezentat corul **Pro Musica** venit special de la Târgoviște și au arătat cât de apropiat este poporul român de cel francez prin latinitatea sa și spiritul de libertate care inspiră serata.

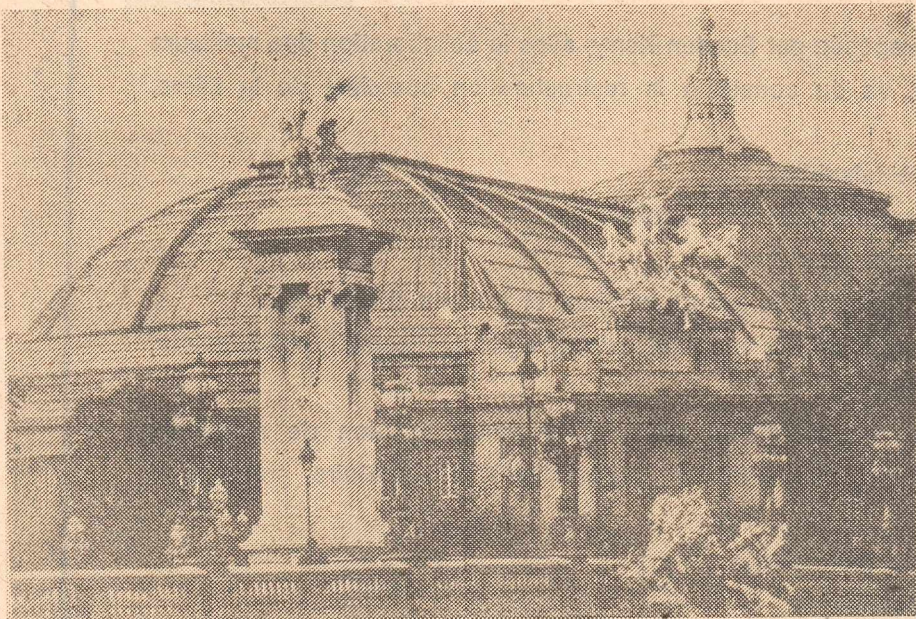
Pentru început, corul Les Coeurs d'n Yvré-l'Eveque, dirijat de Jean-Luc Sale, a interpretat Cantata lui Francois Monfleur. Spectacolul a continuat cu Dans ungar nr. 6 de Brahms, interpretat de Orchestra simfonică din Mans, dirijată de renumitul Bernard Bochart.

Apoi, corul **Pro Musica** și-a prezentat repertoriul, care a fost variat, de la Ave Maria, la cântece laice și folclorice.

La sfârșit, corul a interpretat **Odă României** sub bagheta lui Bernard Bochart. Piesa aparține lui Claude La Lonzo iar textul lui Georges Jean, renumit poet sard.

Imagini din Paris

● A fi pieton aici este un risc asumat. Chiar și pe „zebre” nu ești într-o siguranță deplină ● Noaptea lumini ingenios amplasate pun în evidență clădiri, monumente. Nimic însă din violența luminilor dintr-un oraș, să zicem, american. Rafinamentul parizian a inventat nuanțele, discreția, bunul gust ● În Montmartre — ce forțată umană începe odată cu orele serii! Pictori de pe trotuare te invită să-ți faci

portretul, actori și cântăreți ambulanți te uimesc cu talentul lor pe care și-l vând pe câțiva bănuți, cafenelele sunt ticsite de o lume veselă și gălăgioasă ● Pe localnici îi deosebești imediat de turiști: primii sunt siguri pe ei, ca niște veritabili stăpâni ai locurilor; ceilalți sunt stânzaci, cu ochii în toate părțile — pentru a nu pierde nimic din spectacolul străzii într-o continuă metamorfoză ● Printre

cerșetorii de la metrou sunt și țigani de-ai noștri. Se dau drept refugiați politici. Întrebat de ce nu se întorc acasă, unul a răspuns: aici, cu cât câștig din cerșit, pot să mănânc zilnic o găină friptă; în România, nu. La televizor sunt prezentați adeseori. În multe cazuri, ca borfași ● Cu poliția franceză nu e de glumit. În primul rând sunt mulți poliștiști, bine dotați și bine pregătiți. Și se spune că

bat cu mult mai profesionist decât minierii români ● Dacă a înghițit cineva o gălușcă din partea noastră și nu poate să ne ierte așa ușor atunci e vorba de presa și televiziunea franceză. Ziariștii francezi chiar au crezut gorița cu 60 000 de morți în evenimentele din decembrie '89 și s-au grăbit s-o difuzeze S-a cam răs de ei, ce-i drept. Dar cine râde la urmă râde mai bine. Adică în acest moment

nu de puține ori se răzbună pe noi iar imaginea României e destul de festivelă în ziarele lor și la televiziunea franceză ● Nu te mai poți sinucide chiar așa ușor ca altădată: dacă te-arunci în Sena, de sub poduri apar imediat bărci de salvare; dacă te-arunci de pe Arcul de Triumf sau din Turnul Eiffel, cazi în plasele protectoare care le înconjoară

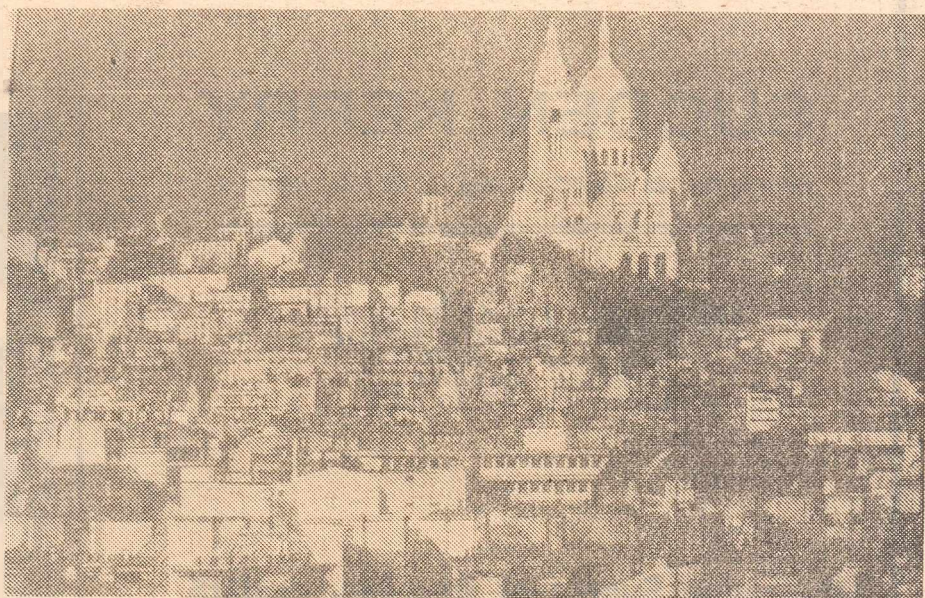
OH !
LES
BEAUX
JOURS...

ARGUMENT

De la crearea sa, în octombrie 1990, Centrul Cultural Român a vrut să fie exprimarea deschiderii spre dialogul creator: tradițiile vechi și solide care unesc de mult universul spiritual al țărilor noastre — și perioada de dictatură n-a reușit să întrerupă această legătură — au avut, în sfârșit, după Revoluția din decembrie 1989 toate șan-

sele unei veritabile renașteri. Prin conferințe, dezbateri, expoziții de artă, proiecții de filme artistice și documentare, audiții muzicale, ne străduim să prezentăm momente, fenomene, personalități reprezentative pentru cultura românească și pentru comunicarea profundă între România și Franța.

ION POP ■

REPERE CULTURALE ÎN ORAȘUL-LUMINĂ

— Domnule Viorel Grecu, v-am ruga să ne prezentați în calitate de dvs. de director adjunct al Centrului cultural, câteva repere din activitatea acestuia.

— Activitatea Centrului Cultural Român este organizată în funcție de câteva obiective fundamentale: cunoașterea de către publicul francez a unor momente și personalități semnificative din istoria și cultura românească (literatură, lingvistică, teatru, artă plastică, muzică, cinema, etc.), evidențierea bogatelor tradiții spirituale care leagă cele două culturi și popoare, cultivarea relațiilor dintre românii din Franța și cultura țării de origine, dezvoltarea legăturilor cu numeroasele asociații de prietenie franco-română, asigurarea documentării — prin biblioteca C.C.R. — cu privire la România, cerută de cercetători, studenți, publicul larg, popularizarea cărții românești în Franța etc.

— Care ar fi esența demersului dvs. ?
— În esență, toate aceste repere au vizat conturarea unei imagini a țării noastre cât mai aproape de realitatea autentică a spiritualității naționale, menită să contrazică, să corecteze sau să nuanceze unele puncte de vedere eronate și tendențioase care s-au exprimat în mass-media franceză de la Revoluție încolo.

— Și în acest scop...

— Am alcătuit programe lunare, axate pe următoarele forme de activitate: conferințe și dezbateri la masa rotundă, întâlniri cu scriitori și editori

români și francezi, lansări de cărți, expoziții de artă plastică românească, concerte și recitaluri de muzică clasică și contemporană, proiecții de filme și casete video.

— Aveți, fără îndoială, și greutăți.

— O gravă deficiență poate fi constatată în privința dotării C.C.R. cu filme documentare și artistice, înregistrate pe casete video.

Considerăm că formarea unei imagini corecte și cât mai complexe despre România nu se poate asigura în afara transmiterii de imagini pur și simplu. Or, din păcate, dotarea noastră este, din acest punct de vedere, aproape zero. Practic, singurele casete video pe care le-am putut proiecta în ultimul an, sau împrumutate la cerere, unor asociații franco-române interesate, au fost cele consacrate mănăstirilor bucovinene și Deltei Dunării, iar, mai recent, Castelului Peles. Promisiunile Fundației Culturale Române de a copia pe casete un număr important de filme documentare și artistice care ne-ar putea îmbogăți și diversifica programele au rămas în majoritatea lor neîndeplinite. La rândul său Ministerul Culturii s-a manifestat cu o extremă zgârcenie.

Revenim, așadar, asupra urgenței dotării C.C.R. cu astfel de materiale de primă necesitate. La această oră suntem poate singurul Centru Cultural din Paris care nu poate proiecta nici un film artistic: ne lipsește aparatul, dar lipsesc și filmele...

LE GROUPE SUCRES ET DENREES

SUCDEN KERRY

133, AVENUE DES CHAMPS ELYSEES - 75380 PARIS CEDEX 08

TELEPHONE ( ) 47-23-55-77
ADRESSE TELEGRAPHIQUE
SUCDEN - PARIS
TELEX 640444
TELECOP (1) 47.20.44.71.

Le Groupe Sucres et Denrées, société privée française, a été créée en 1952 et est parmi les leaders mondiaux dans le commerce international.

Le groupe est spécialisé dans le négoce des produits suivants:

- **Sucres et melasses**
  - **Cacao**
  - **Café**
  - **Produits laitiers**
  - **Viande**
- et dans le commerce de pétrole et de produits pétroliers**

Le Groupe Sucres et Denrées tient également une grande place dans l'industrie alimentaire. Par exemple, le Groupe est actionnaire dans la société leader mondiale de la transformation de fèves de cacao en produits chocolatières, et actionnaire dans la première société privée française de viande.

Le chiffre d'affaires consolidé du groupe (négoce et industrie) est de près de 3 milliards de dollars U.S.

La société holding du groupe est à Paris, ses filiales les plus importantes sont à New York, Londres, Moscou.

Dans le domaine du sucre, Sucres et Denrées, à travers sa filiale Sucden Kerry, est leader mondial dans le négoce du sucre avec un volume traité d'environ 8 à 10 millions de tonnes de sucre roux et sucre blanc.

Le groupe travaille activement avec du sucre de toute origine et destination et plus particulièrement avec la CCE, Cuba, Brésil, Thaïlande, Turquie, Inde pour les pays producteurs et la CEI, les pays méditerranéens, l'Amérique Latine et les Etats Unis pour les pays consommateurs.

A ses activités de négoce, Sucden Kerry a associé une activité pour le développement de projets de restructuration de la production betteravière et sucrière dans les pays de l'Europe de l'Est (Roumanie, Russie, Ukraine, Kazakhstan, Tatarstan).

La démarche proposée par Sucden Kerry, avec la collaboration des meilleurs spécialistes français, va du conseil à la restructuration complète de la filière, en passant par:

- les études de faisabilité
- l'étude de l'organisation du marché
- la fourniture de semences
- la fourniture de produits phytosanitaires et intrants divers
- la fourniture de matériels et d'équipements agricoles (semoir, pulvérisateur, récolteuses à betteraves.)
- la fourniture d'équipements pour les sucreries (station de réception, coupe, racine, centrifuge, décalcification, automatisation, laboratoire, pressage et séchage de pulpes...)
- le transfert de technologie
- l'assistance technique
- la formation du personnel
- la commercialisation des produits
- la création de sociétés mixtes pour fabriquer des équipements betteraviers et sucriers localement.

Sucden Kerry assure également l'ingénierie financière et propose pour chaque opération les financements les plus appropriés.

UN GIGANT MULTINAȚIONAL ÎN ROMÂNIA! **RHÔNE-POULENC**

- Al optulea în ierarhia mondială a sănătății umane;
- Lider mondial în vaccinuri animale;
- Locul al treilea în lumea medicamentelor pentru animale;
- Primul producător mondial al metioninei, necesară produselor de nutriție animală;
- Al treilea producător mondial de vitamine;
- Al treilea în lumea fabricanților de produse fitosanitare, necesare combaterii dăunătorilor plantelor;
- Al șaptelea chimist mondial.

Un cuvânt de la domnul Patrick de Vallois – director general **RHONE POULENC ROMANIA**.
Mesajul nostru principal este că suntem aici pe termen lung.
Nu așteptăm miracole și în acești doi ani și jumătate am muncit din plin ca să pregătim viitorul.

În 1991, **RHONE POULENC** a luat decizia deschiderii reprezentanței **RHONE POULENC ROMANIA** la București și a unui birou la Timișoara. A făcut-o pentru că a constatat că nevoile prioritare ale României coincid cu axele de dezvoltare strategică ale grupului, adică "științele vieții": sănătatea umană, animală și a plantelor, cu tot ce implică aceasta (medicamente, vaccinuri, produse de nutriție, produse pentru protecția culturilor etc.); de asemenea, grupul a decis să dezvolte colaborarea care are deja o tradiție de 20 de ani în domeniul produselor chimiei de bază cât și în specialități chimice. Strategia de implantare în România a grupului **RHONE POULENC** (existent pe aproape toate piețele importante din lume) comportă **TREI PALIERE** dintre care primul a fost trecut. El a însemnat deschiderea acestei reprezentanțe **RHONE POULENC** cu cele patru departamente ale sale: **SĂNĂTATE UMANĂ, SĂNĂTATE ANIMALĂ, DEPARTAMENTE CHIMIC ȘI AGRO**. Aceste departamente sunt constituite din echipe de specialiști români capabili să promoveze și să dezvolte ansamblul produselor **RHONE POULENC** în țesătura economică românească.

Al doilea palier îl va reprezenta crearea unei **SOCIETĂȚI COMERCIALE** care va realiza un curent comercial în dublu sens. Primul sens este de a vinde în lei produse **RHONE POULENC** celor care nu au acces la devize. Al doilea sens al fluxului comercial va consta în cumpărarea de produse românești necesare grupului sau destinate altor piețe europene.

Al treilea palier îl constituie implicarea grupului în **ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE** într-o seamă de domenii, în urma unui atent studiu practic al pieței și printr-o bună colaborare cu partenerii români. Dorim să fabricăm produse marca **RHONE POULENC** în capacitățile industriale existente aici, produse la nivelul grupului nostru, pe care să le destinăm pieței românești cât și piețelor riverane.

Investițiile importante ale grupului se bazează pe o foarte bună cunoaștere a pieței pe care dorim să intrăm. Dar singurul mod de a cunoaște o piață cu adevărat se realizează vânzând, în contact direct cu oamenii, cu nevoile lor actuale și, de ce nu, viitoare.

Strategia noastră este, deci, să cunoști piața, apoi să iei decizii de investiții și nu invers.

NOI CREDEM CĂ ROMÂNIA SE VA RELANSA ECONOMIC ÎN URMĂTORII 10 ANI. AȘĂ CĂ, PROGRAMUL RHONE POULENC, ÎN DOMENIILE UNDE A DOVEȘTIT COMPETENȚĂ MONDIALĂ, PREVEDE PĂRȚICIPAREA LA ACEASTĂ RECONSTRUCȚIE. RHONE POULENC DOREȘTE SĂ DEVINĂ UN PARTENER DE CURSĂ LUNGĂ AL ROMÂNIEI.

RHÔNE-POULENC

informatique
ROUMANIE

Firma **EST WEST INFORMATIQUE ROUMANIE SRL (E.W.I.R.)** a fost creată la sfârșitul anului 1990 având drept scop principal realizarea de programe pentru parteneri din țară și din străinătate, livrarea de sisteme de calcul complexe către clienți români și importul de diverse produse informatice. Investitorul principal (90%) este firma franceză **EST WEST INFORMATIQUE** acesta fiind principalul motiv pentru care contractele cu firme franceze ocupă circa 90 % din activitatea **E.W.I.R.**

Contactul și schimbul permanent de experiență cu firmele franceze, cît și atuul unui colectiv de informaticieni foarte tineri, au determinat dezvoltarea rapidă a activității noastre, începând cu a doua jumătate a anului 1991. Cei 18 ingineri, specialiști software, pot acoperi o gamă largă de domenii începând cu aplicații financiar-contabile și terminând cu aplicații de urmărire de procese industriale în timp real.

Experiența acumulată ne permite scrierea de aplicații pentru sistemele de operare **OS/2, DOS/WINDOWS, UNIX, QNX**, aplicații dezvoltate la cerere, în conformitate cu caietul de sarcini conceput fie de către client, fie în cooperare cu noi. Printre beneficiarii externi ai produselor noastre putem cita băncile **CREDIT AGRICOLE, CREDIT DU NORD**, firma petrolieră **TOTAL**, firma de produse alimentare **DUCROS**, grupul de distribuție **INTERMARCHE (STIME)**.

În domeniul hardware oferta noastră cuprinde microcalculatoare, sisteme de editare și realizare de publicații profesionale și semiprofesionale, sisteme grafice, sisteme multimedia.

Un loc deosebit în oferta noastră îl ocupă programele de contabilitate, calculul salarii, gestiune de stocuri, programe care sunt de obicei oferite cu un pachet complet de servicii: instalare, scolarizare, adaptare la cerințele clienților.

Prin cooperarea cu firma **BULL S.A.** în domeniul microcalculatoarelor **ZENITH** putem oferi o gamă de echipamente de calcul cu performanțe și fiabilitate deosebite dintre care amintim seriile **Z-Note (notebook), Z-Station, Z-Server**.

În domeniul aplicațiilor bancare cooperarea cu firma **DELTA INFORMATIQUE** face posibilă punerea la dispoziția băncilor românești a unei game complete de produse modulare, parametrizabile conform cerințelor clienților. Având o experiență de peste 10 ani în domeniu, firma amintită a realizat aplicații pentru bănci dintre care pot fi citate **BARCLAYS, MELLI, PARIBAS, SADERAT, TEJARAT**. Oferta include soluții complete cuprinzând hardware, cablaj, instalare, scolarizare, consultanță și asistentă, iar flexibilitatea acesteia rezidă în posibilitatea dezvoltării de module în cooperare cu clientul.

Colaborarea strînsă cu firma **INFORANGE** permite promovarea cu succes pe piața românească a sistemului de operare de timp-real, multi-utilizator, multi-tasking **QNX**, sistem conceput în mod special pentru aplicații de urmărire proces industrial. Acest sistem de operare, deosebit de flexibil și urmînd standardul **POSIX**, permite rularea simultană pe același calculator a sistemului **DOS/WINDOWS**, conectarea la sisteme **UNIX** sau rețele **NOVELL**.

EST WEST INFORMATIQUE ROUMANIE SRL :
Bd. Eroilor Sanitari Nr.27, Sect. 5, 76245, Bucuresti,
ROMANIA
TEL. 40 (1) 312 31 24 / 40 (1) 613 21 98
FAX. 40 (1) 312 31 22

SAINT-JUST-LE-MARTEL CAPITALA UMORULUI

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU Flacăra

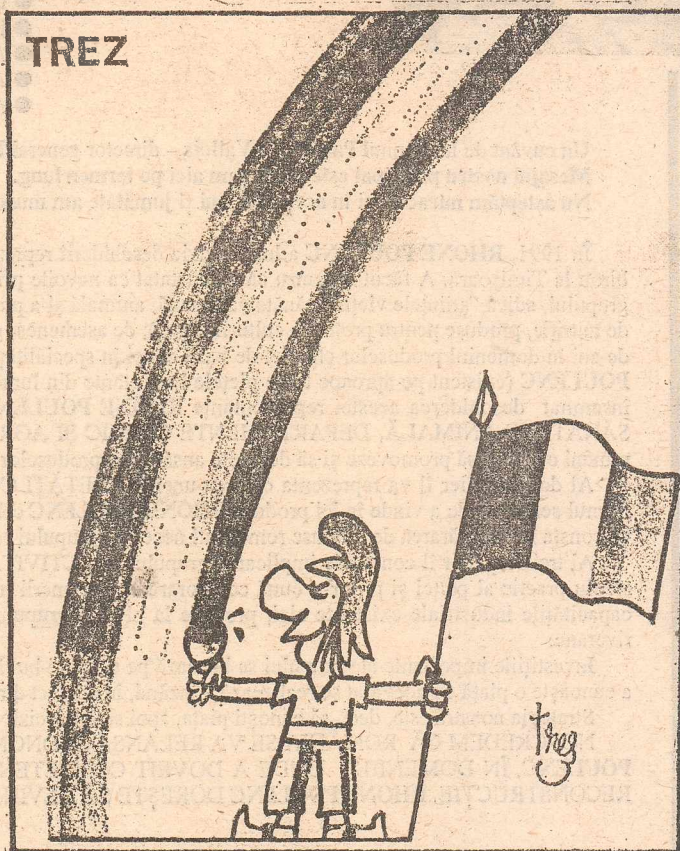
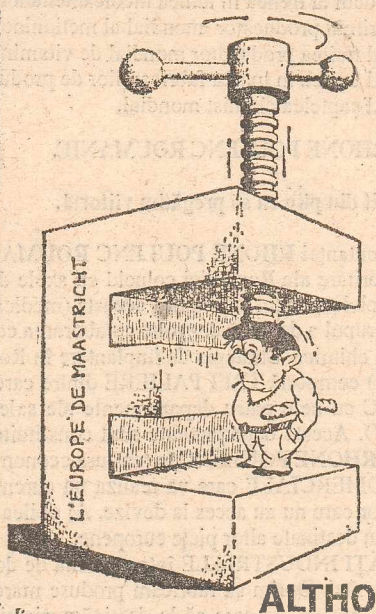
După Bruxelles și Strasbourg Comunitatea Europeană are și o capitală a umorului: Saint-Just-le-Martel.

O capitală cu numai 1900 de locuitori (!!) situată în centrul Franței (departamentul Haute-Vienne, Limousin), o capitală europeană a umorului care adună în fiecare an cele mai mari nume ale desenaților de presă de pe continent. (Și nu numai!)

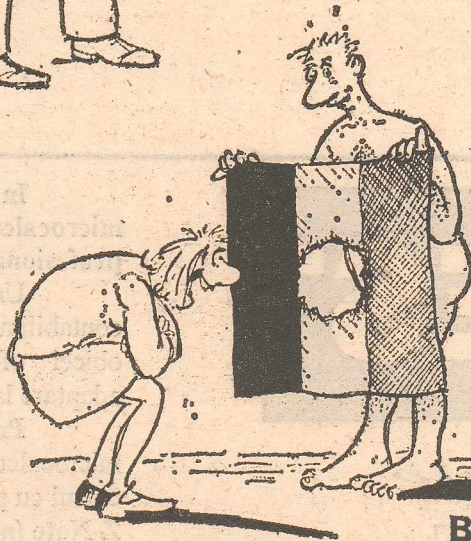
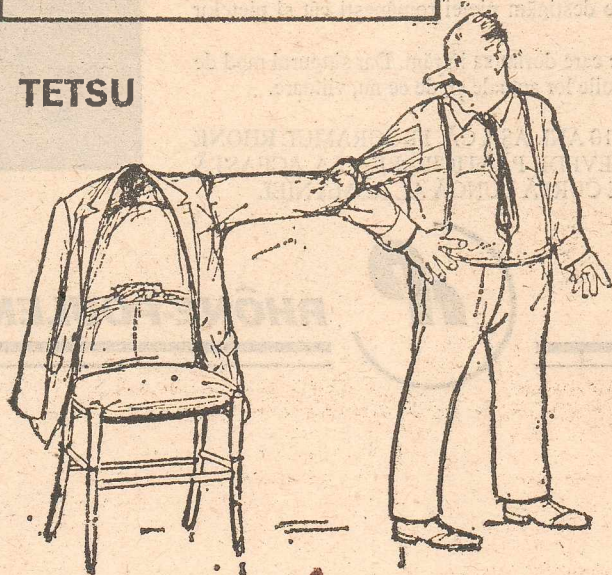
Adică de la celebrul Jacques Faizant, cu nelipsita pipă în colțul gurii, la Clive Collins, un gentleman printre caricaturisti, de la causticul Serre, la imprevizibilul Trez.

Dar, cum spun francezii, un desen bun face mai mult decât un discurs lung, așa că vă lăsăm să... zâmbiți împreună cu câțiva dintre caricaturistii francezi prezenți pe simezele Salonului Internațional de la Saint-Just-le-Martel. Allez la France!

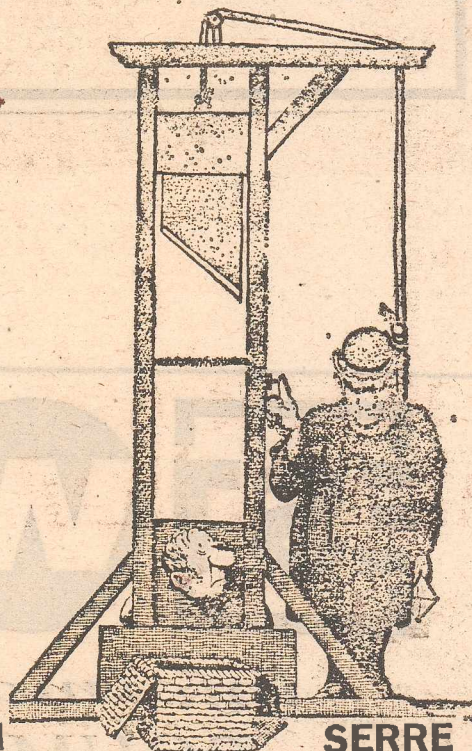
Aurel Ștefan
ALEXANDRESCU

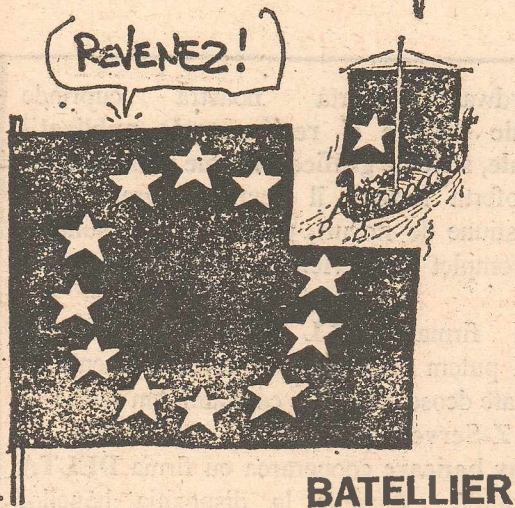
TETSU

BLACHON

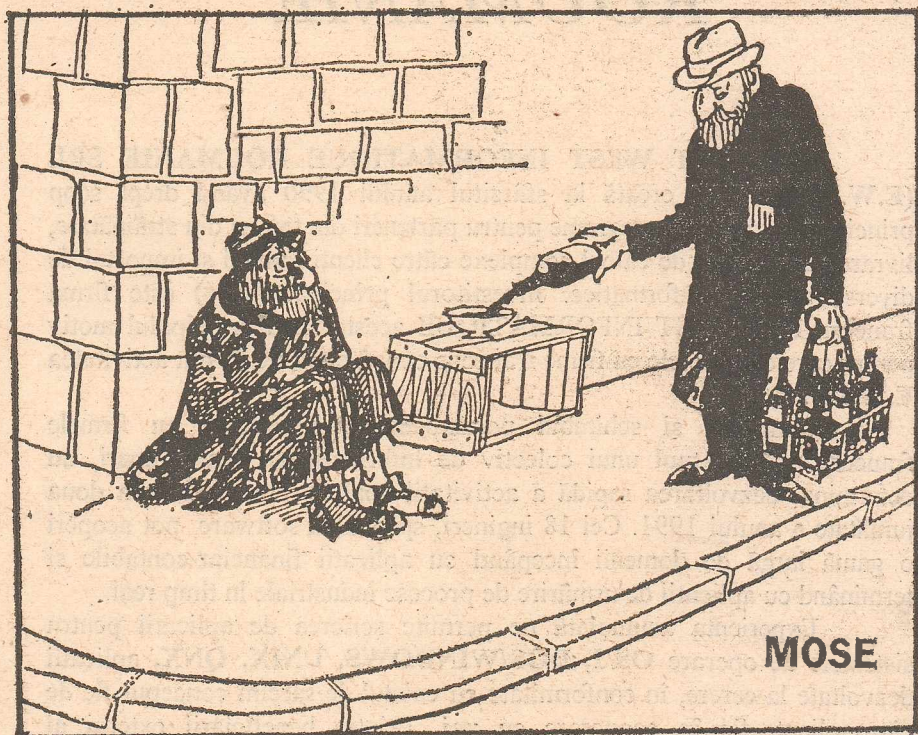
SERRE

BATELLIER

BOSC

MOSE

ROUSSO

PARISUL VESEL

Cabaretul

ISTORIA PARADISULUI ...LATIN

Teatrul PARADIS a fost inaugurat în 1889. Este o clădire cu o șarpantă metalică elegantă și masivă — o construcție în același timp practică și estetică — gândită și pusă în operă de genialul arhitect Gustave Eiffel, ni menii altul decât părintele Turnului-lemnă al Orașului-Lumină.

Acest teatru — singurul situat în inima Cartierului Latin — a cunoscut încă de la deschidere o afliuență de public extraordinară, grație excelentelor spectacole orchestrate de somitățile epocii: Georges Berr, viitorul societar de la Comedia Franceză, sau celebrul Xanrof, autorul „Fiacrei” — o revistă care figurează în toate antologiile genului. În spectacolul de debut, balerinele dansau pe muzica lui Messager, numerele de circ alternau cu reprize de „strip-tease” punctate de intervențiile șansonetistilor... Toate acestea au contribuit la triumful primului music-hall parizian. În 1890, a fost pusă în scenă „La Mandragore” de Machiavelli; alături de talente recunoscute, ca Jeanne Granier și Abel Tarride, în „Mandragore” și-a început cariera națională cântăreața Yvette Guilbert.

Ambițiile intemeietorilor PARADIS-ului s-au dovedit a fi prea mari. Montarea spectacolelor era prea costisitoare, iar veniturile spectatorilor fideli — studenții — erau prea mici. În 1894, Xanrof a declarat falimentul teatrului. După forfait, la subsolul clădirii a continuat să funcționeze o braserie, închisă, la rândul ei, în 1903.

În timpul de șapte decenii, clădirea situată în rue Cardinal Lemoine, nr. 28 a rămas cu porțile ferecate. În 1973, ea a fost cumpărată de Jean Kriegel, care i-a redat în scurt timp strălucirea, punându-i în valoare splendorile de odinioară.

„Paris Paradis”, „Paradisiac”, „Champagne”, „Hello Paradis” și, acum, „Viva Paradis” sunt spectacolele care au jalonat renașterea Teatrului PARADIS, un loc în care se îmbină fericit trecutul și prezentul unei arte nemuritoare.

*Pour Flacăra!
Une revue avec toute la
flamme de nos comers!
Dipore:*

David Moore, director artistic, salută FLACĂRA

Moulin Rouge, Folies Bergère, Crazy Horse... Locuri mirifice în care mulți visează să ajungă și să petreacă seri de neuitat... Noi am fost însă la Paradis latin și am închinat o cupă de șampanie cu gândul la cei de-acasă.

Cafeneaua

Cafeneaua „Les Deux Magots” își moștenește numele de la un vechi magazin care a ocupat cândva același amplasament. Din vremurile trecute au rezistat până azi cele două statuete care ornează sala.

De mai bine de o sută de ani, „Les Deux Magots” este un loc important pe harta culturală a Parisului. La sfârșitul secolului trecut, aici se întâlneau Verlaine, Rimbaud și Mallarmé; peste ani, i-au trecut pragul și alte nume ilustre: Elsa Triolet, André Gide, Jean Giraudoux, Picasso, Fernand Léger, Prévert, Hemingway, Sartre, Simone de Beauvoir și Françoise Mallet-Joris.

Cu mult timp înainte ca existențialistii să o frecventeze, celebra cafenea a fost cartierul general al supraréalistilor „păstoriți” de André Breton. În prezent ea este vizitată nu numai de artiști și de literați, ci și de creatorii de modă și de oamenii politici.

Decernat în premieră în 1933, Premiul „Les Deux Magots” marchează vocația literară a cafenelei. Premiul se distinge prin eclectismul său, printre laureați numărându-se personalități extrem de diferite, ca Raymond Queneau, Antoine Blondin, Simonin și Fernand Pouillon.

Chiar și firmele mari mai greșesc

Aceasta este o reclamă pe care și-o face renumita casă de parfumuri Guerlain. Toate bune și frumoase! Numai că autorul versurilor nu este Ec Fianu ci, evident, Ion Minulescu. Iar noi am semnalat această inadvertență și ca să-l repunem în drepturile sale pe autorul „romanțelor pentru mai târziu”, și ca vestita firmă pariziană să-și păstreze neştirbit prestigiul în ochii celor care se pricep și la parfumuri și la literatură. Iar dacă „Guerlain” nu se supără pe noi și ne apreciază așa cum se cuvine ajutorul pe care i-l dăm, nici noi nu ne-am supăra dacă ar trimite câteva sticlețe cu parfum pentru domnișoarele și doamnele redacției noastre.

*Le parfum de Guerlain me di
ns le creux des calices du l.
De folles fées n'ont mis
ue les gouttes du mensonge
Rosine... n'était qu'un song
et il la chante encore aujou*

APRÈS AVOIR DÉCOUVERT DU PÉTROLE
AUX QUATRE COINS DU MONDE,
POURQUOI AVOIR FORÉ
SOUS LA TOUR EIFFEL ?

PARCE QUE LA TOUR EIFFEL
NOUS A RAPPELÉ QUELQUE CHOSE !

Dans un monde où chaque mot est un signe, le nom "Elf" peut sembler un peu réducteur pour désigner le premier groupe industriel français employant 90 000 personnes dans le monde.

Il est bien modeste pour parler de la 1re société pétrolière et gazière de France, 7ème du monde, et du 10ème groupe mondial de chimie et pharmacie.

Elf, un nom qui dit exploration de pétrole et de gaz, production, raffinage, trading, transport, mais aussi 8 000 stations-service en Europe. Un nom qui signifie également les plus prestigieuses marques de parfums et de produits de beauté : Van Cleef & Arpels, Oscar de la Renta, Stendhal, Geoffrey Beene...

Elf c'est tout cela, et bien plus encore, sans parler du pétrole trouvé "sous Paris"

Ah, si notre nom était Leviathan, chacun saurait déjà cela.

elf

1re ENTREPRISE INDUSTRIELLE FRANÇAISE

L'histoire d'un amour qui revient

Istoria grupului BULL în relația cu România este o lungă poveste de dragoste, cu sușuri și coborâșuri, cu despărțiri și regăsiri și, dacă sentimentele sunt adevărate, sperăm să nu se sfârșească niciodată.

BULL a intrat prima dată pe piața românească în anii '50, când a instalat primele calculatoare de fabricație franceză în România. Ulterior, țara dvs. a însemnat pentru BULL cea mai importantă colaborare industrială din această zonă europeană, prin fabricarea calculatoarelor Iris în cooperare cu I.C.E. Felix. După un hiatus de un deceniu (anii '80), BULL revine în România imediat după revoluție. Având în vedere absența menționată, am întreprins studii privind situația sectorului informatic de aici, a perspectivei acestuia, pentru a vedea în ce fel BULL se poate asocia acestei perspective. Ca urmare a acestui studiu (care ne-a relevat un sector informatic românesc puternic cu peste 100.000 de angajați, al cărui principal atu este competența informaticienilor), am propus un număr de axe de lucru care vizează în special dezvoltarea competențelor deja existente în țara dvs.

După acești primi trei ani de la revoluție, în care au existat foarte multe alte priorități, care au împins sistemul informatic în planul doi, devine acum din ce în ce mai limpede

pentru toate structurile din țara dvs., fie ele administrație, guvern, întreprinderi, regii autonome, etc. faptul că strategiile și politica lor viitoare vor reuși numai cu un sistem informațional coerent. Din acest punct de vedere considerăm acum că piața românească este pregătită pentru a primi soluții globale și programe de la un grup ca BULL care la rândul său este gata de a le materializa. Dacă imediat după revoluție piața românească era ghidată în principal de prețuri și ea a fost un teren de afaceri mai ales pentru constructorii din Asia de Sud-Est, Taiwan etc., acum ea s-a maturizat și marii clienți români încep să ceară garanții legate de calitate, service, profesionalism. De aceea BULL consideră că momentul actual este cel mai bine ales pentru a-și implanta structurile sale locale în România. Strategia noastră esențială aici este de a fi alături, pas cu pas, în faza de tranziție pe care România o parcurge, de a da soluții în scopul funcționării diverselor organisme, de a le face activitatea mai eficientă, de a le permite să ducă o politică mai precisă. De fapt, noi urmărim cu strictețe programele și recomandările Comunității Europene, programele instituțiilor internaționale, care vizează constituirea și sprijinul care trebuie acordate organizațiilor române pentru a se restructura. Cuvântul de ordine

Bull

DR. DANIEL LE COGUC,
director BULL - România

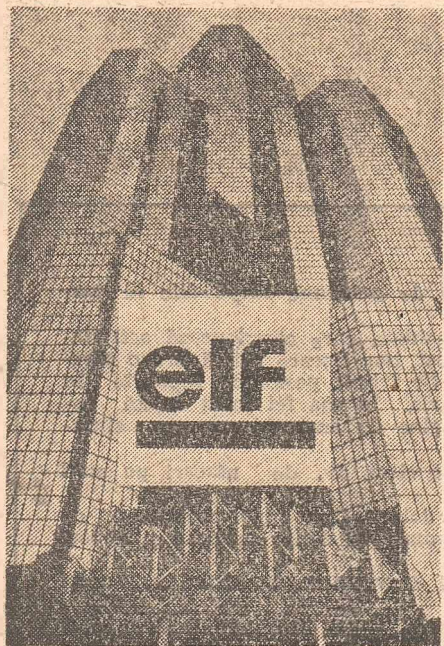
pentru BULL este de a construi o nouă Europă, de a da mijloacele necesare țărilor din Est pentru a se integra în C.E. cât mai rapid posibil. În termenii legați de sistemul informațional, acest deziderat înseamnă implantarea de standarde și norme tehnice care sunt garantate de produsele și serviciile realizate în țări ale C.E. Spre exemplu, dorim să promovăm programe destinate serviciilor vamale, Ministerului de Finanțe, pentru niveluri de învățământ universitar, etc. și aceasta să o facem cu ajutorul partenerilor noștri europeni. Atunci când am pus la punct sistemul informațional destinat vâmlor franceze, engleze și italiene, BULL a colaborat cu societăți de service engleze și franceze. Ideea este că dintr-o asemenea colaborare, pe care o dorim și în Româ-

nia, rezultă un transfer de tehnologie, de „savoir faire” către țara dvs.

În momentul de față avem o reprezentanță în București, o echipă de ingineri români pe care i-am format în Franța și cu care, împreună, vom dezvolta o rețea de parteneriate cum este un foarte important contract încheiat cu Aris Corporation, societate română care se angajează să se ocupe cu întreținerea echipamentelor clienților noștri pe tot teritoriul României. Avem de asemenea o rețea de distribuitori de PC, care dorim să devină națională prin crearea de sedii în toate municipiile și în toate județele. Ne simțim bine în România, ne leagă multe simpatii de țara dvs. și povestea de dragoste de care vorbeam la început dorim să cunoască o a doua tinerețe.

Nu este probabilă o colaborare pe linie de producție din două motive. Unul este acela că propriile noastre fabrici nu au încărcare totală, fapt întâlnit în momentul de față la absolut toți constructorii din domeniul informaticii, multe firme procedând la comprimări și reduceri de personal. Pe de altă parte, ponderea salariilor în prețul unui PC este foarte mică, între 4 și 8%, deci nu ar rezulta beneficii semnificative din faptul că nivelul de salarizare de aici este scăzut. Al doilea motiv este ciclul de viață scurt (6 luni pentru PC și doi ani pentru ordinate) în comparație cu perioada minim necesară, de trei ani, pentru recuperarea investițiilor. Noi vedem un loc pentru informatica românească prin sectorul său de software unde, pe de o parte, într-adevăr nivelul de salarizare al informaticienilor dă pragul prețului produsului și unde, pe de altă parte nivelul de competență de la dvs. este remarcabil. Apoi, aici perioada de recuperare a investițiilor este mult mai scurtă. Deja un număr de societăți europene au implantat filiale care servesc pe latură soft nu piața românească ci chiar piața europeană. Credem că România poate deveni un important exportator de produse software.

Un alt Barițiu în slujba României

Interviu cu dl. Michel BARIȚIU,
vicepreședinte explorare
producție internațională

Alegerea mărcii Elf a fost obiectul unor cercetări aprofundate

Un calculator a triat cele 8 253 000 de combinații posibile cu 3, 4 sau 5 litere, eliminând cuvintele care nu se puteau pronunța sau erau nepotrivite: circa o sută au fost reținute (de exemplu Olt, Ritm, Alzan etc.), și au fost examinate de către specialiști eminenți din domeniul foneticii, psihotehnicii, artelor, numerologiei... În final a câștigat ELF!

iect industrial care să aibă un sens. Deci, trebuie găsit un sistem care să funcționeze. De exemplu, pentru rafinare și distribuție ai nevoie de o sursă de alimentare, de o rafinărie care să meargă bine și de o piață, adică de un sistem industrial și comercial care să funcționeze constant bine permanent și nu doar periodic.

— Câteva cuvinte despre piața petrolului în 1993 ca și despre meseria de petrolișt...

— Acum un an eram mai optimist ca astăzi. Lumea petrolului traversează o fază destul de dificilă. Rezultatele marilor companii petroliere sunt în scădere din cauza economiei mondiale în recesiune ca și din cauza unor capacități de producție destul de ridicate. Se poate spune că EL

— Numele dvs. are o rezonanță românească...

— Într-adevăr, părinții mei sunt români, născuți în Transilvania. Voi fi bucuros dacă voi putea contribui la dezvoltarea României prin intermediul afacerilor.

— Care este activitatea dvs. la Elf?

— Mă ocup de explorarea și producția petrolului în Europa de Est, în Orientul Mijlociu, C.S.I. în America de Sud. Lucrez pentru Elf începând din 1975.

— Ce loc are România în strategia grupului Elf Aquitaine?

— Suntem interesați de România în perspectiva următorilor 2-3 ani dorind să explorăm și să producem petrol și să facem și alte activități, dacă se va putea. Sunt trei motive pentru care dorim să lucrăm cu România: apropierea geografică, legăturile istorice dintre țările noastre și firește existența unei industrii petro-

liere românești, o industrie majoră și matură. Am vizitat, nu demult timp, pentru prima oară țara dvs. și cred că ora unei cooperări a venit. Mentalitatea a evoluat, iar cadrul necesar muncii ar putea să ajute la demararea acestei cooperări. Tehnica de care dispune Elf ar ajuta probabil la descoperirea unor noi zăcăminte. Puteți fi siguri că vom pune în slujba României cele mai noi procedee și utilaje și că știm să protejăm mediul înconjurător și o vom face și în România, dacă vom ajunge la o înțelegere.

— Concret, ce doriți să faceți?

— Primul lucru de făcut este crearea de valoare, de bogăție; când există bogăție, ea se poate împărți, remunerând și investitorul. Pentru acest lucru am dori să găsim o zonă de unde să putem scoate petrol, de pe urma căruia să profite populația locală. Nu văd alte ambiții, decât să servim țara unde lucrăm și firma unde suntem angajați. Trebuie să lă-

Cu ce se ocupă ELF AQUITAINE?

Hidrocarburi (Elf Hydrocarbures): explorare și producție petrol și gaz, comerț internațional și transport maritim, rafinarea și distribuția produselor petroliere;

Chimie (Elf Atochem): petrochimie, materiale plastice, chimia produselor industriale, etc.;

Sănătate (Elf Sanofi): farmacie, produse de diagnostic, parfumuri și cosmetice, etc. Începând cu 1993, Elf Sanofi a preluat controlul societății Yves Saint Laurent, devenind numărul 3 mondial în industria de parfumuri și cosmetice.

Elf Hydrocarbures și Elf Atochem se situează în primele 10 societăți din lume cu același profil.

ELF în 1992 în cifre...

cifra de afaceri: 200,6 miliarde de franci (prima companie din Franța);

beneficiu net: 6,2 miliarde de franci;

investiții: 29,9 miliarde de franci;

angajați: 88.000, dintre care 36.500 în chimie, 27.700 în domeniul petrolului și 23.800 în profesii legate de sănătate;

stații de benzină: 5 937 în Franța și 4 539 în restul lumii

...și în fapte

ianuarie: ELF semnează o scrisoare de intenție cu Treuhand, Germania pentru atribuirea rețelei de distribuție de carburanți în partea de Est a Germaniei și pentru reconstruirea unei importante rafinării la Leuna;

februarie: ELF semnează două contracte de explorare și producție cu Rusia și Kazahstan (zone de 20.000 km pătrați);

martie: Volupté, ultimul parfum Oscar de la Renta (ELF Sanofi) este lansat în S.U.A.;

iunie: un nou zăcămint de gaz este descoperit în Benelux (520.000 metri cubi pe zi în timpul testelor);

septembrie: Sanofi Diagnostics Pasteur lansează un nou test rapid, denumit Genie, pentru depistarea virusurilor SIDA;

noiembrie: ELF Atochem devine primul producător mondial de substituenți pentru CFC;

decembrie: echipa Williams-Renault-ELF câștigă Campionatul Mondial al piloților de Formula 1.

săm procesul de negociere să avanseze suficient înaintea de a vă putea spune o zonă unde vom lucra. Un lucru este sigur: am decis să discutăm!

— Vă gândiți și la rafinare și distribuție?

— Ne vom interesa de tot ceea ce este posibil să se facă, dar având o prioritate în minte: trebuie creată întâi valoarea și restul va veni cu siguranță. Trebuie să existe un pro-

este una dintre puținele companii care a reușit diversificarea activității sale. În privința meseriei, cred că ea este exemplară și complexă. Dincolo de profesie, cu dificultățile ei binecunoscute, trebuie să ții cont de alte dimensiuni pentru a lua o bună decizie: există o dimensiune politică, o alta economică și financiară, există mediul de protejat, etc.

dl. Jean-Pierre TUVÉRI,
director adjunct al CCEET

Organizația pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (O.E.C.D.) nu este o organizație financiară, ea nu acordă credite, ci se ocupă de cooperare interguvernamentală, se distinge de alte instituții similare prin trei caracteristici esențiale. O primă caracteristică este omogenitatea compoziției sale: 24 de țări membre dintre cele mai dezvoltate economic, având piețe libere și principii democratice pluraliste. A doua caracteristică este metoda sa de lucru. Există mai multe comitete și grupuri de lucru care funcționează în această clădire și ceea ce este în mod deosebit de remarcant este interacțiunea foarte strânsă între secretariatul internațional și țările membre datorată acestei rețele de comitete și grupuri de lucru. A treia caracteristică a acestei organizații este, cred eu,

UN PARTENER ÎN TRANZIȚIE

câmpul foarte vast al activității sale, care cuprinde o paletă largă de domenii structurale cum ar fi: analize macroeconomice, piața muncii, ocupațiile, creșterea industrială, energia nucleară, mediul înconjurător, fiscalitate etc.

O.E.C.D. este o organizație activă în domeniul dialogului privind politica economică și socială.

Până de curând domeniul de activitate al O.E.C.D. s-a rezumat la țările membre. Totuși eforturile noastre s-au îndreptat și spre țările în curs de dezvoltare. Iar în urma schimbărilor politice din ultimii ani, s-a hotărât înființarea Centrului de Cooperare cu Economie Europene în Tranziție, în martie 1990. Acest Centru are drept scop furnizarea de asistență economică țărilor est-europene, inclusiv României și asigură dialogul privind politica economică între O.E.C.D. și aceste țări. Nici Centrul, nici O.E.C.D. nu sunt organizații financiare; totuși ceea ce ele oferă este la fel de prețios ca și finanțarea, adică asistență în ceea ce privește succesul reformelor economice. Activitatea Centrului se poate împărți în două direcții: una deschisă tuturor țărilor din această zonă și alta, denumită „Parteneri în tranziție”, care include Polonia, Ungaria, Cehia și Slovacia, țări care sunt pe o altă treaptă a reformei față de celelalte.

Programul „Parteneri în tranziție”, început în 1991, a promovat legături mai strânse între țările respective și O.E.C.D. în scopul de a le ajuta să reușească în tranziția

către economia de piață și să permită fiecăreia să realizeze condițiile necesare pentru a fi primite ca membre ale organizației.

În ceea ce privește România, ea poate participa la conferințele, seminariile specializate, atelierele, grupurile consultative, misiunile de expertiză care au loc în cadrul programului general al CCEET. Cele trei direcții prioritare ale acestui program au permis participarea României la reuniunile grupurilor. O primă direcție se referă la restructurarea sectorului întreprinderilor sub aspect social. În acest sens au fost create două grupuri consultative, unul asupra privatizării, la a cărui primă reuniune ținută în luna aprilie, România a fost prezentă prin câțiva experți; iar al doilea, asupra investițiilor, unde de asemenea România a participat la prima reuniune, din luna ianuarie, și va participa și la cea de-a doua, din această vară. Cea de-a doua direcție se referă la deblocarea cadrului juridic și instituțional al economiei de piață și vor avea loc mai multe acțiuni unde este invitată și România. A treia direcție privește activitatea statistică și aici cooperăm cu Comisia Națională de Statistică a României. De asemenea mai au loc și unele manifestări sectoriale cum ar fi probleme de agricultură, unde România este prezentă.

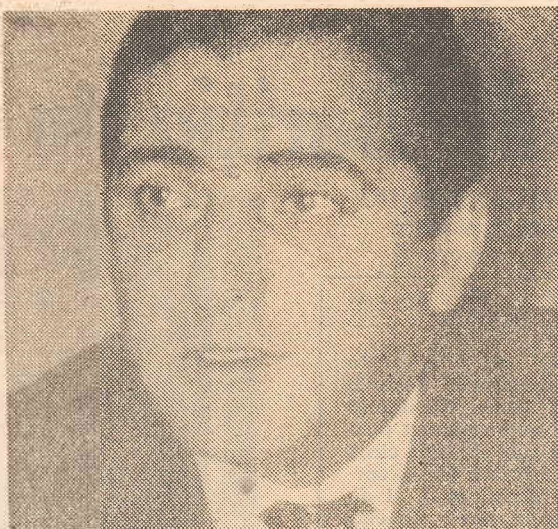
România a făcut cunoscut încă de acum doi ani că dorește să beneficieze de programul „Parteneri în tranziție” care este un program axat pe pregătirea țărilor respective pentru atingerea condițiilor unei

eventuale adeziuni la O.E.C.D. Nu a existat un consens al țărilor membre asupra extinderii acestui program pentru România. Nu este vorba de o discriminare la adresa României, problema trebuie privită și din punctul de vedere al altor țări care au cerut să beneficieze de acest program. La ora actuală, una din caracteristicile acestui program este că permite participarea ca observator la reuniunile majorității comitetelor și grupurilor de lucru ale O.E.C.D. Organizația a fost concepută să funcționeze pentru 24 de țări membre și largirea ei este privită cu prudență. Dar asta nu înseamnă că programe similare celui de „Parteneri în tranziție” nu ar putea fi puse în practică, în viitor.

În ciuda faptului că România nu beneficiază de programul „Parteneri în tranziție”, câteva activități specifice pentru România au fost puse în practică. Astfel, O.E.C.D. a întreprins un studiu asupra situației economice a României, studiu care a constituit baza de discuție a unui seminar ce a avut loc în luna martie. Principalele merite ale acestui studiu, care va fi făcut public în această lună, sunt obiectivitatea, recomandările pe care le conține privind strategia de urmat în politica economică, ca și faptul că ajută la o mai bună cunoaștere a situației economice a României de către posibili investitori străini, care practic nu au la îndemână asemenea instrumente emise de un organism autorizat.

Articolul 7. – Nici un om nu poate fi acuzat, arestat sau reținut decât în cazurile prevăzute de lege și numai de lege. Cei ce încalcă respectivele legi trebuie pedepsiți; dar și cetățenii trebuie să respecte, în aceeași măsură, respectivele legi.
(Din Declarația drepturilor omului și cetățeanului – 26 august 1789)

Dr. Serge VARSANO, președinte-director general al firmei SUCDEN-KERRY

— Cu ce se ocupă Sueden Kerry?
— Principala activitate este producția și comerțul cu zahăr. Anual producem între 7—9 milioane tone zahăr alb și roșu. Piața mondială este între 15—18 milioane tone, deci deținem 50 la sută din producția mondială. Principalii furnizori sunt Cuba, Brazilia, Thailanda, iar principalul importator Rusia, care anul trecut a importat 3,5 milioane tone. Ne-au dat în schimb 14 milioane tone petrol. Alte țări importatoare sunt China, Tunisia, țările din Golf. Sediul central este la Paris; avem filiale la New York, Londra, Geneva, Moscova. În fosta URSS lucrează 80 de persoane și există birouri în toate țările care compuneau URSS. Al doilea sector de activitate este petrolul. Ne ocupăm, de asemenea, de produse lactate, carne, cacao, cafea. Suntem acționari la două mari societăți de producție alimentară în domeniul prelucrării ciocolatei și al cărnii. Suntem cea mai importantă societate din Franța în privința comerțului alimentar.

— Care sunt legăturile dv. cu România?
— În 1991 am ajutat România în domeniul producției de zahăr, reușind să obținem o producție de 6 t/ha, față de 2 t, cât se obținea înainte. Sufrăfața pe care am intervenit a fost de 6000 ha. Valoarea investițiilor în 1991 a fost de aproximativ 100 000 000 franci, în 1992, aproximativ la fel; pentru 1992 acești bani fiind folosiți pentru creșterea producției pe 8000 ha și renovarea unei fabrici de zahăr. Acest program de ajutor s-a oprit în 1993; problema zahărului în România este destul de complicată, pentru că pe de-o parte se dorește creșterea producției de zahăr, iar pe de altă parte nu există un sistem de protecție a acestei activități. Practic, sunt două alternative: sau să investești pentru dezvoltarea producției proprii de zahăr, sau să importi. Cu amândouă deodată, nu se poate. Eu cred că în 1994 lucrurile vor reveni la normal și mi se pare firesc ca o țară să-și dezvolte întâi industria proprie și doar în cazuri de necesitate să apeleze la importuri. Eu

Problema zahărului românesc văzută de un francez

sper că în 1994 vom reveni cu un program de investiții în România.

— Cum vedeți dv. România?

— Românii se confruntă acum cu dificultăți cu care, de altfel, se confruntă toate țările Europei de est. România este un caz mai grav, în sensul că guvernele se schimbă relativ des și că practic nu există o politică coerentă.

— Care este poziția societății dv. față de țările est-europene?

— Inițial, în 1990, am pornit niște programe de investiții mai largi, dar cu timpul am considerat că este necesar să le canalizăm strict pe anumite domenii. Este totuși o dezvoltare a relațiilor dar moderată, în raport cu ce a fost în 1990—1991.

— Cum reușiți să stăpâniți o zonă atât de mare, având în vedere că pentru firma dv. lucrează

aproximativ 1000 de persoane răspândite în toată lumea?

— Există un holding care coordonează activitatea întregului trust, dar fiecare filială are o oarecare autonomie. Se trimit periodic rapoarte la centrul de la Paris, în așa fel încât există întotdeauna o imagine de ansamblu asupra situației financiare.

— Care a fost cifra dv. de afaceri pe anul 1992?

— 7 miliarde dolari. Dar importantă este de fapt cantitatea anuală de zahăr produsă și exportată.

— Cum vedeți dezvoltarea României în acest sector?

— După cum ați văzut, noi am început prin creșterea producției la hectar, acționând, în același timp și în domeniul reabilitării unităților de producție. N-are nici un rost să ne ocupăm numai de prelucrarea materiei prime. Trebuie să urmărim creșterea producției de la acele 2,5 t la hectar la 6 sau chiar 7 tone.

— Care au fost intențiile dv. față de România?

— Mi s-a propus construirea unei fabrici de prelucrare a zahărului a cărei producție să fie vândută în țările din C.E. sau pe alte piețe, dar o asemenea variantă nu poate fi realizabilă atâta timp cât nu există o protecție a producției interne.

— În cât timp credeți că Români va putea produce atât de mult zahăr încât să satisfacă nevoia internă?

— Eu cred că în decurs de 3—4 ani, cu ajutorul unor investiții bine țintite, România va fi în măsură să producă îndeajuns pentru satisfacerea nevoilor interne.

— Credeți că este un moment potrivit pentru a investi în România?

— Da, cu condiția ca, pe lângă utilajele de mare productivitate din Franța, să fie aduși și specialiști de primă mână. Acesta este momentul potrivit pentru investiții; probabil că peste câțiva ani ele nu vor mai fi necesare.

SOCOTEC INTERNATIONAL este o societate franceză care, cu un potențial de circa 2400 de angajați și o cifră de afaceri anuală de peste un miliard de franci, desfășoară activitatea de control de calitate în domeniile construcției, control industrial, mărfuri etc., în circa 50 de țări de pe toate continentele, de câțiva ani și în Europa răsăriteană și unele state ale fostei mari uniuni (Rusia, Kazahstan). Pano-plia de activități ale societății este neînchipuit de întinsă dar acestea sunt circumscrise toate în sfera controlului de calitate, fie pe șantiere de construcții, în uzine exportatoare sau în porturi.

În România, SOCOTEC INTERNATIONAL răspunde prin Departamentul

Oliver Menez, responsabil calitate, SOCOTEC INTERNATIONAL. Se află la post în România din luna august 1992 și va rămâne cel puțin un an până la darea în funcțiune a CCIB, prevăzută pentru mai-iunie viitor. Speră să mai stea încă doi ani la noi. Ne-a declarat cu amabilitate că, în ciuda tuturor dificultăților (față de care totuși domnia sa se simte un privilegiat) cultura românească, paralelă și similară celei franceze, densitatea de vorbitori a limbii sale natale îi ușurează și îi fac agreabilă șederea aici. Aceasta, alături de satisfacția de a lucra pe un șantier franco-român atât de important, al societății Bouygues.

Calitate Construcții de controlul de calitate pe un mare șantier, al CCIB. Pentru viitoare alte angajamente a fost creată societatea SOCOTEC INTERNATIONAL ROMANIA, cu sediul în București, a cărei autorizare finală este o chestiune de zile și care se va ocupa cu sectorul control șantier. De asemenea, în portul Constanța se va înregistra într-un viitor apropiat o altă societate având ca obiect de activitate controlul mărfurilor pentru export, efectuat direct în port. „Dorim de ase-

menea ca activitatea noastră să se extindă către norme tehnice și arhitecturale, cooperând cu autoritățile române în domenii. Menționăm că ne desfășurăm activitatea după norme și standarde europene, în România existând o colaborare strânsă cu Inspectoratul General pentru Construcții al Municipiului București. Există o similitudine între normele franceze și române datorate unor vechi și strânse colaborări, fapt care ne-a ușurat mult munca. Pe un șantier de amploarea celui de la

CCIB am format o echipă de ingineri români tineri care s-au adaptat foarte bine la metodele noastre de lucru, cu seriozitate și responsabilitate și prin care, de asemenea, am putut cunoaște mai bine modelele tehnice și administrative de la dv.

Prin colaborarea pe care o avem cu firma constructoare BOUYGUES și alte firme contractante franceze care investesc în țara dv., sperăm să continuăm și să dezvoltăm aria activității noastre în România.

Firme franceze în România

FRAROM INTERNATIONAL (Trans-ports)
Str. Ștefan cel Mare, 54, bloc 37, Sc. 2, et. 9,
București, Sect. 2
Telefon 312 08 12 și 312 46 48
M. VASSOUT

FRUEHAUF BENALU
(camions frigorifiques)
Str. Luterană 2, Bucurest

R. 707 41 — Bucurest
Telefon. 617 73 43
Fax 312 27 90 ; 615 40 10, telex 11 297
M. CROITORU

GUYOMARCH
(NUTRICOMB)

Str. Prislop 2, Sector 1, București, cod 71586

Telefon 611 44 82
M. DESBROSSES

JEANTET et ASSOCIES
(avocats)

Str. Muzeului Zambaccian nr. 25,
București, Sector 1
Telefon 312 99 36 și 312 99 37
Fax 312 97 56
M. POPOVICI

JET IMPORT EXPORT

Bd. Mircea Eliade, 18, București, Sectorul 1
Telefon 679 38 52
Fax 633 34 18

Telex 10 389 și 11 462
M. COLCEAG

LAFON ROMANIA
(équipements pétrole)

Bd. Republicii 71
PITEȘTI, ARGES 0300
Telefon 097/68 14 98
Fax 097/03 22 31
M. AUGER

LE FIL FRANCO-ROUMAIN
(lettre d'informations)

Str. Docteur Lister, Nr. 56
BUCAREST, Sector 1
Telefon 638 42 22
M. CHATELOT

LA TELEFON ALCATEL

Interviu cu domnul Jérôme Adam, director delegat pentru afaceri internaționale

— Alcatel este deja un nume cunoscut în România, totuși v-aș propune să ne oferim o imagine generală asupra activităților firmei.

— Alcatel este primul furnizor mondial de sisteme de comunicații destinate organismelor guvernamentale, industriei, lumii afacerilor și marelui public. Activitățile sale acoperă sistemele și rețelele telefonice (inclusiv comutația și transmisia prin cablu); radio-comunicațiile; cabluri de transport pentru energie și de telecomunicații; sisteme de comunicații pentru întreprinderi. Alcatel are 126.000 de angajați în toată lumea, și o cifră de afaceri de mai mult de 21 miliarde de dolari, cifră realizată în 110 țări.

— Când a fost înființată firma Alcatel?

— Alcatel a fost creată în anul 1986 prin fuziunea activităților franceze ale grupului Alcatel Alsthom și ITT Corporation.

— Dv. reprezentați de fapt filiala Alcatel CIT.

— Într-adevăr așa este. Alcatel CIT este una dintre cele 14 filiale Alcatel. Are o cifră de afaceri de peste 2 miliarde de dolari și are patru domenii de activitate complementare: comutație publică (centrale telefonice de comutație), transmisie prin cablu, servicii și rețele, și departamentul industriei (componente și tehnologia viului).

— Cum a început colaborarea cu România?

— La sfârșitul lui 1991, România a ales sistemul Alcatel 1000 Elo, sistem de comutație digitală pentru a moderniza și dezvolta rețeaua ei telefonică. În acest scop, Alcatel CIT a creat la Timișoara o societate mixtă denumită Alcatel Network Systems Romania, unde deține 51% din capital (restul de 49% sunt împărțiți între Datatim Timișoara, Banca Mondială și Romtelecom). În termenii acordului de parteneriat încheiat în 1991, Alcatel CIT asigură în fiecare an jumătate din necesitățile pieței românești de telecomunicații.

— Care sunt rezultatele acestei colaborări?

— În aprilie 1992, Alcatel Network Systems Romania a primit de la autoritățile române o primă comandă pentru furnizarea și instalarea a 220.000 de linii Alcatel 1.000 Elo. Valoarea acestei comenzi se ridică la circa 280 de milioane de franci. La sfârșitul lui 1992, instalasem prima centrală telefonică, iar la ora actuală avem 50.000 de linii telefonice care funcționează. Alcatel Network Systems Romania asigură producția, comercializarea și instalarea sistemului Alcatel 1000 Elo în România. Această societate mixtă are circa 200 de angajați. Ea are și un centru de dezvoltare software care lucrează în legătură directă prin satelit cu centrul nostru din Paris. Vom termina prima comandă de 200.000 de linii în martie anul viitor și vom începe curând execuția celei de a doua comenzi primite în aprilie anul acesta. Această ultimă comandă include și echipamente de transmisie optică. Ea se referă la crearea a nouă centrale și la extinderea celor 10 centre deja comandate.

— Doua comandă înseamnă de fapt reînnoirea și instalarea a încă 200.000 de linii Alcatel 1000 Elo. La sfârșitul acestui an vor fi în funcțiune în rețeaua română 125.000 de linii.

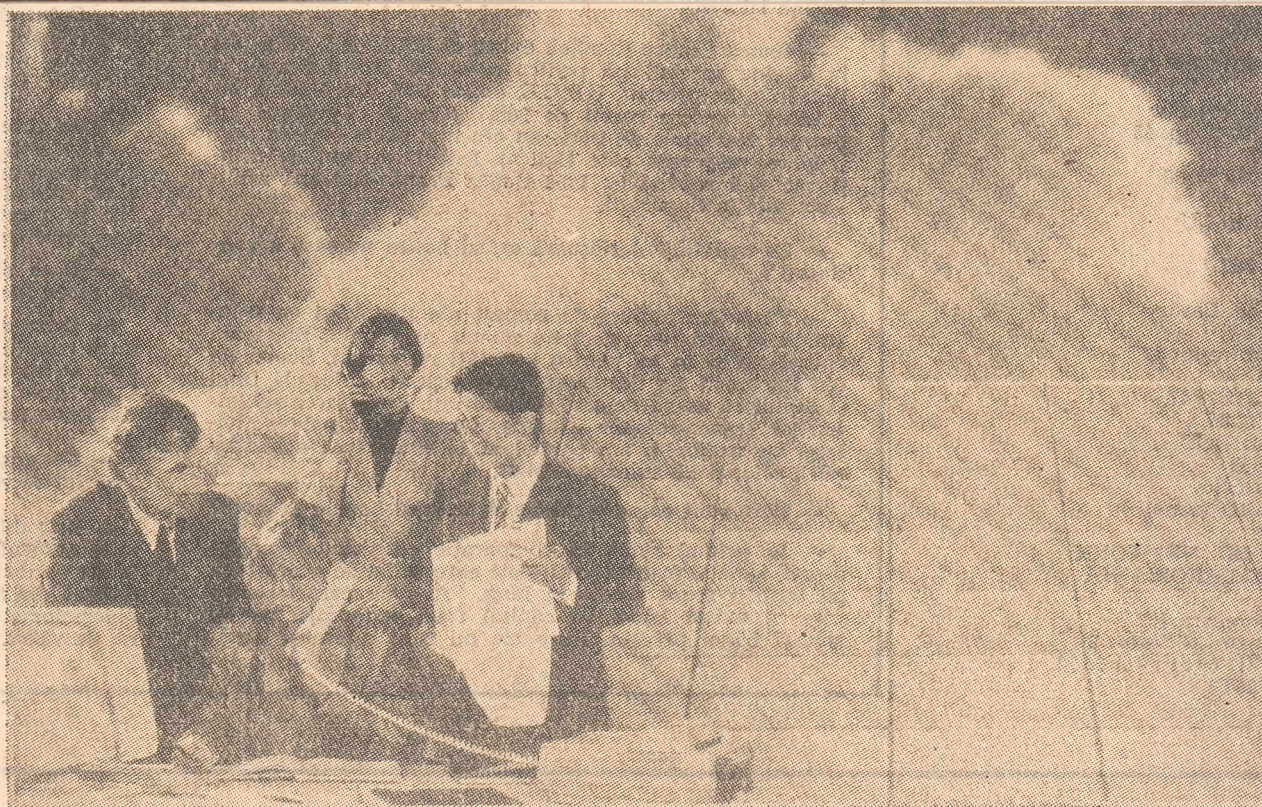
— Ce părere aveți de partea română?

— Calitatea inginerilor pe care îi aveți este excepțională și cred că o problemă a României este păstrarea acestor oameni foarte buni în țară. Ceea ce facem noi la Timișoara cred că favorizează acest lucru.

— Care credeți că ar trebui să fie prioritățile noastre în domniul telecomunicațiilor?

— Cea mai importantă este modernizarea și dezvoltarea rețelei telefonice. Liniile telefonice sunt vechi și de

capacitate insuficientă și nu este ușor să introduci echipamente noi într-o asemenea rețea.

KR PLUS ACT 005-06-91

Rețele. Perspective.

În materie de rețele, perspectivele Alcatel CIT sînt pe măsura produselor sale: clienții săi beneficiază de competența celui mai important constructor mondial de Sisteme de Comunicații-Alcatel.

Alcatel CIT reunește patru domenii de activitate complementare: Comutare Publică, Transmisii, Servicii și Rețele, Industrie.

Distribuirea videocomunicațiilor în Franța, legăturile optice în largă bandă în Chile, rețele numerice complete în China, servicii RNIS complete în Irlanda și în Bahrein... Alcatel CIT a știut întodeaună să inoveze pentru a oferi cele mai bune soluții.

Pentru Transpac, cea mai importantă rețea de comutare de pachete din lume, Teletel, serviciul videotex cel mai dezvoltat din lume și pentru Numeris, primul RNIS comercial din lume, France Telecom a recurs la soluțiile și sistemele oferite de Alcatel CIT.

Competitivitatea și noile posibilități provenite din aplicațiile rețelilor cu debit înalt — transfer electronic de fonduri, curier electronic, schimb de date informatice — pun în evidență importanța soluțiilor la scara unei întregi întreprinderi.

Alcatel răspunde tuturor preocupărilor printr-o ofertă globală ce include studierea, instalarea și întreținerea rețelilor de tip voce/date/imagini pentru exploatarea rețelilor de autostrăzi, rețelilor feroviare, aeroporturi, rețele de distribuție a electricității, conducte de petrol, etc., în întreaga lume.

Alcatel CIT propune deasemenea soluții standard pentru marile sectoare de activitate, cum ar fi băncile, finanțele, comerțul, industria, administrația și securitatea publică.

Perspectivele Alcatel CIT pentru viitor se sprijină pe importante investiții în cercetare și dezvoltare, mijloace de producție ultramoderne. Calitate la scara întregului Grup.

ALCATEL
NETWORK SYSTEMS ROMANIA

Alcatel Network Systems România - Str. Gh. Lazar, 9-1900 Timișoara - România - Tel. (40 96) 19 15 15 - Fax. (40 96) 19 10 15

Firme franceze în România

AGIRT

(Textile-Medical)
5 rue Diane, et. 3, Ap. 7, Bucarest,
Sect. 2
Telefon : 615 39 10
Fax : 312 09 44, telex : 10 479
M. HERMIAN
Mme GRAU

AIR FRANCE

39 Nicolae Bălcescu BUCAREST
Telefon : 312 00 85 312 00 86; 312 00 87
Telex : 11 294
Fax : 312 23 95
M. DELATTRE
M. RAULT

AIR LIQUIDE (L')

217 Calea Moșilor
Bloc 23, Et. 2, ap. 43
București
Telefon 610 80 96
Telex 11 939
M. VLADESCU

ALCATEL

9, Str. Ghe. Lazăr
Timișoara
Andrei Mureșan 17
București
Telefon 312 75 47
Fax 312 77 06
M. BOUDINOT
M. PICOT
M. BEDROS
M. SCHEID (vsne)

ALCATEL NETWORK
SYSTEMS ROMANIA

Calea Floreasca 167
72321 București Sector 2
Telefon 311 06 51 ; 311 06 52
Fax 311 06 53

Jacques GIRAULT,
președinte, director
general al Băncii
Franco-Române

CONCURENȚA DINTRE BĂNCI ESTE ÎN INTERESUL CLIEŢILOR

— Dle președinte, pentru început, vă rugăm să facem puțină istorie.

— Banca Franco-Română există de 23 de ani. Ea a fost la origine specializată pentru comerțul dintre Franța și România. În prezent, B.R.C.E. deține 50% din acțiuni, iar 7 bănci franceze restul de 50% (Credit Lyonnais și Banque Nationale de Paris au cea mai mare cota de participare, respectiv, câte 16,25%). Este important de menționat că începând cu 1992 Banca Franco-Română are o sucursală la București.

— Ce activități desfășoară astăzi banca pe care o conduceți ?

— Finanțăm acțiuni de comerț ale României cu principalii ei parteneri, deci nu numai cu Franța. Efectuăm operațiuni și în lei pentru societăți românești. Sucursala din București s-a dezvoltat foarte repede, o dovadă fiind și faptul că avem deja 20 de salariați. Finanțarea schimburilor franco-române rămâne, totuși, principală activitate. De exemplu, am participat la finanțarea achiziționării celor două avioane Airbus.

— Care sunt caracteristicile sistemului bancar francez ?

— În primul rând, în comparație cu sistemul anglo-saxon, băncile franceze fac toate categoriile de operațiuni, pe termen scurt, mediu și lung. A doua caracteristică este că există bănci cu capital total sau majoritar de stat și bănci private. Între ele nu sunt diferențe esen-

țiale ; principiile de gestiune sunt aceleași, concurența este aceeași. Chiar dacă Credit Lyonnais are capital de stat, nu favorizează pe nimeni, nu are nici un monopol. În al treilea rând, există un control strict din partea Băncii Franței asupra sistemului bancar francez. Sunt reguli foarte precise, care trebuie respectate și în numele cărora Banca Franței își exercită controlul. Un control care este necesar, pentru a păstra încrederea oamenilor în instituțiile bancare, de la companii până la mici depunători. În sfârșit, din cauza informatizării, plățile între două localități franceze se fac extrem de repede.

— Să ne întoarcem în România...

— Sistemul bancar român este în curs de dezvoltare, probabil în sensul celui francez, deci dezvoltă băncilor un ansamblu de activități. Cred că lucrul cel mai important este instituirea unei legi a concurenței între bănci. Concurența dintre bănci este în interesul clienților și probabil că nu este nimic deasupra acestui interes, el este motorul.

— În ceea ce privește timpul foarte mare pentru efectuarea plăților, cred că este nevoie să fie creat un sistem de compensații între bănci.

— Vă rugăm să ne faceți un portret al bancherului de calitate !

— O întrebare dificilă. Cred că pentru a fi un bancher bun trebuie, în primul rând, să sesizezi avantajele pe care le oferă piața liberă, și, totodată, să asculți ce dorește clientela. Bancherul trebuie să fie la dispoziția clientului. În al doilea rând, trebuie să poată aprecia riscurile pe care și le asumă dând un împrumut sau împrumutând banii clienților. Un bun bancher este cel care se asigură contra riscurilor, creditează firme active. Pentru un bancher, dificultatea constă în a ști dacă să spună DA sau NU la o cerere de credit. Aici numai situația exactă a companiei respective va decide.

— Care sunt dificultățile băncilor în aceste perioade de recesiune ?

— Criza atinge și băncile. Băncile nu prosperă decât dacă clienții lor prosperă. Eu știu că dobânzile scad, așa cum se întâmplă acum în Franța, când cererea este mică. Cererea de credite este mică atunci când cererea de produse este mică.

— Ce prognoze puteți face asupra anului 1994, din punctul de vedere al relansării economice ?

— Este dificil să faci prognoze. În ultimii ani, toată lumea a făcut previziuni și toată lumea s-a înșelat. Sunt unele semne încurajatoare, cum ar fi ușoara creștere economică din Statele Unite. Cât va dura ea și dacă politica diverselor state pentru relansare va fi cea corectă rămâne de văzut.

BANCA FRANCO ROMANA

Partenerul dumneavoastră activ
pentru toate proiectele dumneavoastră

O dublă prezență activă atât în Franța cât și în România
Tehnici de lucru foarte eficace
Decizii rapide

PARIS: 20, rue Baume- 75008. Tel 00.33.1.45. 61 95 95- Fax 00.33.1.42 25 61 92 -Telex 04200.642 664
BUCAREST: 11 Bd. Nicolae Bălcescu - Tel 311 28 12 - Fax 312 13 58 - Telex 92 522

O REȚEA EUROPEANĂ DE TRANSMITERE DE DATE

FRANÇOIS SAINT DIZIER,
director dezvoltare al firmei **TRANSPAC**

Tour Maine Montparnasse este o clădire cu mai multe zeci de etaje, pe care o asociazi imediat cu suratele ei cu înălțimi amețitoare din La Defence, ea încadrându-se, totuși, aproape perfect, în binecunoscutul Montparnasse. Aici se află sediul companiei TRANSPAC care face parte, prin intermediul grupului COGECOM, din gigantul FRANCE TELECOM. Suntem într-unul din birourile Direcției de Dezvoltare Internațională, interlocutorii noștri fiind domnii François Saint Dizier, Director al Dezvoltării Internaționale și Yves Courcoux, responsabil de zonă (inclusiv România).

Contrar a ceea ce s-ar putea crede aprioric, aflăm că practic toată lumea poate beneficia de serviciile oferite de TRANSPAC prin intermediul rețelei publice de transmitere a datelor: o bancă, o colectivitate, o întreprindere, dar și un agent de asigurări sau un laborator de analize medicale, pentru a nu lua în calcul decât aceste exemple. Dacă transportul de date pentru companii reprezintă activitatea esențială, gama de servicii se extinde și la poșta electronică sau la Schimbul de Documente Informative. Sunt acceptate toate categoriile de clienți, chiar și cele cu solicitări relativ limitate. Accesul pentru marii utilizatori este direct prin legături specializate; accesul indirect prin rețeaua telefonică este destinat utilizatorilor ocazionali. „Beneficiul net se cifrează la circa 600 milioane de franci în 1992, iar investițiile în următorii trei ani se ridică la 1 miliard de franci, ne spune domnul François Saint Dizier. Dezvoltarea internațională este o prioritate strategică pentru TRANSPAC. Pentru a fi într-o

poziție bună în marea piață europeană, TRANSPAC a hotărât extinderea rețelei sale în principalele țări ale C.E. Astfel suntem deja în Marea Britanie, Germania, Suedia ș.a.m.d. TRANSPAC este și principalul acționar al societății Intelmatique care exportă «le savoir-faire» francez în materie de Videotex.”

Inițierea la începutul lunii februarie a unei societăți mixte, Romania Telecoms Network Services S.A., cu participarea TRANSPAC (50,5%) și Romtelecom (49,5%) înseamnă o extindere a rețelei europene. „Acest mic procentaj în plus ne permite să aplicăm și în țara dvs. coerența tehnică, managementul și serviciul din Franța sau: Marea Britanie” ne declară domnul Yves Courcoux.

Ambiția societății TRANSPAC este de a-și consolida poziția de lider mondial în domeniul transmiterii informațiilor și de a lărgi gama de servicii prin prestări complementare competitive. „Avem și mijloacele și voința necesare, conchide domnul François Saint Dizier. Dezvoltându-ne, ajutăm și clienții noștri să se dezvolte. Ambiția noastră este de a garanta întreprinderilor care au încredere în noi o continuitate reală a serviciului și o calitate ireproșabilă a prestațiilor noastre. În meseria noastră TRANSPAC trebuie să continue să fie perceput ca o marcă a excelenței”.

AVOCAȚI PENTRU ROMÂNIA

DANA GRUIA DUFAUT, avocat

Cu siguranță, o bună parte din „implantările” franceze în România se datorează și activității firmei de avocați Bertagna Gruia Dufaut. Orice întreprindere care dorește să aibă o activitate comercială în exterior trebuie, mai devreme sau mai târziu să facă apel la un jurist, fie că este vorba de comerț sau de constituirea unei societăți mixte.

Vizita făcută la sediul acestei firme ne-a ajutat să înțelegem importanța deosebită a avocaților din domeniul afacerilor internaționale. Majoritatea avocaților specializați în drept internațional spun că nu este suficient să cunoști legislația și limba unei țări pentru a da un sfat bun. „Este la fel de important, subliniază doamna Dana Gruia Dufaut, născută în România, să înțelegi țara respectivă, ceea ce îți impune să fii îmbibat de obiceiurile locale, să stăpânești tradițiile, subtilitățile”.

De la investiții în străinătate până la implantări în Franța, Cabinetul Bertagna Gruia Dufaut este capabil să răspundă la toate preocupările legate de dreptul societăților, drept comercial, drept corespunzător contractelor, drept fiscal, etc. Asociații, doamna Dana Gruia Dufaut și domnul Jean-Jacques Bertagna sunt avocați ai Baroului din Paris. Cabinetul posedă o solidă experiență în Franța, Marea Britanie, Italia, Grecia, Germania și în țări din estul Europei, cum ar fi, România, Ungaria, Rusia.

Cu deosebire în România, Cabinetul a întreprins numeroase acțiuni multumită experienței foarte serioase în ceea ce privește dreptul român ca și echipei conduse de doamna Gruia

Dufaut:

- organizarea de seminarii pentru Baroul din București;
- asistență juridică în domeniul privatizării (privatizările pilot finanțate de Programul PHARE, împreună cu Cabinetul Ernst & Young Franța și Banca Paribas);
- consultanță și asistență în timpul formării de societăți mixte;
- asistență juridică pentru negocierile și redactarea contractelor, statutele și a celorlalte documente juridice;
- asistență juridică pentru societăți românești și străine situate în România.

Este bine de știut că orice extindere a activității unei companii în străinătate costă întotdeauna mai scump decât își imaginează respectiva companie. De unde și importanța de a avea înainte de a intra într-o țară cunoașterea problemelor pe care le-ar putea întâlni. Cine ar putea sfătui mai bine compania decât un avocat specializat și care beneficiază de o experiență în relațiile internaționale, dispune de rețea de corespondenți, cunoaște limba și țara și oamenii?

Doamna Dana Gruia Dufaut este unul dintre românii care lucrează pentru țară și mulți dintre oamenii de afaceri cu care ne-am întâlnit la Paris o cunosc și vorbesc cu admirație despre ea. Îi mulțumim și pe această cale pentru ceea ce face în folosul ambelor țări.

TRANSPAC

33, Avenue du Maine 75755 Paris Cedex 15
Tel. (1) 45 38 88 88
Télécopie: (1) 45 38 71 47
Téléc: 205 485 F

**TRANSPAC est une filiale de
COGECOM
Groupe France Telecom**

O rețea mondială accesibilă tuturor

Astăzi companiile au o nevoie vitală: să comunice. Să consulte, să primească sau să transmită informații. Rapid și în siguranță. În Franța sau în lume.

Transmiterea sau consultarea fișierelor, accesul de la distanță la bănci de date, poșta electronică, gestiunea stocurilor, etc.

Rețeaua TRANSPAC răspunde acestor cerințe telecomunicaționale.

TRANSPAC a fost creată în 1978 cu scopul de a proiecta, a exploata și a comercializa rețeaua publică franceză de transmisuni de date prin pachete conform normei X25.

TRANSPAC are o cifră de afaceri de 4,5 miliarde de franci și exploatează cea mai importantă rețea X25 din lume, rețea ce acoperă astăzi o bună parte a Europei.

Romania Telecoms Network Services S.A.

București, Bd. 1 Mai nr. 211-213, tel. 40 1 311 0293

RTNS este operatorul național din sfera telecomunicațiilor pentru transmisiuni de date și va oferi clienților (juridici sau fizici) servicii de comutație între sistemele informatice, prin transmisiuni de date comutate prin pachete.

Rețeaua publică de date cu comutare de pachete X 25 va constitui în România infrastructura performantă

pentru transportul informațiilor și gestionarea rețelelor de date ale societăților comerciale.

Startul operațional va avea loc la finele trimestrului trei 1993 cu trei noduri de comutație: București, Constanța și Timișoara.

Serviciile de bază X25 vor fi completate de servicii cu valoare adăugată oferite de TRANSPAC: mesagerie electronică X400 și servicii EDI (schimburi de date informatizate).

CENTRUL DE COMERȚ INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI

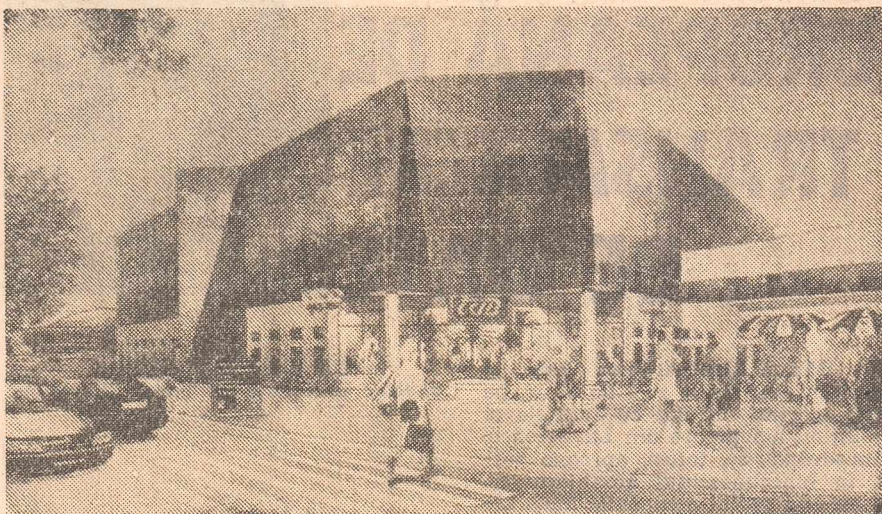
Noul complex de birouri și locuințe, situat la mai puțin de 10 minute de aeroportul internațional Otopeni, în apropierea Pavilionului Expozițional al Complexului Tîrguri și Expoziții și a Casei Presei Libere, amplasat de o parte și alta a parcului și lacului Herăstrău, corespunde atît exigențelor de eficiență cerute de societățile internaționale cit și aspirațiilor reprezentanților acestora pentru o anumită calitate a modului lor de viață.

Primul concept de acest tip din România, CCIB este astăzi Centrul de Afaceri cel mai adaptat și cel mai performant pentru a asigura societăților internaționale reușita strategiei lor. Implantat în mod ideal între Bucureștiul tradițional și aeroportul internațional, cu 6.000 m² de birouri și 2000 m² de spații comerciale, Centrul de Afaceri, conceput ca un veritabil organism autonom, independent, estetic și funcțional, răspunde norme-

lor și performanțelor internaționale în materie de confort și modernism. El dispune de săli de conferințe cu o capacitate de pînă la 300 de locuri, instalații audio-vizuale, galerii comerciale, magazine de lux, hotel 4 stele, restaurante, săli de expoziții și saloane /de prezentare, pază 24 de ore din 24.

La mai puțin de 10 minute de Centrul de Afaceri, pe celălalt mal al lacului Herăstrău, zona rezidențială cuprinde 150 de locuințe de lux: vile, locuințe individuale, duplexuri de lux, apartamente de 3 pînă la 6 camere în inima unui peisaj deosebit. Zona va mai include un club privat, un restaurant franțuzesc, micro magazin, spații sportive cu piscină, terenuri de tenis, săli de squash, întreținere și pază 24 de ore din 24.

Firma franceză BOUYGUES este antreprenorul general al construcției, care va fi gata anul viitor, în luna mai.

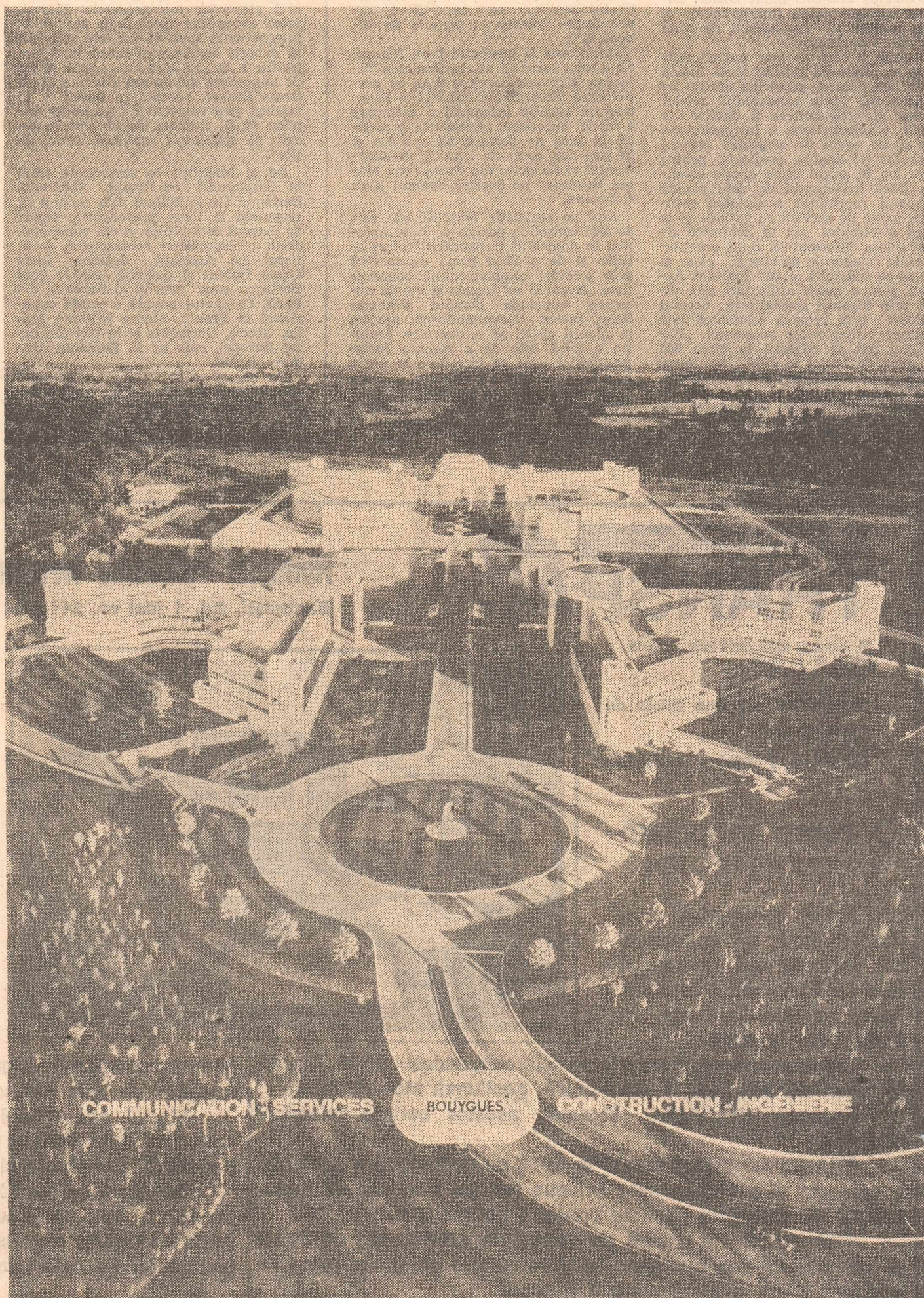
FRANCIS BOUYGUES SAU SECRETUL REUȘITEI

Din anul 1988, grupul BOUYGUES și-a mutat sediul social într-o nouă clădire, foarte modernă, cu nume predestinat: Challenger. Aici i-am cunoscut pe d-nii: Jacques GAUDRON, Dir. gen. adj., Divizia de Construcții Internaționale; Alexandre MISSIRLIU, Dir. comercial, Divizia de Construcții Internaționale, de origine română; Jean Pierre COHEN, Direcția Centrală Finanțe Construcții Internaționale și Lucrări Publice care ne-au vorbit despre una dintre cele mai importante și mai interesante firme franceze.

Firma BOUYGUES a fost creată în anul 1952 de Francis Bouygues, inginer care a pornit cu 10.000 de franci împrumutați de prietenii săi. Era o epocă favorabilă construcțiilor și după ce a acoperit teritoriul Franței, s-a extins și în alte țări. Printre construcțiile mai importante realizate de BOUYGUES se numără: stadionul Parc des Princes din Paris, Universitatea din Riad-Arabia Saudită, Marea moschee Hassan II din Casablanca, sediul social al canalului de televiziune francez TF1, aeroportul Roissy, Biblioteca Franței din Paris.

BOUYGUES a devenit numărul 1 mondial în domeniul construcțiilor. În anul 1992, cifra de afaceri a firmei este de 77,3 miliarde de franci. O componentă a strategiei de dezvoltare a grupului BOUYGUES a constituit-o diversificarea activităților. S-a început cu domeniile conexe construcțiilor, ca de pildă platforme maritime, transportul, distribuția și tratamentul apei și a electricității, apoi BOUYGUES a preluat la privatizare, canalul de televiziune TF1, care merge foarte bine (s-a afirmat despre dl Francis Bouygues că pe tot ceea ce pune el mâna se transformă în aur, fiind poreclit „gold finger”), iar în anul 1991 a preluat primul canal de televiziune european dedicat numai sportului, Eurosport. Recent, firma BOUYGUES a înființat și o casă de filme și a început foarte bine, filmul care a primit marele premiu la festivalul de la Cannes din acest an, fiind o producție BOUYGUES.

Firma are circa 80.000 de angajați și este prezentă în toată lumea, inclusiv în Statele Unite, unde construiește în principal spitale și penitenciare. Este un sector profitabil, în plină expansiune.

UN FRANCEZ CARE SE SIMTE BINE ÎNTR-O ȚARĂ „PREA PUȚIN” CUNOSCUTĂ ȘI „PROST” DESCRISĂ

Interviu cu dl Pierre SCHELLENBERG, asociat la firma ERNST & YOUNG

România este o țară „prea puțin” cunoscută și „prost” descrisă, în particular de presa franceză. Am venit în țara dvs. pentru a o cunoaște și a-i evalua potențialul, la invitația unui coleg de origine română, dl Dan Vinesiu. Am descoperit o țară jumătate din Franța ca suprafață și populație, o țară importantă, cu un pământ bogat și oameni alături de care m-am simțit foarte bine. Am descoperit o limbă pe care ajungeam foarte repede să o înțeleg, având în vedere originea sa latină. În domeniul afacerilor, am găsit un teren nou și atrăgător, iar din punctul de vedere al meseriei noastre sunt enorm de multe lucruri de făcut.

● Ce-ați făcut în cei doi ani de când lucrați în România?

În primul rând, am organizat o serie de seminarii în domeniul managementului, restructurării, privatizării, etc. Apoi, am însoțit și am ajutat clienții noștri din străinătate la crearea de societăți mixte în România. În acest fel, am început să cunoaștem specificitățile României, ne-am făcut cunoscuți și am început să ne implicăm profund în procesul de reformă economică pe mai multe planuri.

În al doilea rând, am semnat primul nostru contract de diagnostic și restructurare cu societatea Republica SA, după care am fost implicați în procesul de restructurare a industriei românești de țevi de oțel, proces ce include patru societăți românești: Republica SA, Artrom SA, Petrotub SA, Silcotub SA. Acum un an, am creat societatea Ernst & Young România SA, pentru a face față cererilor crescute în domeniul consultanței și pe care dorim să o extindem prin angajarea de personal local în vederea semnării de contracte cu societățile românești în monedă locală.

În urma câștigării unor licitații, am asistat Agenția Națională de Privatizare (ANP) în cadrul programului pilot de privatizare a primelor societăți românești și am participat la evaluarea unor societăți comerciale din domeniul agriculturii, industriei, agro-alimentare...

Ca urmare a câștigării licitației internaționale din cadrul Programului PHARE pentru Ministerul Agriculturii, din luna februarie 1993 am început elaborarea strategiei și a programului de restructurare al societății TRACTORUL UTB SA Brașov.

● La ce proiecte de privatizare pilot ați participat?

După cum am precizat anterior, începând cu luna ianuarie 1992, cabinetul nostru a fost implicat în privatizarea pilot a primelor șase întreprinderi selectate de către ANP din grupa industrie (program PHARE)

precum și a două societăți românești din grupa bunurilor de consum (program Know-How Fund). În cadrul acestui program am realizat următoarele:

- analiza de diagnostic și Business Plan,
- evaluarea societăților în vederea privatizării lor,
- elaborarea strategiilor de privatizare,
- identificarea potențialilor investitori străini,
- asistență juridică în vederea negocierilor.

În iulie 1992, am încheiat cu succes prima privatizare din România efectuată prin ofertă publică de acțiuni, a societății URSUS SA și după cum știți, în curând, se va încheia privatizarea societății Apulum SA.

Am avut multe dificultăți în a implica investitorii străini în aceste privatizări, datorită faptului că, în ultimul an în România, lucrurile nu au fost foarte clare și ei au devenit foarte prudenți. Este foarte important să menționăm că, în cadrul acestui proces pilot de privatizare, am avut o colaborare foarte strânsă și eficientă cu Agenția Națională de Privatizare.

● Ce credeți despre privatizare în România?

După înțelegerea mea, în România, toată lumea vorbește despre privatizare. Fiecare este adeptul unei metode, știe ce trebuie făcut și susține că privatizarea trebuie făcută cât mai repede. Părerea mea este că, privatizarea nu este un scop în sine, ci o acțiune pentru a face profitabile întreprinderile românești prin ameliorarea continuă a performanțelor lor. În consecință, anumite întreprinderi mici și mijlocii care au în prezent o conjunctură favorabilă și un potențial ridicat se pot privatiza imediat, iar celelalte pot fi privatizate numai în urma unui proces de restructurare.

● La ce alte proiecte de restructurare lucrați în prezent?

În prezent, suntem adânc implicați în proiectul de restructurare al întreprinderii Tractorul UTB SA Brașov, de o mare importanță strategică, fiind o întreprindere cu o veche tradiție, am putea spune o întreprindere „pilot”, pe care am început să o cunoaștem și ne-am format împreună cu managementul ei o opinie în legătură cu maniera ei de restructurare. Este evident că soluțiile pe care le vom prezenta nu vor fi acceptate de toată lumea. În ceea ce privește modul de lucru, am format o echipă împreună cu câțiva tineri ingineri de la Tractorul UTB SA, echipă care a examinat societatea luând ansamblul funcțiilor sale, cu toate punctele ei tari și slabe. Ne-am confruntat cu o oarecare rezistență din partea unor manageri care n-au înțeles exact obiectivele studiului și căroră le era teamă. Așa ceva se întâmplă și în Franța, precum și în alte țări dezvoltate în care restructurarea a devenit o necesitate și o obișnuință. Am avut câteva reuniuni dificile, în care am explicat clar ce dorim să facem

împreună și că este în interesul tuturor să participe la acest studiu, pentru că o restructurare nu se face de către consultanți ci de către managementul întreprinderii printr-o puternică implicare a întregului personal al întreprinderii ce urmează a fi restructurată. Din momentul în care s-a înțeles ceea ce dorim să facem, lucrurile au mers mai repede și mai bine. Să nu uităm că managerii români au trăit într-un alt sistem economic și că dificultățile sunt inevitabile, pentru că noi venim cu un vocabular aparte precum și cu valori și concepte diferite. Este clar că este dificil să te adaptezi într-un timp atât de scurt. Acest studiu oferă măsuri practice de punere în aplicare a recomandărilor strategice, partea care este desigur cea mai dificilă. Într-un fel, aceasta este drama consultanților, rezultatele studiilor efectuate fiind sau nu puse în practică de către beneficiari.

● Când va fi gata studiul pentru „Tractorul”?

Prima fază, cea mai importantă, de analiză și diagnostic și în care elaborăm un „proiect” de raport ce cuprinde orientările strategice ale întreprinderii, măsurile de stabilizare a situației financiare, precum și programul de restructurare, trebuie să se termine în circa două săptămâni. Urmând ca după aceea, împreună cu managementul întreprinderii Tractorul, precum și cu organismele tutelare să studiem aceste recomandări în concordanță cu politica agricolă și industrială a României. În urma acestor acorduri, se va stabili dosarul societății în vederea finanțării acestei restructurări, iar misiunea noastră se va încheia, probabil, în octombrie.

● Ați observat schimbări semnificative în ultimul timp?

Dacă în anii 1990—1991, s-au creat bazele unor schimbări prin elaborarea unei serii întregi de legi și hotărâri în domeniul economic, juridic, fiscal, etc., acum se vede o accelerare a efectelor acestora și, după părerea mea, lucrurile încep să se „miște” din ce în ce mai repede.

● Aveți și alte proiecte de viitor privind România?

După cum vă spuneam la începutul acestui interviu, România are un potențial economic și uman enorm, deci noi sperăm să oferim din ce în ce mai mult servicii de consultanță atât întreprinderilor românești, organismelor guvernamentale, cât și societăților străine care doresc să investească în România, participând în continuare la licitații organizate de organismele guvernamentale și finanțate de organisme internaționale cum ar fi: PHARE, Know-How Fund, Banca Mondială, BERD. De pildă, din toamnă vom participa la studiul sectorial „Mașini Agricole” finanțat de programul PHARE.

Consult us before you sign

PRINCIPALI CONSILIERI FINANCIARI ȘI DE AFACERI ÎN ROMÂNIA

● Ernst & Young este o firmă de frunte pe plan mondial în domeniul serviciilor profesionale, oferind contabilitate, control financiar, consultanță în domeniul impozitelor și în management, și folosind resurse globale ce includ 65.000 persoane în 110 țări.

● Suntem extrem de activi în oferirea de servicii profesionale României. Acestea includ consultanță atât pentru întreprinderi românești cât și pentru firme străine dornice să investească sau să facă afaceri în România. Firma noastră își asumă un rol decisiv în procesul privatizării din România, acționând în calitate de consilier al Agenției Naționale de Privatizare în schema-pilot de privatizare.

● Pentru informații suplimentare privind serviciile noastre în România, vă rugăm să contactați pe biroul nostru:

ERNST & YOUNG ROMANIA S.A.
Pierre Schellenberg
Dan Vinesiu
8-10, M. Averescu, București 1
Tel. 6 652540
Fax. 3 128703

ERNST & YOUNG

CONSTRUIND NOUA EUROPĂ BULL ȘI CLIEȚII SĂI, O ECHIPĂ CÎȘTIGĂTOARE

Bull integrator de tehnologii și constructor de sisteme de informații

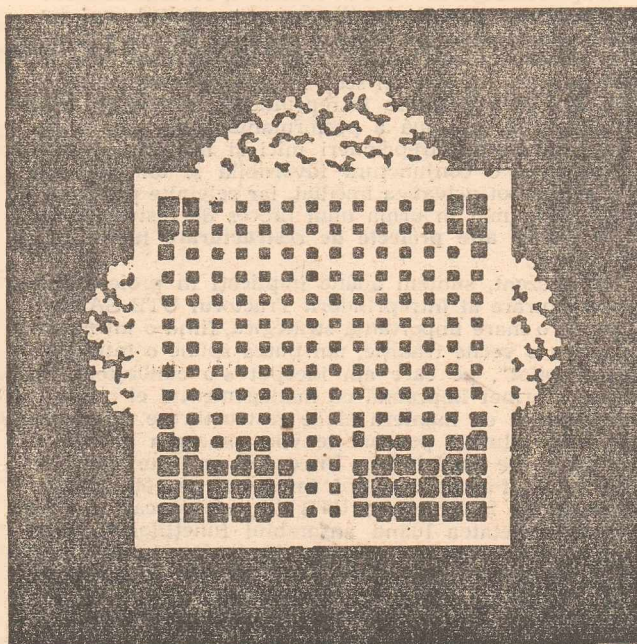
Grupul **Bull**, este unul dintre liderii mondiali în domeniul sistemelor de informații (cifra de afaceri 30,2 miliarde FF din care 70% realizați în afara Franței; locul 1 în Europa și al 6-lea în lume). **Bull** vă propune un larg spectru de aplicații realizate în colaborare cu parteneri locali și toate serviciile asociate: consultanță, asistență tehnică, formare de cadre, întreținere...

Indiferent de particularitățile întreprinderii sau organizației dumneavoastră, noi vom ști să găsim soluția care vă convine — așa cum am făcut-o deja pentru 50 000 de clienți, în mai mult de 120 de țări.

Bull și clienții săi, o exigență reciprocă

Informația este un capital prețios al întreprinderii dumneavoastră. Pentru a vă ajuta s-o folosiți în mod optim, noi investim masiv în cercetare și în dezvoltare (10% din cifra noastră de afaceri).

Rezultat și axă a acestei cercetări, modelul **Bull** de informatică distribuită — **DISTRIBUTED COMPUTING MODEL** — vă permite să creați un sistem de informații deschis, comunicant și evolutiv. Mai mult, Modelul **Bull**, conform standardelor internaționale, aduce întreprinderilor „savoir-faire”-ul recunoscut al echipelor **Bull** în domeniul rețelilor și al integrării de sisteme

Bull în Europa Centrală și Orientală

Construirea noii Europe — aceasta este misiunea Grupului **Bull** și a partenerilor săi.

Bull, prezent astăzi în toate țările Europei, dorește să transfere cunoștințele pe care le deține în domenii cheie ale restructurării. **Bull** pune la dispoziție experiența sa ilustrată de numeroase referințe în domeniul finanțelor, administrației, energiei, băncilor, industriei, telecomunicațiilor...

Bull în România

Bull este prezent pe piața românească prin intermediul filialei sale implantate în București și compusă din ingineri români pregătiți în Franța și sprijiniți de structurile centrale **Bull** Europa.

În cadrul implantării sale în România, **Bull** a realizat în colaborare cu partenerul român **Aris Corporation** un centru național de servicii de consultanță de instalare și întreținere de tehnici de calcul, formare de cadre. Între clienții noștri se numără: Institutul Politehnic, Academia de Științe Economice, Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Privatizare, Direcția Generală a Vămirilor.

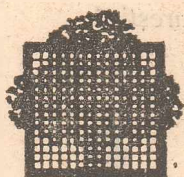
Bull în România comercializează gama sa completă de produse, mergînd de la microcalculatorul portabil **Zenith Data Systems** pînă la marile sisteme, asigurînd toate serviciile asociate.

Pentru reușita organizației Dvs, sunați-ne la

Bull România
Calea Victoriei 155
București
Telefon: 650 16 41
Fax: 650 16 43

Aris Corporation
Calea Victoriei 135-137
București
Telefon: 659 38 94
Fax: 312 10 59

ZENITH
data systems

Groupe Bull

**Réseaux
et systèmes
d'information**

Bull

RELAȚIILE FRANCO-ROMÂNE VĂZUTE DE LA BUCUREȘTI DE BIROUL CONSILIERULUI ECONOMIC ȘI COMERCIAL AL AMBASADEI FRANȚEI ÎN ROMÂNIA

1. Schimburi comerciale franco-române

Ponderele pieței franceze în importurile românești de proveniență OCDE crește în mod regulat, ajungând de la 10 la sută în 1991 la 15 la sută în 1992. În ansamblul comerțului românesc, piața franceză reprezintă 4 la sută din exportul românesc și produsele franceze reprezintă 6-7 la sută din totalul importului românesc.

Franța este al șaptelea debuseu pentru produsele românești și al cincilea furnizor.

2. Principalele produse schimbate

Principalele mărfuri românești importate de Franța (1992) au fost:

- mobilă și lemn — aproape 310 milioane franci.
- textile (confecții, țesături...) — aproape 560 milioane de franci.
- produse chimice — aproape 50 de milioane franci.

Principalele mărfuri franțuzești importate de România (1992):

- produse agro-alimentare — aproape 850 de milioane franci.
- aeronautică (Airbus) — mai mult de 845 milioane franci;
- produse chimice — 80 de milioane franci
- electronică profesională — 70 de milioane franci.

3. Investițiile franceze în România

Cu cele peste 860 de societăți al căror capital parțial este deținut de către persoane fizice și morale franceze, și cu cei peste 85 de milioane de dolari investiți în România, Franța este printre primii trei investitori străini în România. În funcție de noile investiții realizate prin întreprinderile sale ea ocupă periodic primul loc. Băncile franceze, de asemenea sunt prezente prin Société Generale și prin Banca franco-română.

FRANȚA, UN PARTENER ȘI UN ALIAT PRIVILEGIAT PENTRU ROMÂNIA

Cooperarea franco-română depășește simplul cadru al relațiilor comerciale și se plasează, de asemenea, la nivelul de netăgăduit al relațiilor culturale. În materie de cooperare tehnică, un veritabil parteneriat s-a instaurat între cele două țări, începând din 1990. Astfel, după trei ani, a fost pusă la punct, o cooperare tehnică între ministerele Agriculturii, Industriei și al Finanțelor. Franța a sprijinit întotdeauna România în instanțele internaționale (CEE, Consiliul Europei). Elanul de solidaritate al comunelor franceze s-a tradus prin mai mult de 1800 de înfrățiri între comunele franceze și românești.

SITUAȚIA ACTUALĂ A ECONOMIEI FRANCEZE

Economia franceză se găsește într-o situație contrastantă. Atunci când criza economică s-a declarat începând cu 1991 în Statele Unite și în Marea Britanie, Franța a reușit până la această dată să mențină o creștere slabă. Cu toate acestea, degradarea conturilor statului și a organismelor securității sociale este preocupantă. Astfel bugetul statului pentru 1992 a înregistrat un deficit important. Dar creșterea șomajului este ceea ce îi preocupă cel mai mult pe francezi. Cu cei peste 3 100 000 de șomeri (11% din populația activă) cărora li se adaugă peste un milion de persoane în reconversie (stagii, prepensionare), Franța este confruntată cu cea mai grea problemă a sa.

Totuși, economia franceză a efectuat progrese considerabile în acești ultimi ani. Inflația a fost stăpânită (2,4% în 1992), ea fiind inferioară celei din Germania.

Francul a devenit o monedă forte în pofida disfuncționării S.M.E. Balanța comercială a Franței este excedentară (mai mult de 30 de miliarde de franci în 1992) după o redeschidură excepțională, de acum șase ani, spre piețele solvabile ale OCDE. Înalta tehnologie franceză și-a croit un drum remarcabil în lume (nucleară în China, TGV în Spania și în Texas, centrale telefonice Alcatel în Mexic).

Franța este a patra țară exportatoare din lume, cu o parte din piața care a trecut de la 6,1% în 1991 la 6,4% în 1992.

Orientările date de Guvernul Balladur ar trebui să permită întărirea progresului realizat prin atacarea punctelor negre care sunt deficitul public și șomajul. Privatizarea va permite recapitalizarea întreprinderilor publice în dificultate și eliberarea statului de datorii.

RELAȚIILE ECONOMICE ROMÂNNO-FRANCEZE VĂZUTE DE LA PARIS DE:

• **dl. Nicolae Mugur, ministru consilier
la Ambasada României**

„Suntem încă departe de ceea ce avem nevoie, de ceea ce ar putea să facă Franța în relațiile cu România. În același timp, comparativ cu alte țări, Franța în ultimii doi ani a fost aproape mereu pe primul loc, iar schimburile comerciale deși sunt la un nivel relativ redus, au avut o creștere de 37 la sută în 1992 față de 1990. În privința volumului schimburilor comerciale Franța ocupă locul doi, deci un loc important.

Revenind la investițiile franceze în țara noastră, există un element demn de menționat și anume, prezența unui număr mare de firme franceze impotante atât în Franța cât și în lume, care atrag pe investitori mijlocii și mici. Este vorba de Alcatel, Bouygues, Bull, Transpac, Sucden-Kerry, Société Générale etc., în pregătire, să zic așa, fiind Elf Aquitaine, Total, ș.a.m.d.

Pentru ca lucrurile să meargă mai bine este necesară o reprezentare calitativă și cantitativă corespunzătoare și fără discontinuități la nivelul Ambasadei României de la Paris — secția comercială. Știu că nu este ușor, dar în comparație cu toate celelalte țări din zona noastră geografică avem între 5 și 10 ori mai puțini oameni, iar Franța are de 4 ori mai mulți la București. La secția comercială a ambasadei avem trei oameni. Toți trei au fost rechemati, și deocamdată am primit doar unul care, firește, nu are încă experiență. Fără oameni suficienți și bine pregătiți nu se pot face „mini”. Pe de altă parte, cred că ne-am achitat onorabil de misiunea noastră, dovadă fiind cele câteva elemente pe care vi le-am înfățișat. Pentru mai mult și mai bine este necesară o întărire a reprezentării externe decisă de la București”.

• **dl Traian Cărcu, consilier comercial**

„Mai întâi, două sugestii: găsirea unei formule organizatorice în țară, pentru a sprijini și a grăbi rezolvarea problemelor societăților mixte. Derularea activității lor, mai repede și mai bine, ar fi o motivație și pentru alți investitori. A doua sugestie: avem nevoie constant de informații exacte și la timp despre ceea ce se întâmplă în țară. Noi trebuie să fim în stare să răspundem prompt și rapid la avalanșa de întrebări din partea diverelor organizații economice și oameni de

afaceri. Informațiile primite sunt insuficiente și nu totdeauna fiabile. Reamintesc că la Paris au sediul organizații internaționale extrem de importante, cum ar fi: O.E.C.D., COCOM, INTELSAT, etc.

În legătură cu proiectele de investiții franceze în România aflate în tratative avansate, menționez două, dintre ele: introducerea telefoanelor publice cu cartelă în țară, unde ar urma să se și fabrice, și telefoanele și cartelele și cooperarea dintre Renault și Olcit”.

Ajutorul francez pentru România:

— CÂTEVA CIFRE ȘI INDICAȚII —

Declarația doamnei Claude-France FOURNET

Franța a salutat cu entuziasm evoluția României spre o societate mai democratică și a ținut să fie alături de România pe drumul dificil al tranziției spre economia de piață.

1. Un ajutor bilateral foarte important, ajutor pe care Franța l-a acordat României pentru perioada 1990-1992 se ridică la 3300 mil. FF. Acest efort constituie un sfert din contribuția franceză către țările est-europene. Franța este de departe pe primul loc în rândul țărilor occidentale care au ajutat România. O mare parte a acestui ajutor este constituit din donații care finanțează acțiuni girate de un organism special — misiunea interministerială pentru Europa centrală și orientală MICECO — și care se referă la trei mari sectoare:

— cooperarea cu administrația românească (ajutor privind reorganizarea serviciilor, redactarea textelor juridice, informatizare...);

— sprijinirea refacerii economice cu intervenții numeroase în sectorul agricol și industrial;

— cooperarea în domeniul cultural

marcată prin numeroase schimburi de profesori și studenți.

Adăugăm acestor acțiuni și pe cele întreprinse de colectivități locale, cum ar fi operațiunea „Villages roumains” sau cele 15 înfrățiri cu orașele mari sau departamente franceze.

2. Participarea la un ajutor multilateral, de origine europeană:

— Franța este cea care a obținut ca România să fie integrată în cadrul procesului de ajutorare prin grupul G 24.

— Europa comunitară este cea care a contribuit în mod special în favoarea României în cadrul ajutorului comunitar, partea Franței este de 20 la sută, ceea ce reprezintă 900 de milioane \$ în perioada 1991-1992. Este vorba de acordarea unei asistențe financiare și tehnice în cadrul programului PHARE și a Băncii Europene de Investiții.

— Franța va ratifica Acordul de Asocierie între Comunitate și România care prevede, în special, realizarea unei zone de liber-schimb în favoarea României și stabilirea unui dialog strâns și la cel mai înalt nivel.

Firme franceze în România

ARIS
(industrie de la chaussure/société de conseil)

Str. Edgar Quinet Nr. 10, Et. 2, ap. 11, București, Sector 1
Telefon 613 83 99
Fax 312 10 92
M. PERNOT
M. ROIBU

BANQUE FRANCO-ROUMAINE
Bd. N. Bălcescu 11, București
Telefon 311 28 12 ; 311 28 13
Fax 312 13 58
Telex 92 522 și 92 524

M. DE BEAUSSE
M. ILIESCU

BCEOM — SOFRETU

(ingénierie)
Calea Moșilor 274, bloc 18, sc. A, et. 8, ap. 29, București
Telefon 619 86 03 ; 312 38 10
M. BRIE
M. GRESSIER (vsne)

BERGERAT MONNOYEUR (IPSO/
MICHELIN)

Mat. chantier/pneus Michelin

Str. Popa Soare 40
București, Sectorul 2
Telefon 620 22 21 ; 620 21 18
Fax 323 48 14
M. GRIMALDI
M. JACQUOT
M. CARMET

BIOMONTANA

(Sté de Conseil)
BP 22-271
71 100 BUCAREST
Telefon 661 10 45
Telex 10 200
Fax 312 45 91
M. du PUCH
Mme VELLA

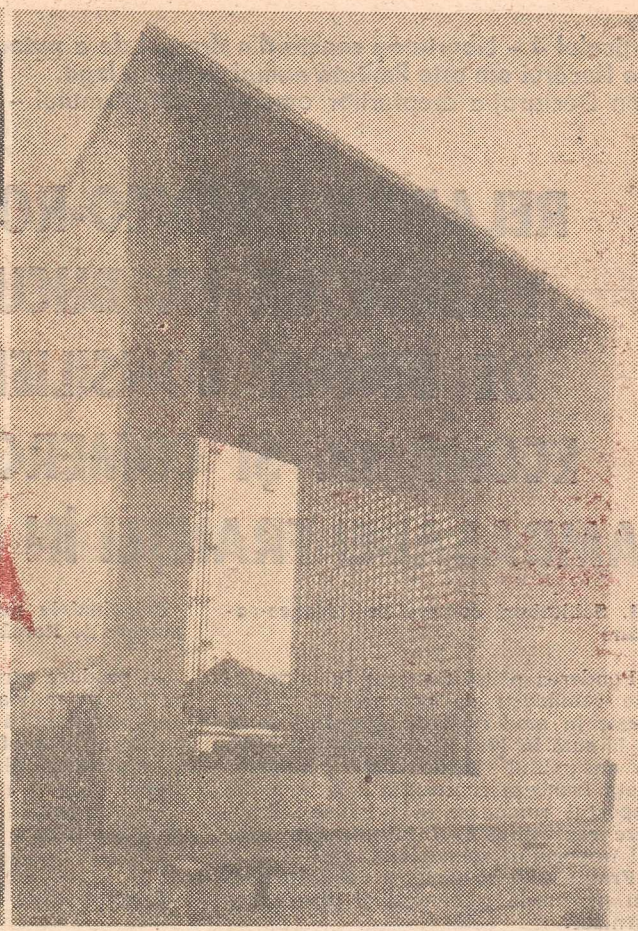
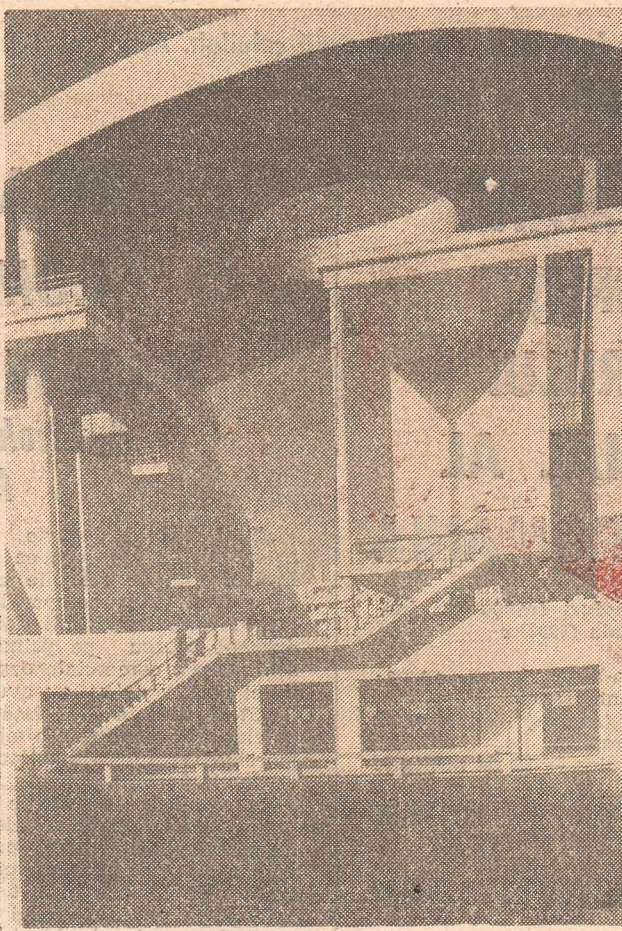
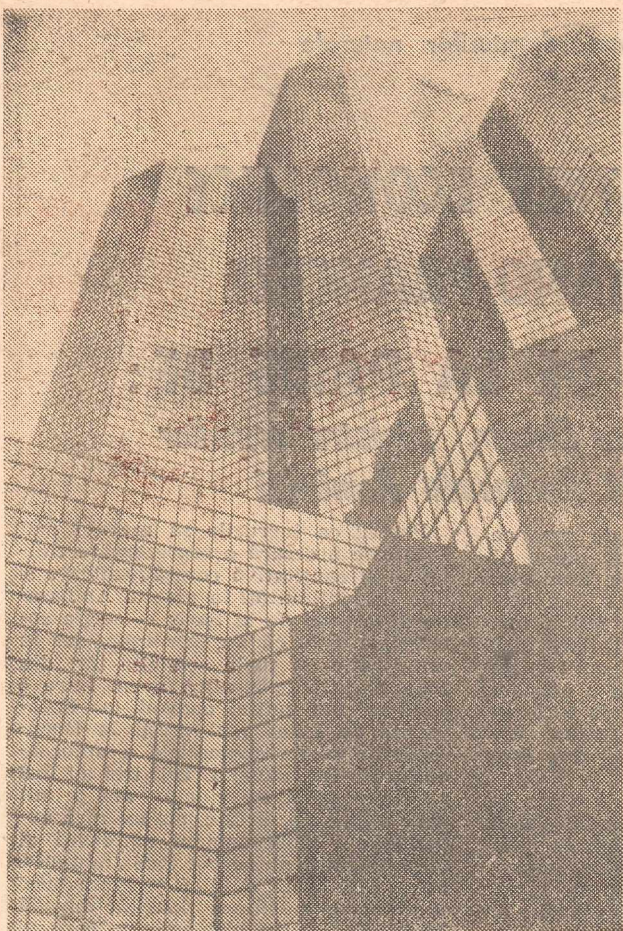
BNI ROMANIA

(Transports et démenagement)
Str. Demetru I. Dobrescu, nr. 15, Sc. 3, ap. 73, București, Sector 1
Telefon 614 82 46 ; 312 39 81
Fax 312 36 82
Telex 11 958
M. NOEL

BOUYGUES

Str. Radu Calomfirescu 8, Bucurest
Telefon 614 82 16 ; 312 27 75 ; 615 86 93
Fax 312 27 65
M. SENTER
M. MUZET
M. PIFARRE
MM BEBIN, MASSENET et MUSCELEANU (vsne)

LA DÉFENSE

Tuturor celor care mai sunt extaziați de ceea ce a realizat „geniul Carpaților” construind Casa poporului și tot ce-o înconjoară, le recomandăm să viziteze cartierul La Defense din Paris. Acolo ar vedea ce înseamnă o arhitectură modernă și ce important e să propui oamenilor din secolul XXI o ambianță în care să se simtă ai timpului în care trăiesc.

EPAD (Etablissement Public d'Aménagement de la région de La Defense) sau APAD (Asociația Publică pentru Amenajarea regiunii La Defense) este o întreprindere publică cu caracter industrial și comercial, înființată în 1958, care a primit de la Guvernul francez sarcina de a remodela la nivelul exigențelor urbanistice actuale vastul perimetru al regiunii La Defense.

Criza economică generată de penuria petrolieră din primii ani ai deceniului opt a determinat stoparea proiectului La Defense. Între 1974 și 1978, APAD a acumulat un deficit de 680 de milioane de franci. Întregul proiect părea definitiv compromis.

Totuși, la începutul anilor '80, APAD s-a revigorat. În 1983, a fost adoptat noul plan de amenajare a Cartierului Parc. Au fost construite locuințe și birouri. O clădire monumentală — Școala de Dans a Operei din Paris — a fost inaugurată în 1987.

La 14 iulie 1989, s-a dat „liber” pentru intrarea în La Grande Arche, ansamblu arhitectonic în a cărui sală de protocol a fost găzduit în acel an summit-ul celor șapte mari țări industrializate ale lumii. Evenimentul a făcut din Grande Arche și din La Defense unul dintre cele mai vizitate situri ale regiunii pariziene.

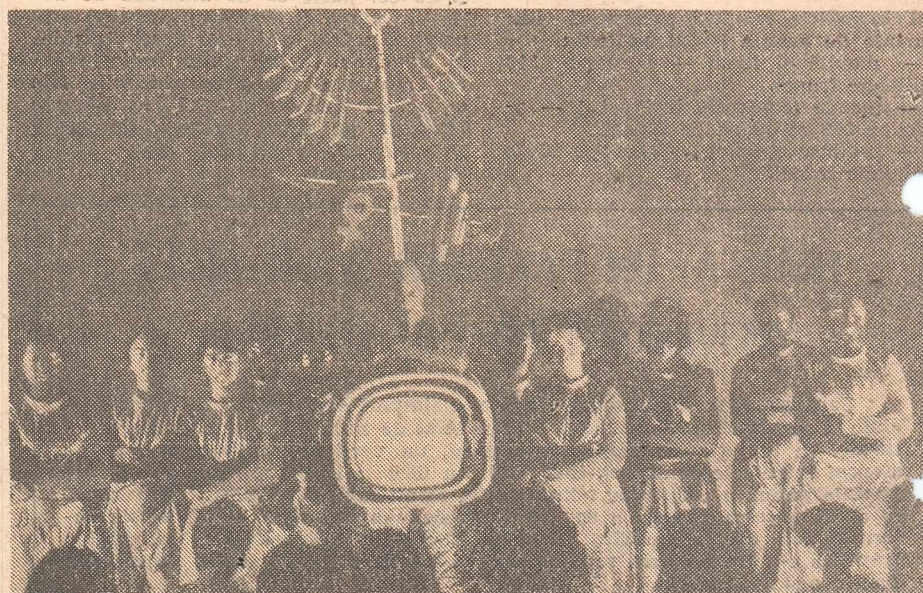
La Defense este azi un cartier select al lumii afacerilor internaționale. Cele peste 800 de firme multinaționale care au reprezentanțe în acest veritabil centru financiar al planetei realizează o cifră de afaceri anuală care egalează bugetul statului francez: 14

dintre primele 20 de societăți ale Franței și 13 dintre primele 50 de grupuri industrial-bancare transnaționale au birouri în La Defense.

Această „zonă specială” a Parisului este servită de cea mai densă rețea de transporturi și telecomunicații din Franța. Viața în La Defense este, înainte de toate, o legătură permanentă cu lumea.

Arhitectura zonei poate fi descrisă cel mai bine ca fiind o cascadă de „zgârie-nori”. Cum spuneam, regimul mediu de înălțime pentru construcții a fost la început de 100 de metri, s-a trecut apoi la 200 de metri, pentru ca acum să se afle în stadiu de proiect Turnul Infinit, care își va trimite ultimul nivel la o altitudine de peste 400 de metri. În 30 de ani, La Defense a devenit o vitrină vie a evoluției arhitecturii contemporane.

Cu toate că realizările abundă, La Defense nu este un proiect terminat; dimpotrivă, are viitorul în față. Se vor construi locuințe, vor fi date în folosință noi spații pentru birouri și vor fi puse în operă noi ansambluri arhitectonice monumentale. Se vor realiza, de asemenea, și alte căi de legătură terestre (auto și feroviare), precum și spații de parcare, autodromuri și helidromuri. În La Defense se vor intersecta marile autostrăzi din regiunea pariziană. Multe dintre aceste proiecte sunt încă pe planșetele de lucru ale arhitecților. Nu peste mult timp, ele vor putea fi admirate la scara 1/1 și vor fi accesibile celor care muncesc deja în acest oraș al viitorului.

Destinația: mâine

Patru ani de emulație și de întâlniri... proiectul „să intrai în legendă” dă naștere unui spectacol excepțional: „destinația — mâine”.

Moștenitori și beneficiari ai progreselor științifice ale căror aplicații tehnologice nici nu-i mai miră, tinerii Europei sunt în căutarea unei noi aventuri. Le propunem să folosească un limbaj comun, universal, cel al artei. „Să intrai în legendă” s-a născut din dorința de a aduna tinerii Europei de la 8 la 18 ani, în jurul unui proiect comun, reușind să atragă în perioada 1989—1993, 337 clase școlare din 21 de țări.

Li s-a propus o temă: povești, mituri, legende ale Europei.

Doi ani pentru a se apleca asupra propriei culturi, alți doi pentru a o cunoaște pe cea a aproapelui.

1989—1991

Doi ani dedicați scrisului. În total, 18 țări din Europa, 165 clase (91 clase I, 74 clase a II-a), îndrumate de scriitori, au regăsit legendele, basmele și miturile pe care se bazează propria cultură și le-au rescris.

1991—1992

În 20 de țări din Europa, 92 de clase și-au însușit textele adunate în primii doi ani și sub conducerea unor actori, dansatori, operatori și graficieni au realizat spectacole, filme expoziții...

În fiecare an, la Paris se reunesc circa 2000 de „artiști”.

1992—1993

După patru ani de creație și de emulație, „Destinația — mâine”, scrisă pe baza mesajelor din textele strânse, a fost un spectacol ținut de 3000 de tineri din 20 de țări, în zilele de 19 și 20 iunie, la Polivalenta Paris — Bercy din Paris.

La realizarea suplimentului DOUCE FRANCE un sprijin substanțial am primit de la:

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL ROMÂNIEI

Domnul Adrian Dohotaru, secretar de stat; domnul Maria Mitriș, secretar de stat; domnul Valeriu Dinic, director adjunct.

AMBASADA FRANȚEI

Excelența Sa domnul Renaud Vignal, ambasador; domnul Gerard Valluet, secția comercială, domnul Joseph Casals, atașat de presă.

AMBASADA ROMÂNIEI LA PARIS

Excelența sa domnul Anton Vătășescu, ambasador; domnul Mircea Neață, sec. etar. III protocol; domnul Sabina Pop, ministru consilier; domnul Gabriel Brânzaru, consilier politic; domnul Andrei Magheru, secretar I probleme culturale; domnul Doru Cojocaru, secretar I probleme presă; domnul Ion Bar, șef serviciu consular; domnul Nicolae Murgu, ministru consilier probleme economice; domnul Traian Cărcu, consilier economic; domnul Marin Mareș, secretar II, probleme învățământ-știință; domnul Dan Petrescu, administrator șef.

CENTRUL CULTURAL

Domnul Ion Pop — director; domnul Viorel Grecu, director adjunct
Tuturor — mulțumirile noastre.

Concepție și redactare: George Arion și Mihai Sândoiu

Secretariat de redacție: Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.

Grafică: Cristina Topolski.

Publicitate: Călin Mărcușanu, Adriana Dobrescu.

Traduceri: Alexandru Arion, Cătălina Ștefănescu, Elena Grecescu, Marcel Apostolescu.

Procesare computerizată: Simona Vezeteu, Mirela Fota, Bogdan Vlad, Angela Frandoș.

Corectură: Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu, Simona Simzianu.

Dactilografie: Maria Șerban.

Consultant tehnic: Mircea Mitrea.